

Tractatus et sermones

<https://hdl.handle.net/1874/338687>

*Membr. 197 × 140. 162 fol., quorum 1b, 2b, 3a, 67b, 98b—99b,
106b—107b, 145b, 146a, 162b vacant. Titulis rubris, litteris
librorum initialibus nitide pictis, litteris capitulorum initialibus alter-
nantibus rubris et caeruleis ornatus. Saec. XV.*

5. g. 32

S. Augustinus, Tractatus et sermones.

Fol. 1a in fronte: „Liber continens diversa dicta beati augustini doctoris egregii conscriptus per confratrem nostrum hector em ad laudem eiusdem doctoris.”

Fol. 2a: Index.

Fol. 4a—49b: De agone christiano (Migne, *P.L. 40.* 289).

Fol. 20a—27b: (GENNADIUS), De diffinitionibus recte fidei et ecclesiasticis dogmatibus (Migne, *P.L. 58.* 979; desunt c. 18, 22—51, 60—62).

Fol. 28a—37b: De duodecim abusivis huius seculi (Migne, *P.L. 40.* 1079).

Fol. 38a—52a: De decem cordis scilicet decem praeceptis (Migne, *P.L. 39.* 75).

Fol. 52a—55b: De conniventia decem plagarum egypti et decem praeceptorum domini (Migne, *P.L. 39.* 1783).

Fol. 55b—56b: De decimis reddendis (Migne, *P.L. 39.* 2266).

Fol. 57a—59a: Ad parochianos suos (Migne, *P.L. 39.* 2237).

Fol. 59a—61b: De castitate servanda et quod comparatur martirio (Migne, *P.L. 39.* 2301).

Fol. 76b—79a: De persecutione christiana et voto monachorum (Migne, *P.L. 40.* 1342).

Fol. 79b—83a: (PETRUS CHRYSO.), De bono disciplinae (Migne, *P.L. 52.* 691).

Fol. 83b—85a: De versu psalmi CXVIII. 66. (Migne, *P.L. 39.* 1849).

Fol. 85a—87a: De obedientia et vera humilitate et contra superbiam (Migne, *P.L. 40.* 1221).

Fol. 87a—89a: De caritate (Migne, *P.L. 39.* 1533).

Fol. 89a—91b: De pugna spiritus et carnis sive spiritus contra carnem. Inc.: *Quotquot spiritu dei aguntur hii filii sunt dei.*

Fol. 92a—94b: De aeterna felicitate, excerpt. ex libro: *De civitate Dei.* Inc.: *Quanta erit illa felicitas ubi nullum.*

Fol. 94b—97a: Ut non solum lingua sed et vita et moribus laudetur deus et de purgatorio ac regno celorum (Migne, *P.L. 39.* 2211).

Fol. 97a—98a: „Ex quodam sermone B. Augustini De timore Dei.” Inc.: *Dominus noster J. C., qui ait ego sum via veritas et vita, ambulare nos.*

Fol. 100a—106a: De assumptione B. Mariae Virginis (Migne, *P.L. 40.* 1141).

Fol. 109a—145a: De spiritu et anima (Migne, *P.L. 40.* 779: c. I—L).

Fol. 147a—162a: De cura agenda pro mortuis (Migne, *P.L. 40.* 591).

Fol. 162a legitur: „Pertinet ad carthusienses prope traiectum.”

Ligatura lignea corio fusco intecta, utrimque insigni aurato viri nob. A. D[e]. Goyer ornata, saec. XVII, fibulis cupreis amissis, summis' foliis auratis. In dorso ornamenta aurata exstant. Anno 1899 codex acquisitus est in auctione-Royaards van den Ham, *Catal.*, 632^e.

Gloria omnes diuina dicta bni augusti doctor egregii
scripta p afrem mni hectori ad laude eiusdem doctorum
Et prius ad eundem jpe tractatu,

Gloriamque de recompensatione bni augusti
Gaudium enim habeo magnum et consolationem presumam
de misericordia dei: qm unum mirabilem et multe sancte et
bonitatis augustini pponessem epm. omni perfectio
et veritate redimitu post me relinquimus: ppter quae
multa fiducia habeo in cristo ihu sustentandi fidem nostram.

Gloriamque de recompensatione bni augusti

131, 142).
Tyspis vulgatum in S. Bonae Opp. omni, V (Quarechii 1891), p. 201-291.
Accedunt (fol. 83a-b) Dicta s. Augustini de virtutibus pauperum (Migne, P.L.

S. Bonaventura, Breviloquium S. Scripturae, fol. 32a-83a.

Henrietus de Hassia, Tractatus de discretione spirituum, fol. 1a-30b.

Fol. 1-30, 84-133: saec. XV; fol. 32-83: saec. XVI.

In libro invenitur tabula aurei incisa et in fine Alberti Dijter xylographia.
Inscritionibus et litteris initibus rubris aut auratis. In codicis
dieris manibus, partim (fol. 32-83) dubius columnis scriptus
Member. 156 X 110. 132 fol., quorum fol. 31 et 107 vacant. A

1585

Ligatura lignea corio fusco infecta, utrumque insigni aurato viri nob. A. D[e].
Goyer ornata, saec. XVII, fibulis cupreis amissis, summis foliis auratis. In dorso
ornamenta aurata exstant. Anno 1899 codex acquisitus est in auctione-Royaards van
den Ham, Catal., 632c.

V. G. 32

H. 1585
H. 1585
Hs.
5 G 32

584
Fol. 61b-64b: Duo sermones contra ebrietatem (Migne, P.L. 39. 2303; prior sermo excerptus est).

Fol. 64b-67a: Contra loquacitatem malam de versu psalmi: cohibe linguam tuam (Migne, P.L. 39. 632).

Fol. 68a-72a: De contemptu mundi ad clericos suos (Migne, P.L. 40. 1215).

Fol. 72a-76b: De vanitate huius saeculi et felicitate vitae eternae et futuri saeculi (Migne, P.L. 40. 1213).

Fol. 76b-79a: De persecutione christiana et voto monachorum (Migne, P.L. 40. 1342).

Fol. 79b-83a: (PETRUS CHRYSOL.), De bono disciplinae (Migne, P.L. 52. 691).

Fol. 83b-85a: De versu psalmi CXVIII. 66. (Migne, P.L. 39. 1849).

Fol. 85a-87a: De obedientia et vera humilitate et contra superbiam (Migne, P.L. 40. 1212).

Fol. 87a-89a: De caritate (Migne, P.L. 39. 1533).

Fol. 89a-91b: De pugna spiritus et carnis sive spiritus contra carnem. Inc.: Quotquot spiritu dei aguntur huius filii sunt dei.

Fol. 92a-94b: De aeterna felicitate, excerpt. ex libro: De civitate Dei. Inc.: Quanta erit illa felicitas ubi nullum.

Fol. 94b-97a: Ut non solum lingua sed et vita et moribus laudetur deus et de purgatorio ac regno celorum (Migne, P.L. 39. 2211).

Fol. 97a-98a: „Ex quodam sermone B. Augustini De timore Dei.” Inc.: Dominus noster J. C., qui ait ego sum via veritas et vita, ambulare nos.

Fol. 100a-106a: De assumptione B. Mariae Virginis (Migne, P.L. 40. 1141).

Fol. 109a-145a: De spiritu et anima (Migne, P.L. 40. 779: c. I-L).

Fol. 147a-162a: De cura agenda pro mortuis (Migne, P.L. 40. 591).

Fol. 162a legitur: „Pertinet ad carthusienses prope triectum.”

Ligatura lignea corio fusco infecta, utrumque insigni aurato viri nob. A. D[e].
Goyer ornata, saec. XVII, fibulis cupreis amissis, summis foliis auratis. In dorso
ornamenta aurata exstant. Anno 1899 codex acquisitus est in auctione-Royaards van
den Ham, Catal., 632c.

Liber omnes diuina dicta bni augusti doctori et regni
Scripta p. afrem m. hectori ad laude eiusdem doctori
Et prius ad curthius dpe tractatu.

Heromini de recommendatione bni augusti
Gaudium enim habeo magnum et consolacione presumens
de misericordia dei q[uod] unum mirabilem et multe sanctitie et
bonitatis augustini ypponensem ep[iscopu]m. omni perfectio
et veritate redimitum post me relinquo: propter que
multam fiduciam habeo in cristo ihu sustentandi fidem nostram.

Ex libro obitu bni heromini

Ista continent² in hoc volume de dictis b*r*ii augustin*i* doctor

De agone christiano <sup>de certamine ipsianorum quod habet debet q*u* dyabolus et q*u* uincia
de dissimilacionib*r* re fidei et ecclesiastic*o* dogmatib*r* <sup>q*u*o*n* accubatio deo angustia si ab aliis
negatur</sup></sup>

De duodecimabus suis hui*s* sc*ri*p*t*ur*o*

De det*er*re cordis seu ex p*receptis*

De querentia ex p*receptor* et ex plagar egypti ^{q*u*o*n* s*er*mo p*re* legi i*nf*usio*n* in leg*o* exodus}

De deamis reddendis

Sermo ad prochianos suos valde utilem

Sermo de castitate et quo*m*issa missio

Sermo q*u*o*n* ebrietatem valde utilem

Sermo q*u*o*n* ebrietatem sedis

Sermo q*u*o*n* loquacitatem mala

Augustin*i* de c*on*ceptu mundi ad clericos suos

Idem de seculi vanitate

De christiana persecut*o*e

De bono discipline

De versu p*ro*bomitate et dis*cre*ntia

De ob*lig*a et humiliat*o*e

Sermo de caritate

De pugna carnis et anime

De eterna felicitate

De peccatis purgatorij et*re*

De miseria hui*s* vite et*re*

Sermo de assumptione virginis marie ^{q*u*o*n* narratio p*re* aliquo leg*o* i*nf*usio*n* agnitione i*nf*usio*n*}

De spiritu et anima ^{q*u*o*n* ref*er*untur augustin*i* ab aliis i*nf*usio*n* v*er*itatis sententia}

De cur*ia* p*ro* mortuis agenda ^{q*u*o*n* ultra dicta q*u*o*n* videtur}

Liber de agone xp̄iano fr̄ib⁹ in eloquio latio scriudi-
tis hudi sermone conscript⁹ est : fidei regulā continēs
et precepta vivendi In quo illud qđ positi⁹ est. nec eos au-
diam⁹ qui carnis resurrectionē futurā negat et ḡm̄orat
qd̄ ait ap̄l's **C**aro et sanguis regnū dei non possidebunt.
nō intelligebet qđ idem dicit ap̄l's oportet corruptibile hoc
inducere incorruptionē et mortale hoc induere immortalita-
tem. Cū enī hoc factū fuerit iam nō erit caro et sanguis
sed celeste corp⁹. non sic accipiendū est qđ carnis nō sit fu-
tura substātia : sed carnis et sanguinis noīe ip̄am corruptionē
carnis et sanguinis intelligend⁹ & ap̄l's nūcipasse :
que vix in regno illo nō erit: ubi carni corruptibilis enti-
Curus et aliter possit intelligi: ut carnē et sanguinē opera
carnis et sanguinis dresse accipia ⁊ aplin⁹ Et eos regnū dei
nō posselliuros: qui p̄seueranter ista dilexerūt **H**ic liber sit
incipit **C**orona victorie nō p̄mitti ⁊ nisi certatib⁹

4
Incipit liber beati Augustini ep̄i. De agone cristiano
Corona victorie non p̄mittatur Cap. 7.
misi certantibus In diuis autē scip-
tibus assidue iuueniū p̄mitti nobis
coronā: si vinctam⁹ h̄z ne longū sit
multa cōmemorare: apud aplin̄ paulū manifes-
tissime legitur Opus perfecta. cursum consumauit.
fidem seruauit: iam superest nichil corona iustitie
Debem⁹ igitur cognoscere quis sit ip̄e aduersari-
us: quem si viceam⁹ coronabimur. Ip̄e est enim
quē dñs nr̄ prior viat: vt etiam nos in illo pma
nentes vinctam⁹. Et dei quidē virtus atq; sapien-
cia. et verbū per quod facta sūt om̄as qui filius
dei vincimus ē: super om̄em creaturā semp̄ incommu-
tabilis manet. Et qm̄ sub ip̄o est creatura etiam
que nō peccauit: qm̄to magis sub illo ē om̄is cre-
atura peccatrix. Ergo qm̄ sub illo sūt om̄es sc̄i an-
geli: in st̄o magis sunt sub illo om̄es preuancato-
res angelicū: quorū diabolus princeps ē. H̄z q̄ na-
turā nr̄am. deceperat: dignatus est vngentus
dei filius ip̄am natūam nr̄am suscipere: vt de ip̄a
diabolus vinceretur. Et quē semper ip̄e subseha-
bet: etiā sub nobis eū esse faceret. Ipm̄ significat
dicens. princeps hui⁹ mūdi missa est foras. Sc̄o
q̄ extra mūdi missa est. quomo quidā heretici
putant: s̄ foras ab annuis eorū qui cohērent
verbo dei. et non diligunt mūdi cui⁹ ille princeps
est: q̄ dominatur eis qui diligunt q̄palia bona.

no

no

Sū cartusianom̄ prope Ultraiectum

que hoc mūdo visibili continetur ¶ on qz ipse
est dñs hui⁹ mūdi: s̄ princeps cupiditati eari
quib⁹ concupisatur omē qd⁹ transit: ut eis sub
iacent qui negligunt eternū bonū: et diligunt
instabila et mutabilia. ¶ adix em̄ om̄ malo
rū est cupiditas: quā quicā appetentes a fide
erruerunt: et inseruerunt se dolorib⁹ mītis. ¶
hanc cupiditatē regnat in hominē dyabolo: et
cor eius tenet. Tales sūt om̄es qui diligunt istū
mūdū. ¶ habuit autē dyabolo foras: qn̄ ex toto
corde renūciatur huic mūdo. ¶ Sic em̄ renūciat
dyabolo. qui princeps ē hui⁹ mūdi: cū renūciat
corruptelis et pompis et angelis ei⁹. ¶ Ideo qz ipse
dñs. iam trūphātem naturū hominē portans:
satote mīq. qz via mūdū. ¶ Multa autem dicunt.
¶ Quōd possum⁹ vīcē dyabolū: quē nō videm⁹?
¶ Dic habem⁹ mīgēm. qui nobis demonstrare digna
tus es: quomō invisibles hostes vincuntur. De
illo em̄ dicit aplus. Seuens se carnē. principati
et potestates exemplavit: fiducialiter trūphāb
eos in semetipso. ¶ Ibi ergo vīcātur. mince nobis
invisibles qz potestates: ubi vīcātur invisibles
cupiditatis. ¶ Et ideo qz in nobis ip̄is vīcam⁹
temporalū rerū cupiditates: necesse ē ut in nobis
ip̄is vīcam⁹ et illū. qui p ip̄as cupiditates.
regnat in hoīe. ¶ Quid em̄ dictū est dyabolo.
terrā manducabis: dictū est pccor. terrēs et
in terrū ibis. ¶ Datus ē ergo in abū dyaboli pccor.

nō

A nob̄

mō

Non sum⁹ terra: si nolum⁹ manducari a serpe
 te. **Sicut** em⁹ qd⁹ manducam⁹ in mñm corp⁹ cō
 uerim⁹: vt abus ipē scđin corpus hoc efficiat
 qd⁹ nos sum⁹: sic malis morib⁹ p nequitā et
 supbia. et impietate hoc efficiatur quisq; q dya
 bolus. filis ei⁹: et subiectur ei. sicut subiectū est
 nobis corp⁹ mñm. **Et** hoc ē q dicim⁹ manducari
 a serpente. **Quisquis** itaq; timet illū ignē. qui
 paratus ē dya⁹: et angel⁹ ei⁹: det operam trū
 phare de illo in semetip̄o. **Cos** em⁹ qui foris nos
 oppugnant intus vñtam⁹: vñcēdo contupiscē
 tias p quas nob̄ dominātur. **Et** quos iuenerit
 sui siles: secū ad penas trahūt. **Sic** et aplūs
 dicit q in semetip̄o pugnet aduers⁹ p̄tates eci
 ores. **Ait** em⁹ **Non** ē nobis colluctatio adūsa car
 né et sanguinē: s; adūsa p̄miges et p̄tates
 hui⁹ mudi tenebrar harū: aduers⁹ spuālia ne
 quiae in celestib⁹. **Celū** em⁹ dicit⁹ iste aer: vbi
 venti et nubes. et p̄elle et turbines sūt: sicut
 eaī scriptura dicit intus locas. **Et** intonuit de
 celo dñs: et aues celi. et volatilia celi: cū ma
 infestū sit aues in aere volare. **Et** nos i cosue
 tūdine hūc aerem celū appellam⁹: nā cū de se
 reno ul̄ nubilo querim⁹: aliqui dicim⁹ qual
 est aer. aliqui quale ē celū. **Hec** dixi: ne q̄s ex
 istat ibi habitare demona: vbi solem et lu
 m̄ et stellas ēē dens ordinauit. **Cue** mala de
 monia ideo aplūs appellat spuālia: q̄ etiā

vñcēdo grāpia
vñta⁹ demona⁹

dicitur

mali angeli in scripturis appellatur spūs Ideo
autē redres harū tenebrarū eos dicit : qm̄ p̄t̄ores
homines tenebras appellat. quibz isti dñant̄ Ideo et
alio loco dicit. fūstis em̄ aliquā tenebre : nūc autē
lux in dñō. **C**ūma ex peccatorib⁹ iustificati erant
Son ergo arbitremur i sūmo celo habitare dya^{la}
cū angelis suis vnde lapsū cē credim⁹? sicut er
rauerit manichei : qui dicit̄ ante mūdi cōstitutō
nē fuisse gentē tenebrarū que cont̄ deū rebella
uit : in quo bello credidū miseri. deū sibi nō aliter
potuisse succurrere : nisi p̄tem suā cont̄ illā gentē
mitteret : cui⁹ gentis p̄cip̄es sicut illi direxerunt
deuorauerit p̄tem dei : et tempati sūt ut possit
de illī mūd⁹ fabricari. **H**ic dicit̄ deū puenisse ad
victoriā cū magnis calamitatib⁹ et cruciatib⁹
et miseriis mebrovū suorū : q̄ mēbra dicit̄ cē hinc
tenebrosis vīsterib⁹ p̄cip̄ū illorū vt eos rēperiret̄
et a furore cōpesceret̄. **E**t nō intelligit̄ tā facile
gā cē sectā suā. vt credat̄ omnipotēte deū. nō p̄
creatūrā quā fecerat̄. si p̄ ipām naturā suā bellas
se cū tenebris q̄ nēfus est credere : neq̄ hoc solū si
etiā illos qui victi sūt frōs cē meliores. q̄ finor eoz
compresso est : deū autē naturā que viat factam cē
mīsimā. Dicit̄ em̄ cā p̄ ipām q̄metionē p̄didis
se mīlēcū et bītūdīmē suā. et magnis errorib⁹
et cladib⁹ cē sp̄licitā. **D**uas m̄si aliquā vt totā
purgari diceret̄. magnā tā ip̄ietatē cont̄ oīpo
tentē deū affirmaret̄ : cui⁹ p̄tem crederet tanto

tpe in errorib⁹ et pēns eē iactatā. s̄me aliquo pet
 cati omīne. **R**ūt̄ vero infelices audet dñe adhuc di
 cere. nec totā posse purgari: et ipam partē q̄ pur
 gari nō potuerit p̄ficere ad vinculū ut mde iuol
 uatur et illiget malicie sepulchrū: et sic ibi semp
 sit ps ipa dei misera que metu p̄cauit. et affligi
 tur metu carē tenebrar. **H**ec illi dicit ut simplices
 aīas fallat. **S**z quib⁹ tā simplex ē. ut ista nō sciat
 eē sacrilega: quib⁹ affirmat oīpōrē dñi nūcita
 te oppressū eē. ut p̄t̄ suā bonā et inocētē. talis da
 dib⁹ obrueđā et tanta īmūdītā q̄mīdā daret. et
 nō totā liberare posset: et qd liberare nō poterit
 eternis vincul obligaret. **C**uius ergo ista nō exe
 cret. **C**uius nō intelligat impia eē et nephāla.
Sz illi qn̄ capiuit hoīes. nō ista prius dicit: que
 si dicerent rident: ac fugeb̄tur ab omnib⁹: si
 eligunt caplā de scripturis q̄ simplices hoīes nō
 intelligūt: et p̄ illa decipiuit aīmas ipentas. q̄rē
 do vñ sit malū. **S**icut i isto caplo faciūt q̄ ab aplō
 scriptū ē: rectores tenebrar hanū. et spuālia ne
 quiae i celestib⁹. **R**uerūt em̄ deceptores illi et
 interrogat hoīem. scripturas diuinās. nō intelligēt.
 vnde sint in celo rectores tenebrar. ut n̄ responde
 nō potuerit. traducatur ab eorū curiositate: q̄
 om̄s aīma in docta curiosa ē. **C**ui autē fidem
 catholica bene didic̄t. et bonis morib⁹ et vera
 pietate munta est: q̄uis eorū heresim nesciat.
 responder ill tam̄ nec em̄ deapi p̄t q̄ iam nouit

scripturam a fuit

quid pertineat ad episcopiam fidem que catholica dicitur
per orbem terrarum ipsam: et contumaciam impios et
peccatores negligentes a' suos. domino gubernante secu-
rissim. **C**um ergo dicebam apollinari paulum dixisse
habere nos collectationes ad usum rectores tenebrarum
harum. et spiritualia nequiae in celestibus: et probamus
istum aerem terre primum celum vocari. oportet credere de-
bere ad usum dyaboli et angelos ei' nos dominare
qui gaudet perturbationibus mundi: nam ipse aplius alio
loco dyaboli principem perturbans aeris huius appellat
Cum ille loco ubi aut spiritualia nequiae in celestibus
possit et alter intelligi ut non ipsos puericatores
angelos in celestibus esse dicent: sed nos potius de quibus
alio loco dicit **C**onuersatio nostra in celo est: ut nos in
celestibus constituti. et in spiritualibus perceptis dei
ambulantes: dominum et dominem **D**ominem ad usum spiritualia
nequiae que nos inde conantur abstrahere. **A**magis ergo istud querendum est. quo ad usum eos quos non vi-
demus pugnare possimus et vincere: ne putemus stulti
ad usum aerem nos debemus certare **D**ocet itaque ipse apostolus
dicens non sic pugno quod aerum verberans: sed castigo
corporum meorum et in servitute redigo: ne forte cui aliis
is predicanteri ipse reprobatur inueniar. **I**te dicit **I**mita-
tores mei sicut et ego Christi. **Q**uare intellige
dum est: etiam ipse apostolus in semetipso triumphasse de
perturbis huius mundi. sicut de domino dicerat: cuius
se imitatore esse proficeretur. **I**mitemus ergo et nos il-
lum sicut hortatur: et castigemus corporum nostrorum et in

seruitute redigam⁹: si mūdū volum⁹ vincere
Quia p̄ illicitas delectationes suas et p̄ opas
et p̄ m̄tiosam curiositatē nob̄ dn̄ari potest h̄ mū
dus. i. ea que i hoc mūdo p̄ m̄tiosa delectatioē col-
ligant amatorē rēmū t̄p̄alū: et dya⁹ atq̄ angel⁹
eius seruire cogit: quib⁹ omib⁹ si renūciam⁹.
redigim⁹ in seruitute corp⁹ n̄m. 3; ne quis forte
hoc ipm̄ querat. quō fiat ut corp⁹ n̄m seruituti
subiciam⁹: facile intelligat fieri posse. si prius
nosip̄os subiciam⁹ deo bona voluntate: et carita-
te sincera. Nam om̄is creatura velit nolit. vñ
deo et dñō suo subiecta est. 3; hoc admonemur
vt tota voluntate. seruam⁹ dñō deo mō: quonā
iusta liberaliter seruit: iusta autē compeditus
seruit. Dns tame dñne p̄uidae seruit. 3;
ali⁹ obaudit tamq̄ filij. et faciunt tu ea qđ bo-
ni est: ali⁹ vero ligatur tamq̄ serui. et fit deil-
lis qđ iuste est. Ita de⁹ om̄ps. dns vniūse creat̄
qui fecit om̄ia sicut scriptū est bona valde: sic ca-
ordinauit: ut et de bonis. et de malis bene faciat
Qd̄ em̄ iuste fit: bene fit. Iuste autē sūt beati.
dom: et iuste mali penas pacantur. Ergo et de bo-
nis et de mal⁹ bene facit deus: qui om̄ia iuste fa-
cit Boni sūt autē: qui tota voluntate deo seruit
Mali autē. necessitate seruit. Remo em̄ leges
om̄nipotētis euadit. 3; aliud est facere qđ lex iub̄:
et aliud pati qđ lex iubet. Quapropter boni scđm̄
leges faciunt: mali vero scđm̄ leges pacantur.

1. fidei et dñi
3. fidei de delegatis

Nec vos moueat. qd m hac vita. sed in carnem
quā portant iusti militia gratia et aspera tolerant
Richil em̄ mali pacantur. qui iā possit dicē qd
ille vir sp̄nalis exultat et predictat aplūs dicens
Glamur in tribulaciōn̄. sc̄t̄es qd tribulatio
pacēt̄ opatur: pacēt̄ probationē: probatio
vero sp̄m. Sp̄s autē nō confidit: qd tantab
dei diffusa ē in cordib⁹ mis̄: p sp̄m sc̄m qui da
tus est nobis. Si ergo in hac vita. vbi tanta tor
menta sūt. possit̄ bom̄ et iusta vni cū talia pacantur
no solū equo animo tolerare. s; etiā in dei can
tate gloriar̄: quid cogitādū est de illa vita. que
nobis p̄mittitur. vbi nullā de corpore molestia
sentiemus. Qm̄ nō ad hoc resurget corp⁹ ius
torū. ad qd resurget corp⁹ impior̄: sicut scriptū
est: om̄es resurgem⁹ s; nō om̄es īmutabimur
Et ne quis putet. nō iustis īmutationē istā pro
mitti. s; pon⁹ iustis: et ea existimet ecē penale:
sequit̄: et dicit̄ Et mortui resurget incorrupti
et nos īmutabim⁹. Quicq̄ ergo mali sūt. sic
ordmati sūt. qd vniuersit̄ sibi. et om̄es īuicē
sibi nocent Hoc em̄ appetit̄. qd p̄miose dili
gitur. et qd eis auferri facile potest. et hoc sibi
auferunt īuicē qm̄ se p̄sequuntur Et ideo cruciat̄
quib⁹ auferuntur ipsalia. qd diligunt ea: illi autē
qui auferunt gaudet̄ Sz tal' letitia certas ē: et
summa miseria: ip̄a em̄ magis implicat animā
et ad maiora tormenta p̄ducit. Nam gaudet

piscis quā hamū nō videns esca denerat. s. cum
piscator eū adducere ceperit. viscem eis torquēt
p̄mo: dem ab om̄i leticia sua p̄ ipsam esca de qua
letato ē: ad cōsuptionē trahitur. **Dic** sūt om̄es qui
de bonis t̄p̄alib⁹. beatos se putant. **H**amū em̄ ac
ceperit: et cū illo sibi vagātur. **V**eniet temp⁹
vt semināt: q̄tā tormenta cū auditate denoraue
rit. **E**t ideo bonis nichil nocet: q̄r hoc eis auſe
runt: qđ nō diligunt. **S**cam qđ diligunt. et unde
beati sūt: auſerre ill nemo potest. **C**onatus
vero corporis malas aīmas miserabilit̄ affigit:
bonas autē fortiter purgat. **D**ic fit vt et malus
homo. et malus angel⁹: diuīne p̄uidēae milites:
sed nesciūt quid boni. de illis operetur de⁹ **F**ōrtiaq̄
pro meritis offici⁹: s. pro meritis malicie stipendiā
tin⁹. **H**z vt hec aīme que habet voluntate noſcēdi
et rationē cogitandi. sub diuīnū legib⁹ ordinateſe
ne aliqd iūstū quisq; patiat⁹: ita om̄ā et alia
et corporalia in genere suo et ordine suo diuīne
p̄uidēae legib⁹ subdita administrat. **I**deo dom⁹
diat. **S**ōne duo p̄sseres veneūt aſſe: et un⁹
corū nō cadit in terrā. sine voluntate p̄is vestri.
Hoc em̄ dixit volens ondere quicq; vilissimū ho
mīes putat omnipotētia dm̄ gubernari. **D**ic em̄
et volatilia celi. ab eo p̄asa. et lilia agri ab eo
vestri veritas loquitur: que capillos eaīa nostros
mūtatos ee dicit. **S**r qm̄ mūtas aiās rōnales p̄
seipm̄ de⁹ cūnt. sūle i optimis et magis angel⁹

siue in hominib⁹ tota sibi voluntate seruētib⁹. cete
ra vero per illos gubernat. verissimē dia potuit eaū
illud ab aplo. Non enim de bobus cura ē deo. In scip
tūs enim scīs. deus homines docet quō cū hominib⁹
agantur ut et ipi deo seruat. Quō autē agat cū
pecorib⁹ ipi scīt. et quō salutē pecora suorū gubernet
usu et pericula et rōne naturali. Que quidē oīā
de magnis sui creatōris opib⁹ acceperūt. Cum
ergo p̄t intelligē quō vniūse antire coditor de⁹
gubernet cā p̄ annas scīs. que mīstera ei⁹ s̄t
m celis et m terris. q̄r et ipē scīt amē ab ipo scīt
sūt. et m ei⁹ creatura p̄matū tenet⁹ qui ergo po
test intelligere intelligat. et intrerit m gaudium
dm̄ sui. Si autē nō possūm⁹ hoc q̄r dū sum⁹ m
corpore m quo peregrinam⁹ a dñō. gustem⁹ sal
tem p̄tm qm̄ suauis ē dñs. q̄r dedit nob̄ pigna
spiritū m quo sentiam⁹ ei⁹ dulcedmē et desider
mus ipm̄ vite fonte. Vbi sobria ebrietate mūde
mur et irrigemur sicut lignū qd̄ plātatu ē seto
detrus⁹ aquarū. qd̄ fructū suū dat m tpe suo
et folia ei⁹ nō decident. Dicit enim sp̄us scīs. filij
autē hom̄ m tegmē alaz tuarū sp̄abūt. Inebri
abūtit ab ubertate dom⁹ tue et tortete volupta
tis tue potab̄ eos. qm̄ apud te ē fons vite. Talis
ebrietas nō euertit mētem. si tamē rapit sursum
et obliuionē prestat om̄ terrenor. si si possū⁹
toto affai iam dicē. sicut certus desiderat ad
fotos aquarū ita desiderat anima mea ad te deus

Cur si forte adhuc nō possum⁹ ppter⁹ egritudines
āime quas de seculi amore concepit, nec gustare
sum⁹ ydonei qm̄ dulcis est dñs. vel credam⁹ di
uine auctoritati quā voluit eē in scripturis sc̄is
de filio suo qui fās est ei ex semē dauid s̄m carnē
sicut aplūs loquitur. **O**mnia em⁹ p ipm̄ facta s̄t
sicut i euā⁹ scriptū ē, et sine ipo factū est nihil
qui nre imbecillitas misere ē. quā imbecillita
tem nō eis opere si mā volūtate meruim⁹. **N**am
deus hoīem inextimabile feat: et ei liberum
volūtatis arbitriū dedit. **N**ō em⁹ eē optim⁹. si dei
pceptis necessitate nō volūtate seruiret facile ē omo
q̄tū ē existim⁹ qd̄ intelligere noluit qui catholica
deseruerit fidē. et xpiām vocari noluerut. **N**ā si
nobiscā patent̄ naturā nō sanari nisi recte faciendo
fateatur ea nō infirmari nisi peccādo. **E**t iō nō
ē credendū niam mānī hoc eē qd̄ de⁹ est. **C**ur si hoc
eē nec sua volūtate. nec aliqua necessitate in deterr⁹
moneretur: qm̄ omnino incommutabil̄ intelligit⁹ de⁹
Sz ab eis qui nō in cōtentione et emulatioē et va
ne glorie cupiditate amat loqui qd̄ nesciunt: s̄ hu
militate xpiāna sencuit de dño et in bontate. et i
simplicitate cordis querunt illū. **H**anc eāā imbecil
litate mānī suscipere dignata ē filius dei: et ver
bi coro fons ē: et habitauit in nobis. **N**ō q̄ eter
itas illa mutata ē: s̄ q̄ mutabile creatura. mu
tabiliū hom̄n̄ ocul⁹ ostendit: quā incommutabili ma
iestate suscepit. **D**icit autē stulti qui dicunt. quare

no poterit aliter dei sapia hoies libetare nisi
susaperet hoem et nasceretur de feia: et illa om-
nia a peccatorib pateretur. **C**ribus dicim.
Poterit omo. **S**i aliter faceret: siliter nre
stultiae displiceret. **S**i eni no apparet oculis
peccatoru lumine ei eternu qd utiq p interiores
oculos videtur: in quinatis metibus videri no pos-
set. nuc autem q visibiliter nos comonere dig-
natus e. ut ad iuisibilia sparet. displicet ana-
tis: q no aureu corp huit: displicet iudicab.
q ex feina natus e multu eni oderat iudicia q
cocepit et parviti feine. Displicet supbis: q co-
tumelias pacientissime pculit Displicet delicatus q
cautiatu e. Displicet timidus q mortu e. **E**t ut vi-
ta sua videatur defende. no in hoie dicitur hoc sibi
displicere: si in filio dei. **N**o eni intelligit q sit
eternitas dei q hoem assupsit: qd ipa humana crea-
tura q mutantib suis i pristinu firmitate reuoca-
batur. ut discerem docere ipso dno. ifirmitates q
peccato collegi recte faciendo posse sanari. **O**sten-
debat eni nobis ad quam singilitate sua culpa ho-
puenerit: et ex qua singilitate diuino aurelio libe-
retur. **I**raq filius dei hoem assupsit: et in illo
humana pessus est. **H**ec mediana homini tanta est
qta non potest cogitari. **N**a que supbia sanari
pt: si humiliitate filii dei no sanatur. **N**ue ana-
tia sanari pt: si paupertate filii dei no sanatur.
Nue maledicta sanari potest: spacieta filii dei.

nō sanatur. **C**ue impietas sanari p̄t: q̄ can-
 tate filii dei nō sanatur. Postremo q̄ timiditas sa-
 nari potest: si resurrectioē corporis filii dei nō sana-
 tur. **E**ngat spem suā gen. huāmū. et recognos-
 cat naturā suā: et videat q̄m̄ locū habeat iope-
 rība dei. **N**olite vosmetipos cōtempnē viri: fili⁹ dei
 virū suscepit. **N**olite vosmetipas cōtempnē femme:
 fili⁹ dei natrē ce femmā. **N**olite tñ amare carna-
 lia: q̄ in filio dei nec mascul⁹ nec femmā sum⁹
Nolite tñ amare temporalia: q̄ si bene amaretur
 amaret ea homo quē suscepit fili⁹ dei. **N**olite
 timere cōtumelias et crux et morte⁹: q̄ si noce-
 rent homī: nō ea patetur homo quē suscep-
 tūs dei. **H**ec om̄is hortatio que iam ubiqz poeta-
 tur. ubiqz veneratur, que om̄em obediēt animā
 sanat, nō eēt in rebus huām̄s. si nō eēnt facta
 illa om̄ā que stultissimis displicet. **Q**uā dedig-
 natur mītanī viaosa iactātia. vt ad virtutē per-
 apiendā possit adduci⁹: si erubescat mītanī eū de
 quo dictū est anteq̄ nascetur q̄ filius altissimi
 vocabitur. et p̄ om̄es iam gentes p̄ negnē nēd qđ
 filius altissimi vocatur. **S**i mītanī de nob̄ senti-
 m⁹: dignemur eū mītarī qui fili⁹ altissimi vo-
 catur. **S**i parū de nob̄ sentim⁹: audeam⁹ mīta-
 ri p̄ sc̄ntores et publicanos qui eū mītarī sic
Con medīnā om̄ib⁹ q̄sulētē⁹: om̄ia tumē-
 tia cōprimētē⁹: om̄ia tabescētia refiātē⁹:
 om̄ia sup̄flua resecantē. om̄ia necessaria custo-

ad regad nō p̄

no

dientem & omnia p̄dita reparat̄e; omnia deprava-
ta corrigit̄e. **Q**uis iā se extollit contra filium
dei? **Q**uis de se desperet?: pro quo tam huius
ēē voluit filius dei? **Q**uis brām vitā ēē arbitre-
tur in his que cōtempnēā ēē docuit filius dei? **Q**ui
bus aduersitatib⁹ cedat?: qui naturā hoīs a tam
tis p̄secutioib⁹ custoditā credit in filio dei? **N**ō
sibi clausū esse regnum celorum putet?: qui cognos-
cit publicanos et meretrices. imitatos ēē filium dei?
Qua pueritate nō caret?: qui facta et dicta
intuetur et diligit et sectatur illi⁹ homīs. in quo
se nobis exemplū vite prebuit filius dei? **I**taq; iā
et masculi et femine. et omnis etas. et omnis huius
seculi dignitas: ad spēm vite eternae cōmota est.
Ali⁹ neglectis temporalib⁹ bonis: cōuolat̄ ad diu-
nia. **A**li⁹ cedat̄ eorū virtutib⁹ qui hec faciūt: et
lautant qđ mitati nō audet. **P**auci autē adhuc
murmurant. et iam luore torquēt̄ur. ut qui su-
a querunt̄ in eccl̄ia q̄ius videātur catholici. **A**ut
ex ipso xp̄i noīē gloriā q̄rētes heretici?: **A**ut pec-
catiū impietatis sue defendere cupiētes iudei?: aut
curiositatē vane scieniae p̄dere timētes pagam.
Sed eccl̄ia catholica p̄ totū orbem longe lateq; dif-
fusa. impetus eorū. temporib⁹ priorib⁹ fr̄igēs
magis magisq; ē roborata nō resistendo s; p̄se-
do. **S**icut vero misericordias eorū quidēs fide iudicet
diligētia discutit; intelligētia dissoluit. **C**rimi-
natores paleariū suarū nō curat?: q̄i tēp⁹ messis

et temp⁹ ararū et temp⁹ horroru⁹ crute diligenter q; distinguunt. Criminatorē autē suū menti sū. aut errantes corrigit. aut mūdētes inter sp̄mas et zrama computat. **S**ubiacam⁹ ergo aiām deo: si volum⁹ scrutati subicere tor p⁹ nūm: et de dyphalo triumphare. **F**ides em̄ ē p̄ma q; subiugat aiām deo: demde p̄cepta vi uendi: quib⁹ custoditis. sp̄s mā firmatur. et nutritur caritas: et lucere caput qđ antea tam tūmodo cedebatur. **C**ū em̄ cognitio et actio bñm hoīem faciat: sic in cognitioē cauēdi. Erat error: sicut in actione nequicia ē cauēdi. Erat autē qui putat veritatē se posse cognoscere. cū adhuc nequiter vnde. **E**sequacia est autē. mū dū istū diligere: et ea q; nascitur et nascit pro magnō habere. et ea cōcupiscere: et pro hīs laborare ut acquirantur: et letari cū habuēdāne rint. et timere ne pereant: et cōfusari cū pere ut. **T**alis vita nō p̄t purā illā et sincerā et m̄ cōmutabile videre veritatē: et in herere illi: et meternū iā nō moueri. Itaq; priusq; mēs mā purgetur. debem⁹ credere qđ intelligere nō dū valem⁹: qm̄ verissime dñm ē p̄phetā. nisi cre dideritis nō intelligatis. **F**ides in etiā breuissime truditur: in qua qm̄cādāt̄ eterna que intelligi a carnalib⁹ nondū possūt̄: et temporalia. p̄tentia et futura q; pro salutē hoīm gessit et gestura est eternitas diuīe prouidēcie.

Credam⁹ ergo in p̄m et **D**e fide catholica ^{Cap 1}
filii⁹ et sp̄m̄ s̄m̄. Hec eterna sūt et in s̄d̄
comutabilia? i. vñ⁹ deus. vñ⁹ s̄p̄termitas eterna
deus ex quo om̄a? p̄ quē om̄a in quo om̄a. **C**
Prec eos audiam⁹ qui dicunt p̄m tñm̄ eē nec
habere filiū nec eē cū eo sp̄m̄ s̄m̄? s̄ ipm̄ patrem
aliquā appellari filiū aliquā sp̄m̄ s̄m̄ **P**rescut em̄
pr̄cipū ex quo sūt om̄a? et ymaginē ei⁹ p̄ qm̄
sūt et formātur om̄a: et s̄tate ei⁹ in quo ordi-
nantur om̄a. **D**estruit errores. ^{Cap 2}

Cont' pagine 11

Tec eos audiam⁹ qui idignātur et stoma-
chantur: qz nō tres deos colendos dicim⁹. **P**rescut
em̄ q̄ sit vna ēadem qz substācia: et factas matib⁹
suis illudūt: qz solent videre corporaliter vt om̄i
malia tria. vt quecūqz corpora tria. loas suis eē
separata. **S**ic putat ītelligētam subam dei: et
multū errant. qz supbi sūt: et nō possūt discere
qz nolūt credere. **C**ontar arrianos ^{Cap 2}

Dec eos audiam⁹ qui p̄m solū verū deū et
s̄p̄ternum dicit: filiū autē nō de ipo gem-
tu. s̄ ab ipo factū de mchilo: et fuisse temp⁹ qm̄
nō erit: s̄ tu p̄m̄ locū tenere in om̄i creatura:
et sp̄m̄ s̄m̄ m̄oris maiestatis q̄ filiū: et ipm̄ fm̄
eē post filiū: et horū triū diūsas eē substācias.
q̄ loquātur: et de hys rebus quas p̄ oculos carne-
os videre ḡsueuerit: varias ymagies ad disputa-
tiones suas trāfferit. **O**riua re vera magnū est

mente conspicere generacionem q̄ non sit ex aliq̄ tpe
 s̄ eterna ē: et ipsam tantatē et sc̄itatē qua genera-
 tor et generatō messabiliter copulātur; magnū
 et difficile est h̄ec m̄tē cōspicere: etiā si pacata et
 tranquilla sit. **S**on p̄ ergo fieri ut illi hoc videat
 qui terrenas generatiōes nimis intuetur: et ad is-
 tas tenebras addūt adhuc sumū: quē sibi cōtentio-
 mb⁹ et certamib⁹ cotidians evitare nō cessat: ha-
 bentes animas carnis affectib⁹ defluētes: tamq̄ lig-
 na humore sagmatali in quib⁹ igit̄ sumū solum-
 vomit: et habere flāmas lucidas nō p̄t. **E**t h̄y quidē
 de omnib⁹ heretias rectissimē dia p̄t. Credētes ergo
 icōmutabilē trinitatē: credam⁹ etiā in dispensati-
 onē typalem: pro salute generis huām ēē natūl̄ deū

Ca. v. Cont̄ fortifican̄os

Dec eos audiam⁹ qui filiū dei **Ca. v. Cont̄ manichaeō**
 s̄ uno xp̄m ih̄m. nichil ēē aliud q̄ hoīez dicit: **dimit.**
 s̄ ita iustū vt dign⁹ sit appellari fili⁹ dei. et hos
 enī catholica disciplina misit foras: q̄r vane glorie
 cupiditate decepti cōtentiose disputare voluerūt:
 anteq̄ intelligeret quid sit dei virtus et dei sapiā:
 et in principio verbū p̄ qd̄ facta s̄t om̄a: et quod̄
 verbū caro fūn̄ est et habitauit in nob̄

Dec eos audiam⁹ qui nō verū homē suscepis-
 se filiū dei: neq̄z natūl̄ ēē de femina. s̄ falsam
 carnē et ymaginē simulacrum corporis humam os-
 tendisse videb⁹. **S**estaut enī quod̄ s̄bā dei adm̄
 mistas vniuersā creaturā m̄gnari omo nō possit:
 et tamē predicit istū visibilē sole radios suos p̄

omnes feres et fordes corporum spargere et eos mū
dos et sinceros ubique seruare. Si ergo visibilia
mūda, visibilis in mūdis contigū possunt, et nō
comparari. quoniamq; iusibilis et incomparabilis
veritas, per spiritū animam, et per animam corpus suscipi
ens toto homine assumpto, ab omnibus eis infirmita
tibus nulla sua contaminação liberatur. Itaque mag
nas paciuntur angustias, et cum timet quod fieri non
poterit huāna carne veritas inquietur, veritate di
citur esse mentitum. Et cum ille precepit dicas, sit in
ore vero, est, est, non, non. Et ap̄ls clamet, nō erat
in illo est, et non, si est in illo erat, isti totū corporis
eius falsam carnem fuisse contēdunt ut nō sibi videā
tur mutari xp̄m si no[n] suis auditoribus manifestatur.

Cot̄ apollinaris
tas, **D**ec eos audiam⁹ qui tñntatē Cap vñ
quidē in una eterna subā confitetur, si ho
minē ipm⁹ qui typali dispensatioē susceptus est, audet
dicere nō habuisse hominis mētē, si solā animam et cor
pus, hoc est dicē, nō fuit homo, si membra corporis
habebat huāna ānā em⁹ et corporis hinc et bestie.
si rōnē nō habent que mētis ē p̄pria. Sed si exēm
dislūt illi qui eū negat huānam corporis habuisse, quē
ifimū in hoīe? miror quod isti nō erubescant, qui h̄
eū negat habuisse quod est optimū in hoīe. Multū
em⁹ est lugenda mens huāna si vñtatur a corpore
suo. Si quidē in illo hominē nō reformata est, in quo
xp̄m corporis huānam iam dignitatē forme celestis
aceperit. Sed absit ut credam⁹ hoc quod cofinxit teme

maria cecitas et supra loquacitas Cap viii

Dicit eos audiam⁹ qui sic dicit ab illa eterna
sapientia susceptu⁹ eē hoīem qui de virgine na-
tus ē: quō⁹ et ali⁹ homines ab ea sapientes fūt. qui
pfecte sapientes sūt. Resaut em p̄p̄n illi⁹ hoīis
sacramētū: et putat hoc solu⁹ eū habuisse inter
ceteros br̄fissimos. q̄ de virgine natu⁹ ē. ¶ ipm si
plus
bene considerit. fortass̄ credant ideo illū hoc p̄ter
ceteros meruisse: q̄ aliquid p̄p̄n p̄ter ceteros habi-
etā ipā susceptio illū est em sapiente tm̄ fieri p̄
sapiam dei: et aliud ē ipām p̄sonā sustinē sapi-
entia dei. Quis em eādem natura sit corporis et
clesie? m̄ltū tamē distare inter caput et membra
cetera quis nō intelligat. Si em ecce caput est
homo ille. cui⁹ susceptio⁹ verbū caro factū ē etha-
bitavit in nob̄. m̄lebra cetera sūt om̄es sc̄i. quib⁹
p̄ficatur et completur eccl̄. Quod ergo āmato-
til corp⁹ m̄m āmat et vniificat: s̄ in capite et
videndo sentit et audiēdo et odorādo et gustādo
et tāgendō. m̄ ceteris autem membris tāgēdo tm̄:
et ideo capiti cūcta subiecta sūt ad operindum:
illud autē supra collectū ē ad consuledū q̄ ipi⁹
āmē que osulit corpori quodāmō p̄sonā sustinē;
caput: ibi em om̄es sensa apparet. Sic vniuso
p̄plo sc̄or tamq̄ vñ corpori caput ē mediator dei
et hominib⁹ homo xp̄nus ih̄ns. Et p̄terea sapientia dei
et verbū in p̄cipio p̄ qd̄ fūt om̄ia. nec sic
assupsit hoīem illū ut ceteros sc̄ob̄: sed multo

extellentia multo q̄ sublimi quo ipm̄ solū
assum oportuit in quo sapiā hoīes appareret.
sicut eā visibiliter decebat ondi. **C**uappiter alit̄
sū sapientes ceteri hoīes quicq; sūt v̄ esse potu
erūt v̄ poterūt. et aliter ille vñ mediator dicit
hoīm̄ hō cristo ihus: qui sapiē ipm̄ p̄ quam sūt
sapientes quicq; hoīes. nō solū q̄ beneficiū habz
sed etiā psonā gerit. **D**e ceteris em̄ sapientib; et
spūalib; animis recte dici p̄t. q̄ habeat in se ver
bū dei p̄ qd̄ sc̄l sūt om̄a. s̄ i nullo eorū recte di
ci potest. q̄ verbū caro fām̄ ē et habitant i nob̄
q̄ m solo dno nro ihū v̄ rāssie dicit. **Cap^m re**

Nec eos audiam⁹ qui solū corp⁹ huānū sus
ceptū eē dicūt. a verbo dei. et sic audiuit.
qd̄ dictū ē. et verbū caro factū ē vt neget illū
hoīem̄ v̄l aiām v̄l aliquid homis huāsse insi
carnē solam. **F**irat em̄ mltū. nec intelligūt ideo
carnē solā noiātam eē m eo qd̄ dictū ē verbū ca
ro factū est. q̄ hoīm̄ oculis p̄t quos fām̄ est illa
susceptio. caro sola potuit apparere. **R**am si
absurdū ē et valde idignū vt huānū spm̄ homo
ille nō habuerit sicut super ⁊ cap⁹ vi⁹ tractau⁹
q̄ tomagis idignū et absurdū est. vt nec sp̄nitū
nec aiām habuerit. et hoc solū habuerit q̄ i
petorib; vili⁹ et est et extrem⁹ v̄ corp⁹. **A** mū
ergo fide etiā ista ipietas excludatur. totū q̄ hoī
nē atq; p̄fām̄ a v̄bo dei eē susceptū crecam⁹

Nec eos audiam⁹ qui tale corp⁹ **Cap^x**

dñm habuisse dicunt quale apparuit in coluba
 quā vidit ihes baptista descendere de celo et ma-
 nē super eū in signo sp̄us sc̄i Ita em̄ p̄suadere
 conatur filii dei natū nō ēē de fēmā. q̄ si carna-
 lib⁹ ocul⁹ eū oportebat ondī potuit m̄q̄ sic as-
 sumē corp⁹ quō sp̄us sc̄is. Nō em̄ et colubā il-
 la de ouo nata ē aiunt et tāmē huāms ocul⁹ po-
 tut appare. Quib⁹ p̄mo rūndēdū ē q̄ ibi legi
 m̄ specie colubē appariisse ihoi sp̄m sc̄m. vbi legi
 m⁹ et xp̄m natū ēē de fēmā? et nō oportet i pte
 credē euā? et m pte nō credere Vnde em̄ credis m̄ to-
 lube sp̄e demonstratiū ēē sp̄m sc̄m? m̄si q̄ i euāge
 uo legisti. Ergo et ego inde credo xp̄m natū ēē de
 vīrgīne. q̄ m euā? legi. Quare autē sp̄us sc̄is
 nō ē nato de coluba. q̄admodū xp̄s de fēmā illa
 ē causa. q̄ nō colubas liberare venient sp̄s sc̄is
 si homib⁹ significare īocētā et amore sp̄uale
 q̄ m colubē specie visibilit̄ figuratiū ē. Dns autē
 ihūs xp̄us qui venient ad hoīes liberādos. m qb⁹
 et mares et fēmē p̄tm̄t ad salutē nec mares
 fastiduit. q̄ mare suscepit: nec fēmās. q̄ de
 fēmā nato est. Huc accedit magiū sac̄metū
 vt qm̄ p fēmā nob̄ mors attiderat. vita p fēmā
 nobis nascetur: vt de vīnḡ naturā fēminna
 et masculina iuste dyabolo angaretur: qm̄ te
 amborū subuersione letabat. Cui parū fuerat
 ad penā si ambe m nobis nature liberaretur:
 m̄si etiā p ambas liberarem̄. Negi hoc itaq̄

Dicam⁹ ut dñm ih̄m xp̄m dicam⁹ solū verū cor-
pus hūsser⁹ sp̄m autē sc̄m fallaciter apparuisse
ocul⁹ hom̄i: s̄ ambo illa corpora. vera corpora credi⁹
Sicut em̄ nō oportebat ut hoīes falleret̄ fili⁹ dei:
sic nō decebat ut hoīes falleret̄ etiā sp̄us sc̄is. **S**i
om̄poteñ deo. qui vniuersā creaturā de nichilo fa-
bricauit nō erat difficile verū corpus colubē sine
aliam colubarū mīsterio figurare: sicut ei non
fuit difficile verū corp⁹ in utero marie sine vniuersi
semē fabricare: cū creaturā corporea et i viscera
bus semē ad formādū hoīem: et in ipso mūco ad
formādū colubā. imperio dñi volūtatiq; seruiret
Si stuler̄ hoīes et inseri qd̄ aut ipi face nō p̄nt
aut in vita sua nūq; viderūt: etiā ab om̄pote-
te deo fieri potuisse nō creditūt. **v**

Nec eos audiam⁹ qui ppter ea volunt cogere ut
vt inter creaturās filiū dei numerem⁹: quia
passus est. **D**icauit em̄. Si passus ē. mutabilē ē. Et simu-
tabilis ē. creatura ē: qd̄ dei substācia nō p̄t imutari.
Cū quib⁹ etiā nos dicim⁹: et dei sb̄am comutari nō
posse: et creaturā ē mutabile. **S**i aliud ē esse crea-
turā: et aliud suscipere creaturā. filius ergo vni-
gemit⁹ dei. qui ē virtus et sapientia dei. et verbū per
quod facta sunt om̄ia: quia imutari oīno nō p̄t.
suscepit hūanā creaturā. quā lapsam enigere.
atq; iueteritā renouare dignatus ē: nec in ea
p̄ passionē ip̄e in deten⁹ comutari ē: sed eam
p̄ resurrectionē i meli⁹ comutauit. **N**ec

¹⁴⁰
¶ Pterea verbu^m pris et omniū dei filiū per quē fū
sūt omnia regandū est natū et passū cē pro nob̄
Et martires enī passos dīcū et mortuos ppter
regna celorū; nec tamē in ea passione et morte
āmne eoru^m occise sūt. Dicat enī dñs. Nolite timē
eos qui corp^s occidūt: āmne autē nichil pñt facē
Sicut ergo mīres passos et mortuos dīcū in cor
porib^s que portabat. sime aūmarū īcōfēctiō v^{er}
morte: sic filiū dei passū et mortuū dīcū in hōc
que portabat. sime diuītatis aliq^m ḡmū & morte

Nec eos audiam^m. qui negat ^{xvi}
tale corp^s dñi resurrexisse. quale positū ē
i monumēto **S**i enī tale nō fuisset: nō ipē dīvīsset
post resūrēctiōē disapul^s. Palpate et videte qm̄
spūs ossa et nervos nō habet: sicut me videtis
habere **S**acilegiū ē enī credere dñm m̄m. cū ipē
sit veritas. in aliquo fuisse mētū. **N**ec nos mo
ueat q̄ clausis hostiis. eū subito apparuisse disa
put sc̄iptū ē. vt ppterē negem^m istud fuisse cor
pus hūanū: q̄ cont̄ natūrā hui^s corporis videm^m
cē p̄ clausa hostia mītare. **O**mnia enī possibilia
sūt deo **S**cam et ambulare sup aquas: cont̄ natū
rā hui^s corporis cē manifestū ē. **E**t tū nō solum
ipē dñs ante passiōē ambulauit: s̄ ecia petrū
ambulare fecit. **I**ta ergo et post resūrēctiōē de
corpo suo. fecit qd^m voluit. **S**i enī potuit an pas
siōē suā clarificare illud sicut splendore solis: q̄re
nō potuit et post passiōē ad q̄tā vellet subtili^m

¹⁴¹
7

m temporis momēto redigere. ut p clausa hostia
intraret. Cem

Nec eos audiam⁹ qui negat ipm corp⁹ sc̄iū
leuasse in celū dñm nr̄m: et q̄ medrāt i enā qd̄
scriptū ē: neō ascendit i celū nisi qui de celo descedit.
Et dicit⁹ q̄ corp⁹ qr̄ nō descedit de celo nō potuisse
ascendē in celū. Nō em̄ intelligit. qm̄ corp⁹ non
ascendit in celū. Dñs em̄ ascendit: corp⁹ autem
nō ascendit. s̄ eleuatū ē in celū illo leuāte q̄ ascēdit
Si em̄ quiss⁹ descendat de móte. nud⁹: cū autē desce-
dent vestiat se. et vestit⁹ item ascendat: recte itaq̄
dia⁹. neō ascēdit nisi qui descedit. Nec veste cōsi-
dem⁹ quā sc̄iū leuauit: s̄ ipm qui vestit⁹ ē solū
dia⁹ ascendisse. Cap xiiii

Nec eos audiam⁹ qui dīcō negat ad dexterā
pr̄is sedere filiū. Dicāt em̄ Nūq̄ dēs pater habet
latus dextrū. aut simstrū. sicut corpora. Nec nob̄
hoc de deo pr̄e sentim⁹. Nulla em̄ forma corporib⁹.
deus diffimitur atq̄ cocluditur. S̄z dext̄a pr̄is. est
būtudo p̄petua que sāb̄ datur: sicut simstra ei⁹ rec-
tissē dicit⁹ miseria p̄petua q̄ imp̄is dat⁹: ut non
in ip̄o dō s̄ m̄ creati⁹ hoc mó quo dixim⁹. Itelliga-
tur dext̄a et simstra: qr̄ et corp⁹ xp̄i qd̄ est etiā.
In ip̄a dext̄a. hoc ē in ip̄a būtudine futuri⁹ ē. Sicut
apl̄is dicit⁹: qr̄ et siml⁹ nos suscipiunt: et siml⁹ se-
dere fecit i celestib⁹. Cūm em̄ corp⁹ nr̄m nodū ibi
sit: tamē sp̄es nr̄a iā ibi ē. P̄terea et ip̄e dñs p⁹
resurrectionē iussit disiulos quos p̄scates iuerit:

16

ut in dexterā partē mitteret retia. **O**x cū fecisset:
ceperit pisces, qui omes magn erat. et omes iustos
signabat: quib⁹ p̄mittit⁹ dextrā. **H**oc significat q̄
ecclā iudicatio. dixit se agnos ad dextrā: eos autē ad
sinistrā eē positū.

Ca' xx

Dec eos audiam⁹ qui negat diē iudicij futurū.
et q̄ meōrānt q̄ i euā⁹ scriptū ē. cū qui cred⁹
in xp̄m nō iudicari: qui autē nō credit in illā ad
iudicatiū eē. **D**icit em⁹ si et ille qui credit nō ven⁹
et i iudicatiū. et ille qui nō credit iā iudicari est: vbi
sunt quos iudicatu⁹ ē i die iudicij. **N**ō intelli
gūt sic loqui scripturas. ut p̄terit⁹ temp⁹ pro futu
ro ip̄e insinuet: sicut supra dixim⁹ q̄ aplūs dixit
de nobis. q̄ sml⁹ nos sedere fecit in celestib⁹. nō dū
factū ē. **S**i q̄ certissimū ē futurū. ita dictū ē q̄ iā
factū sit: sicut et ip̄e dñs disapul⁹ dixit. **O**mnia q̄
audiu⁹ a p̄re meo nota fea uobis. **E**t paulo post
dicit **M**ulta habeo vobis dicere: s̄ nō potestis illa
portare modo. **Q**uod ergo dixerat. omnia que au
diui a p̄re meo nota vobis fea: nisi q̄ illud qđ
p̄ sp̄m sc̄i certissime fāc⁹ erat. q̄i nā fecisset lo
cuto est. **S**ic ergo cū audim⁹. qui credit in xp̄m
nō veniet i iudicatiū; intelligam⁹. q̄i nō veniet i
damnationē. **D**icitur em⁹ iudicatiū p̄ damnationē sic
dicit aplūs. Qui nō māducāt. māducātē nō iu
dicet: nō de illo male existimet. **E**t dñs dicit:
Nolite iudicātne. ne iudicet⁹ de vob⁹. **N**ō em⁹ collit
nobis iudicātū iudicādi: cū et p̄pheta dicit:

Si vere iusticiā diligitis: recte iudicatē filii hominē
Et ipse dñs dicat: nolite iudicare psonaliter: sed
iudicū iustiū iudicatē. **S**z illo loco ubi vetat iu-
dicare allud admonet: ne capne⁹ aliquē cui⁹ ut
cogitatio nob̄ nō est apta: vñ nescim⁹ qualis post
ea sit futur⁹ **S**ic ergo cū dixisset: ad iudicū nō
venerit: hoc dixit: q̄ nō venierit ad damnationē.
Cum autē nō credit iā iudicati⁹ ē: hoc dixit: q̄
iā damnati⁹ ē. pſaemia dei: qui nouit quid ī mine

Dat nō credentib⁹ vi
Nēt eos audiam⁹ qui dicunt spm scm quē ī
euangelio p̄misit discipulis suis dñs? Aut ī pau-
lo aplō venuisse. aut ī mortano et prisalla sic cum
frigeb⁹ dicunt⁹: aut m̄ nesao quo manice⁹ Aut m̄
manicheo sicut manichei dicunt⁹ **T**am ea sūt ista.
vt scripturas manifestas nō intelligant: Aut tā
negligentes salutis sue. vt omo nō legit⁹ **C**um
enī cū legent nō intelligent. vñ m̄ euā⁹ q̄ post
r̄surrectioēz dñi scriptū est dixere dñs **E**go mittā
pmisſū p̄ris mei m̄ vos: vos autē sedere hic ī a-
nitate. quo ad usq̄ in duam̄ virute ex alto **E**t
ī accib⁹ aplor̄ postea q̄ dñs ab discipulor̄ oculis
abcessit ī celū. decē dieb⁹ p̄actis die penitie
costess. nō attendūt aptissime venuisse spm scm.
Et cū eent illi ī ciuitate. sicut eos ante monue-
rat ī plenissē illos. ut loquerentur linguis
Fra d̄miserse nationes q̄ tuē aderant. vñusquisq;
audiēcū suā lingua intelligebat. **S**ed ista hoies

17

depiuit eos qui negligentes in catholica fide. et ipsa;
fide sua qm scriptur manifestata e noluit discere; et
q e gravi et multu doledu. cu i catholica fide neg-
ligent versentur: hereticas ames diligenter accommodit.

De ecclaudiam qui stam xvij
Ecclam q una catholica e negab p orbem e diffusam: si m sola affrica hoc e in pte donati pollere
arbitrantur Ita sudi sit adusa prophetam dicens. filii
mei es tu ego hodie genui te. Pete a me et dabo
tibi getes hereditate tuac et possessione tua tios tre.
Et alia mlt. sine i veteris. sine i noui testam. libris
q scripta sunt ut apertissime declareret ecclam xpni p orbem
terre e diffusam Quid cu eis obicam?: dicit iam oiam ista
fuisse copleta anteq effet ps donati?: si postea to
ta ecclam perisse. et m sola donati parre reliquias
eius remassisse contendunt. Olimqua supbā et ne
phāda nec si vere sic viceret: vt vel inter se pacē
postea custodiret Non autē nō attendunt iam i
ipso donato ipletū fuisse q dcm e In qua mensura
mensi fueritis in ea remetietur vob Sicut em x
diuide conatē: sic ipē a suis cotidiana cōcōsione
diuidit Ad hoc p̄met etiā illud qd dñs dicit.
Qui em gladio p̄cussent. gladio morietur. Gladi⁹
em illo loco siqdē m malo posita discordiosa liguā
sigmificat: quia tūc ille ifelix ecclam p̄cussit: si no
occidit Non autē dixit dñs? Qui occident gladio
gladio morietur: si qui gladio vsh fuerit gladio mo
netur. Ergo ille p̄cussit ecclam liguā sua litigiosa.

qua nūc ipē conāditur vt oīo dispereat et mo
riatur. Et tamē illud qd' aplūs petrō nō supbia
sua. s qm̄is tñ carnali amore dñi fecerat utq; ad
mom̄tū recondidit gladiū. iste autē vicit nō hoc
fecit. **S**iquidē cū epō cealiano tam̄ diceret audien
tib⁹ ep̄is rome quos ipē petuerat nichil eorū que
intenderat potuit probare. et sic remāsit i sasina
te vt suo gladio moreret². **M**plus autē ipi⁹ qn̄ nō
audit prophetas et euā^m i quib⁹ aptissimē scriptū ē
eccām xp̄i p om̄es ḡetes ēē diffusam. et aud̄ sas
maticos nō dei gloriā s̄ suā querētes. satis signi
ficat seruū se ēē nō liberū. et aure dexterū se h̄re
presisa. Petry em̄ eris i amore dñi seruo nō libo
aurē dexterū presadit. Ex quo significat eos q̄ gla
dio scismatis ferunt. seruos ee carnaliū desiderior
nōdū eductos m libertate sp̄s sc̄. vt iā nō confidant
m hoīe et nō audire q̄ dext̄ū ē v dñi glām p catho
licā eccām latissimē piagatā. et audire smistrū
huāne inflatiois errore. **D**icit tñ cū dñs i euā^m dicit
cū p om̄es ḡetes euā^m fuerit p̄dicatiū. tūc finē
ee futuriū. qud̄ isti dicit q̄ iā certe om̄es gentes
cederūt a fide. et in sola pte donati remāz etiā
cū manifestū sit. ex quo ista ps ab vni^m p̄fasa est
nōnullas ḡetes postea credidisse et adhuc ee ali
quas q̄ nondū crediderūt. quib⁹ cotidie nō cessat
euā^m predicari. **C**ruis nō miret̄ ee aliquē qui se
xp̄ianū dici velit. et adūsa xp̄i gloriā tāta ipie
tate rapiat² vt audiat dīc om̄is pl̄os gentiū

18

qui mō accedunt adhuc ecclē dei et in dei filiū festi
nāter credunt manter facē. qz nō eos aliquis do
natista baptizat. Sme dubio ista exercaret hōles
et eos sine dilatioē relinqret si v^m quereret. si ecclā
diligeret si liberi essent si rē dexterā itegriā r̄tineret

dñe

Dec eos audiām⁹ qui q̄mis **Cap xviii**
neinē rebaptizet p̄sadūt se tñ ab vnitate.
et luciferam magis q̄i catholica dia maluerūt
In eo em⁹ q̄ intelligūt baptismā xp̄i nō eē repeten-
dū recte faciūt. **E**nciūt em⁹ sacramētū sā lauacri-
nusq̄ eē nisi ex ecclā catho^m. si eā formā fecūt habe-
sacramēta p̄sasa. quā m ip̄a rē ante q̄ p̄sideren-
tur accepent. **H**y sūt em⁹ de quib⁹ aplūs dicit. Ha-
bētes spēm pietatis virtutē autē ei⁹ abnegātēs. **E**t
em⁹ magna virtu pietatis par et vmitas qz vñrē
deus. **H**anc illi nō hñt qz p̄sasi ab vnitate st̄. **I**ta⁹
si qui ex ip̄is ad catholica veinūt nō iterat spēm
pietatis quā habet. si accipiūt virtutē pietatis
quā nō habet. **N**ā et ap̄putatos rānos denūo pos-
se inseri si nō p̄māserit i mācredilitate aptissime
aplūs docet. **C**u tñ luciferam i telligūt et nō rebap-
tizent nō ip̄obam⁹. si q̄ eāl ip̄i presidi a rādice
voluerit quis nō detestādū eē cognoscatur. **E**t ideo
marie qz hoc eis displacuit i ecclā catho^m qd̄ vere
catho^m pietatis ē. **F**rusq̄ em⁹ tam vigere debet
viscera mīcē q̄i i catholica ecclā. vt tāḡ vera mī-
net peccatib⁹ filiū sup̄be insultet. nec correctis
difficale ignoscat. **F**ō em⁹ sine causa iter om̄es

apłos hui⁹ ecclē catholice psonā sustinet petrus
Huic em⁹ ecclē claves regm celorū date sūt. cū pe-
tro dñe sūt. et cū ei dicitur ad om̄es dicit⁹ amab-
me pasce oves meas. **D**ebet ergo catho⁹ ecclesia
correctis et pietate firmatis filiis libent⁹ ignoscē
cū ip̄i petro psonā ei⁹ gestāt. et cū i manū titubas-
set et cū dñm carnaliter a passioē renocass̄. et
cū aure seru gladio p̄scadisset. et cū ip̄m dñm ter-
negasset. et cū in simulationē postea supst̄nōsa
laps⁹ ecclē videam⁹ vēmā eē cōcessā euq̄ correctū
atq̄ firmatiū usq; ad dñmce passiois gloria puenī-
se. **I**taq; p⁹ p̄secutionē q̄ p̄ arrianos hēticos fūa est
ac postea q̄ p̄ pax. quā quidē fides catho⁹ i dñō te-
net. etiā a p̄cipib⁹ seculi reddit⁹ ē: epi⁹ qui p̄ fidie
arianorū i illa p̄secutioē cōfenserat mlti correcti.
redire i catho⁹ delegerūt. dñpnātes sine q̄ credide-
rūt. sine q̄ credidisse se simulauerāt. **H**osq; etiā ca-
tholica matno recipit similitudinē petri p⁹ fletū ne-
gatiois p̄ gallicātū admontū. **T**ut tāq; eūdē post
prauā simulatōr̄ pauli voce correctū. **H**ac illi ma-
tris caritatē sup̄be accipiētes et ip̄ie reprehēdetes? q̄
petro p⁹ galli cātū singēti nō gratulati s̄t. cū lūa-
fero qui mane orebatur cadere meruerūt. **xix**

Nec eos audiam⁹ qui negat ecclā dei om̄ia
petrā nō intelligūt et nolūt credere datas ecclē cla-
ues regm celorū: ip̄i eas de mamb⁹ amouerūt. **I**p̄
sūt qui viduas si nupserit tamq̄ adulteris dñp̄

nāt. et sup̄ doctrinā applicā se p̄dicat ec̄ mūdi
ores. **C**ui nomē suū si vellet agnoscere mūdinos
se poa⁹ q̄i mūdos vocaret. **N**olentes em̄ si p̄tāne
runt corrigi: nichil aliud delegerūt n̄ cū hoc mūdo
dipnari. **S**ā quib⁹ vēmā p̄tōr negat nō eos ali
qua sāntate custoduit. **S**ē egris subtilitūtē media
nā et vīnas suas vñ cogit quas nubere nō per
mittit. **N**ō em̄ prudētores sūc q̄i paul⁹ apls q̄ ait
halo eas nubē q̄i vri.

Cap^m xx.

Dec eos audiam⁹ q̄ carnis iſl̄rectionē futurā
negat et ḡmeorat qđ ait apls paul⁹ **C**aro
et sāguis regnū dei nō possidebūt. **N**ō intelligētes
q̄ ip̄e dicit apls. oportet corruptibile hoc induere in
corruptioēz. et mortale hoc induē imōrlitatē. **C**um
em̄ hoc fām̄ fuent iā nō ent caro et sāguis: s̄ celeſ
te corp⁹. **C**ū et dñs p̄mitat cū dicat. Regnū nubet
neq̄ vrores ducet s̄ erūt equales angelis dei. **N**ō
em̄ iam homib⁹ s̄ deo viuet cū equales angel̄ fā
fuent. **I**mutabit̄ caro et sāguis et fier corp⁹ celeſ
te et angelicā et mortui resurget ic̄orrupti et nos
im̄utabim⁹: vt et illud veuī sit q̄ caro et sāguis
regnū dei nō possidebūt. **I**sta fidei ſplendore et ſic
ritate lactati nutram⁹ i x̄: et cū puuli ſu⁹ maior
abos nō appetas. s̄ nutrimenti ſaluberrimis creſca⁹
i xp̄o. accreditib⁹ bonis morib⁹. et xp̄iana iuſticia
i qua ē caritas dei et premi pſta et firmata. vt
vniſquisq̄ n̄m de dyabolo iuncto. et angelis ei⁹
trūphet i ſemetipo i xp̄o quē induit. **O**r̄ pſecta

Illud in actis
et declarat q̄
accepit dñs

karitas nec cupiditate habet seculi nec timore scilicet
nec cupiditate ut acquirat res seculares. ne timo-
rem ne amittat res temporales: per quas duas ianuas m-
trat et regnat in me. **Qui** p[ro]mo dei timore: de hinc
caritate pellendus est. **Debet** itaque tato audiatur appre-
tere aptissimam et euidentissimam cognitionem veritatis:
quod nos videmus in caritate: perficie et ei similitudinem. cor hinc
mūdatum: quod in ipso interiore oculo videtur veritas. **Hoc**
enim mūdo corde meum: quoniam ipsi deus videbit ut et in can-
tate radicati et fidati ipsa letam comprehendere cum oculis
bus scimus. que sit latitudo et altitudo et longitudo. et
perfidiū. **Sicut** enim etiam supernitatem suam caritatis
christi. ut ipsa letam in omnibus plenitudinem dei: et per ista
cum iusibili hoste certamam. quoniam volentibus et amantibus
iugum christi leue est et sarcina eius leuis: coronam victo-
rie mereamur. **Amen.**

Expliqt liber b[ea]ti augustini ep[iscop]i: De agone christi
ano v[er]o de agone christianorum

Prota q[ui] iste liber de agone christiano et sequens de ecclesiasticis
dogmatibus satque grauerter sibi succedit. **N**a in p[ro]mo con-
nentur que sunt responsa talium heresi[rum] gnostica. Et in sequenti
que sit firmata tenenda seu credenda talis catholica.

Deques tractato a quibusdam non attribuitur b[ea]to augustinus.
Na in heresi de hassia scripsit yd[er] eccl[esi]ae ep[iscop]orum in quodam
consilio generali. **I**timet tu in eo multa deca[re] augustinus.

Incepit lib. bti augusti de diffinitionib⁹

Redim⁹ vnuū trē fidei et etiastas dōctrib⁹
esse deū p̄m̄. et filiuū. et sp̄m̄ sanctū.

Patrem. eo q̄ filiuū habet: filiuū eo q̄
habet p̄m̄: sp̄m̄ sanī. eo q̄ sic ex p̄e procedes et
filio **P**ater ergo p̄incipiū dicitis ⁊ qui sicut
nūq̄ fuit nō deus: ita fuit nūq̄ non pater ⁊
quo filius natus ⁊ a quo sp̄n̄ sc̄us nō nat⁹: q̄
nō est filius ⁊ neq; ingentus q̄ nō ē pater ⁊ neq;
factus. q̄ nō est de m̄chilo: s; ex deo p̄e. et deo filio
deus procedens **P**ater etern⁹ eo q̄ eternū habeat si-
liū. cui⁹ c̄m⁹ sit pat⁹ ⁊ fili⁹ etern⁹. eo q̄ p̄i sit co-
etern⁹ ⁊ sp̄n̄ sc̄us eternus: eo q̄ sit pat̄ et filio
coetern⁹. **N**on confusa in vna p̄sonā trinitas.
vt sabelli⁹ dicit: neq; separata aut diuisa i natu-
ra diuitias. vt arri⁹ blasphemat: s; aliter i p̄sonā
pater: aliter i p̄sonā filius: aliter i p̄sonā sp̄n̄
titus sc̄us. **P**ater et fili⁹ et sp̄n̄ sancta. Vnus
in natura: in sc̄al trinitate p̄sonales **O**r filius

Don pater carnē assūpsit carnē in hoīe assūpsit
neq; sp̄n̄ sancta. s; filius tñ: vt qui erat
in diuitate patris dei filius: ip̄e fieret in hominē ⁊
hominē fili⁹. **N**e nomen filii ad alterū transire
qui nō erat. **M**in natuitate dei filii. hominē factus ē
filius: natus sc̄dū veritate nature. ex deo. dei filius:
et sc̄dū veritate nature. ex hominē. hominē filius.
vt veritas genti⁹. nō adoptione. nō appellatio⁹:
sed in vtriq; natuitate. filii nōmē nascēdo habet:

Denz a Schola

et ess^r verus deus et verus homo un^o filius. No
igitur duos cristos neq^z duos filios fatemur?
f^r deū et hoīem unū filiu. que ppter ea et vngē
intū dicim^r manētem i^r duabz substācibz. sicut
ei veritas contulit. no^r confusis naturis neq^z in
mixtis sicut thymothiam voluit. f^r societate vni
tas **Deus ergo hoīem assūpsit.** homo in deū trāsi
uit. nec nature versibilitate. sicut apollinariste
dicunt. f^r dei dignatione. vt nec de^r mutaretur
in huānā sbam assumēdo hoīem. nec homo in
diuinā glorificat^r in deo. q^r mutatio ut versi
bilitas nature et diminutionē et abolitionē fa
cit sbe. Creditur a nobis sine confusione conc̄
ta trinitas: sine separatione disiuncta. Natus est
ergo dei filius ex homine et non per hoīem. i^r no
p vnu coitū sicut ebion dicit. f^r ex virgine. car
nem ex virginis corpore trahens. et non de celo
secū afferens corpus. sicut marian origens et
euites affirmant. neq^z in fantasia. i^r absq^r car
ne sicut valentin^r. i^r neq^z putatime ymaginari
f^r corpus verū. no^r tantū caro ex carne sicut mar
ian^r dicit. f^r verus de^r ex dūitate. et vergō
ex carne. vnu dei filius in dūitate verbū pris
et deus in hoīe āma fuit et caro. āma no^r absq^r
sensu et ratione ut apollinaris. neq^z caro absq^r
āma ut euiponim^r dicit. f^r āma cū intione sua
et caro cū sensibz suis p quos sensq^r veros i^r passi
one sua et an^r passionem carnis sue dolores =

sustinuit. **O**r cristus nascendo ho nō sup̄sit nūcū deta.

Neque sic natus ex virgine vt deitatis micā **tib⁹**; nascendo homo acciperet. q̄i anteq̄ ex virgine nascerebatur deus nō fuerit sicut artemon. berillus ⁊ marcellus docuerat. s; etern⁹ deus. homo ex virgine natus est. **O**r nichil sit mequale i tem⁹. **C**e

Nichil creatūl eē aut seruens in trinitate treden dū est ut wlt dyomisi⁹ fons arrū. nichil mequa le ut euuomius. nichil grē mequale ut ethm⁹ nichil anter⁹ posterius ve aut min⁹ ut arrius nichil extraneū aut officiale alteri ut macedon⁹ nichil p̄suasione aut surreptiōe i serū ut marche⁹ nichil corporeū ut milito ⁊ terrullian⁹. nichil cor poraliter effigiatū. ut antropomorph⁹. n̄l fibi m̄ visibile a creaturis ut origens. n̄l creaturis visibi le ut fortunata. n̄l morib⁹ ut volūtate diuisū ut martion. n̄l ex trinitatis cēnīa ad creaturā natu rā deductū ut plato et terrullian⁹. nichil officio singulare nec alteri q̄uicabile ut origens. n̄l co fusū ut fabellius. s; totū perfectū ex uno ⁊ unū non tñ solitariū ut p̄sumit siluan⁹ et prævēs pentapolitana diphabil illa doctrīna. **C**ap quītū

Homousion ergo i ecclīs in diuitate patri filio omousi⁹ p̄i et filio sp̄us sc̄is omousi⁹ deo et hoī vñ fili⁹ manes deus in homīe suo. in gloria p̄is desiderabil viden ab angel⁹ et ab omnī creatura. nō homo fuis ē ppter deū. ill xp̄s cū deo sicut nestor blasphemat. s; homo in deo. et in homīe deus **o**

Erit resurrectio mortuorum **De resurrectione mortuorum Capitulum VI**
omnium hominum. si una et insimul. Non prima iusto
nam et peccati sedam. ut fabulat sopimatur. si una om-
nius. Et si id resurgere dicatur quod cadit. caro ergo
nra in veritate resurget. sicut in veritate cadit. Et
non solum origine mutatio corporum erit. et aliud no-
nun corpus pro carne. si eadem caro corruptibilis que
cadit. resurget incorruptibilis. tamen iustorum quod iustorum
caro incorruptibilis resurget. ut vel suffici possit
penas pro peccatis. ut in gloria eterna maneat pro
meritis. **De his qui vivi iueneruntur Capitulum VII**

Omni enim hominibus est resurrectio. Si omnibus erit:
ergo omnes moriuntur? ut mors que ab adam duc-
ta est ita omnes eius filii ducetur: et maneat
illud primum in domino quod de eo separavit dominum eum. non
dabis semini tui videre corruptionem. **Eius enim caro non**
vidit corruptionem **Hanc ratione maxima patrum turba tra-**
dente suscepimus. Verum quod sunt et alii equi catholi-
ci et eruditii viri. qui credunt animam in corpore manere
mutatos esse ad corruptionem et immortaliter eos qui
in adventu domini vivi iuenerintur. et hoc eis reputant
pro resurrectione ex mortuis quod mortalitate immu-
tatione deponat non morte. quolibet quis acquisi-
cat modo. non est hereticus. nisi ex contentione hereticius
fiat. **Sufficit enim in ecclesia legere. tam resur-**
rectionem. et credere futuram de morte Capitulum VIII

Quod autem dicimus in simbolo. in adventu domini
vivos ac mortuos iudicandos non solum iustos et

peccatores iudicari sicut diodorus et
sicut putant; sed et viros eos qui in carne suam
di sunt credimus, qui ad hoc mortui creduntur ut
imitandi sunt. Alij voluerunt ut suscitati continuo vel
reformati an mortuos iudicetur.

Cap ix

Dicitur post resurrectionem et iudicium non credamus vestitu-
tionem futuram quam origenes delirat, ut deones vel
impie homines post tormenta quae supplicis expurgati
vel illi in angelicam qua creati sunt redeant dignita-
tē vel isti iustorum societati donentur eo quod hoc diuine
quemadmodum pietati, ne quid de rationabilibus perirent cre-
atus. sed quolibet modo saluerintur. sed nos ipsi iudica-
omnes, illi retributori iusto credimus qui dixit, quoniam
impie in supplicium eternum, iusti autem in vitam eter-
nam: ut patiatur fructum operum suorum de crea-^{re} mundi. **Cxv**

In principio creauit deus celum et terram et aquam
ex nichilo, et cum adhuc tenebre ipsam aquam
occuparet et aqua terra absconderet, scilicet sunt an-
geli omnes quae celestes virtutes, ut non esset oiosa dei
bonitas, sed haberet in quibus per multa annos spacia bo-
nitatem sua ostendet, et ita hic visibilis mundus ex
materna que a deo facta fuerat factus est et ornatus.

Cxvi

Dicitur incorporeum et insibile natum.
Credendum est nisi solus deus et pater et filius et spiritus
sanctus, qui ideo incorporeus creditur, quod ubique est
et omnia implet atque constempsit, ideo insibilis
omnibus creaturis quod incorporeus est.

Cap xiiij

Qreatum omnis corporea est, angeli et omnes

Virtutes celestes corpore licet nō carne subsistunt.
Ex eo autē corporeas eē credim⁹ intellāiales crea-
turās q̄ localiter circūscribūtur. Sicut enī anima
huāna carne clauditur. et demones qui p̄ subar-
angelice nature sūt.

xiii

Immortales eē credim⁹ intellāiales naturas q̄
carne tarent nec habent quo erant ut resur-
rectione egant post ruinā natūrā. **De creatōe aīc**

Animas hom̄ nō eē ab inicio m̄ **soli deo cōfite-**
ceteras intellāiales naturas nec insimul **xvii**
creatib. sicut origens fingit. neq; cū corporib⁹
p̄ totū seminātur sicut luciferam et arillus
et aliqui latmor presuſtores affirnāt q̄ nat̄
aſequētia seruātes. **S** dicim⁹ corpus tñ p̄ quigū
copulā ſemnari? creationē vero anima ſolū creato-
rem om̄i noſſe. dei vero inicio reſeruandū eſſe
coagulat̄ in vluua et compingi atq; formari. ac
formato iā corpore animam creari et mſudi ut vi-
uat i vtero hoīa anima gſtas et corpore et egredi
tur vñi ex vtero plen⁹ huāna ſubā. **xv**

D Eq; duas aias i uno hoīe eē dicim⁹. **I**ſic. Iacob⁹
et alii quidā ſyr or ſcribūt. vñā aiale qua animat⁹
corp⁹ et imixta ſit ſanguī: et alterā ſpiritale que
vōne mſtret. **S** dicim⁹ vñā eē eandemq; aia; m
hoīe que et corp⁹ ſua viuificat ſocietate: et ſemel
ipmā ſua vōne diſponit: habens m ſe libertatē ar-
bitrii ut m ſua ſubā eligit cogitatōe qđ wlt **xvi**

S olū hoīem credim⁹ habere animā ſubſtituā

que exuta corpore vniit. et sensus suos atq; inge-
ma viuaciter tenet? neq; cū corpore moritur sicut
arrus assent. neq; post modicū interuallū. sicut

zenon dicit. q; s̄ baliter vniit

xvij

Hialū vero aīme nō sūt substātūe? s; cū carne
ip̄a carnis viuacitatē nascitur: et cū carnis mor-
te finiūtur et moriūtur. Et ideo nec rōne regūtur
sicut plato et alexander putat: s; ad om̄a nature
iātamenta ducuntur.

xviii

Dabib⁹ substātūs constat homo. Aīma tñ et
carne. Aīma cū rōne sua: et corpore cū sensib⁹ suis
P quos tñ sensus absq; aīme societate nō mouet.
corpus. Aīma vero etiā sine cor⁹ rōna⁹ suū tem;

xix
Don est terrus in s̄ba hōnnis spūs sicut didim⁹
contendit. s; spūs ip̄e est aīma. pro spirituali natā
vt pro eo q; spiret aīma i corpore spūs appellata
Aīma vero ex eo vocatur q; ad uiuedū ul' uiuificā
dū aīmet corp⁹. Tertū vero qui ab aplō cū aīma
et corpore introducat spūm. grām stā spūs ē intel-
ligam⁹. quā orat aplius vt integrū p̄seueret ī no-
bis. ne mō viao aut minuatur. aut fugeret a no-
bis. q; spūs sc̄is displicē effugiet sicut

xx
Libertati arbitrii sui qmiss⁹ est homo statim in
prima conditione. vt salua vigilantia mētis adm-
rente etiā p̄cepta custodia p̄seueraret si vellet ī eo
qd' creatis fuerint Postq; vero seductione serpētis
Peuam reaudit. et nature bonū pdidit panteret
vigore arbitrii. nō tñ electionē. ne nō esset suū.

qd' emendaret peccatum, nec merito indulgeretur. qd'
nō arbitrio diluiss. Manet ergo ad querendū
salutē arbitrii libertas et rationabil' voluntas: et
monete prius deo. et iunctate ad salutē: vt eligat
vt sequatur ut agat occasione salutis hoc ē inspira-
tionē dī. Ut autē sequatur qd' elegit. ut qd'
sequitur ut qd' occōne agit dei ē libere qfitem.
Imāu ergo salutis nre deo misericordia habemus.
Ut acquiescam salutifere inspiratōm nre p̄tatis
est. Ut adipiscam qd' acquiescendo admōnicōm
cupi dī muneris est. Ut nō labam m adepto
salutis munere sollicitudis nre ē. et celestis pari-
ter adiutorij. Ut labam prauitatis nre est et

Baignauie *De baptismate C. xxii*
Baptisma unū est: s; in ecclā ubi una fides
est. ubi ī noīe p̄ris et filii et sp̄lis sc̄iatur. Et
ideo si qui apud illos hereticos baptizati sunt. qui
in sc̄e trinitatis baptizat qfessioē et veniūt ad nos.
recapūtūr quidē q̄i baptizati ne sc̄e trinitatis inno-
cētio ut qfessio adnulletur: ante tū instruit quo
sensu sc̄e trinitat̄ misteriū in ecclā teneat: et sic o
sentiuī credere ut acquiescat qfitem. purgati iam
fidei integritatē. confirmetur manus impōne. Si vero
pūuli s; ut hebetes prisceat p̄ ill' qui illos offerunt
iux̄ more baptizāti: et sic manus ipōne et crismate
qmūnti: eucharistie misteriū admittant. Illos vero
qui nō sc̄e trinitatis iuocāt̄ ap̄ hēticos baptizati
sunt. et veniūt ad nob̄: baptizari debē p̄niciamus.

no rebabtizari. Neq; em credendū ē illos fuisse
babtizatos qui nō in noīe p̄is et fili et sp̄is sc̄
iux regulā a deo positā tincti sūc: ut sūc pauliā
et peluam borborite. fortiam qui nūc vocant.
bonoram motamani et manichei varia q̄ ipeta
nis germīa v̄l ceteristor origīnē sine ordīb̄ pestis:
que sibi duo ignota pr̄cipia introducta v̄t certon
et martion: ul' contaria v̄t manichei v̄l tria v̄t bar
bara ut sethian⁹ ul' thedotul. ul' mīta v̄t valētina
ng. v̄l xp̄m hōiem fuisse absq; deo. v̄t therint⁹ et
hebion et attemon et fortin⁹. Ex istis inquā si qui
ad nos venerit nō requirendū v̄t baptizati sint
an non: s̄ hoc tm̄ si credant ecclē fidē: et babtizē
eccāstico babtissimāte.

De sacramento eukaristie cxxvii

Qotidie eukaristie colone acipe n̄ laudo n̄
vituperio: omnib; tu dñcas dieb; coicandū
et hortor et laudo: si vero tuī mens in affai p̄cān
di nō sit. Nā hīte adhuc voluntatē p̄cāndi ḡuari
magis dico eukaristie p̄ceptiōē q̄ purgari. Et ideo
fīus quis p̄cā mordeat: p̄cāndi tu nō habeat de
cetero voluntatē: et coicatur satissimat lacūs et orō
mb; et q̄ fides de dñi insemitiōē qui p̄cā pie q̄fici
donare q̄sueuit: accedit ad eukaristiā intrepid⁹ et
secura. Hoc de illo dico: quē capitalia et mortalia
p̄cā nō grauat. Nā quē mortalia p̄ bap⁹ cōmūa
q̄missa premunt: hortor pri⁹ pub⁹ p̄mā satisface.
et ita sacerdotis iudicio recolatiū q̄mūom sociā:
si volti nō ad iudicium et cōdēp̄nationē suū eukaristiā

peripere **S** et secreta satisfactione solui criminia mortalia nō negam. si mutato prius seculari habitu. et confessio religiosis studio p vite correctione. et ingerit simo petuo luctu misericordie deo uta duxerat ut gratia pro his que peccaret agat. et eukaristia omnibus dominis diebus supplex atque submissus usque ad mortem suscipiat **xviij**

Dementia vanae penitentia nō admittit; et admis sa deflere. Satisfactione primæ c. causas peccatorum deinceps nec eorum suggestionibus aditum tribuere **xvij**

In diuis reprobationibus nichil terrenū vel transito nūl expectem⁹ sicut militiam sperat. nō nuptianū copulā sicut therant et martion. delectatur nō q̄ ad cibū vel potū pertinet sicut papia autocē hyrcan⁹ et tertullian⁹ et lactantia acqescunt. Reg⁹ p mille annos p resurrectionē regnum dei in terra futurū et sc̄ilicet illo in deliciis regnatiuros sperem⁹ sicut nepos do cant qui primā resurrectionē iustorū et ipiorū sedāc confundit; et mihi hab duas resurrectiones mortuorū. genites ignorantes dei. in angulū terrū seruādās; que post mille annos regnū i terra iustorū. iustigāte dyclō mouēde st̄ ad pugnā q̄ iustos regnātes; et deo p iustas repugnāte. imbrie igneo appescādās; atque ita mortuas. cū ceteris i ipietate ante mortuā ad eternā supplicia i corruptione resuscitādās. **la xvij**

Dullū credim⁹ ad salutē nisi deo auxiliāte reme; nullū iūtatiū salutē nisi deo adiūtāte remi; nullū nō orātem auxilii promerer; nullū dei voluntate penit. si pmissu p electioē arbitrii.

ne ingenuitas potestatis semel hoc attributa ad
seruile cogatur natitatem. **C**o[m] malitia a dya^l iuxta xxv

D alii u[er] maliciā nō eē a deo creatā si a dya^l iux-
tam qui et ipē bonū a deo creatē: s[ed] q[uod] liberu arbitri-
tio utpote rōnālē trātā a deo missā e[st] ex cogitādi-
malū accepāt p[ro]tātē: scām bonū quāt ad malū:
et mīla cogitādo fās ē muētor malū: et qd mī se
p[ro]diderit iudit alijs. nō q[ui]ent[ur] solus perire. p[ro]fua-
sit alijs: vt qui eēt sue malicie iuetor fieret alior[um]
auctor: et ex eo malū ul' malicia paruit i ceteris
rōnāles creature[bus]. **C**o[m] de s[ecundu]s solus ē i[n]mutabil[us]. **C**a xxvi

T inde cognoscā nichil eē naturā i[n]mutabile, nisi
solū deū t[em] p[re]m et filiu et spm sc̄i: qui mutari nō
p[ot] a bono. q[uod] nata possidet bo[na] nec p[ot] qd aliud eē q[ui] bo[na]

Angeli vero qui i ea qua creati sūt b[ea]titudine p[ro]seue. **C**a xxvii
int. nō naturā possidet bo[na] vt nō mutaret[ur] cū ceteris:
arbitriu seruates bona uolūtate. bonū coditiois. et
fide dno suo. vñ et mento ab ipso dno sc̄i angeli vocat[ur]

q[ui] tenuerit arbitrio sūtatenet socior[um] exemplo dema-

B rut[us] a recto. **C**o[m] bone sūt nupiae cū filiorū. **C**a xxviii

one sūt nupiae. si cū filiorū. et compescende
formicationis obtentu. **C**o[m] filior[um] ē i[n]metia: si nō sibi
sufficiat ab b[ea]titudinē si p[ro] solo amore pudicacē retinet[ur]

s[ed] sic affl[us] cū vacādi dno eligat: alioquin diuoretū

mag[is] q[ui]ngi videt[ur] eē q[ui] castitas. **C**a xxix. de v[ir]g[i]n[i]tate

Virginitas utroq[ue] bono p[re]celsior ē: q[uod] et naturā
vincit et pugnā. **N**atura corporis i[n]tegritate: pug-
nā pace castimoniē q[ui] pro solo amore pudicacē ē.

Bonū est abū cū grāz **C**elare abstine^a a quib
actiōe sumē. et q̄q̄ deus p̄cepit edendū ē ab
abstine autē ab aliquibz nō q̄i a mal. s; quasi
nō necessariis nō est malū moderari vero eoru
vſū prō nētāte et prō tpe xpianorē **Cxxxix**

Malas vero dicere nuptias ul' formatio
xpandas aut stupro. cibos quoq; credē malos. vel
mali causas tāre papieabz. nō est xpianor. s;
xprie enchraticor et manicheor **Cxxxx**

Sacante deo virginitati nuptias coeq̄re
aut p amōe castigādi corp̄is abstine^b vmo vel
tarib^c credere meriti acrēscē. nō h̄ xpiam si iou
niā est **D**e pietua virginitate marie **v** **Cxxxv**

*hunc ioumonū
jeromim scrisse
et ecclā augusti*

*hunc eluidū
jeromim scrisse
leganter afferit
a rusticā et
ix p̄m̄ līs̄ eu
ditū et h̄c ap̄ nos*

Regia fide credendū ē bātū maria dei xp̄i ma
tre. et virgine genuisse: et post partū virginem
p̄misisse Rec blasphemie eluidū acquiescedū. q̄
dixit fuit virgo ante ptū nō virgo p̄ ptū **C**ele

Elemēta r̄ celū et terrā mēta sic mū. **v** **Cxxxvi**
nō credam^d abolenda p ignē. s; i meli^e gnu
tanci. figurā mūdi r̄ ymaginē nō sbām piturā

Bonū ē facultates cū dispesatione erogāc **Cxxxvii**
paupibz. s; meli^f ē pro ientice sequēdi dñm et
semel donare. et absolutū sollicitudinē egere cū xp̄o

Maritū duar p̄ baptisma matronari **Cxxxviii**
clericū nō ordmādū. nec eū qui vna quidē s; con
cubinā nō matronā hūt. n̄ illū qui viduā vt re
pudiata aut mētricē in mūmōnū sup̄sit. Neq;
eū qui sēmetipm quolibz corp̄is sui mēbro indig

natione aliqua. vt iusto. iusto ve tiōre superatus
trūcavent. Neq; illū qui vsum accepisse quicat;
aut in scena lusisse agnoscat. Neq; eū qui publica
pma mōeria criminā deflet; neq; illū qui aliquā in
fūmā versū et insamuit. vt afflictione dñi. vexatē.
Nec illū qui p ambitionē. ad imitationē simois ma
gi pecunā offert. **D**e vñ scāz reliquaz xxix

Scōnū corpora et pāpne btr̄z m̄m̄ reliquas ~
ac si xp̄i mēbra sincerissē honorādā et basili
cas eoz noīe appellatas. velut loca scā dñiō cultu
mācipataū affū pūssimo et deuotioē fidelissiā adeū
dis credim⁹. Si quis q̄tia hanc fūmā venit: nō xp̄i
ans s̄ euonomiā. vigilācian⁹ credit⁹. **Q**uod sine bap
Babtratis tm̄ iter ē salutis tismo vt m̄o nō ē sala et **C**ōdū lūc vigilā
nullū cathecaūm̄ q̄m̄ in operib⁹ bonis defūt
ti. vitā eternā hē credim⁹ excepto martino: ubi tm̄
babuſm̄ sacramētā cōplentur. Habitzand⁹ confiter⁹
fidei sua corā sacerdote: et interrogato respond⁹. Hor
et martir corā psecutore facit⁹: qui et q̄ficitur fidei
sua: et interrogato rūdet. Ille p⁹ q̄fessioē; vt asper
git⁹ aqua vt cōgitur: hic vt aspergitur sanguine vt
tingitur. Ille man⁹ impositione pōtias. accepit
spm̄ sc̄m̄: hic habitaculū loquēs efficiatur spiritus
sancti: dū nō ē ille qui loqtur: s̄ spūs p̄s qui loqt⁹
in illo. Ille coicat eulāristā m̄ q̄m̄oratiōe mortis
dñi: hic ip̄i xp̄o q̄m̄oritur. Ille q̄site⁹ se mūdi actib⁹
rouiaatur: hic ip̄i renūciat vite. Illi p̄cā om̄a
dimittit⁹: in isto extinguitur. **C**ap xlj

Ne eucharistia nō debet aqua pura offere ut quidam
sobrietatis causa falluntur; sicut enim cū aqua mixtū. **O**r
et unum fuit in redēptiōis mē misteria. cū dicitur amad
nō bibā de hoc gemmē vitis; et aqua mixtū. nō qđ
post cenā dabatur. sicut et de latere eius qđ lācū p̄fōssū
aqua cū sanguinē egressa; unum de vīni ei⁹ carnis vīta
cū aqua expressū ostendit. **Cap. xl.**

Bona est caro nra et valde bona. vīpote a bono
solo deo condita; et nō ē mala ut iwl̄ sethian⁹ et of
ficiant⁹ et p̄ficiant⁹ nec mali cū ut docuit florm⁹.
nec ex malo et bono cōpacta ut maniche⁹ blasphem⁹
mat⁹; sicut sit creatiōe bona. arbitrio anime efficit nob̄
vl̄ bona ul̄ mala; nō īmuta⁹ s̄be⁹ et executiōis mentes
Ip̄ā enī est cū stabit an tribunal xp̄i. in quo referet om̄
ppria corporis p̄t̄ gressit sine bonū sine malū. **Cap. xli.**

In resurrectiōe ex mortuis seruus forma nō mutabit⁹;
sicut vir mortui resurget i⁹ for⁹ viii: et femina in for⁹ se
carens seruum tñ in hac vita conditiōis nō sp̄ē nali
ne nō sit vera resurrectio. si nō id resurgit qđ cedit.

Hinc passione dñi om̄s sc̄or anime in inferno. **Cap. xlii.**
sub debito p̄uancatois ade detinebatur; donet vlm⁹
auctoritate dñi p̄ indebitū eius morte. de seruuli cō
ditione liberarentur. **O**r autē sc̄or cū cristo sunt. Celi v
el

Dost passione dñi om̄s sc̄or autē cū xp̄o sunt; et cō
entes de corpore ad xp̄m vadūt; expectantes resurrē
corporis sui ut in integrū et p̄petuā beatitudinē; cū ip̄o
panter īmutent⁹; sicut peccator anime i⁹ inferno sub no
te posite expectantes resurrectiōe corporis sui ut cū ip̄o
etiam ad penā concurrat⁹; etiam. **O**r peccā p̄nt p̄ p̄misit ab
e xlii

27
Prima abolen pccātū mōdubitatē credim⁹. **E**t si in vī
timo vite spū admissor⁹ penitent⁹ et publica vī suppli
a lamētatioē pccātū pauntur. **Q**uaq⁹ positi⁹ dei. quo de
crevit saluare qđ penitent⁹ stat immobile. **E**t ideo qđ vo
luntas ei⁹ nō muta. sive pro emētatioē vite tēp⁹ credi⁹
sive i⁹ supplicia confessioē. vita cōtinuo excedit⁹. **V**enia pcc⁹
in fidelit⁹ presūlat⁹ ab illo. qui nō vlt mortē peccator⁹.
Fuit queritur a p̄ditioē penitēdo. et saluat⁹ miseri
tione dñ⁹ vnuat. **S**i quis aliter de iustissim⁹ pietate dñ⁹
sentit nō xpian⁹ si nouacian⁹ ē. **C**ap xlviij. **O**r. sol⁹.

Internas autē cogit⁹. **D**eus nouit secrēta cord⁹.
dyabolū nō vide certis⁹. si motib⁹ eas corporis ab
illo. et affectionū mōdiciis colligi experimēto didic⁹.
Lecrēta autē cordis solus nouit ille ad quē dicitur⁹:
tu solus nost⁹ corda filior⁹ homi⁹. **C**xlviij.

Don om̄es male cogitatioēs mē a dyab⁹ mōsticu
erit. bone autē cogit⁹. sp̄ a deo sūt. **C**xlviij.

Demones p̄ mergiam opationē nō credi⁹. bāluter
illabi⁹ aie⁹. si applicat⁹ et oppressioē vni⁹. Illabi⁹ ac
menti illi soli possibile ē qui creant⁹. qui nū subsis
tent i⁹ corpore⁹. capabil⁹ sive factum. **C**ap quīquage⁹.

Signa et prodigia et sanctitatē. etiā peccores i⁹ noīe
dñ⁹ posse facere ab ipso deo didic⁹. **E**t tu⁹ alios hac
p̄sup̄ce iūnet⁹: sibi p̄ ambitionē huāne gle nocet. **O**r.
gloriat⁹ in falso dato⁹. et nō mentis debito⁹. **O**r. si⁹ nō

Signis et prodigis clarū posse fieri. fācūt sc̄m. li.
xpian⁹. nō tr̄ sc̄m. si mityatis et asperis moribus
agat. Tempatis autē et placatis morib⁹. etiā absq⁹

signor efficacia. et sanū et pfectū hominem et de ho
mīne fieri recte credim⁹. **D**e nullacur⁹ pccō **C**lū
Nullus sc̄or ul̄ iustor⁹ caret pccō: nec tñ ex hoc
desinet eē iusti v̄ sancti: cū affai teneat sc̄itatem
non em̄ nature v̄nibz. s. ppositi adiumento per dei
grām acquiri sc̄itatē: et ideo veniat se om̄is sc̄i
pnūciat patrōes: qz in veritate habet qd̄ plāgn̄t:
et si nō reprehensione q̄saē. terre mobilitate v̄
mutabilitate qd̄icōnis huāne **D**e celeb⁹ pas̄. **I**m

Discha. i dñice resurrectionis soleintas. an̄
line pfectionē nō p̄t celebri i eodē mēse nate
Droppter nouellos legiſlatores qui **C**ap **I**m
ideo aiām tñ ad ymaginē dei creatā dicunt. vt
qz deus in corpore i re creditur. etiā anima in
pore aē creat̄. libere qſitem⁹ ymaginē in etet
nitate: similitudinē in moribz inemiri. **E**xpli⁹

Expli⁹ liber bti augusti ep̄i **D**e diffinitionibz
recte fidei et etiā st̄as dogmatib⁹

Incepit liber lxxiiii. augusti episcopi de xen.

Vnde abusua sive abusius ^{bonis} huius seculi.

seculi. Hoc est sapiens sine operibus;

sene sine religione; adolescentes sine obvia.

Dives sine elemosina; fennia sine pudicitia; dominus
sine virtute ^{xvi} Christianus et contentiosus; paup su-
perbus; rex iniquus; Epus negligens; plebs sine
disciplina; plus sine lege. Hys enim abusius sus-
catur iustitia. Hec sunt duodeci abusua huius se-
culi; per quae seculi rota sim illo fuerit decipitur;
et ad tartari tenebras, nullo impediente iustiae sus-
fragio. per iustitiam dei iudicium rotatur **De sapiente si-**

si ^{xvii} abusiorum gradus est ne operibus.

Si sine operibus bonus, sapiens et predictor
fuerit; qui quod sermone docet; actibus explè negli-
git auditores enim doctrinæ. dicta facie ostendit;
at predictoris opera, a predicationis verbis dis-
crepare conspicunt. **N**isi enim sic efficiat constitutio
nis auctoritas; nisi eam effectu operis, cordia af-
firerit audiētis. **P**serit enim et ipse doctor, si in
victor amore delapsus fuerit; alterius doctoris me-
dicamentū suis vulneribz adhibere priuipendit.
Vnde et ipse dominus in euāgeliō, de doctrina pariter
et de bono opere, instruere volens discipulos, qua-
lem in hys cautelā haberet; admonebat dicens
Or si sal euāmerit; in quo salietur. **H**oc est.
Si doctor errauerit; a quo iterum doctore ementabi-
tur. **E**t si lumē quod in te est tenebre sint. ipse tene-

bre quante erunt? Si namque oculi a videndi officio desuerit? quis a manu ut a pede ut ateli quo corpore illud misterium exigeret? Quapropter doctores cogitent ne ampliori vindicta subiaceat. si pluimus predicationis occasione habundantia presentent. **N**ra et ipse salomon. dum multe sapientie. tuis gressione incurrit: tota usque helice plebis regim dispensatione. soli sui mento presidat. **C**uib[us] ergo committuntur multa. maiora predicta: si non recte dispensauerint. rectoris sui munera que perirent. dum et cui plus committit. plus ab eo exigetur: et seruus qui domini sui voluntate intelligentia non facit. acerib[us] flagellis. grauioribus quam dictis vapulabit. **D**e sene sine religione. **A**ccidit abusione gradus est senex sine religione. **T**ui cum membra exterioris hois veterasuit: vires animi. et interioris hominis membra. in tremorem roboris non capiunt. Plus enim omnibus religiosis operari dare semper coepit: quos prius scilicet floridus et transacta deseruit. **V**icit enim in lignis ipsius reproba arbor coparet. que post flores fructus optimos cultori suo non exhibet: sic et in hominibus ipse reprobus est. que flos inuetutis deseruit: et tamen in sui corporis senectute. bonorum operum maturos fructus perfere propendit. **Q**uid enim stolidus infici potest. si mens ad perfectionem festinare non contendat: quoniam toti corporis habitu senectute

no

no

tullis

no^r

huc vite

confessus ad intentum punitur. **D**u oculi caligina.
 auris grauius auditur; capilli fluit, facies in pal-
 lorē mutatur; dentes lapsi numero minuuntur;
 cutis arescat, fatus nō suauit olet; pectus susfo-
 catur, nasa cachinat; genua trepidant, talos et
 pedes tumor inflat. **F**rat̄ homo interior qui nō
 senescat, hūs omnibz aggrauatur; et hec omnia
 ruitur iam iamqz domū corporis pniūciat. **Q**uid
 ergo sup̄ est. nisi ut dū huissimoi defecty appropiat?
 nichil aliud cogitare. q̄ quomodo future aditus vite
 prospere comprehendatur quisqz senex appetat? In
 uenibz em̄ incertus hui⁹ vite termin⁹ instat; sem-
 bus a cūctis, matutin ex hac vita exitus breuiter
 concordat. **C**aue de ergo sūt homi due p̄tes que in
 illis carne nō veterascuntur; et totū hoīem sc̄uā trahunt
 ad peccādū; cor saliz et lmgua. **O**r̄ cor semp̄ noua
 cogitationes machinari nō desinit; lmgua impigre
 loqū quecuqz cor machinari senserit. **C**aueat ergo
 sem̄ etas, ne iste uiuenescet p̄tiale, totū sui armo-
 nam decipiatur; et p̄tes meptas, reliqua corporis
 grauitate illudat. **V**incuqz nāqz q̄sidemdu ē, quid
 etati emmēti dignū sit; ut hoc agat, quod nec vi-
 ta nec etate n̄ mīsteriū vilescat. **D**e adolescentē smē
 erat̄ abusiois ḡnd⁹ ē: **H**i adolescentes obia
 sine obia dep̄hendit; quo mīnd⁹ a recto
 bonis ordine dep̄nat. **Q**ualit nāqz in senectute
 mīstrari sibi sp̄embit; qui i adolescentia semiorb
 obiaz exhibere q̄tep̄nt. **V**n̄ et i pueribz apud

no

Veteres habetur²: qd dnāri nequeat: qui prius
alicui seruitute prebere denegat. **P**ter qd et dñs
ihūs in tñibz carnis sue. dñ ad legitimā etatē dor-
toris nō puenit: obedientiis iustitioēs suis paren-
bus prestavit. **S**icut ergo in semibz pfectio morū
et sobrietas requiriunt²: ita et in adolescentibz obse-
quii et subiectio et obiamite debetur. **C**uappti et
i mādatis legis. primū in hñs que ad hoīem ptn:
p̄s et m̄ris honor imperat²: qd qm̄s carnal p̄
nō supinxerit. aut indigni suent: alicui tñ p̄
digno et viueti. paterni honor usq; ad dignā eti-
tem. a filiis prebend⁹ eē onditur. **C**uatuor em̄
modis p̄ scriptum sacra pres vocātur: hoc ē p̄
natura. gente: admonitiōe. etate. **D**e p̄e namq;
naturali: iacob ad laban loqt²: nisi timor patribz
merysaac affliss²: tulisses om̄ia que mea sunt.
Gente vero²: qd dñs de rubo ad moysen loquebat²:
ego sū inquiet de⁹ p̄s tñ: de⁹ abrahā de⁹ ysaac.
de⁹ iacob. Etate autē patibz et admonitiōe p̄ dia-
tur: cū moyses in cālico deuteō loquit²: **I**nterrogat
p̄em tñ et. d.c. **O**r si ergo natural p̄ supstes. aut
digni nō suent²: admoneti tñ senori: adolescentibz
obiam p̄benda ent. **Q**uō² em̄ in senectute honorati
apparebit²: qui discipline labore in adolescentia
sustinuerit². **O**rdicōz em̄ hō laborauerit: hoc et me
tet. Om̄is nāq; disciplinā in p̄stā videt²: nō eē gaudi-
s meroris: postea autē fructū pacatissimū exat-
tis p̄ eam redet iusticie. **S**icut em̄ fructū nō iucent²

in arbore in qua pampm⁹ aut flos pri⁹ nō ap
 paruerit: sic et in senectute honore legitimū as
 sequi nō poterit: qui i⁹ adolescētia disciplinē aliam⁹
 exeritatib⁹ nō laborarent. **D**isciplinā ergo. sine
 obiā qualit⁹ fieri potest⁹. adolescentes ergo sine discipli
 na: adolescentes sine obiā cē. **C**um et ipa obiā que omn⁹
 disciplinā mīrē: maḡ exeritatōe mdiget⁹: qui sui
 normā studiū a xpō dñō sup̄sit: qui obedie⁹ pati
 usq⁹ ad mortē. crucis ignominiam libet sustinuit

Donat abusiois **D**e diuite sine elemosna
 gōus est: diues sine elemosna: qui super
 flua vſus sui que que custodiēta in posterz recō
 dit: mdigentib⁹ et nichil habētab⁹ nō distribuit
Pqd' effici⁹. vt dū in terra quesita. diligēti cum
 custodit: celestis prie thesaurū phēnē amittat:
 Ad quē thesaurū dñs ihūs adolescentē diuite iuita
 vit: qui illū de pfectioe interrogauerit ita r̄ndes Si
 vis pfecti eē. vade et vede oīa que habes et dū pau
 perib⁹: et hēb thes in celo. **C**reū thesaurū nullū uī
 hom̄ h̄e p̄t: nisi qui paupib⁹ solatia prestat: aut
 qui p̄ summetipi⁹ voluntatē paupē. **N**ō ergo dormiat
 in thesauris tuis: qd' paupes dormire nō sīnt Di
 ues namq⁹ et si multa cōgregauerit: ihūs frui sol⁹
 nequaq⁹ poterit: qz vni⁹ hoīs natum. mltis rebz
 nō succurrat. **C**und ergo stultia⁹ ē. qz p̄t hoīs vni⁹
 victū et vestitū. tota celestis regnū iocunditatē p̄dere:
 et eternos anciatiū inferni absq⁹ q̄ solatiois prestola
 tione subne. **O**d ergo aliqui p̄ necessitate amitt

no
phōie

no^r

tendū est: pro eterna remuneratione sponte distri-
buēdū ē **Omnī** em̄ que videtur t̄palia suē: q̄ autē
nō videtur etia sūt **Q̄dū** namq; t̄pales suā t̄pali-
bus t̄palia deseruit: et cū hinc transierū: eternā
eterna solacia prestabat **I**darco dilige nō debem⁹ ea
que nō semp habebim⁹: p̄senti cū expte rōmis au-
tū dūntē: thesaurū sūi et agri. et om̄nā que habet
ondū: qui toto cordis m̄tūtū illas res amat: q̄
nūq; se diligūt **S**i em̄ amū et argētū. et agros et
vestimenta et abos. et metalla et bruta aſalia qui
dilexerent: et hec oīā vītem sibi amoris rependē nō
posse. ip̄ā rēm̄ natū ondit: quid ergo a rōne lōgi
est q̄ diligere qđ te amare nō valēt: et negligere
illū qui tue diuīm̄ cum dilectione om̄nā preberet.
Ppter hoc igr: non diligi mūd⁹ si diligi proxim⁹
a dñō precipit⁹: q̄ p̄m⁹ vīce sūi amoris
pt̄ rependē: q̄ mūd⁹ mūnē posse. nō dubitat⁹
Nec em̄ im̄icā cē diligendū dñs p̄cepit. vt
illa dilectō amicā illū ex im̄ito efficiat **C**uisq;
ergo dñies cupid⁹ qui vlt eternas h̄c diuīas: **S**i
em̄ qđ diligit nō vendident: nemo emē pt̄ qđ cup⁹
anam namq; iudicio a r̄issio iudice mēcupatur
maledicti. q̄ qui p̄tenbāt eorū h̄tacula. nō dicebāt
benedictio dñi sup̄ vos: bñdixi⁹ nob̄ m̄ noīe dñi.
Infelices ergo sūt anari dūntē. qui p̄t̄ res t̄nisi-
torias i eterna dñpnationē dilabunt⁹: et econverso
vt̄ sūt mōrdes: q̄ ip̄i māz consequitur **Felicitas**

est ergo mores; dum in hac virtute non subam: si
affectionis deus requirit

De quinto gradu abusiorum

Quinto abusorum gradus est: Femina sine pu-
ditia. Hic enim omes bonos mores prae-
mit et custodit in viris prudetia: sic et in feminis
rectos honestos actus mutat et souet et custodit
pudicitia. Pudicitia namque constitutae custodit: nua-
niam refrenat: lites deunitat: inmitigat: libidinem
occupat. cupiditate temperat: lasciviam castigat
ebrietatem cauet: verba non multiplicat: gule capitis
et ceteris oppugnat: furnum omo dampnat. Quid plu-
m. ^{al pugnat} Omnia via regnatur: et omes virtutes et
quicunque coram deo et hominibus bonis laudabile est mutat
Impudicitia namque vita nec laude ab hominibus in primitu-
scio: nec remuneratio: a deo expectat in futuro.
Pudicitia vero vita famam bonam in homines possidit: **laus pudicitiae**
et de spe future beatitudinis gaudet. Primitus semet
ipsam inutibile facit: posteris memoriam amabi-
lem relinquit. Bonus spe moribus delectatur et co-
sentit: et assiduis scripturarum meditatisbus et
eloquius animi fit: honor precedentium exemplarum
tudit: et inseparabilia perfectis glutinosa necat
duobus ergo modis constat vere pudicitiae extermin-
ratio: i.e. corporis habitum in superficie: et animi
affectionem interno: per extero modum in aliis corpora
hominibus exemplarum per interno modum coram deo pudicitia
operi bona. Pudicitia namque corporis est. alienas
ves non appetere: omnem immodiciam deunitare:

ante horā congruā gustare nō velle. **R**isū nō exa-
tare; verba vana et falsa nō loqui; habitū pōia
ordinatū. **O**positionēq; cōuenētēm tā capillorū
q̄ vestū sicut decet habere. **S**ū indigens cōtuberia
nō mire; supalior intuitu nemine aspicere. vagan-
oculos nō pīmitre; pomptico et illecebrosō gres-
su nō incedere; nulli inferor in icepto bono opere
apparere; nulli cōtumeliam a rubore inutere; nem-
ne blasphemare. **B**omis nō iudicare; senes nō iride-
re; meliori nō controvēsari; de hys que ignoras
nō tractare; et ea que sas nō om̄ia profere. **H**er-
em p̄ennis hom̄em amabile redidūt; et deo accep-
tabile faciunt. **P**udicacia vero aīē ē. plus p̄t̄ dei
oculos q̄ hom̄ bona facē; appetitioēs turpū co-
gitationū cōpescere; om̄is meliores estimare; ne-
minim iudicare; de seipso nihil q̄sidere; dei sp̄ aurelio-
res om̄es omittere; ante dei oculos se constituiere;
heretica prauitate sensū nō maculare catholicas
P̄ om̄a q̄sentire; deo soli adherere. **C**astitate inter-
ne mētis dno xp̄o offere; om̄a bona opa cepta.
mortis tñ termo finire; p̄ntes tribulatioēs am-
michil amare; aucti amoris thesaurū in celo consti-
tuere; pro om̄i bono actu mercede in celestibz a deo
sperare. **P**udicacia ornamenti nobilium ē; exalta-
tio huilium; nobilitas ignobilium; pulchritudo de-
bilium; prosperitas laboratū; solacium mestorū;
augmentū om̄is pulchritudinis; deus religione;

defensio criminii multiplicatio mentorum: creatoris
 omnis dei amica est. **D**e sexto gradu abusione scilicet de
 extus abusione gradus est: dico sine virtute
 dominus sine virtute. Quod nihil proficit. domini
 habere potest: si dominus ipse non habeat. virtu
 tis rigor. **V**er hic virtutis rigor. non tam exatus
 fortitudine. que et ipsa secularibus dominis nostra est. sed
 ex quo animi intiore fortitudine. bonis moribus
 exercere debet. **H**epe enim domini potest per animi negli
 gentiam probatur: sicut de hely sacerdote factum fuisse
 filios non coherentur: eorum vindictam dominus velut conse
 tria ferociter non peperit. **A**qua ergo nostra hys qui
 dominuntur. habere oportet: terror salvi et ordinationis:
 et amore. **I**ssi enim amet: pater et timeatur: ordi
 natio illius constare non poterit. **P**ro beneficiis ergo
 et affabilitate. parere ut diligatur: et per iustas vi
 dictas. non proprie iuriis sed legibus dei: studeat ut me
 tuatur. **P**terea quogdum militi pendet in eo. ipse
 deo adherere debet: qui illum in ducatum constituit:
 qui ad portandum militum onera. ipsum veluti fort
 ore solitum. **P**ax illius enim nisi bene fixus. firm
 ter alicui fortiori hereat: omne quod in eo pendet a
 to labitur: et ipse solitus a rigore sue firmatatis.
 cum omnibus ad terram dilabatur. **V**idetur et princeps nisi suo
 conditorum patinaciter adheserit: et ipse et omnes qui
 sent viae atque dependunt. **C**uidam namque per dominandi
 officium plus appropinquat deo: quidam imposito sibi

sibi dignitatis honore deteriores sunt **M**oyses enim
accepto populi dictatu familiaris dei collocatio nobis
vtebatur: saul vero filius eius postquam secesserat regnum suum
cepit: per mobiem superbia deum offendit. **R**ex salomonus
postquam prius sui dauid sedem optimavit: deinde illum ultimam
omnes mortales velut ad numerosi populi gubernationes
sapientie munere dita sunt: ecclasiis vero ieroboam seruit
salomois. postquam regnum domini dauid per te occupauit:
ad ydolorum cultu[m] deinceps tribus israel q[ui] erant in parte sana-
rie dimicauit. **P**que exempla cuncte ostendunt: quos tam
in sublimiori statu ad maiorem professionem crescere: quos
tam vero per superbum divinitatis. ad deteriora defluere
Per quod virtus intelligitur: eos qui ad meliora contendunt
per virtutem animi et domini auxilium posse id facere: et eos
qui ad deteriora dimicant per metus in beatitudinem
panter et per negligenciam errare. **V**nus dominus absque virtute
fieri non decet: quia virtus sine auxilio dei nemo
habet. **C**ui enim multa tuerit si non habeat fortitudinem
dei non valet id agere: quoniam magna magnis in
festationibus ut aduersitatibus solet laborare. **O**mnis igit
qui preest haec primus tota anima intentione pararet:
ut per omnem de dei adiutorio omnino non dubitet. **S**i
namque ceperit in actibus suis auxilium habet dominus deus
nullus homini contempsit haec per eum divinitus. **N**on enim est
potest nisi a deo. **I**pse enim eleuat de scutore egenuit:
et sedere faciat cum principibus populi sui: et potentes de
ponit de sede. et exaltat humiles: ut subditus fiat os
munde deo: et engatetur gloria dei. **D**e exaltatione contumelioso

"auxiliatore"

Septim⁹ abusiom⁹ g̃m⁹ est Septi⁹ g̃d⁹ abus⁹
xpiāns contentioſ⁹ qui cū p̃cipationem
nois xp̃i p̃ fidē et baptiſmuſ ſuſcepit: cōtra xp̃i dñi
et p̃poſitū mūdi caducuſ deliciām̃ diligit Om̃e
en⁹ qđ contendit⁹: aut p̃pt p̃riā hui⁹ rei dilicet
de qua agit⁹: aut p̃pt alioen⁹ amore q̃ ſub odioſa
ſpe latet appetitur. Quēadmodū verbi g̃n⁹ bellū
aīmoſo g̃pugnatū conflictu. cū odioſa res ſit:
pter amore victorie et libertatis p̃agitur. Et m̃
te alie ſpes dilicet ſub odioſo labore ṽl formidinē ſa-
tis contentioſe expetitur. Vn⁹ patenti intelligitur
Ibi nichil q̃tendi poſſe mſi p̃pt dilicē ſperatā ſalicit.
et ſubsequētē amabile remunem⁹. Qui ergo de
mūdo p̃nt ex quacūq; cauſa cotendit: pſpiciue
onditur q̃ illū diligit. Quod⁹ ergo mūdo diligi-
t p̃ ihom̃i ſp̃uſ ſc̃i ſermones interdicunt⁹ quib⁹ aut
nolite diligē mūdu neq; ea que i mūdo ſit: q̃u
di en⁹ amor et dei pariter in uno corde cohabitiae
nō p̃nt: queadmodū eiusdē oculi celū et terrā
nequaq; conſpicunt⁹. Et requirendū eſi i mūdo ſit
aliq; qđ amari debeat: et quid ſit ille mūd⁹ que
diligi eloqua diuina vetant. Terra autē cū naſce-
tab⁹ ex ea et metall et aſtantib⁹. et pulchritudinē
veſtū et oblectatioib⁹:abor. et hys que ad h̃ p̃ti
ned nō diligi precipit⁹: ſi p̃rem⁹ p̃pt que facta
ſit om̃ia hec amari uibetur. Hec en⁹ om̃ia p̃dā
velut nō maſimā ad celeſtē priam p̃g̃etes comm-
uni nequeunt. p̃rem⁹ vero velut maſim⁹ regis cohe-

no

redes semetipos licent iuncte diligunt. Qd ergo se
In mundo manet. et cu[m] mundo pauciter deficiat. vt
ipse mundus non amari precipit. premus autem qui esse
pars regnum celestis in terra. ut nostra clementia regnum
celorum appetere. non inde cognoscatur amatitur. dum in summa illa
patria metum coheres habebit. **P**terea vero presens
mundus non diligi impatur; ne a dei dilectione alienus
seculi dilector quisque efficiatur. **N**on igit[ur] debet con-
tendi quod non licet amari Igit[ur] Christus qui nō nos
Christi similitudinem tenet: mortuus quoque ei similitudinem
habere debet. Christus enim nemo recte dicitur: nisi quis
mortuus Christo coequatur. De Christo vero prophetam scri-
bitur. Ecce puer meus quem elegi: electus meus. com-
placut sibi in illo anima mea: ponam spiritum meum
super eum. Non contendet neque clamabit: neque audiet
neque clamaverit: et tu si mori es similitudinem. retine cupis. ne contem-
nas: ne abusus in ecclesia Christi existas. **S**uis enim
sextatoribus Christus precepit: nolite vocari ab hominibus
rabbi: vnde enim magister vir qui est in celo. Et preme non
lite vocare super terram: vnde enim pater vir qui est in celo
est. Omnes enim vos fratres estis. quibus ad supplicium
impauri cu[m] dicet: sic enim orabitis. Propter in[m]erita qui es
in celo. sacrificet: non tuum frustam ergo contendit si
bi prem vel priam in terra: qui prem et patruam
se profitetur habere in celo. **C**uiusque prius possessor non
efficiatur: nisi qui de terrae patrie intentione se-
cure habetur. **D**e paupre superbo et octauo gratula
abusebitur

34

Octauis abusiois quid est paup superbus.
Qui nichil habens in superbâ extollitur:
cù exultatio diuitibz scilicet nō superbe sape per aplim
pauplum impetrat. Quid ergo stolidus fieri potest,
qm illū qui per misérā miseriā velut in terra abiectus
est et extremitate macerare et humil contrastari debue-
rat? superalioso superbie timore, inflata mente conti-
deni erigere? Per quod vicini lapsi cornuerunt; qui i sū
mo celi conditi erant culmine. Quid ergo ut qd po-
tentis in terra superbire? qui per omibz homibz debue-
rat humili apparere? Et ne de paupertate sua tristi-
tia habeant: quid a deo acceptum sunt pauperes
attendant Apem etenim mqt bti paupres spū: qm ipso
nō ē regnum celoz Recta namq dispensatioe, misere-
rcordia index, celi regnum illū comittit: quibz regnū
terram ptcipationē int̄ mortales absulit? ut ipse
dues in celi sede appareat: qui in terra nichil pem-
tus peccat. Caudū ergo pauperibz ē, ne dū per ego
tate terrenū regnum ptearent: per metis etiā imprude-
tiā celoz regnum amittat. Si enim dei dispensatione
paupertate nraū accepit: in ipso arbitrio pen-
det utru paupres spū sint. Nō enim quibuscaq
pauperibz celi regna pmittuntur: sed his tatiū
in quibz diuiciarz inopia, amor humiliatis comita-
tur. Paup emi humili. paup spū appellatur: qui cu-
egena foris comittit: nūq in superbâ eleuatur.
Qm ad appetenda celoz regna plus valet metis
humilitas: qm pnciarz diuiciarz temporalis paupmas

Etem huiles qui bñ possessas diuinas habent:
possunt pauperes spñ appellari. Supbos autem
mehil habentes; hanc dubiu e. btitudine paupertat
primam. De quibz utrascz sacra scriptum ita loquitur.
Est qñ dimes cu mehil habeat: et e qñ paup. cu i
mlas diuinas sit Paup ergo in mlas diuinas:
e dimes huius spñ: et mehil habens qñ dimes e:
paup. supba mentis affa. Robit ergo mopia e:
mentis humilitas: et meppe diuine sunt. amoriū
enormitas. Puidēdū ergo e pauperibz. vt semper
sos quales sint intelligant: et qz rebs consequi qd
cupunt no valent: mentis timore supbire desinat

Non abusiois. **D**e iniquo psideate. ix^a g^o q^u
gradus e. rex iniquus qui cu iniquor rector
e debuerit: in semetipso nois sui dignitate no
custodit. Rome em regis intellectualis h^o retinet:
vt subiectis ombz. rectoris officiū pararet. S: q^ulti
alios corrigē poterit: qui propios mores ne iniqui
sunt no corrigit. **C**m iusticia regis exaltat: so
lū: et m veritate regis solidant: gubernacula plo
ri. **I**usticia vero regis e nemmē iuste p potest
oprimere: sine psonar acceptioē nt vnu et po
mū suū iuste indicare. **A**duens et pupill et vidu
is defensor e: cohibere furtū. adulteria puniri: m
quos no exaltare: ipudicos et hysterones no nutrit:
impios de terrā pdere: parvitas et paupes vnu
no sinere: ecclā defende: paupes elemosinas alere:
iustos sup regni negotia constitue: senes et sapit

Secundū nō iniqui
fi mōnstrū iniqui
ce operat Iude in
semetipso nois sui dī
cū custodire debi

de fons

35

tes et sobrios consilios habet magorum et amo-
lorum phantomas quod suspitionibus non intendit; trac-
tia sua differit; paternam suam fortat et iuste contin-
adūsarios defendere. **P**onitā m deo confidit; pspenta
fide amī non eleuare; cuncta adūsa paciēter tolerare;
impie agere; certis horis orōim̄ insistere; ante ho-
ras cogitias non gustare abū. **V**e em̄ teneat cui⁹ rex
puer est; et cui⁹ priapē mane q̄ meditū. **H**ec reg-
in prosperitatē in p̄nū facit; et regē ad celestia.
regna meliora p̄ducit. **C**ui vero regnū s̄m̄ hac
legē non dispensat; multas nimis adūsitates im-
periū tolerat. **I**dācō em̄ sepe pax p̄lōr rūpitur;
et offendicula de regno suscitatur; terribilis quoq;
fructus dīminuitur; et servitū p̄lōr p̄meditatur.
multa et varijs dolores p̄spentatē regnū insitunt.
Coroz et liberorū mors tristitia consertit; hostiū incur-
sus pulcas vndiq; vastant. **B**estie armator et pe-
corū greges dilacerant; tempestas aēris et et he-
misperia turbata. terribilis fecunditatē et manus mi-
nistria prohibet; et aliquā fulminis ictus sege-
tes et arbor̄ flores; et pampinos exurit. **B**ut
omnā vero regis iustitia non solum p̄nūs imperii
scit obfuscatur. si etiā filios suos et nepotes, ne
post se regnū hereditatē teneant obscurat. **P**ter
piaculū em̄ salom̄s. regnū dom⁹ isrl. dñs de mai-
nā ei⁹ dissipit; et p̄p̄t iusticiā dauid regis. lucer-
nā de semicē eius s̄p̄ in ihrl̄m reliquit. **F**ate q̄ntum

no
iusticia regis seculo valet; in iustis pspicue patet
Pax plor e tutam eti pri pleb omniatibus inimicis
tum gentis cum languor homin gaudus: tenebris ac
ris serenitas maris terrae q fecunditas: solacium pau
peris hereditas filiorum: et submetropi spes future ba
tudinis Atti sciat rex q sicut in trono homin pmissus
iustitius est; sic et in pennis si iusticiam non fecerit pri
matum habitum est Omnes namque quosdam peccatores in
pmissa sub se habuit: super se modo iplacibili in illa
pena futura habebit

Decimus abusione gradus episcopi negligenter
qui gradus sui honorem in hoies requiriunt: si
misterii sui dignitate coram deo per quo legatio sum
mitur non custodit. Pmissus namque ab episcopo quid sui nos
dignitas tenet inquitur: quem cum episcopi nomine gre
ci sit: speculator interpretatur. Quare vero specula
tor ponitur: et quod a speculatori requit: dominus ipse de
nudat ita inquietus. Speculatori dedi te domini us
tudies ergo sermonem ex ore meo: nunc ab eis ex me
autem videntis gladium venetem. et tu non amittas
ut revertatur impius a via sua: ipse quidem ipsius
iniquitate sua morietur: sanguinem vero eius de manu
tua requiri. Si autem amittaueris: et ille non fac
rit reissus: ipse quidem in iniquitate sua morietur: Et tu
autem tuam liberasti. Detet ergo episcopus omni quibus m
specula posita est peccata diligenter attende: et postquam at
tendit. sermonem si potuerit et actu corrigere: et si
non potuerit iuxta euangelij regulam sceler operarios

*in ecclesiis aplice persona
episcopi officia sua ratione decim
ciat*

36

declinare. **S**i autē inq̄ in euā o dñs peccauerat in te.
frater tu? comp̄ illū m̄t te et ipm̄ solū. **S**ite au-
dient; lucrat⁹ eis fr̄m tuū; si te nō audierit adhi-
be tecū adhuc vnu ul̄ duos; vt in ore duorū v̄l̄ tuū
testū. s̄t om̄e verbū. **S**i illos nō audierit dic eccl̄
Si eccl̄ nō audierit; sit tibi sicut ethim⁹ eti pub-
licam⁹. **T**ali ordine expellend⁹ ē. quicqz rector v̄l̄
epō adheret; et qui tali ordine expulsi fuerint; ab
alio doctore v̄l̄ epō recipi nō debet. **D**e sacerdotie nāqz
scriptū est in lege; viduā aut repudiati nō accipi
et uxore. **O**nus ergo excoitatā illā a catholico. sibi
uigit; ille recipi iura sacerdotij sc̄i. in qd̄ p̄ xp̄iano
v̄l̄ gen⁹ electū est. excedit. **H**ac rōne ep̄m̄ ad eos qbz
in speculazione positi c̄ esse oportet. **C**etero vero qual
in semetip̄o eē debeat. **paul⁹ apli⁹** expoit⁹; vt ad
gradū ep̄i venēs. sit sobrius prudens; cast⁹ sapiens;
modesta hospital. filios h̄is subditos cū om̄i castita-
te; testimoni⁹ h̄is bonū ab h̄is qui foris s̄t; proscerēs
docthe fidele sermonē. **A**nte ep̄atū nō plures h̄is
uxores q̄ vna; nō paup̄or nō bilinguis; nō ebrios;
nō neophytus; vt p̄ hec ip̄e ostendat in ope; qd̄ alios
doceat in sermōe doctrinae. **C**aueat ergo negligētes
ep̄i; q̄ in tpe vndictē dñs p̄ apli⁹ q̄ queruntur.
Pastores mlti demoliti s̄t vmeā meā; et nō pasce-
bat gregē meū pastores; s̄ pascebāt semetip̄os. **bz**
poc⁹ paret hu quos q̄stauit dñs s̄c̄ familiā
sua. dare ill̄ cibū. in tpe suo mēsum⁹ tritici. purum
sal⁹ et pbata⁹ doctrinā; quatin⁹ dñs vmete me

al p̄lin meū

reant^r audire **F**uge serie bone et fidel^r; qz super
pauci fuisti fidel^r. sup^r militate constituta in tua l*grau*
dul d*m* tu*n*

Dinde abusiois grad^r e. plebs sine disciplia
ne d*u* disciplie exortatioibz n*o* seruit: q*z*
se pditiois laqueo 9strigit I*m* em d*m*. absq*z* dis-
plime rigore n*o* euaditur: atq*z* idcirco psalmista
voabz. m*dis*cipli*at*e plebi pdic*r*. Apprehedite dis-
plina. neq*z* n*ascat* d*n*s. Dis*disciplina* vero e mori
ordmata corr*o*: et maior p*cedet* u regular ob-
seruatio. De qua disciplia apls loquit^r ita dicens
In disciplia p*se*uerate: t*a*q*y* filiis vob*s* se offert d*o*
Or si extra disciplin*a* estis: cui p*ta*c*pe*s f*as* estis:
enes. n.adulter*e*. et n*o* filii estis. Quia g*o* adulter*e*
fut^r sine disciplia sub*s*: celestis regn*u* hereditate
n*o* capiunt*f*ilii aut*e*. patern*e* disciplie corr*o*nes
seruit: et hereditate q*z* recip*e* posse n*o* deservit
De qua et*a* disciplia. ysayas quid*e* m*dis*cipli*at*e
plebi pdic*t* dicens. Quesate agere p*uer*se: dis*disciplina*
te benefac*e*. Et ad ead*e* psalmista 9sona voce psal-
lit dicens Decl*a* a malo et fac bonu*m* **I**nfelix ergo
est: qui abiit*s* disciplin*a*. Iudet em*n* extra milites
aliq*y*. qui d*n*m*u* crucifigetes. n*o* ei*s* fidem*n* tu*ca*m*u*
qui ec*c*e xpi scindit disciplin*a*. Sicut em*n* tum*ca*
tot*u* corp*s* p*ter* caput regitur: ita disciplia om*b*
ec*c*i*u*. p*ter* xpi*m* qui ec*c*e caput e*s*. et sub disciplia n*o*
est: protegit*r* et orn*at*^r. Ip*a* vero tu*ca* 9terta de-
super fuerat p*totu*: q*z* ead*e* disciplia ec*c*e a d*m*^r

de celo tribuntur et integrantur. De qua dñs cum ad
pren*escendisse*. postq*uam* resurrexisse a mortuis; ad
aplos suos loquebatur. **Vos autem sedete hic in au-**
tate: quousq*ue* m*od*iam*n* virtute ab excelso. **Tum**
ca ergo corporis xp*i*. disciplin*a* e*cce* e*s*. **Cui autem**
extra disciplin*a* e*s*: alien*us* e*s* a corpore xp*i*. **S**ic i*con-*
sideram*us* ergo illam. **S**ic sordiam*us* de illa. **v** no*n* sol
uam*us* quicq*ue* de m*ac*ditat*s* d*m*: **S**ic v*nusq*ue* i*quo*
vocat*e* e*s*. **i**n eo p*ermane*at apud d*e*u*s* **De iplo fine***

Duodecim*us* abusio*s* grad*us* e*s* **lege. xiiii**
ip*l*ius fine lege*s* qui d*omi*n*us* dic*et* leg*is* scita
co*cep*it. p*ro* diuisas error*s* vias c*ui*do i*n* p*ro*positio*s*
laqueu*m*anuit. **D**e quib*z* viis sub p*ersona* p*ua-*
litoris ip*l*ii. hu*n*an*us* gen*er* q*uod* ha*bitu* deplag*it*.
Vos autem sicut oues errau*is*: v*nusq*ue* i*via*
sua declinau*it*. **D**e quib*z* viis ead*e* ead*e* sap*ientia* loquit*ur*
p*ro* salone*s* **M**ulte vie vident*ur* homib*us* recte*s*: et no*n*
iuss*ia* ear*s* duc*it* ad morte*s*. **Q**ue utiq*ue* m*il*te p*ro*-
nom*is* vie t*u*c*h* m*ed*it*ur*: tu*vna* regal*is* via. lex
de*videlicet*. que ne*q* ad dexter*am* ne*q* ad sinist*am*
declinat. p*ro* negligent*ia* deserit*ur*. **D**e qua scilicet via
d*n*is ih*su*s xp*i*us. qui est finis legis ad iustici*am* o*ri*
cedenti denunciat*ur*. **E**go su*a* via et veritas et vita
nemo venit ad p*rem* nisi p*ro* me. **A**d quam via
om*nes* ho*res* co*liter* iunit*ur* dures. **V**enite ad me
om*nes* qui laboratis et onerati estis. et ego ref*er*
t*ia* vos: q*uod* no*n* est p*ersonar* acceptio apud d*e*u*s* ubi
no*n* e*st* iudeus ne*q* grec*us* mascul*us* et femin*us*. seru*is* et*

al "euā"

liber barbarū et saecū: s̄ omia et in omnib; xp̄is
Om̄es em̄ vnū sūt in xp̄o ihū. Dū ergo fīm̄ le-
gis est xp̄us: qui sine lege sūt: sine xp̄o sunt
Igitur p̄plis sine lege: p̄plis sine xp̄o est abusi-
uī ergo in t̄pibz exiliu p̄plim̄ sine lege ul̄ sine xp̄o
fieri q̄stat: qn̄ aplis in cūctas gentes p̄dicatio-
nis licētia data est: qn̄ tom̄triū euā? seculi
p̄ partes m̄tonuit: qn̄ gentes q̄ nō sectabāt
iusticiā apprehenderūt iusticiā: qn̄ qui lōge sic-
rati. sc̄i sūt ap̄e in saginē xp̄i. Qn̄ uī aliquā non
p̄plis: nūc autē p̄plis dei in v°. Qn̄ est t̄ps ac-
ceptabile et dies salutis: et t̄pa refugēi in cō-
spicū altissimi. Qn̄ unaqueq; gens hab; testē
resurreciōis: qn̄ ip̄e p̄testatur dices. Ecce ego w-
biscū sū omib; dieb; usq; ad q̄sumatioēz seculi
Non siam q̄ itaq; sine xp̄o in hoc t̄pe tūsitorio:
ne sine nobis xp̄s eē m̄cipiat in futuro. .

Incepit lib^o augustini de de^ce cordis sui de^ce
 Omnis et deus n^o m^{is}erors et p^{re}p^{ar}is
 m^{is}eror: l^ogammis et m^{lt}u^m m^ors
 et verme^q largiter p^{ro}rogat m^unam in
 p^{ri}nt seculo: tam seuer^e minatur iudicu^m in futur^e
 seculo. Verba que dixi scripta s^{unt}. et d^{omi}ni auctor
 itatib^z cōtinētur: q^{uod} m^ors et m^{is}eror d^{omi}n^o: l^o
 gammis et m^{lt}u^m m^ors et verme^q m^ultu^m delectat
 omnis p^{ec}tore^s. et amatores hui⁹ scilicet q^{uod} m^ors et
 m^{is}eror d^{omi}n^o: q^{uod} l^ogammis et m^{lt}u^m m^ors: sⁱ si
 amas tam m^{lt}u^m p^{ri}cipia: tine ibi et vlamu^m q^{uod}
 aut. et verme^q Si enī nichil aliud dicet: n^o m^ors
 et m^{is}eror d^{omi}n^o l^ogammis et m^{lt}u^m m^ors: q^{uod} iam
 conuerteres te ad scientiam et ipiunitatem: et ad licetiam
 p^{ec}toriū. Faceres q^{uod} velles: vicerens scld. l^o q^{uod} tibi p^{ro}mittitur: et q^{uod} v^{er}
 libido mississet. Et si quis te bene admonedo obiur
 garet atq^{ue} terret. ut cohoberes te ab immoderato n^{on}
 fluen. eudo post h^{ab}cupias tuas et deserendo deu^m tuu^m:
 inter medias voces obmurgatis ob sisteres. spude
 ti quide fronte: velut audita diuina auctoritate. et
 legeres de libro d^{omi}ni Quid me terres de deo mo^{re}
 Ille m^ors ē et m^{is}eror: et m^{lt}u^m m^ors. Ne talia
 homines diceret: vnu^m verbū addidit in fine: quo
 ait et verme^q Excusit leticiā male p^{ro}sumētū: et
 induxit timore^m dolentū. Gaudem⁹ ad m^uaz d^{omi}ni:
 sⁱ timeam⁹ iudicu^m d^{omi}n^o. Partat: sⁱ nō tacet. Ta
 cet: sⁱ non semp^{er} tacebit. Audi d^{omi}n^o nō tacebit in ver
 bo: ne nō tibi vacet audire d^{omi}n^o nō tacebit iudicio,

l^ogammisno^m

^{no}
modo enim licet tibi causa tuae copone. **N**onne ult
mū iudicium dei tuū: copone cām tuā. Non ē unde
psumas cā ille venerit: nec falsos testes adducat
quib⁹ ille fallatur: nec patronū fraudulētis cir
cūventionib⁹. et linguosis artib⁹ adhibebit: nec
ambies aliquo mō: ut iudicē possis corrup̄e. **C**um
ergo ages apud talē iudicē: quē nec fallere nec
corrup̄e poteris. **E**t tu ē qđ agas. **C**ūc enim ipse
erit iudicē cause tue: qui mō testis ē vite tue. **C**la
mān⁹ et laudān⁹: coponam⁹ cām nām. **C**ui
testis ē operū nostrorū: ipse testis est vocū istarū.
Son snt manes: converterunt ad genitū. **T**ēp⁹
ē concordati cū aduersario tuo. tam lōgaminis ē
deus videndo inqua: et nō pumēdo: ut tū sit ato
futurū iudicium. **A**more quippe huāne vite prolierū:
qđ deo breue est. **S**ed et ipi seculo et huāno generi
qđ longe videtur: quid consolatur. **F**ūq̄ si tota
huām generis ultim⁹ dies longe est. **V**nuscaūq̄
dies ultim⁹ lōge est. **H**oc dico. **E**x adam multa
ām euoluti sunt: multa ām fluuerunt: et deinceps
fluent. nō quidē tam mlti: si tamē usq; ī fine
seculi trāsibūt ām. sicut et illi transierunt. **L**ogum
videt: qđ restat: qđq̄ nō ent tñ qđm transactū ē.
Et tñ ex transacto p̄terito tpe: sperād⁹ ē finis
reliqui qđis fuit tñc quidam dies qui diceretur
hodiern⁹: ex illo usq; ad hūc hodiernū. nōne quid
qđ fuit futurū. preteritū sc̄m est. **T**ale habetur:
ac si nō fuerit. **S**ic ent quidq̄ restati extēnum.

Sit et hoc longū. sit prolixus q̄tū putaueris.
 q̄tū dweens q̄tū cogitaueris q̄tū tibi nō format
 scriptura s̄. fringit cogitū vanagū vīs dīcū
 plongū. **D**icq̄ ultimū dīc tuū. vīte tue quo erit
 vīs es de hoc corpore p̄ductus es m̄ longū. **S**itti
 bi senectū fā certa si p̄t. **C**ui autē potest. **A**rdone
 ex quo homo mapit posse vīle rīam p̄t et mori.
Possibilitatē mortis; mānū vīte facit. **I**n hac terra.
 et m̄ genere huāno. ille solus nōdū mori potest:
 qui nondū cepit vīlere. **I**ncertū ergo dies: tamq̄
 cotidianū sperādū ē. **D**i autē tamq̄ cotidianū spe
 rāndū ē incertus dies: cōponatur cū adūsanū dū
 est tecū i via. **V**ia em̄ vocatur hec vīta. p̄ quam
 om̄es trāsēnt: et nō recedit iste adūsanū. **C**rus
 ē autē iste adūsanū. **A**dūsanū iste nō ē dyabolo
Dā nūq̄ te hortaretur scriptura: vt cū dyabolo co
 dorantes. **E**st alius ergo adūsanū: quē sibi homo
 facit adūsanū. **D**ā ille si adūsanū eet: tecū i via
 nō ess. **A**d hoc ē tecū i viarū vt cōcordet tecū. **S**at
 em̄ q̄z misi m̄ via sc̄al concordaueris: iam tridet
 te India. **I**udee autē misiv: misster i carcere. **E**lo
 quia ista euāgelica sūt. **R**ecordātur nobiscū vel
 qui legērū: ul̄ qui audiērū. **E**rgo quis ē aduer
 sarīus. **S**ermo dei. **S**ermo dei: aduersariū ē
Cuare aduersariū tuus est. **C**rua contraria
 libet que tu facas. **D**icit tibi. **V**na est deus tuus:
 vnu deū cole. **T**u vīs dimissō uno deo tuo tamq̄
 legitio vīro aīme formicā p̄ inīta demola. **E**t

qd' est: gravi? nō q̄i ayte deserens et repudians
sicut apostate faciūt: s̄ tamq̄ manes in domo vni
tu admittis adulteros: id ē tamq̄ epian? nō di-
mittis ecclā: consulis mathematicos. aut aruspici-
ces. aut augures. aut maleficos: q̄i de vni domo
nō recedens adulteria dimit: et manes i ei? quicquid
formicaris. **D**icit tibi **S**e acipias i vnu no-
men domini dei tuū exstimes creaturā cē tristū. q̄
p̄ te suscepit creaturā: et tu accepis eū qui equalis
ē patri. et vnu cū patre. **D**icit tibi ut spirituali-
ter obserues sabbati nō quo inde obseruat sabbati
carnali otio. Vacare enī voluit ad rugas atq; luxu-
rias suas. helius enim faceret inde in agro suo ali-
quid utile: q̄i in theatro desidiosus existeret. Et me
luis semine eoru die sabbati lana faceret: q̄i tota die
neomenus suis ipudice saltaret. **T**ibi autē dicit
ut obserues spiritualiter sabbatū: in spe futuri que-
tis quā tibi p̄mitit dñs. **C**onsquis autē p̄t illā
quietē futuri agit: quicquid potest? q̄uis laborosū
videatur qd' agit: tñ qz ad finem p̄missē quietis
id refert: nondū quidē sabbati habet in re: s̄ habi-
m spe. **T**u autē ad hoc vis requiesce: ut labores:
cū ad hoc debens laborare: ut requiescas. **D**ia-
tibi honora p̄em tuū: et mrem tua. Cotumelia
rugas parentibꝫ: quā nō vis pati a filiis tuis.
Dicit tibi **N**ō occides. **T**u autē vis occidere immi-
ci tuū: et ideo forte nō facias. qz times iudicem
hoīem: nō qz cogitis dñi. Ignoras qz ille testis ē

401 male
ocresel

no
3

10

cogitationum. Illo viuo quē vis mori te homicidā
tenet in corde. **Dicitur** tibi nō methabens. nō ib
ad aliquā alia p̄t vrore tuā. **Su** autē exigit h̄ ab
viro et nō vis reddē hoc vrore. **E**t cū debas i vī
tute p̄cedere vrore. qm̄ castitas virtus. tu subi vno
impetu libidinis cadis. **V**is vrore tuā virtutē esse.
tu virtus iaces. **E**t cū tu caput sis vroxis tue. p̄cedit
te an dñi cui caput es. **V**is domini tuā capite deorsū
pendere. **C**ap̄ em̄ muliens ē vir. **O**bi autē meli
vinit mulier q̄ vir. capite deorsū p̄det dom̄. **S**ic
p̄tē vir. meli deb̄ vītere vir et p̄dē i om̄ba boīs
fīs vrore sua. vt illa mutet virū et seq̄ cap̄ suū
Quod caput eccl̄a crux ē. et hoc inbetur enī ut seq̄
vir caput suū. et p̄ vestigia ambulet capitū suū.
sic vīnus amissq̄ dom̄ hab̄ cap̄ scilicet virū. et tāq̄ car
ne fīsam. **Q**uo caput dicit. illuc debet sequi corpus
Quare ergo vlt cap̄ me. quo nō vlt ut corp̄ fīstir.
Quare vlt ne vir. quo nō vlt ut vro sequatur.
Deē inbendo. sermo dei adūsan̄ est. **S**oluit hoīes
facere. qd̄ vlt sermo dei. **E**t quid dicā. qz aduersari
ē sermo dei qm̄ inbet. **T**imeo ne ego ip̄e adūsan̄ sim
quibnsq̄. qz het loquor. **C**uid ad me p̄met. **F**orte
me faciat qui terret ut loquar. ut nō timeā qrelas
hoīm. **S**ā qui nolit castitate seruac vro; b̄ suis
et habuēt tales molit me ista dicē. **S**i velint nolit
dictum sū. **D**i em̄ vos nō exhortor. ut cū aduersario
coordeatis. ego cū illo in līte remanebo. **T**ui vob̄ iub;
ut faciat; ip̄e nobis inbet ut loquam̄. **S**i nō faciēd

110

~~qz q in sequentib
tē augm̄ in līta l
de adūsan̄ et fort
qz his deservant la~~

qd' ubet ut faciatis adūsam eius estis? nō dicē
do qd' ubet ut dicam? aduersari ei remanebi?
Sicut i ceteris qd' sup' dixi. mīas īmorata sum? **H**oc
em' psūm? de caritate vrā? qd' vnu dñi colitis?
Hoc presūm? de fide catholica qd' i vob' ē qd' filiū
dei equale p̄i creditis? nec accipitib? vām no
mē dñi dei vñ. vt putens creaturā ēē filiū dei: qm'
om̄s creaturā vāntati subiecta ēē ſ; creditis enī
equale p̄i ēē. deū de deo. verbū ap̄d deū. vñ deū
p̄ qd' facta ſt' om̄a: lumen de lumen. coeternū illi qui
genuit. Et hoc verbū creditis assūpſiſſe creaturā
de vīrgine maria? assūpſiſſe mortalitatē: et paſſū
fuisse pro nob. Ea legim? et credim? vt ſaluum?
Nec i eo īmorato ſū: vt qd' factis p̄ ſpe futura
faciatis. **T**ou em' om̄ ep̄ianor mētes. de futuro
ſeculo cogitare. **T**ou em' de futuro ſclō nō cogitat?
nec ppter ea ep̄ian? ē. vt id qd' in ſme deus. pmutat.
accipiat: nondū ep̄ian? ē. **N**e qd' in eo īmorato ſum
vbi dicit ſermo dei honorā p̄em tuū et mīz tuam
muli em' honorat paretes: et raro iuem? paretes
aquerentes de iprobitate filior. qm' nō defint ſ; tñ
qd' mīro fit. tñ breuit' monēdi fuit. **N**ec in eo vbi
dictū eſt. nō occides. īmorati volui. nō em' credo et
hic turbā holiadari. Illud vero malū late ſeipſ
plus occupauit: et in eo vehemēti uritatur ad
versang ille: qui ideo clamat. vt ſit aliqui amic
tuerelē cotidiane ſunt: quāq' ipē ferme nec tñ au
dient coqueri de vīris ſuis. Ita iuades om̄a qſue

115
• ſac ſenſa
ut ſimo euā?

41

tudo pro lege obseruatur. ut iā et mulieribꝫ forte
pſuasū sit licē hoc viuſ: nō licere mulieribꝫ Solet
em̄ audire adductas eē mulieres ad forū. que forte
nū seruſ iuente ſit: adductū virū ad forū q̄ inētā
e ē tā dælla ſua. nūq̄ audierit. Cū ſit par pcam̄ in
pccō pari inoſetōre ſiat videri virū. nō diuina veri
tas: f. huāna pueritas. Et ſi forte hodie ariorem
quifq̄ pafſa fuerit vrore ſua et liberi 9 mīmūrātem
an̄ iam videbat: q̄ licebat viro. et audiuſt i ecclā
q̄ nō licet viro. Si ergo pafſa fuerit vrore ſua libe
rū iam vt dñi mūrmūrātē et dicēt ſibi. nō licet
qd̄ facis. ſim̄ audiuſt. xpian̄ ſum⁹: qd̄ a me exi
gis redde michi: fidē tibi debo fidē m̄ debes: fidē xpō
ambo debem⁹. Et ſi me fallis nō fall' eu auſ ſum⁹:
nō fallis eu qui nos emit. Hec atq; huuiſmoi audi
ens ille que nō ſolet: dū nō vlt m ſe fieri ſan⁹: m
me fit inſan⁹. iurat: maledicat: fortaſſ eaā dicit
Quō ſan⁹ ē vt huc ille vemiret: aut vrore mea ipō
die i ecclām pcederet. Et hoc credo q̄ i cogitatione
ſua dicit: nā libere cripere i voce nō audetn̄ ante
ſolā vrore ſua. fortaſſis em̄ ſi erupent et hoc direxerit:
pt̄ illa reſpoſdere et dicit Quare maledicas. cui pau
lo ante acclamabas. Certe cōinges ſum⁹. Cū lm
gna tua diſordas: meū cōcorditer quō vniē pote
ris. Nos frēs pericula mū intuem̄: nō volūtates
vras attendit. F.ā et medici ſi volūtate egrū atte
dit: nūq̄ illū curat. Cū nō ē ſacēdū nō ſiat: qd̄
prohibet deus. nō ſiat. Cui deo credit: ab ipō audie

ppnd loq̄ ſi i gſ
māmo patre vbi
nos deploſit: ſi adulcer
puebit: ſi foro ad ſi
mālo et cofiſionē

qd' dicam? **E**cce melius erat quibusca nolentib^z
corrigi. vt uel huc nō venirem^z: si ista dictum
em^m? : vt quod iam rem^z nō ea dicerem^z **F**rustris
terriano die memu me dixisse scitati vere. quod si quod
thareti est em^z. aut huiusmoi aliquod populariter
exhibetes pro studiis nugacitatis vere. que ina quod sum^z
vt relinqunt. tenuissens nos vt darem^z vobis diem
et quisque pro modulo suo conferret nobis mercedem.
Quare abulares delectati vams canticis nulli rei
prosuntur. ad temp^o dulabz mod posterum amans.
Talib^z etem turpitudinib^z cacionum a*sim* huam
illeci encuatur et deaduc a virtute. defluentes
i turpitudine. et proprie ipas turpitudines postea sen
tunt dolores. et cu magna amaritudine digerunt
qd' cu dulcedie temporali biberunt **A**eli ergo no
amaris vobis canticum ad temp^o quod postea dulcescat
i vobis. nec mercede aliqua exigit. nisi vt faciat
quod dixi. ymo nō faciat si nos dia^z **S**i autem
omib^z ille dicit. qui neminem tunet. et pro que sit
in noce ipi^z. et in gla me ipi^z vt et nos nemine
timeam^z. omes audiui^z omes facia^z. omes cu
nro aduersario concordem^z. **P**utate me rotharedu
ce. **R**uid vob possu ampli cantere. **E**cce psal
teriu fero^z; decem cordas habz. hoc vos paulo ana
canticis anteque i capere loqui. chorus me^z vos es
Rone paulo ante canticis. deus canticu nouu ca
tabo tibi. m psalterio dece cordariu psalla tibi. **I**p
sas ante dece cordas modo precutio **Q**uare amari

42

Et vox psalterij dei. Psallā tibi i psaltero deē
cordam, nō vobis licet canto q̄ vos nō faciatis de
calogus em̄ legis deē p̄cepta habi. deē p̄cepta sic
sūt distributa: ut tria p̄tineat ad deū.
Septē p̄tineat ad hoīes. Tria ad deū que
ia dixi. Un⁹ ē deus nr. ei nulla similitudine
debem⁹ facē. et nō formicari p̄ deū qui un⁹ est
qui de⁹ et xp̄us fili⁹ dei vnu⁹ ē tu p̄tē. Et ideo
nō debet a nobis accipi in vanu⁹ ut iputem⁹ eū
factū t̄ creaturā aliquā. p̄ quē sc̄i sūt om̄ia. q̄
ip̄e un⁹ deus pater ē et fili⁹ et sp̄s sc̄is. In sp̄u⁹
sc̄o. hoc ē m̄ dono dei. requies nobis sepietia p̄mit
tur. inde mod⁹ pign⁹ accepi. Sic em̄ dicit apli⁹
Cui dedit nob⁹ pign⁹ sp̄us. Si pign⁹ accepi⁹ ut ma
piam⁹ m̄ dno et m̄ deo mō ēē tranquilli. ut sim⁹ m̄
deo mō m̄tes. sim⁹ m̄ deo pacētes: eū eaā m̄ illo
vnde pign⁹ accepi⁹ metin⁹ quieti. q̄ erit sabbatum
sabbator⁹ p̄t ipām requie p̄tmētē ad donu⁹ spirit⁹
sc̄i. Tertiu⁹ itaq; p̄ceptū de sabbato q̄ dixer⁹ qd̄ iudei
carnalit̄ celebrat nos sp̄ntalit̄ agnosca⁹. **R**ā q̄
sp̄us sc̄is septiformis dicit⁹ p̄terea septimā diem
sc̄ificauit de⁹. q̄ feat om̄ia op̄a sua sicut i gene
līscriptū legi⁹. **F**rd̄ habeb⁹ ibi nouatā sc̄ificationē
nisi illo die ubi dicit⁹. Requieuit de⁹ ab opib⁹ suis
ab operib⁹ suis. si m̄ illo verbo tibi laborāti requie
promisit. Ut q̄ feat om̄ia bona valde. et sic dicit⁹
requieuit de⁹. intelligas eaā te post bona opera.

requieturū. sime sine requieturū. **N**ā omnia supē
nora que dicta sūt. v dies superiores habet vespe
rum. **S**eptim⁹ iste dies nō habet vesperum **vbi**
vbi deus sacrificauit requie. **D**icit ibi. san
ct⁹ est mane ut inciperet ipē dies. **E**t factū
nō dictū ē vespero. velut finiretur dies. **s;**
dictū est factū est mane ut fieret dies sine fine.
Sic incepit ergo requies nūq; q̄ manē. sed nō
finitur: qz inētū viii⁹. **A**d hac spem q̄iq;
facim⁹ si facim⁹. sabbatū obsernam⁹. **I**psa
teria corda hui⁹ decalogi. psalteri decacordi.
In trib⁹ em̄ cordis ad deūl p̄tinet p̄ceptū. **D**i
dicevetur nob̄ diliges dñm. deū ex toto corde tuo
et ex tota alia tua et ex tota mente tua. et de gru
mo mthil dicetur. nō eet decacordū si tricordū.
Curia vero addidit dñs et diliges p̄mū tuū.
tamq; reipm. et cōtexuit dices. **I**n his duob; mū
datis tota lex pendet et p̄ihete. **T**otū m̄ duobus
p̄ceptis ē dilectione dei. et dilectionē p̄mū. **A**d
duo itaq; p̄cepta. v ad dilectionē dei et p̄mū. p̄
tinet decalog⁹. **A**d p̄mū p̄ceptū tres corde: qz
deus trinitas. **A**d alterū vero p̄ceptū v ad dilec
tionē p̄mū septē corde quo dūiat. inter hoīes
Nā ipē numer⁹ septenam⁹ tāq; septē cordarū
incipit ab honore parentū. Honora p̄mū tuū et
mrem tuā. **A**d parentes em̄ suos hō aptū oculos
et hec vita ab eorū amictia sumit exordiū. **Q**uis
quis autē suis parentib⁹ nō defert honore? quib⁹

43

partere poterit. Et dicit aplius. Honora pa-
tri tuū et matrē tuā qd' ē mādātū primū. Quo-
modo primū? qn̄ quartū ē. nisi qn̄ i septena-
to numero ē primū ad dilcōne p̄mū? P̄mū
ē in scđa tabula s̄rā ideo due tabule legis erat
sunt. Deus em̄ famulo suo moysi i mōte duas ta-
bulas dedit. in quib⁹ duab⁹ tabulis lapideis con-
scipta erant dece precepta legis qd' ē psalteriu⁹ de-
cōrdari⁹. Una i una tabula ad deū p̄mētia. sep-
te i alia tabula ad p̄mū. In alterū ergo tabula
primū ē. honora p̄z tuū et m̄z tuā. Sed in nō
mechaberis. Tertū nō occides. Quartū nō fina-
bens. Quintū nō falsū testimōnium dicis. Sextū nō
cupiscis uxore p̄ximū tuū. Septū. Nō concupisces
rem p̄ximū tuū. Hec iugam⁹ i ill⁹ trib⁹ ad dilecti-
onē dei p̄mētib⁹. in psaltero deos corāti⁹ vo-
lui cōtare cāticū nouū. Attecat em̄ cātis vīa
ut dica qd' deus suggesterit. Accepit lege p̄p̄s
iudeor. ista i decalogo nō obseruauit. Et quiq̄
obtēpabat. tiore obtēpabat pene: nō amore ius-
tiae. Portabat psalteriu⁹. nō cōtabat. Cātanti
em̄ voluptas. timet̄ onus ē. Ideo vetus homo
aut nō facit: aut tiore facit. Nō amore cātati
nō dilcōne. cāstitatis. tēpācie cātitatis. sed
tiore vēt̄. em̄ homo ē. et vēt̄ homo cāticū
vēt̄ potest. cātare nō nouū. Ut autē cātēt̄
cāticū nouū: sit nou⁹ homo. Quomodo
nō possit esse nou⁹ homo. audi nō me. sed

aplm dicitur Exiute vos veterem hoīem et induite
nouū Et ne quis putaret. cū dixit exiute vos
veterem hoīem et induite nouū aliqd deponēdū
cē et aliquid accipēdū cū de mūtādo p̄aperet
hoīe. subiecat et ait Quicquid deponētes mēda
cū loq̄mī veritatē hoc ē q̄ ait Exiute veterem
hoīem et induite nouū Hoc dixit Autem more
seculū diligebatis. deū diligite. Augatoria in
iquitatis. t̄pales voluptates diligebatis: primum
diligite. Si diligeat facias cāticū nouū cantatis
Si timore facias tātū. portatis quidē psalterium
Si nōdū cātatis Si autē nec facias p̄icatis ip̄o
psalterū q̄eli⁹ ē tū portare q̄ p̄itere Si rursus
melius ē cū voluptate cātare. q̄i cū onere portare
fret peruenit ad cāticū nouū. n̄ iā cū voluptate
cātis Nā qui portat cū tiōre adhuc ī vetustate
est Et q̄i ē frēs qđ dico: attendite Nō cōcordia
vit cū adūsano suo qui ī tiōre adhuc facit Imm
enī ne veniat d̄ et dāpn̄et illū Nā nondū delect
tat castitas. nondū illū delectat iusticia. s̄ iudicū
dei formidab̄ a factis tēperat Nōdū q̄cipiāz ip̄o
dāpn̄at que sentit ī eo Nōdū illū delectat qđ bonū ē
nōdū ibi habet suauitatem vt cātet cāticū nouū
s̄ de vetustate penas timet Nōdū cōcordauit
cū adūsano Tales enī hoīes plorāt ilū supplā
tatur tali cognitio ut dicāt sibi Si fieri posset
nō nobis minaret⁹ d̄ Nō talia P̄phetas
suos diceret q̄ hoīes deterreret. sed vennet. daret

44

omib⁹ indulgentiā ignoraret omib⁹ postea ve
niret nemē mitteret in gehennā. Jam qz iniqu⁹ ē
iniquū vlt̄ ec̄ deū. **Vlt̄ te de⁹ facē silēm sibi.** et
tu conans deū facere silēm tuū **Placeat tibi ergo**
de⁹ qual̄ ē: nō qualē illū ec̄ vis. **Pueris em̄ es.** et
talē vis ec̄ deū qualis es: nō qualis est **Si autē**
placeat tibi qual̄ ē. corrigens et diriges l̄ ea regu
la tua cor tuū a qua nūc alien⁹ distortus es **pla**
ceat tibi de⁹ qualis ē. Nā te ip̄e amat qualis es?
S̄ odit te qual̄ es Ideo tuū miseret: qz odit te quis
es: ut faciat te qual̄ nondū es **S̄ rā illud tibi nō p**
mittit. qz faciat te qual̄ ē **S̄ non eis qual̄ ē.** sed ad
quēdā modū. i. imitator dei velut ymagor: s̄ nō qua
lis ymagō ē filius **S̄ rā etiā ymagines i homib⁹**
dūse sūt. **Fili⁹ hoīs habet ymaginē pris sui:** et h⁹
ē qz pater ei⁹: qz homo ē sicut pater ei⁹ **In specu**
lo autē ymagō tua. nō hoc ē qz tu. **Alier em̄ est**
ymago tua i speculo: aliter in filio. **In filio ē yma**
go tua scđm equalitatē s̄be. **In speculo autē q̄tū**
longe ē a s̄ba. Et tu ē quēdā ymagō tua: q̄mūs
nō talis qual̄ in filio tuo **s̄ rā** **Sic i creatura**
nō hoc ē ymagō dei. qz est in filior: qui hoc ē qz pat̄
i verbi dei p̄ qd̄ fca sūt om̄a. **Leape ergo sili**
tudine dei qz p̄ mala facta am̄isti. **Sicut em̄**
i nūmo ymagō ip̄atoris aliter ē: et aliter i filio:
nā ymagō et ymagō est: s̄ aliter ip̄ressa ē i nūmo
aliter in filio: aliter in solidō auro ymagō ip̄atoris
Sic et tu nūm⁹ dei es. **Ex hoc melior.** qz nā icellū

ymagine

et cuī quādā vita nūm⁹ es. ut scias etiā cuī
ymagine genis; et ad cuī ymagine scis sis
Tram nūm⁹ nesciat se habere impatoris. Ego
ve dicere ceperā hōdit te deus qualis es; si amat
te talē quale ē volit; et ideo ille te vt nūte
ris hortatur. **C**ōcordia cuī illo. et mape primo
bene velle. et odisse te. qualis es. hoc sit tibi
ūcū cōcordie cuī sermone der: vt mapias pmo
tu odisse te qualis es. **C**ū ceperis et tu odissete
tale qualis es. sicut te tale odit de⁹; mapias id
ipm̄ diligere deū qual' est. **E**grū attendite &
ger egrotatēm se odit qualis ē. Inde mapias cō
cordare cuī medico; qz et medicus odit eū qualis
est. **N**ā ideo volit sanū ē; qz odit eū febriētēm?
et ē medica febris psecutor: vt sit homis liberi
tor. **S**ic auaricia. sic libido. sic odū. qz psecutā
luxuria. sic nūgacitas spectaculatōr: febres sūt
āime tue: debes illas odisse cuī medico tuo. **I**ntens
cuī medico. et libenter audis qd' iubet medicus;
libenter facis qd' iubet medicus. et proficiens
ia famatēcipliūt etiā delectare pcepta. **C**ū one
ros ē abus egis qn̄ refautur; et peiorē horā
deputat̄ egri refectiōis sue qy accessionib; et nū
cogit̄ se cōcordares cuī medico. Et qm̄ius iunt et
obliuctates. vniūt se vt aliq̄ acipiāt. **N**ūta
auditate sam maiora pceptum sūt. vñ egri m
nora vir acipiāt. **S**; vñ hoc faciūt. **C**uiā
oderint febrē suā. et cuī medico concordauerint.

45

et simile psequebatur febre. medicus et egrotus
Cù ergo et nos talia dicimus. nō odiim⁹ nisi
febres uirūs ⁊ ymo i⁹ nob̄ ipē sermo dei febres
vras oditū quo cōcordare debetis. Nam nos
q̄ sum⁹? nisi liberādi vobisai. sanādi vobisai.
Hodo nō me intueam⁹. si sermonē dei. Trolite
uasa medicamenta vro. nō inueni em⁹ aliud qua
transire. Ven⁹ ad quīta cordi. homo qui tago
psalteriu⁹ dece⁹ cordari⁹. Nūq̄ ptermissum eram
quīta. Ymo assidue passur⁹. In illa em⁹ video
iacere totū gen⁹ huānū; in illa video plus labo
rū. Ipām pāciendo quid dico. Trolite metha-
ti post viores; q̄ nō vultis ut methentur post
vos viores vre. Trolite ne vos. quo eas sequi nō
vultas. Sme causa vos excusare conam⁹ qm̄ dicit
Nūq̄ eo ad vrorē alienā. Ad ancillā meā eo vis
vt dicit vror tua. Nūq̄ eo ad virū alienū. Ad
seruū meū eo. Dicas. nō est vror aliena ad quā
vado. Nūq̄ vis vt dicit tibi. nō ē vir alienus
ad quē vado. Absit vt dicit h⁹ illa. helia em⁹
dolet te. q̄ inuitetur te. Illa em⁹ casta et st̄a feia
et vere xpiana ē. que dolet formicatē virū; et nō
dolet ppter carne. si ppter caritate. Nō ideo non
vult ut facias q̄ et ipā nō faciat; si q̄ tibi non
expedit. Prā si ppter ea nō faciat vt tu nō facias;
si feceris faciet. Si autē deo illud debeat. si custo-
llud debeat q̄ tu exigit; et iō reddit q̄ uibet
ille; et si formicatē vir. castitate feia illa deo exhib;

Ep̄us em̄ loquit̄ in cordib⁹ bonarū fieri. Loqui
tur m̄ta. vbi nō auditur: q̄ nec dign⁹ ē si talis ē.
Loquit̄ ergo ille m̄ta et dicit et solat̄ filiam
suā huiusmodi verbī. De iurijs viri tui torquens. qd̄
em̄ tibi fecit. dole: s̄ ipm̄ noli mutari ut male fa-
cias: s̄ ipē te iniurietur i bono. Nā i eo q̄ male facit
noli eū putare caput tuū: s̄ me deū tuū. Nam fieri
in eo q̄ male facit caput ē. et sentiū ē corp⁹ capi-
tū: enī ambo p̄ precep̄. Ut autē nō seq̄tur malum
caput suū teneat se ad caput eccl̄ie cuiusl. Hinc de-
bens castitatem suā: hinc deferēs honorem suū. Absens
sit vir presens sit vir nō peccat illa: q̄ nūq̄ est ab-
sens cui debet illa ut nō peccet. Hec ergo fratres mei
faciate. ut possitis concordare cū adūsano. Nec ama-
ra sint que dico: aut si amara sint. currit podois
amara ē. bibatur melior ē modica amaritudo i
fruicib⁹: q̄ eternū tormentū i viscerib⁹. Mutate er-
go vos quicq̄ faciebat̄ hoc. bonū castitatis i
faciate. Nolite dicere. nō potest fieri. sedū est fieri
mei. turpe est ut dicat nō posse fieri. vir: q̄ semper
faciat. Scelus ē ut vir dicat nō possū. Cr̄ p̄ fieri
vir nō potest. Cr̄ em̄. Illa carnē nō portat. p̄
or a serpente decepta ē. Casta uxores vre ostendit
vobis fieri posse qd̄ nō vidas facit. et dicitis fieri
nō posse. S; forte dices ideo illā facili facit posse
q̄ multa illi custodia ē. legis p̄ceptū. diligētia
maritalis: terror etiā legū publicam. Est etiam

verecūdia pudoris illius magnū mūnimentū.
Mūltū custodie facit fēmā castorē. Vīni custō
facit ipā virilitas. Nā ideo mulier maior custodi
a; qz maior infirmitas. Illa erubescat vīro. tu nō
erubescas xpō. Tu libenor qz foror: qz facile vī
as. ideo tibi qmissa es. Sup illā et diligēcia vī
et terror legiū et cosuetudo morū et verecūdia ma
ior: et de sup te tñ. Inuenis em facile pares vi
ros quibz nō timeas erubescere: qz faciūt illud mul
ta. Et tāta ē pueritas generis huām: vt aliquā metu
endo sit ne castus erubescat inter ipudicos. Ideo nō
cessō rāgere quātā cordā istā ppter puerā cosuetudinē:
et labem rōca vt dñi generis huām. Si quis iter
vitas de patria: et qtmuo si fier ppter excludere. Si
quis faciat furū: oditis illū nec videre vōlitas. Si
quis dicat falsū testimoniū: ab hominām nec vobis
homo videbit. Si quis acupisat res alienas. rap
tor et lūsto deputat. Si quis volutat cū amillis
suis: amatitur blande accipitur: couertūt vōlnerū
in loca. Si quis autē existat qui dicat se castū. nō
facere adulteriū: notū autē sit qz nō faciat: erubes
at accedere ad illos nō sūi filiēs. ne insultet. ne irri
deat. ne dicat nō eē vīni. Ad hoc delapsa ē huāna
pueritas. vt vir habeatur victor a libidinē: et vir
nō habeatur victor libidinis. Triūphates exultant
et nō sūi vīni: iacet prostrata et vīni sūc. Si specta
res. ille tibi videaretur foror qui iaceret sub bestia:

nō

Ver qui perimeret bestiam **S**ed quod dissimulat a pugna intiore et delectat vos pugne extiores. id
nō vltas pmiē ad cātīam nouū vbi dīa? **Q**ui do-
cet manū meas ad plū et digitos meos ad bellū
Etēm bellū qd' scūl agit homo dīmēs qd' acipis
cētias malas frenas auariciā. elidens superbiam
suffocās ambicōnē. trucidās libidinē. Has pugnat
fas in occulto. et nō vñceris in aptō **A**d hoc do-
centur manus mē ad plū. et digitū mī ad bellū **N**ō
ē hoc i spectaculū mīs **I**n ill spectaculū nō idem est
venator q cythanista **I**n spectaculo dei vñū est

Cange easde dēcē cordas et fēns occides. **V**trūq
simil fas **T**angis pma cordā qua vñ colitur
de. et cecidit bestia supsticiois **T**angis scđā qmō
accipias nomē dm̄ dei tu i vanū: cecidit bestia er-
oris nephanda heresī que id putauerūt **T**angis
tertiā cordā vt pro spe futore quietis fas quītī
fas interficiatur crudelior ceteris bestiis amor scū
li hui **P**pter amore em̄ seculū hui laborat hoīs
in omnib⁹ negotiis **I**u autē in omnib⁹ opib⁹ tuis
bonis labora nō ppter amore hui scđ. s. ppter eternā
requie quā pmitat de. **V**ide quō. vtrūq simul
fas. et cordas tangis. et bestias occidis **I**den et
cythanista es et venator **N**ō uos delectat talia sp̄
tacula vbi nō pmerent oculos cōditoris s. oculos
redeptoris **H**onora p̄m̄ tuū et m̄rē tua **T**angis
quartā cordā vt honore parentib⁹ defens: cecidit
bestia ipieratis **N**ō meehaberis tangis quītā cordā

47

cedit bestia libidinis. **N**ō occides tangis septam
cordam. cedit bestia crudelitas. **N**ō furtū facies
tangis septimā cordā cedit bestia impunitatis.
Non falsū testio dices tangis octauā cordā cedit
bestia falsitatis. **N**ō gaipices uxori pēnnū tuū
tangis nonā cordā. cedit bestia adulterine cogi-
tationis. **A**liud ē em̄ nō facē aliq̄ tale p̄ter uxori
aliud nō appetē alienā uxori. **I**deo duo p̄ceptas
Nō mechaberis. et nō gaipices uxori pēnnū tuū
Nō gaipices rem pēnnū tuū. tangis decimā cor-
dam cedit bestia cupiditatis. **I**ta cedent omnibz
bestiis secura et inoceſ i dei dñe et huana ſo-
cietate versaris. **T**angis cordis decē tot bestias
occidis. **N**am multa capta ſunt ſub iſtis bestiis
In ſingul̄ cordis nō ſingulas bestias ſed greges
bestiarū interficias. **S**ic ergo cāticū nouū cū amo-
re. nō cū timore cantab. **R**olo dicē tibi q̄n forte
aliquid luxurianter uis agere. **U**xori nō habeo:
faco qd̄ volo. nō em̄ post uxori meā pectro. **S**a
noſti p̄cū tuū. iā noſti quo accedis quid mā-
duces quid bibas. ymo quē māduces quē bibas
Iblſtinate a fornicatiōnibz. **R**olo forte dicē mūti-
ad fornicatiōnē vado. ad meretrīcē pgo ad pſtitu-
tā eo. nec illud p̄ceptū violo qd̄ dictū eſt. **N**ō me
chaberis q̄ uxori nō heo nec p̄ illā aliquid facio
hec illud p̄ceptū violo q̄ dictū ē nō gaipices ux-
ori pēnnū tuū. **Q**ui ad publicā vado in qd̄ p̄ceptū
mānu. **N**ō iuuenim̄ cordā quo nemo ligem̄ fugi-

tum istū. Nō fugiat. habet unde ligetur si a
met te Nō enim ligamentū sī ornamētū in ipis de cō
cordis iūemī. Deceā em̄ p̄cepta ad duo illa re
seruntur sc̄enti audiri. ut diligam⁹ dñm et p̄mi
mū. et duo illa ad vni illud. Vnu ē autē tibi
tibi fieri nō vis ali⁹ ne fecens Ibi contineatur de cō
ibi continetur duo Ex dias furtū si facia id facio
q̄ pati nolo. Si occidā id facio qd' ab alio pati no
lo Si parentib⁹ meis honore nō deferā. qn̄ voluit
michi deferatur a filiis meis id facio qd' pati no
lo Si sim mech⁹ et ali⁹ tale moliar id facio qd'
pati nolo. Nā qui interrogat⁹ dicit prolo ut vror
mea tale ali⁹ faciat. Si capisco vrorē p̄mū me
nolo quisq̄ capiscat meā id facio qd' pati nolo Si
capisco rem p̄mū mei. nolo ut auferat⁹ mea
id facio qd' pati nolo Cu vero ad meritorē eo. cu
facio qd' pati nolo. Quid grām⁹ ē ipi deo. In
telligat satas vra Etem⁹ qd' tibi nō vis fieri ali⁹
ne feceris ad duo p̄cepta p̄met. Quo p̄met ad
duo p̄cepta. si hoī nō fecens q̄ pati nō vis ab hoī
ad p̄mū p̄ceptū p̄met ad dilectionē p̄mū ad sep
te cordas Si autē q̄ nō vis pati ab hoī. ipi deo
vis face. quid ē hoc. Nō fas alteri q̄ pati nō
vis. Carior tibi fas ē homo q̄ deus. Ergo quid
facio inquis ipi deo. Corripis teipm̄. Et vnde
iuria deo facio q̄ corrupto meipm̄. Vnde tibi fa
citat iuria qui voluerit forte lapidare tabulā tuā
pictā. m̄ qua tabula p̄mago tua ē in domo tua iam.

48

ter posita. ad vanum honorem tuum nec sentiens nec
loquens nec videns. **S**i quis illa lapidet et nonne
tibi sit glutinaria. **C**um vero imaginem dei quod es
tu. corruptis in te per formationes et per difficien-
tias libidinis. attendis quod ad nullum uerore accessis-
ti. **A**ttendis quod per uerore tuam nichil fecisti. quod uero-
re non haberet non attendis per libidines illicitas
formationis cum imaginem violasti. **P**ostremo
deus qui fecit. quod tibi uale sit. qui vere sic gubernat
seruos suos ad utilitatem ipsorum non ad sua. sed em-
indiget seruus quem adiutorio. si tu indiges domini auxi-
lio. **I**psa ergo dominus qui sat quod tibi uale sit uerore co-
cessit nichil amplius. **H**oc iussit hoc precepit. ne per
illicitas voluptates corrumpat templum eius quod esse cepis-
ti. **N**isi ergo ego dico apostoli audite. **R**escatis quod tem-
plum dei estis. et spous dei habitat in vobis. **S**i quis
dei corrupti corripunt. corrupti illi deus. **V**identis quo-
modo minatur. **N**on vis corrupti domum tuam quare cor-
ruptis domum dei. **C**erte non facias alterum quod pati non
vis. **N**on ergo quo evadat. **T**enetur ille qui se te-
neri non putabat. **O**mnia enim pati homini aut ad
corruptionem pertinet flagitorum: aut ad facinora no-
condi. **N**uma deo nocere non potes in facinoribus in
flagitis enim offendis. in corruptelis enim offendis.
In te illi facias iniuria: facias enim iniuria gratiae ipsius
dono ipsis. **S**eruum si haberet uelles ut servire ti-
bi seruus tuus. **S**erui tu meliori domino tuo. **S**eruum tu
cum non tu fecisti. et te et seruum tuum ille fecit.

Vis ut seruat tibi cū quo facta es: et tu nō vis
seruire ei a quo facta es. **Etibi seruus tu⁹ homo: et tu nō vis seruire dñ⁹
tuo: facias deo q̄ tu pati nō vis. **Ep̄cepit q̄tinet duo: illa duo cōtinet dñe: illa de
cē q̄tinet om̄ia. **S**acra ergo i psalterio dēcor
dari. canticū nouū. **V**id autē canticū nouū cātētis:
estote homines noui. **D**iligite iusticiā habet pul
chritodmē suā: illā ideo nō vltis videre: q̄ alius
amatis. **N**ā si alius nō amaretis: ea vtrix videre
tis: quādo illā exigitis. **C**uare fāntas fidem
qñ illā exigit de seruo tuo. **C**ūm pulchra res est
fides. **F**īcē pulchra ē qñ de seruo exigit: tūc vi
detur qñ ab altero expeditur: qñ de te exigit nō
videtur. **A**urū vides: fidē nō vides. **S**icut lucet
autū ad oculos corporis: sic lucet fides ad oculos
cordis. **I**pens ad illā oculos cordis: qñ vis ut ex
hibeat tibi illā seruū tuū. **S**i tibi exhibuent
laudas seruū: et pdicis eū et dicas p̄clarū seruū
habeo: fidele seruū habeo. **C**2 laudas m seruō in
exhibes dñ⁹: et eo scelerat q̄. q̄ vis ut meliore tu
habeas seruū: q̄ te de⁹. **J**ubet em⁹ de⁹ seruo tuo:
vt bon⁹ sic erga te. **C**ūo iubet uxori tue. vt et si
tu mehaberis nō mehat: sic iubet seruo tuo vt
et si tu nō seruus dñ⁹ tuo. seruat tibi s̄: h̄ totū
vide vt ad monitōe tuā valeat: nō ad p̄mitē tuā.
Etem seru⁹ ille q̄ et seruit m̄digno digne. a. q̄ m̄
digno tibi bene seruit et fideliter seruit: et pure****

49

de diligenter debet nō tibi **Iustus** est ergo vt et
tu attendas qd̄ sub dñō es: ad quē et ille attendet
vt seruati tibi **Impie** ergo qd̄ dictū ē. **Cx** tibi
sicut nō vis: alii ne feceris. **S;** ipm. alijs cū dicas
vtrūq; attende: et primū et deū **Canta** i psal
tico dece cordari? canta canticū nonū: cōcordia cū
sermone dei. **Cū** ē tecū i via cōcordia cū adūsa
no tuo: me cū discordia venias ante iudicē **Si**
facas qd̄ audis: cōcordasti cū eo **Si** autē nō facas:
irans cū eo: et nondū oposuisti quousq; facas
Vt autē concordatis abstineret vos a detestabilib;
corruptelis: a detestabilib; inquisiciōib; a mathe
maticis, ab amispicab; a sortilegis ab augurib;
a sacilegib; abstinet vos qd̄ tu potestib; a magato
ris spectaculis. **Si** que delectationes scāli subre
pūt m anima reccerete vos m elemosinis i reūmis:
m oratioib; **H**īs enī pungātur cotidiana peccata:
que nō possunt n subripe m aiām ppter fragilitatē
huāna. **T**oli illa cōtempne qd̄ mīora sūt: si tme
qd̄ plura sūt. Attendite fīes mērm mīta sūt: non
tamē magna. **N**ō ē bestia qd̄ leo ut vno morsu
guttur fīngat: si plerūq; bestiae mīuite multe ne
cānt. **S**i prociātūr quisq; m locū pulicab; plenū:
nūlq; nō moritur ibi. **A** **N**ō sūt quidē ma
lores: si infirma ē natura huāna: que eādā mī
nutissimis bestiis interm pī. **S**ic et si modica
pāciā attendit. qd̄ modica sūt: cauetre. qd̄ plura
sūt. **Cū** mīnutissā sūt grana harenē. **S**i harenē

amplius in nauimittantur: mergunt illa ut pereat.
Quod minores sunt guttae pluviae. nonne flumina implent
ea domos deinceps? Ergo ista nolite contemnere. Sed dic
tum estis. Et quis per te sine istis? Ne hoc dicas
quod habet nemo non potest? de miseris vides nostrum
fragilitatem: posuit et remedia. Quae sunt reme
dia? Clemosinari. ne unior. oracionis: ipsa sunt
sua Ut ante veni dicas in oratione: propter impletione
sunt clemosinie. Quae sunt propter clemosinie? Ut ex quo
tibi habuerat deus ei qui non habet: et cum te ledit ali
quis agnoscas illi sed ne putetis fieri quod facienda sunt
cotidie adulteria: et clemosinie cotidianis maledictioni
sunt. Ad illa sceleris maioram sufficiunt cotidiane
clemosinie ut ea maledicantur Aliud est ut mutet vitam:
aliud est ut toleres vitam Illa vita da. ut si mechans
eris: noli esse mechans. Si formicatur eris: noli formi
car. Si homocida: noli esse homocida Si ibas ad mathe
maticas et ad ceteras pestes satilegas: iam desine. At
vitamus hec nisi fieri desinatur. cotidianas clemosinias
posse maledicere. Illa dico cotidianas peccata: aut per im
punitam faale quoniam mittuntur ut est verbum domini? Aut cum labitur
aliquis in risu immoderatus: aut in huiusmodi rugitus
cotidianas. In ipsis accessis peccata sunt: cum ipsa uxori
si excedit coabitandi non modum. procreando libens debet
iam peccata est. Ad hoc enim ducat uxoris. Nam id cuius tabule
indicitur: ubi scribitur liberorum procreadorum causa. Cui
tu vir uxore amplius quam necessitas procreadorum liberorum cog
volueret iam peccata est: et ipsa talia peccata cotidiana clemo

50

sime mūdant. In ipis almetis q̄ vnḡ gressa sunt: si
forte excedit modū et accipis ampli⁹ q̄ nōcē ē pet
tus. **C**otidiana sūt ista q̄ dico s̄ tū p̄tū sūt: et nō
sūt leua q̄ pluri⁹. **N**ero vero cotidiana et plurimā
tmēdū ē iunia m̄ltitudis: et nō magnitudis. **T**alia
p̄tū dia⁹ fīcē cotidianis elemosinis posse mūdan
s̄ facite elemosinas et nolite cessare. **A**ttendite vñtā
vñm cotidianū: p̄tū p̄tū scatinetē. in nutib⁹ ipis
dico. **E**t cū facias elemosinā nō supbe facias: nec
sic ores quēadmodū ille pharisea. **S**z tū q̄ ibi dicit.
In uno bis in sabbato: decimas do om̄ que possideo
Et nōdū erat fusa sagittis dñi. **T**atū p̄tū pro no
bis accepi. **R**et salte nec tū erogam⁹ q̄tū phari
seus. **E**t habeb̄ alio loco ap̄te dicētē dñm. **F**usi ha
būdauerit iustitia vñm plusq̄ scribān̄ et phariseo
vñm intrabitis i regnū celorum. **E**rgo illi cāt̄ decimas:
tu cētesinā si dedens: aliqd̄ magnū te fecisse gloria
bis. **A**ttendis em̄ quid aliis nō faciat: nō quid te
ubeat de⁹ facē. **H**etin̄ te de copatioē peiorib⁹: nō
de iussione melioris. **N**ō q̄ ille nō faciat ideo tu
magnum aliq̄ facias? s̄ q̄ gaudentur ad quedā in
num opa vñm: ip̄tata est sterilitas nū ut ad mo
dica gaudeat q̄i securi vobis blandimū de min
ims elemosinaz grām̄: et aceruos p̄tōrū obli
uistim̄. **P**rotulisti forte nescio quid p̄m̄. qd̄ ali⁹
aut nō habiunt: aut nō protulit cū haberet. **S**oli
attende post te quis nō faciat: s̄ q̄ te ubeat fa
cere. **P**ostremo quare i istis affectiōib⁹ secularib⁹

no^m

no vob sufficiunt quos processisti? si vultis esse domi
tes equales dicatoribus vobis? No attenditis pau
perores quos transcedit vice vultis dicares? Si
in elemosinis habetur modus hic dicitur iam quousque
facio? et illuc non dicitur quas diuitib[us] dicator suu[us] No
attenditur egestates innumerabilium medicorum? non
respicuntur postenores misericordies pauperum; sed
paucitas precedit diuitium ante oculos ponit? Cur
in bono opere non attendit ille zacheus? qui domi
num rerum suarum dedit pauperibus? Et optare co
gnitum? ut attendat salte ille phariseus? qui omni
que possidebat decimas dabat. Noli peccare the
saures radicis thesaures vamus? noli sub ymagi
ne pietatis augere pecuniam filius meis seruo. +
Magna exortatio: filius meis seruo. Videamus
nisi tibi pater tuus? seruas tu filius tuus? filius tu
filius tuus. et sic per omnes? et nullus faciens est peccatum
dei? Cuius non illi potest impeditis ostendit? qui te se
cat ex malo? Cui te fecit? et ipse te passat. ex
hunc que fecit reg filios tuos Regem enim negligit
mittit filios tuos proximo tuo? quod creator tuo?
Et mea curia quid hoies mala est auaricia. pal
liare se voluerit homo pietatis et dealbare? ut quasi
propter filios videatur seruare homines? quod propter au
aricia seruat? Nam ut noueritas quod sic plerique con
tingit? dicitur de quodam Cuius non facias elemo
niam? Cui seruat filius tuus. Contingit. ut ame
tis unum? Propter filios seruabat? mittit per illum

no^m

51

partem sua. **A**ruare illa tenet i^r sacculo: et illa
velinqut ab animo. **R**edde illi qd^r suu e: redde illi
qd^r illi seruabas. **M**ortu^r e mo^r. **S**i pcessit ad deu:
pars ipa pauperib^r debetur. **I**lli debetur. ad que
prexit: xp^r debetur. **A**d ipm em prexit: et ip^r
dixit. **D**om ex misericordia uias fecit: in gratia fecit.
quid dicas. **V**ero fratibus ipius. **S**i uiueret ille:
no erat cu^r suis fratrib^r diuisura. **O** fides mortua.
Mortuus e em fili^r tuus. **C**um dicas: mortuo
debet. qd^r uiuo seruabas. **M**ortu^r e fili^r me^r: sed
tame ptem filii mei. seruo sub i upi^r. **S**i credib^r ap
pro illo mortu^r e xp^r; mortu^r no e ip^r. **S**i autem
e in te fides. uiuit fili^r tu^r. **V**iuuit pro r^s; no de
cessit. pcessit. **A**rua fronte v^retur es ad filium
tuu qui pcessit: cu precedenti no mittis parte sua
in celu. **A**n no potest mitti i celu. **P**otest p^r,
audi ipm dnm dicere. **T**hesaurizate vob thesauros
i celo. **S**i ergo ille thesaur^r meli^r e custodita celo:
nuq^r n*c* no mittend^r i filio. qn si missi fuerint. no
penbit. **T**enebit hic ubi pti perire: no mittet illuc
ubi xp^r esti custos. **C**erte ea que hic tenes. et
no vis mitte p^r filii tuu: quibus gmeas. **P**an
torib^r tuus gmeas parte illi^r qui pcessit: et xp^r
no gmeas ad que pcessit. **I**n ydone^r e tibi p^r
mator tu^r: min^r ydone^r xp^r. **V**idebis fr^r q^r
medicu e q^r dicas homines: filiis meis seruo. **C**he
duu e fructus mei: mediciu e. **A**uari sui homines
vel sic certe cogitur q^r situr q^r noluntur cibescant

no

incere q̄ sūt fidat. vōmat i confessioē. q̄d portant
pecto p̄m̄t̄r̄ capula iniquitatis. leuomat eā cofes-
sio: s̄ nō cammo more redeatur ad vōmitū. Et stote
xp̄iam. Valde parsi ē. vocari xp̄ianos. Q̄ta dona-
tis roculatorib⁹. q̄ta turpib⁹. psom⁹. Donatis eis
qui vos occidut p̄ ip̄as em̄ exhibitoēs voluptati
interficiunt animas vras. eti insam̄is quis plus do-
net. Si insam̄etis quis plus seruet: nō cētis sc̄di.
Quis plus seruet insam̄e: auaricie ē. Quis pl̄
donet insam̄e: profusiom⁹ ē. nec auarī te vole de;
nec profusū. Collocare te vole que habes: nō proice.
Certatis quis vīent in p̄cīs. nō datis operū quis
sic melior. Atq; vīna nō operū daretis quis sic pe-
ior. et dicitis xp̄iam sum⁹. Ad fauore pp̄li promissi
res vras; cont' iussa tenetis res vras. Ecce nō ubet
xp̄us rogat xp̄us; reget xp̄us. Esurui dicat xp̄us;
eti nō dedistis m̄ māducare. Egere voluit p̄p̄ te:
vīa haberes vīi seminares terrena q̄ dedit: et metens
vīa eterna. Nolite p̄ḡn̄ eē. et male securi. Mores
emētare: p̄ca redimite. Et cū h̄c feceritis. deo grās.
agite: a quo accepistis bene vivere. Et sic ei gratias
agite: ut nō insultetis h̄is qui nō bene viuunt: s̄
eos ip̄os. morib⁹ v̄ris hortem⁹. Hec faciendo habetis
p̄fecta. q̄tū m̄ h̄c vita p̄c iusticiā. Cōuersantes m̄
bons operib⁹. m̄ orōmb⁹. i icūmb⁹. i elemosinib⁹. p̄p̄
minuta p̄ca: et abstinentia vos ab ill̄ magnis p̄cas.
cōcordatis cū aduersario: et securi datis m̄ oraciōe.
Dimitte nos debita m̄sciat eti nos dmitti⁹ debitor⁹.

no^o

no^r

bis mis habens em q̄ cotidie dimittatur. qui ha
bent q̄ cotidie dimittatis Sic ambulando secum in
via nō timebant latrocina diaboli? q̄ xp̄us viam
et vt istrata magna sc̄pm̄ fecit. p̄dunt ad pati
am. Om̄is ibi securitas. om̄is ques? vbi et ipsa
mē op̄a cessabunt: qm̄ nulla ibi erit indigentia
in sebor. Fuit ergo illud sabbati sabbator. q̄ hic de
sideram v̄bi luemem⁹. ^{no} Amet.

Sermo vñ augusti ep̄i de cōnūcta deē pla
gat̄ egypti: et decem p̄ceptor dñi.

Don ē sine causa fr̄s dilectissimū lq̄ p̄ceptori
legis dei nūb̄tū plagarū numero quib⁹ egip
tus p̄cutitur. ex qua videtur. Nā sciat deē p̄cepta
sunt legis. quib⁹ ad cultū dei p̄plus admonetur: ita
deē plague eliguntur: quib⁹ sup̄bia egyptior affligni
tur. Cōsiderem⁹ ergo cur et ibi x̄ p̄cepta: et hic deē
plague memorātur. Ideo sine dubio q̄ m̄ istis erant
vulneri: et m̄ illi medicamenta: et opus erat ut tā
periculoso plagarū deē vulnerib⁹: deē p̄ceptor me
dicamina subueniret. Vñ rogo fr̄s nolite hoc oīoseac
cipere: q̄ si auxiliāte deo diligēt attēditis. potentis
agnoscē x̄ p̄ceptari illi deē plague p̄ ordine contraseē
contraria. Nā de p̄mo p̄cepto: prima plaga p̄cutitur:
de sed. sedā: de terro terra: et sic usq; ad. x̄. iiii p̄
venit. ^{Ep̄mi p̄cep} Primi l̄ lege est p̄ceptū de uno deo ^{Pro enī} ^{Prima plag}

in q̄ tibi ali du p̄ter me. Prima plaga egyptiorū ē
aqua m̄ sanguine quersa. Cōmpara p̄m̄ p̄ceptū pri
me plague. Deū vñ ex quo sūc om̄a: m̄ silitudinem

accipe aque ex qua generatur vniuersa ad quam
autem rem pertinet sanguis? nisi ad carnem mortalem?
Quid ergo conuersio aque in sanguinem et non in illi qui
crede in deum noluerunt. sciat dicit applus paulus ob
scutum est insipientes eorum. Dicentes se esse sapientes.
stulta facti sunt. Aqua ergo in sanguinem vertitur: quod
sensu egypciorum obscurum et tenebrosum efficiatur. Et iusto
dei iudicio fani est ut de illo flumine sanguinem biberet
in quo hebreorum paulos necare coacueuerat. Secundum preceptum
scimus.

Secondum preceptum
a plaga.
Tertium preceptum
ante omnes
no^m

Videamus hinc precepto secundum doctrinam plaga. Quae
est illa secunda plaga? Vane in habundancia In ruris
heretici intelliguntur auctoritatis phisi. Habet cognitorem signi-
ficatum philosophorum ut hereticorum putantur: si considerar-
int loquacitatem phisi enim et hereticorum: quod in ipso hu-
mana omnia esse dicunt. ruris sunt clamantes in palu-
dibus limosis per superbiam et manes contentiones. Hoc
putum vocem habere possunt: doctrinam sapientie insinuare
non possunt. Qui enim episcopate veritati contradicuntur
in sua vanitate decepti decipiuntur. ruris sunt: cedri
afferentes auribus. non cibos metibus. Tertium pre-
ceptum est Nemeto moysi die sabbati sacrificare In 3°
isto precepto insinuat: quatenus vacatiois iudicio. sal-
ve regnes cordis. ita quillitas metibus. quam facit bona
conscientia. Ibi enim est sacrificatio: quod ibi est spissus dei

53

Deniq; videte vacatio[n]e **T**up que moj d[omi]n[u]s requiescat
misi sup huile et quietu[rum]. et tremet[ur] verba mai[us]
Inquietu[rum] ergo: **R**esiliunt a spu[er] scot[um]iarum
amatores calumpnaru[rum] seminatores: coteacionis magis q[ui]p[er]
cantatis amatoreb[us]: inquietudine sua no[n] admittunt ad
se quiete sabb[ati] spu[al]e **S**piale em sabb[ati] no[n] obser-
uat nisi illi: qui se tempore opib[us] terrenis acto[n]ibus
modant: ut tu loci et oram et si no[n] semp[er] terre al-
frequenter insistas **S**ed in illud apli **A**ttende loci et dor-
trine. Et iter. sine intermissione orate **C**ui em tales
sunt: cotidie sabb[ati] spu[al]is colunt **C**ui vero inqui-
et sicut iugis terrenis actib[us] implicatur: de quibus
scriptu[rum] e[st] impedimenta mudi fecerunt eos miseros: sab-
batu[rum] et requie habere no[n] possit **C**ont[actu] istor[um] iquietu-
dine dicit[ur] ut tamq[ue] sabb[ati] habeat i corde: et sei-
ficatione spus sit **E**sto moj misericordia ad audiendu[m]
verbis ut intelligas: cessa ab inquietate tua. Non
sit tumultus quide i corde tuo q[uod] corpori volatia fan-
tasmat. ad similitudinem muscar[um] iquietatis ut topu-
gentis te: deu[el] itellacit[ur] audi dicere tibi **V**acate et
videte: qm ego su de **T**up inquietudine vacie no-
bis: coteacionis tuar[um] corruptio[n]e recata: erigis vi-
dere qd no potes! **A**ttende 2^{am} plaga: huic terro[rum]
scapo g[ra]tia **S**timfes nate sui in terra egipci de-
lino: mufce minutissime: iquietissime et mordente vo-
lantes i oculis irruentes: no punitates hoies quies-
centes abigitur et irruunt: du expulse item redent
Cuales sit iste mufce: tales sui homines iquiet:

no

3^a plagi

no

qui sabbati spiritualiter obseruare. i. bons operib.⁹
studere: locum vel orationem insistere nolunt. Talia sine
dubio sunt. factis macta cordum contentiosorum. Quo
enim corpore huic ab istis miseras affligit: ut cor
cor duis cogitationibus inquietatur: atque compungitur.
Tenete preceptum: cauete plagam. **S**equitur enim preceptum
Honora proximi tui et internum tuum. **H**unc canina est
quarta plaga egyptiorum: canina et musca canina.
Greci enim vocabulum est. **C**ui enim parere honorare dis
similat: musca enim canina et nequitia dyaboli spi
ritualiter affligit et cruciat. Caninus est enim parere
non agnoscere. Nichil tam caninus: quod enim illi qui genuerunt
non agnoscuntur. **C**ontra preceptum est. **N**on mechaber
Contra plaga: mors in pecora. Omnes enim qui aut vo
re propria item patre, excepto filiorum desiderio videntur: Aut
certe qui enim grauiissimum. qui vero aut filie alienae
aut ancille aut sue vel alterius insidiantur. Vix enim cupid
itate besoazzataque amissio hominis noverit pecorum. **N**on quod
conuersus in naturam pecoris: sed in forma hominis. silicudis
pecoris habebet: qui non vult audire dicente domini. Nolam
fieri sicut equus et mulieribus non est intellectus.
Sed illud homo in hore est non intellexit. **R**apata est uim
inspirata: et silis fuis est illa. **S**i pecoris esse non times:
vel salte mori sicut peccus time. **S**equitur preceptum
Don occidens. **S**ecca plagarum pustule in corpore: et
vesice bullientes et scaturientes. incendia ulcerum de fa
uilla fornacis. Tales sunt aume hominidales. Indit
ura: et per uim hominadu fintintas pertinet. Indit hoines

"preptū
ta plaga

"preptū
plaga

"vi preptū
vi plaga

macidia: ardent et grā **Rā** et qui vlt subuenire
 feruet: et qui vlt occidere: ille pcepto: ille morbo
 Ille bonus operib⁹: ille famosis ulcerib⁹ **O** si pos-
 sem⁹ videre aūnas homicidar: sine dubio pl⁹ pla-
 gerem⁹ qđ putrescentia corpora vicerunt **E** sequit⁹ **C**on⁹ pcep⁹
preceptū sept⁹ **F**ō sumbens **E**t vij plaga. **qđ**
vij plaga
dō m fructib⁹ **A**p furtū qđ dei pceptū sub-
 ducis: de celo pdis **F**remo em⁹ habet iustū lucū:
 sine iusto daphno **C**-m fuit⁹: verbi grā acquirit
 vestem: s̄ celesti iudicio pdit fidem. **V**bi lucū ibi
 daphnū. **V**isibilitē vestē: iusibiliter fidem. **A**ncrū su-
 a cecitate: daphnū qđ iā vinit sine equitate. **E**rgo qđ
 suo malo desiderio forisē fuit⁹: iusto iudicio dei-
 triscaus gradimātur. **O** si posset fures aut latro-
 nes ul̄ imp̄tores inspicē agnū cordis sui: profecto
 lugeret. dū ibi nō iuement⁹ qđ m os aūme mt-
 teret: tamē et si m farto suo iuement⁹. qđ guttulas
 audiātate sorberent **A** maior ē famē aīmē: qđ cor-
 poris. **A** maior famē et pīcūlosior plaga: et grā
 uor morb⁹. qđ pīcū ē **M**ula p̄ istā famē aīmē: mor-
 tu abulant: et viuētes portat̄ funera sua **V**i-
 uere quidē vident⁹ i corpore: s̄ mal' actib⁹ mor-
 tu p̄bant̄ m corde **E**t multi i aīmā famelici: de-
 vams delicijs gloriāt̄ur **D**eniq; bonū aristamū:
 scriptura mīcē dūntē dicit. **A**bscondito mīcē
 cordis thesaurū: homo qui ē ante dū dūies. nō
 ante homines: s̄ ante dū dūies. **V**biq; deo vident⁹
Tuūd ergo tibi prodest. si ubi homo non vident⁹

*mijm p̄cep̄m
ott̄ plagi*

fumatis? et ubi deus viderit. iusto iudicio grandi
naris. ¶ Octauū preceptū: Falsū testimoniū non
dices ¶ Octauia plaga: Locusta. Locusta ē aul den
te novū. Quid autē vlt falsis testib. nisi nocere
mordendo et consumē metādo. Et ideo nos amo
net aplūsne nos falsis armib⁹ appetam⁹. Si
maḡ mordetis iunct⁹ et comeditis; videte ne abūvā
gsumann⁹. ¶ Nonū p̄ceptū: Nō cōcupisces vore
premi tui ¶ Nonā plaga: dense tenebre Si enim
patī ē vore appā exēpta. tā filior agnoscere?
putas quale patī ē nō solū in sua patēre. s: et
alienā appetere? Vere dense sūt tenebre. Sichil
enī sit dolet in corde patientib⁹: quō? et si vore illi⁹
appetatur. Et qui hoc faciat alten: nichil ē q̄ sic hol
let pati. Iha mala solent homēs pacēter acci
pere: hoc autē nesao vñl vñḡ iuueni potuerit
qui tollerabilitē paciat⁹. O q̄ densas tenebras
pacūtūr qui talia faciūt: et talia cōcupiscunt. Vere
exētūt̄ furor horribili. Furor enī idomita ē. vro
re alienā cōmatulare velle atq; polluere. ¶ De
cnuū p̄ceptū ē. Nō cōcupisces vlla rem premi
tui ¶ Hic mādūt̄ plaga grātia ē drama: Nos
pmogemitor Om̄es res quas hnt̄ homēs heredi
b⁹ seruant: et in heredib⁹ nichil pmogemitorib⁹
¶ In volūt̄ res alienas tamq̄ iuste possidē: heredes
se querūt̄ fieri a morientib⁹. Quid enī tam iustū
videtur: q̄ rem sibi derelictā possidere. Dicit enī
aliquis. Dimissū ē nichil i testamēto: lege. Sichil

*mū p̄cep̄m
plaga*

55

Videtur iusta & ista uote Tu landas q̄i uire posside
te: deus dignati iuste capiscere. Vides quāl'es
qui optas te ab aliquo herede fieri. **nō** ergo vis
ut habeat heredesq; quib; nichil ē cari p̄moge
ntis: promide in p̄mogentis tuis puneris: qui
capiscēdo res alienas: & tibi uire nō debebatur
q̄i iuns umbra p̄quinis. P̄dis ergo p̄mogenta tua
Et facile ē quidem frēs corporaliter p̄dē p̄mogentos
Mortales em̄ sūt hoīes: sive ante parētes sive post
parētes moriuntur: moriuntur. Istud molestū ē ne per
hac occultā et iusta capiā p̄mogenta cordis
tu p̄dis p̄mogenta cordis nū fides est. Nemo em̄
bene operatur: nisi fides p̄cessera oīā opera tua bo
na. filii sui spūales: si inter istos tibi p̄mogenta
fides est. Quisquis rem alienā occulte cōcupisat:
eterna fide p̄dit. Sut em̄ p̄mū sine dubio simu
latoꝝ obsequēs nō caritate s; fraude. Velut amas
eū: a quo se cupit fieri herede. Amare se dicit eū
quē mori desiderant: et ut renū ei & se vident posses
sorē: optat ut p̄priū nō dereliquat heredem. **C**her
fintres p̄pacio. et quodamō ḡminetas. decē p̄cep
torū eti decē plagarū cautos nos faciat: ut habe
am̄ secūrū m̄tūs in p̄ceptis dei. Res in q̄i nostri
interiores: et in archa nū q̄saēce repositas. Ip̄e
sūt thesaūrū m̄tū: quos nob̄ nec sur nec latro n̄
dicā: a mala potent aliquā auferre: ubi n̄ tinea
nec rubigo ē metuēda. Iste sūt em̄ vere diuīcie:
v bona consaēcia iustitia: mā: castitas: ntr̄x so

10
brietas. **C**ui talib⁹ reb⁹ plen⁹ ē diues ē: etiā si
de naufragio nūd⁹ euāsent. **S**i hoc si diligēter
attendit⁹: et que sūt mala fugere. et que bo
na sūt volueritis auxiliāte dñō excere: eunis po
pul⁹ dñi: et de misera egyptior⁹ societate: et spi
ritualiū nequicar⁹ p̄secutioē liberatiad termi
repromissionis potentis feliciter p̄uenire: au
lante dñō mō ihū xp̄o. **C**ui viuit i secula secul
lorū: Amet.

Sermo bti augusti qm̄ de decimis reddendis.

Dropicio xp̄o frē lrm̄.ia. ppe sūt dies in
qmb⁹ messes colligūtur: et ideo grās age
tēdo qui dedit: de offerendis īmo de reddendis
decimis cogitem⁹. Deus m̄: qui dignat⁹ ē totū da
re. decimā a nob̄ dignatur repetere: nō sibi s̄ no
bis s̄me dubio p̄futura: sicut p̄ pphetā ipē p̄m
sit dies. **I**nferre m̄q̄ oem̄ decimā i horis meis
vt sit ab⁹ i domo mea: et p̄bate me i h̄is dīat
dñs: si nō aperuero vobis citharicas celi. et de
dero vobis fruct⁹ usq; ad habundantia. **A**re pro
bauq;: quo uob̄ decime magis q̄ deo proficiunt.
Dhomies sculcqd malī impent deus. vt nō me
reatur audiri. **S**i enī dīat p̄mittas arce tue. et
torcularis tui. nō tardabis offerre michi: et si tar
daueris dare. p̄cū ē: q̄ntū per⁹ nō dedisse? **E**t
iterū dīat honora dñm deū. de tuis iustis labor
bus: et deliba ei de fructib⁹ iusticie tue. ut ip̄leā
tier horrea tua frumento: vino quoq; torcularia

51

tua redundent s^ron prescas hoc gntis: qd' ato re
quies magno cū senore T uens forte cū pficiat:
qd' pauperib^z datur: Si credis: tibi proficit si
dubitabis p^rdidisti Deame frēs. tributa sūt nām
egeniū. Redde ergo tributa pauperib^z: offer li
bamia sacerdotib^z. Et si decimas nō dederis fruc
tuū: deo contradias terrenoz. qd' habet agriculta:
q^ruis p^rasat integrum est dei. Inde decimas ex
petit: unde viues de militia? de negotio? de arti
ficio: redde decimas. Ilud pro terra depomin^rali
pro usura vite pensam^r Redde ergo hō quod pos
sides: redde q^r in nasa meruisti. Et cū dicit domin^r
dubuit singuli redēptionē suar^r aīar deo: et non
erat in eis morbi neq^r casus Ecce habes i scip
tuis sās cautionē dñi tu^r quā tibi promisi
q^r si decimas dederis nō solū habilesā fructū.
Recipies: si etiā i sanitate corporis consequeris
cū em^r decimā dāndo. et terrena et celestia possis
munera p^rimeri: quart p^r auauia^r tua. duplique
benedictione fruendas: Redime te homo dū vius:
Redime te ipm dū potes Redime te m^r dū pau
lī mamb^r habes redime te ne dū mors te auar
p^ruerient: et vita sim^r et p^rcu^r p^ras S me causa
hec dimitis uxori: q^r forsan alterū habebit manū
S me causa hec marito dimitis o mulier: qui alia
sme mora cupit habere uxori. f^rustia parentib^z
ne p^rinquis iugis Redeo te post mortē tua fidelis
redimeri: q^r tu te redimere nolnisti Depone iam

no

no

avaricie sarcina de cervicab*9* tuis? co*d*e*p*ma crudelissim*a* d*n*am? q*u*d*u* te duriss*o* iug*o* p*m*it*u*: iug*o*
xpi te suscipere n*o* p*m*ittat. Sicut em*u* iug*o* au*g*rac*ie* in inf*er*nu p*m*ere*u*: ita iug*o* xpi i*c*el*u* leua*u*
re consuevit. Decime em*u* ex debito requiri*u*t*ur*: et qui eas dare noluerit: res alienas inad*it*.
No
Et quia pauperes, in locis ubi ip*e* habitat, illo
decimas n*o* dante mortui fame fuerint: et tac*o*ni
homocidiorum deus ante tribunal etern*u* iudic*u*s
apparebit: q*u* rem a d*n*o pauperib*9* delegat*u*.
suis us*ib* reseruavit. Cum ergo sibi aut p*m*im*u*
i*u* c*o*panire? aut p*c*tor*u* desiderat indulgent*ia* pro*mer*it*u*? reddit*is* decim*is*. etiam de nou*e* partibus
studiat el*am* dare: ita t*u* ut q*j* q*j* excepto virtu*te*
mediocri, et vestitu r*on*abili suffuerit: n*o* luxu*u*
nose reseruet*u*: s*i* in thesau*r*o celesti p*y* el*am* pa*uper*
per*u* reponunt*u*. *No* utq*u* em*u* nob*is* de*us* plus*u*
opus e*de*derit: n*o* nob*is* specialiter dedit: s*i* p*y* nos ali*o*
erogand*u* ~~ad~~ trans*mis*it. Si n*o* de*de*rim*u*: res
alienas inad*it*. Etia hot admonete fr*at*res*u* ut ca*ti*
tici turp*ia* et luxuriosa*u* castitati et honestati imm*u*
ta*u* famili*u* v*re* ex ore n*o* professunt*u*. Or*is* non est
iust*u* ut ex ore v*bi* eukaristia xpi ingredit*u*: cunct*u*
i*u* luxurios*u* et amator*u* professant*u*. Hoc em*u*
si sed*in* q*u*æ*st*itudine v*ra* liber*u* aud*it*is*u* et xpo*u*
auxili*u* m*u*ple ostendatis*u*: et in hoc sit*o*. sc*or*u*u* so*lem*nit*ies*
m*u*co*u* cor*de* et casto*u* cor*pe* cu*u* g*ra*udio cele*b*rab*it*is*u*: et i*f*uturo ad ip*o*z q*o*rc*u* felicit*u* p*u*ci*en*o*u*.

57

Ite samo eiusdem ad prothianos suos ualis valde et
Rogo vos fratres Iherusalem ut attēas necessarium.
Cogitemus quare xpianum sum Regi crucis christi
in fronte portam. Scire enim debemus quod non sufficiat
nobis. quoniam nomē xpianum accepimus; si opera xpiana
non fecerimus. Hic autem ipse dominus in euā dicit. Quid prodest
quod dicatis mihi dñe dñe; et non facatis que dico? Si
multe xpī te dicatis. et iugiter te cruce xpī signatis;
et elemosina fū vires non feceris. caritate et iustitia
vel castitate habere nolueris: nihil tibi prodest non
me cristianum potent. magna res signū xpī. et aux
xpī: et ideo tam praeioso signaculo res magna et p
roiosa signari debet. Quid enim prodest. si ambo annū
lo sigillū facias; et putridas paleas mitoccludas?
Quid prodest si signū xpī in fronte et in ore pom
mūs? et mitū in aīma. carnū et petrā recludas?
Qui enim male cogitat male loquitur male operatur;
si se emēdere noluerit: quoniam se signat perū illi non in
nuitur. sed augetur. Multa enim dū ad furtū aut ad
adulterū vadunt: si pedem spēgerent signabat se. et tū
de malo opere non reuocari se: et nesciunt miserū quod sig
no crucis includunt in se demones magis quod excludunt
Qui autem de se cū dei adiutorio via et petrā repu
lent: et quod bona ē cogitare similē et implere cōtē
dent: iuste signū crucis in labiis suis apponit: quod
talia opera conatur agere: que signū xpī mereant
accipere. Et quod scriptū est. regnum dei non in ser
mone. sed in virtute est: et item fides sine opib⁹

mortua ē: ut nōmē xpianū ad iudicū s̄ ad re
medū habeam. t̄ dūcātām̄ nos ad opa bona: dū
m̄ m̄a s̄ur p̄tāte remēdā. Et ut hoc auxiliante
deo possitis m̄plere? pacē et ip̄i habete: et eos q̄
distordes s̄u ad cōcordiā reuocare cōtendite. Mēdi
ciū fugite: p̄iūrū velut morte p̄petuā expauesate
Fzolite falso testimoniū dicē. Furtū nolite facere
Inte om̄a ut iā dictū ē: scđn v̄res vr̄as elām p̄m
perib̄ exhibete. Oblatiōes que i altari 9scātūr
offerte Erubesc̄ em̄ debet homo p̄done: si de ali
em̄ oblationib̄ 9 cōtacuerit Qui p̄nt autē cero
los aut oleū qđm cinnilib̄ 9 m̄ittat exhibeant
Symbolū uī orānē dīcta. et ip̄i deuote dicte: et si
lyb̄ v̄us ostendite **F**zā nescia qua fronte se xpianū
dicat: qui paucos versiculob̄ i symbolo uī orānē
dīcta p̄sonare dissimulat. Et filiis quos i bapti
mo excepistis fateor vos fideiūssores p̄ ip̄is ad dei
excitat̄. Et ideo tam illos qui de vobis nati s̄u. q̄
illos quos de fonte excepistis semp̄ castigare atq̄
corrige: ut caste et iuste et sobrie vuiāt. Et vos ip̄i
apud vos agite: ut si vos filii v̄i m̄ittai voluerit.
nō vobisā i igne ardeat: si sunt vobisā ad premia
eterna p̄ueniat. Qui causas audiuit iuste iudicet:
nec munera sup̄ inocētes accipiat: ne forte dū nā
rūt̄ pecunia: p̄dat aiām̄ sua. **F**remo em̄ habet
iusti luciū: sine iusto dīpno. Vbi luciūabi et dīp
nū. luciū m̄ archa dīpniū m̄ consciēcia. **F**ullus
se mebrieti. **F**remo m̄ cōmūno suo cogat alii plus

58

vibere q̄d oporeat: ne p̄ ebrietate: et suā et illius
aum̄ p̄dat. **D**omi die dñico ad ecclām quenq̄
em̄ infelices iudei tāta deuotioē celebrat sabbatū.
vt in eo nulla terrena opa exterritā: q̄to magis
xp̄iam in die dñico soli deo vacare. et pro animie
sue salute debet ad ecclām quenq̄. **C**ui ad ec-
clesiā cōuenientib: pro p̄cas vris orate. nolite rixas
p̄nocare: nolite lites q̄mittere: et scādala cōnitare
Cui em̄ ad ecclām venes lites q̄mittit et scādala
cōnitat: ibi se litigādo volneant: ubi se orando
sc̄nare potuerint. **I**n ecclā stantes nolite seculana
verba fari: sed lēones diuinas pacies audite. **C**ui
em̄ in ecclā verba seculana fari uoluerit: ex ipse
pro alijs m̄gnāreditur: ē rōnem: dū verbū dei.
nec ipē audit: nec alijs audire p̄mitit. **D**eacās
de fructib: vris reddite ecclās. **C**ui fuit supb:
sit hūlis. **C**ui erat adulter. sit casta. **C**ui sole
bat. furtū facere. ul' alienas res iuadere: de p̄pria
substācia icipiat pauperib: etrogare. **C**ui fuit
iudicis sit benign: sit paciens. **C**ui fuit iracū
dus. et qui fecit iuriā: ato petat veniam. **C**ui iuu
na fū est: ato indulget. **C**ui uocies aliqua m
fumitas supuenerit: corp⁹ et sāguinē xp̄i ille
qui egrotat accipiat. Oleū benedictū a p̄sbite
ns ecclēsie fideliter et hūliter petat: et inde
corpusculū suū vngat. **V**t illud q̄d scriptū est
i'pleat in eo. Infumatur quis ex vobis: indu-
cat p̄bros ecclē: et orent sup eū. vngētes eum.

no

no

oleo? et oratio fidei saluabit infirmū. et alleua
bit eū deus: et si m̄ p̄cas sit dimitetur ei **Vicen**
f̄s̄ t̄m̄. q̄ qui m̄ ifurmitate ad ecclā currit
et corporis sanitatē recipere: et p̄cōrū indulgē
ciā merebitur optimē. **Cū ergo duplicitia bona**
possim⁹ i ecclā uiuenre? quare p̄ m̄cātatores. p̄
fontes et arbores. et dyabolica filacteria? Per
aruspices. sortilegos et diuīos? m̄tiplicia sibi
mala m̄seū hōmes conantur infere? **Sicut id**
supra dictū est. filios v̄os et filias v̄as ac fami
lias admonete semp. vt iuste et caste et sobrie
vivat? nec solū eos verbis: s̄ et exemplis ad bo
na op̄a prouocate. **A**nte om̄a v̄biūx fueri
sue m̄ domo sue i itnere? sue i cōmūo sue
i convētu. verba turpia et luxuriosa. nolite ex
ore v̄o proferre: s̄ magis vitios et premios
v̄os iugiter admonete vt semp q̄ bonū et hon
tū est loqui studeant? ne forte male loquendo detin
hendo. et m̄ sc̄s festinatib⁹ choros ducendo can
tico luxurioso turpia proferendo? de lingua sua
Vnde debuerit deū laudare? inde sibi videantur
wlnera m̄ fligere? **C**onsiderante nūc fr̄s̄ t̄m̄
si iustū ē. vt ex ore xp̄iano ubi corp⁹ xp̄i igre
dūrū: luxuriosū cāticū et amatorū quasi
venemū dyaboli proferuntur. **C**uitij autem
vitias vobis ab alijs fieri hoc alijs faciat: q̄
vobis nō vitias fieri. nulli ali fecerint. **L**aud
rem si implere volueritis: ab om̄e p̄cas potestis

59

annas vrás libenre. Quia et qui luis nō no
uit. istas duas smás memoriter tenere: et cu
di adiutorio. et potest: et debet adimplere. Nos
em̄ fratres lrm̄. cogitátes periculū nr̄m pater
na vos sollicitudine admonem⁹: si nos liben
ter audiatis. et nobis facitis gaudium: et vos
feliciter puenetis ad regnū Amet.

Item

Sermo b̄i augustini q̄i de castitate scriuāda et q̄i q̄pa^r
Demo dicat frēs q̄i q̄ib⁹ nr̄is mar ⁊ martirio
tūrū non sit: et certamā eē nō possint
habēt em̄ pax martyres suos. Frā sicut dixim⁹
frequēter. iracūdā mitigare: libidinem fugere:
iusticiā custodire: cupiditatē contēpñere: pars
magña est martiri. Contēpñēta namq; cupi
ditas est: que quidē velut ignis q̄to ampli⁹ ac
apit: tanto ampli⁹ requirunt. Iracūdia vero est
mitigandāque plus nocuturis nocet q̄̄ nocendis
¶ autē libidinē eē fugiēdam dixim⁹: aplo doc
tore euident̄ didicim⁹: q̄i cu omib⁹ viciis resis
tendū eē pdixent⁹: cotin libidinē nō dicit resistē:
s̄ ait fugite fornicationē. Reliquis em̄ viciis
deo auxiliātē debet in pnti resistere: libidinem
vero fugiēdo supare. Sic et in scripturis alibi
legim⁹. Noli attendere in facie virginib⁹ ne scā
dalizet te vltus ei⁹. Nam ut beatus ioseph
ipudicā dnam possēt evadere: palliū quo ap
prehensa erat reliquit. et fugit. Contra libi
dins impetu apprehende fugam: si vis optime

no.

VICTORIA Nec tibi sit verecundū fugere: si castitatis palma desideras optimere. **Videte** frēs quō ab omība xpianis. p̄cipue tū a monachis et cleris indigna et m̄honestā familiaritas suigiendā ē: q̄r s̄me illa dubitatione. qui familiatē mulierū vitare nō vlt. atq; labitur m̄tūna. **S;** forte negligens quisq; et min⁹ de aīc̄ sue salute sollicitus: ridet et dicit **Eccē** ego familiaritatē habeo mulierū extraneas: et tamen arma castitatis custodio. **In felix ē et innūn pe**nculosa presumpcio. Muli em̄ cū se putabant vincere. vici sūt. **S;** adhuc addet aliquis et dicit **Ego** inter extraneas mulieres habito et contineam senio: et volo habere qd̄ vīca. **C**ūd ē volo habere qd̄ vīca? misi volo habere quo per am. **S;** ego inq̄ libidinis impetu. tamq; aduer sarū meū iugiter retinere volo. **Vide** ergo nec tri te incipiat captiuitatis ipā preualere: et vnde putabas optimere trūphū: inde eternū incurvus opp̄brū. **A**nter om̄a em̄ xpianor certaminis sola diuina sit prelia castitatis: ubi cotidiana pugna et rūn victoria. **Graue** namq; castitatis sortita ē innū? cui cotidie resistunt: et semp̄ timetur. **E**t ideo sicut dñm est. nemo se falsa scientia decipiatur. vt de suis virib; peniculose p̄sumat: s̄ audiat aplin clamāte. fugite formicationē dñi em̄ ille sc̄issim⁹. in mille passus vidit mulierem nudam et adamauit: et statim homicidū siml.

fecit et adulteriu[m]. **E**t qui cu[m] mulierib[us] habitan-
tes putat se castitatis optime triumphi agnoscant
se dupliciter apud deum reos existere? dum et seipso[n]
in periculu mittuntur: et aliis exemplis pueris fami-
liaritatis ostendunt. **C**uanti enim p[ro]illor[um] m[ul]ieres
tam familiaritate castitatis decorum p[ro]dicent? illor[um]
aime qui pereunt ab illis in die iudicij requiri e[st]:
qui illis exemplis p[ro]diciois ostendunt. **E**t ideo fides continet
blandimenta mortis et continet adiutores dyaboli
qui familiaritate suspectam habere non metuunt nec
cubescunt, ne nos suo exemplo decipiatur dei adiutorio
cum imploremur ut de laqueo venaci[us] nos liberemus
digneatur: scientes quod in malis que super diem nostrum
bus xpianis dresse martia non possunt. **S**i autem
castitas veritas et iustitia xpisti est: sic ille qui eis
insidiatur p[ro]secutor xpistus est. **I**lle vero qui castitatem
venientem iusticiam in fidibus suis defensare et in seipso
custodire voluerit: martir erit. **E**t ideo qui hoc ro-
tu[m] virtute animi et ipse diligat: et ut alii diligent
verbis similiter et exemplis ostendit: et ubique veri-
tas: et iusticia vel castitas laborat. quoniam preualet
et se vito ingent: et secundum vires suas defensare co-
tendit: non una sed plures coronas domino remunerari
de recipiet. **E**t ut hec optime mereatur cui dei ad-
iutorio non soli extraneorum mulieris: etiam a illarum
suarum et omni aliarum familiaritate colloquitione quod
vitium procauet. **C**uia quod vilius est illarum codiciorum
ratio iusta facilius. **V**nus salomonus n[on]quid alligabit?

A bonis et castis cor-
diana certamina non
desunt ac

no^r

aliquis igne in sru suo ut vestimenta ei non co-
burnantur? aut quis ambulabit sup prunas et
plante ei non comburetur? Et illud pcam merita
as. vix est dñm dñ pams. O q̄tā m̄quitas o q̄tā p
veritas! ut aiām quā xp̄us suo sacro sanguine re-
demit: luxuriosa quisq; p̄p̄ vniq; momēti delectan-
tia libidinis. dyabolo pessimo inimico suo vendat ac-
cedat. Vere nimia infirmitas et plāgēta condic-
cio est. ubi atq; p̄terit q̄ delectat: et p̄manet sine
fine q̄ cruciat. Sub momēto em libidinis impetu
transit: et p̄manet sine termo. aīne infelias ob-
probrū. Sz dicit aliquis Iuems ho sum. facio
qd me delectat modo: et postea penitentia agam. Quō
si dicit: p̄cutio me gladio: et postea ad medicum
vado. H̄en miser homo. nescis q̄ vniq; hore p̄ficio
voln accipitur? Et vix longo tpe ad saūtē p̄ficio
nā reuocatur. Qm em formicas dicit se pen-
tentia actum? quare no tm̄et ne eu subitanen-
febricula. ul aliquo casu subita mors s̄guemē
capiat: et pereat dilatio. et succedit eterna imp-
natio. Et q̄ de infelici libidine vni locutus sumus?
Credendū ē q̄ dicit prophetā. Confracta ē malleus
vniuse terre. Cūnus em p̄ adueniū dñm in ihu
xp̄i. p̄ vniusa mōsteria mōchor: et p̄ clericos v̄l-
erā laycos castitate seruātes. q̄i q̄fracty malleo ille
videbatur: Qd tñ mltō perie. adhuc mltō plures
sunt qui ab illo malleo cotidie confrigunt: q̄i illi qui
de collisione illi liberent. Vn iter atq; iterū rogo

61

Ut diligenter consideremus et quoniam possunt timeas illud
quod dominus in eum dicit **C**ui vident mulierem ad quam
tendit eam cum mechatrum eam et pro qua re sicutia
dictum est deo solu ab extraneis mulieribus sed etiam a via
mibus et domesticis et animalibus responda est et se
certa familiaritas et oculorum iusta frigilatus?
ne illud euenerat inde quod dominus propheti terribiliter
clamat dicens mors intravit ad animas nostras per fenes
tras nostras. **P**er quas? **P**er visum oculorum: auditum aurum
nisi. **S**i lingua tua amico tuo aut famulo tuo
iussens ut ad te meretrice adducatur: aut tu ipse
ut meretrice locuta fueris: per os tuum mors intrat
ad animam tuam. **S**i aut malum consilium libenter au
diens: si detrahente aut luxuriose loquente: aut can
tica turpia proferente non respues: per aurum fenes
tras mors intravit ad animam. **E**t quod dominus dixit cui
videtur mulierem et voluntas prona facienda reputa
per opere facta. **S**i autem aliquis mulierem libidinoso ocul
lo considerat: per fenestras exterrit ad secretum cordis
venenam mortis instillat. **T**alis enim cogitatio et si
aliquis impeditur casu ut non implete voluntate suam:
mechilominus actionis criminis reprehensio a domino. **E**t si
illa casta est cum qua libidinis malum voluit exercere:
de ille iam adulter tenetur in corde. Ideo quod audiamus
scriptura dicente. **O**mni custodia serua cor tuum. **E**t
ne ante oculos meos ne videat vanitate. **Q**uo si
aliquis carbones apphecerit: si tuto eos proicerent:
inquit ei noctebunt. **S**i vero diuina tenete voluerint

sime vlnere abire nō poterit Ita ille qui ad con-
cupiscendū oculorū desiderat intutū. et libidinē ma-
lū in corde suscipiens morari in corde suo libere p-
miserit: executere a se sine aīme plaga nō poterit
Ideo iugiter clame⁹ cū pp̄heta Oculi mei semp-
prante dñi mro ih̄u xp̄o Sermo b̄i augustini ep̄i
continē ebrietatem vtilis et notabilis valde

no
Licit pp̄heto xp̄o frēs km̄ cœtā nos ebrietatis
malū velut infernū foneā deuitare vt ce-
panescē: et nō solū ip̄i nō velitis amplius biben-
si nec alios admirare ul̄ cogere plusq̄ oportet ac-
pere: tñ q̄ nō p̄t fieri. vt nō sūnt aliqui negligē-
tes qui sobri ēē nō valent: vos qui sp̄ ḡvina ſolei
a exhibetis. nolite ad vrām lūtrā reuocare: quia
nobis nō ē aliquos ebriosos arguere **T**u em̄ ſan-
tres km̄ ebrietatis malū. ſit graue m̄mū et odi-
bile deo: ita p̄ vniuersū mūndū a plurib⁹ i⁹ ſuetu-
dine m̄iffa est: vt ab ill⁹ qui p̄cepta dei cognoscē-
volut. nec iā putet: n̄ credat: ēē p̄tām̄: in tm̄
q̄ i⁹ ḡvina ſuis m̄ndeat eos qui m̄mū bibē p̄n̄:
et p̄ m̄mū amicā admirare hoīes nō eubefant.
vt potū ampli⁹ q̄ oportet accipiat **T**u enī al-
tem̄ cogit. vt ſe plus q̄ opus ē mebriet⁹: m̄mū
lū ei erat ſi carne ei⁹ gladio vlneareret: q̄ ebrie-
tate aīam ei⁹ occideret. **E**t q̄ corpora m̄mū terrena
ſunt: quō: pluma m̄mū grāndis et diuitia ſi-
uent. terra inſuſditur et in lutū reſoluntur. vt

nulla in ea cultum fieri possit: sic et cum nostra
si habundatione potu erit mebruata nec spiritale
cultum accipe: nec fructu aie nos poterit exhibi-
bere. Et ideo quod omnes homines sufficiente pluvia
in agro suis accipe desiderat. ut et cultura valeat
exere. et de fructu obertate gaudere: ita et in
agro corporis. hic tamen debet habere quod oportet: ne
per immixta ebrietatem corporis temer velut in palude
couersa: magis vermes et serpentes vicior generem
re: quod fructu bonorum opum possit afferre. Omnes enim
ebriosi tales sunt: quales paludes videntur. Quid
enim in paludibus nascatur: non ignorat tantas vrana
Totum quod ibi nascatur: nullum fructum habere cognosatur.
Nascitur ibi serpentes. et diversa genera verminum:
que magis per horrorem generare quod victum. Tales sunt
ebriosi: ad nullam utilitatem apti. Qui frequenter in
ipsa ebrietate. non seipso nec alios recognoscunt: nec
ambulare valet nec stare: nec dicere aliq; non audire.
quod ad rationem pertinet non per frequenter etiam usque ad vo-
luntatem se ingurgitare non erubescunt: et ad mesum
sine mensura bibere. Qui poterit vincere laude mere-
tur ex timore domini qui tales esse volunt: inseparabiliter se
excusare conantur dicentes. Inquit habebo animam meam
si quocies illum ad quoniam iniuriae corporis ei quoniam volu-
eris ipse non dedero. Non sit tibi anima: qui te volueris
ne facie deo iniuriam: qui et tu et suus est iniurias. Si te
et alium mebruaueris: habeb hoiem animam: deum habe-
bis iniuriam: sed in consideracione sapienter: si iustus est ut a deo

poti

te separas: dum te ebriosō cōmūgis Ad extremū tu eū
noli admittre: noli cogē: sed in p̄tate illi dimitte:
ut q̄m sibi placuerit bibat: ut se si mebriare volu-
ent: ut solus pereat: et nō ambo p̄cetis Consi-
deret ebriosi: si nō peiores aīalib; brutis iudicandi
sunt. **D**um enim aīalia ampli⁹ q̄ ill⁹ opus ē bibē nolit:
illi duplū et quadruplū q̄ eis oport̄ potū accipi-
unt. **E**t vñ trū aut q̄nuor dierū poterant refectionē
habē rōnabile: uno die cū grādi p̄co ḡtēdūt p̄de-
poa: q̄ expēnde: atq; vt tñmō p̄deret: et non
etia ip̄i periret. **S**ed q̄m ista suggesti⁹ forte māscā
ebriosi q̄t nos et murmurant: et q̄mūs nō desint
qui māscāt: deo tñ p̄picio multi erūt: qui libenter
salubre q̄silū audītes: de isto tñ grām p̄co p̄ dei
mār liberibūt. **I**p̄i tñ qui calumpnā: et conti-
amtā suā ebrietate loquetib; māscāt: libera a no-
bis voce audiāt: q̄ quicq; ebriosi p̄mār de ip̄a
nō egent. sed usq; ad finē m ip̄a ebrietate p̄māse
rit: metemū p̄fō peribit. **R**uia nō metit sp̄o
scās p̄ aplin dices: Regi ebriosi regnū dei posside-
bit. **E**t iō quicq; s̄t ebriosi: meli⁹ faciat: et nō
nob;. sed sibi māscāt: et cū dei adiutorio de luto se
cōtis se exalte: ut de cloaca ebrietatis. dum adhuc
p̄mitendi temp⁹ ē: festinet q̄ta p̄nt celeritate deo
auxiliāte q̄surge. **E**brietas emi q̄i inferni p̄nte
quousq; quoscūq; suscepit: nisi digna subuenient
p̄ma. et emēdatio fūent subsecuta: ita fortit sibi
vendicat: ut eos de ip̄o tenebroso inferni p̄uteo. ad

63

mittatis ut sobrietatis luce redire peccata non posse
tati. Ego fratres dum hec suggero: absoluo me a po-
nenti. Quiaque me audire cessaverunt: et ad bibendum
prona fuerint. ut in coniunctu suo alios adiuvare. cogi-
ve. voluerint: pro se et pro illis in die iudicij reus ent
Et quod penitus est. aliqui clerici qui hec prohibe deberent:
ipso cogunt bibere plausum expedit alios. Alio modo ma-
niant et scipios corrigere. et alios castigare: ut cum ante
tribunal Christi venerantur: nec de sua nomine de aliorum ebrietate
et incurrunt supplicium: sed magis dum et ipso se emendant
et alios castigare non cessant: puenire ad eternum premium
merentur. **Ite** **Sermo eiusdem gratia ebrietatem. secundus**
Frequenter caritate viram fratrum suorum. paterna pietate
monstrum. ut ebrietatis malum. tamquam infernum soulagere
vitare deberentur: si ipso infelices ebriosi. qui se immo-
biliter ingurgitatur: denudat. et virtutem eorum. qui ratione
besat et veracordi sit nobis: quare non potestis bibere
quoniam nos. dicit enim eos non esse viros. Et videte misericordiam
ebriosorum. Ne dicunt viri. qui in honesti. in ebrie-
tatis cloaca iaceant: et illos dicunt non esse viros. qui ho-
nesti et sobri stant. **T**remo dicit frater Laurentius in istis
verbis misericordias non sint. Cotidie misericordias sunt. **M**aritur enim testi-
monis interpretatio. Quiaque ergo per veritatem testimoniū de-
dant: et omnes causas cum iustitia iudicantur: quod
per testimoniū veritatis vel iusticie proualent: totū ei dñs
pro martrio reputabitur. **N**e sic ille qui ebrietati re-
sistit: si cum dei adiutorio perseverare voluerint: et pro

no.

3

no.

ipā re aliquas p̄tulerit tribulatiōes: om̄ia ei dñs
ad maritū gl̄am reputabit. Veli nūc sare fr̄s tñm
quicq; dñs plures seruos habet: si ul' vñū ex illis
velit fieri ebriosū: et de h̄ habeat ebriosū Ideo em̄
fr̄s tanta ifelicitate se mebriat hoīes: qz putat ebra
etate. aut pñū aut nullū eē p̄t̄m **S;** p̄ ista igno
rātia maxime sacerdotes in die iudicii redditur
rōnē: si amissi sibi p̄plis que ul' q̄ita mala de ebrietate
nascatur: assidue noluerit p̄dicare **C**ui ergo ac
dit pñū eē p̄t̄m: si se nō emēdauerit. et pro ipā ebra
etate pm̄s nō egerit: cū adulteris et homiadiis et
na illū pena sine remedio cruciabit. **S**ecundū illud q̄ ip̄i
bene nostis btm̄ aplin̄ p̄dicasse **C**ezq; moj̄ formicari
neq; ydol̄ seruientes neq; molles neq; masculor̄ gaubi
tores neq; auari neq; adulteri neq; ebriosū regnū dei
possidebut **V**idete ebriosos cū p̄datis virtus uīgi. Et
ideo diffimilat ac deliberet vniuersitas apud se. ebrie
tate graue eē p̄t̄m. **E**t tūc aut nūgī aut difficile
cū ebrietas poterit superare **C**ū em̄ non solū m̄
fatuus sc̄d̄ p̄pt̄ ebrietate torque di sit̄ hoīes: si in pa
senti p̄ ipām ebrietate mltis frequet infinitibz fat
igatur: et hoc quidē nō solū layis. s; et clerici q̄ pe
nis est **M**ulti st̄ & maioris ordīs clericū: qui cū aliis
sobrietatis bonū deberet uigil p̄dicare: nō solū h̄ nō
faciunt: s; etiam se et alios mebriare nō erubescunt nec
metunt **S;** agnoscant et doleant. quicq; tales sunt:
qz qui se noluerit emēdare: et p̄ se et pro aliis. ne
cessē est eterna supplicia sustinere **I**llud vero q̄le est

Nam transacto quinque et completa sit? cuī apli
 bibere nō possunt nec debeant: tūc q̄i nouelli. et q̄i
 pā hora suuemat. dūsis noībz māpiūt bibere:
 nō solū viuor homīz: s; et angelorū et reliquorum
 antiquor scōr: estimātes q̄ maxi^m honore ill' ipē
 dant: si se in illoz noībz minna ebrietate sepeliat:
 ignates q̄ null^a tā graue iūmā sās angelis. et
 sās homībz agnoscatur rogare: q̄ illi qui in eoz
 noībz bibendo. p̄ ebrietate suā aīas pbāt' octide
 dūc etiā aliqui: qui sola hac ex causa aliqua sal
 sa cibaria sibi ordnat fieri: ut p̄ ipsā salitidi
 nē. minna se possint ebrietate obniere **Hoc em̄ si**
 pagam quidē ignorāter faciūt. nec minandū est
 nec minis dolendū: qz et in deo spem nō habet: et
 antiquā pareti suoz assuetudinē seruat. **Xpiām**
 vero quos de 9 de tenebris eduxit ad lucē: et morte
 vocauit ad vitā: quibz omes scripture clamant
 ebrietatē fugē. sobrietatē diligē: quare turpissimās
 illoz ebrietates iniiciuntur: de quoz p̄ fidia liberan
 p̄ dei grām menierūt: **Et** ideo rogo et p̄ tremendū
 diē iudicij vos adiuro: ut q̄tū potestis ebrietatis
 malū auxiliāte dno fugiatibz: et pagans. i ebri
 etatis turpititudinē. vos voluntibz files exhibe. **Et**
 ideo. qz deo p̄ficio ill' dissiles estis in fide: similes
 ēē in ebrietate nō debentis. **O**ue etiā si reliq̄ p̄tā
 xp̄iām nō admittat: sola ea si frequēs fuerit ebri
 etas. et emēatio ac p̄ma nō subuenit in inferno

*ne loquitur de locis
finalibus et ultimis
iá purgatorum transiit*

primitus: si nullus quod iam dictum est neque ebriosi regnum dei possidebunt **V**erbi dicit aliquis. ego regnum dei nolo: eterna tamen requie optime desidero **N**emo se aperiat fratre **D**uo enim loca sunt: et terra non est visa **C**ui cum christo regnare non meruerit: cui dyabolo abscondebitur dubitatio peribit **E**rgo frater karissimus dum hic hunc militem. et tu gratia cantate pro sollicitudine paternae gomoneo: apud deum absoluo gloriam meam. **C**ui vero me libent audire et fideliter quod ei predictum est ipse voluerit: habebit proximum eternum. **C**ui autem controposuit: timeat ne eternum necessitate sit. sine ullo fine sustinere supplicium **S**ermo beatissimi augustini episcopi continet loquacitatem malam de usu psalmorum **C**olibe signatur.

Dominus noster ihesu christus et venit ad homines: et abcessit ab hominibus: et venturus est ad homines: **E**t tamen hic erat qui venit: nec recessit qui abcessit: et ad eos venturum est quibus dixit ecce ego vobis animos usque ad consumationem seculi **H**oc enim ergo forma seruum quam suscepit pro nobis: quodam tempore natus est et occasus est: et resurrexit: et non iam morturum: nam mors erit tamen diabolitur **H**oc enim diuitatem autem qua equalis est patri: in hoc mundo erat: et mundus pro ipso factus est: et mundus eum non cognovit **D**e hinc audiatis modo euangelium: quod monuerit nos: tantos nos facies et voles esse expeditos: et paratos ad expectanda nouissima: que sunt in hunc seculo metuenda **S**uccedet requies quae non habet fine: beati qui principes sancti fuerint **E**ccliesia autem tunc secum: qui modo non sunt secuti **E**t iterum tunc

65

timebut: qui mō tmē nolūt **A**d hac expectationē
et ppter hanc spem: xpiam facti sum? **S**pē mī
non ē de hoc selo. **N**ō amem? sc̄m. **A**b amore hu? 65
sc̄l vocati sum?; vt aliud sc̄l spem? et diligam?
In hoc abstmē nos debem? ab omib; illicitis q̄cupiscē
c̄s: hoc ē lūbos acc̄tos habere? et feruare et luce
in operib; bonis; hoc ē lucernas ardentes habere.
Dicit em ip̄e dñs alio loco enā? **N**emo accēdit lucor
nā et point ea sub modio. **S**up candelabru: ut lu
ceat omib; qui in domo s̄t. **E**t ut onideret vnde dice
bat: subiecit et ait. **S**ic luceat lūmē v̄m corā hol
bus? ut videant bona f̄ca v̄rā: et glorificet p̄m
v̄m qui in celis ē. **I**deo lūbos mōs acc̄tos ee volunt;
et lucernas ardentes. **Q**uid ē lūbos acc̄tos habere?
Declma a malo. **Q**uid ē lucernas ardentes habere?
Hoc est: et fac bonū. **O**rd ē qd adiuixit et ait: et
vos filii estote homib; expectatib; dñm suū qn ve
mat a nūpcis? mli qd' in illo psalmo sequitur in
quire pacē et psequere eā. **H**ec triah ē abstmē?
a malo. et opatio boni. et spes p̄m eterni? cōmēo
mata sūt in actib; aplorū ubi scriptū ē: q̄ docebat
eos paul? de cōtinētia et iusticia: et spe vite etiē
Ad cōtinētia p̄tinet: sūt lūbi v̄l acc̄ti. **A**d iusta
nā p̄tinet: et lucerne ardentes **A**d expectationē
dñi p̄tinet: spes vite etiē, **F**igo declma a malo:
hec ē cōtinētia: hi sūt lūbi acc̄ti. **E**t fac bonū:
hec ē iusticia. hec sūt lucerne ardentes. **C**uere pacē
et sequere eam: hec ē expectatio futuri seculi. **E**t

similes estote hominib⁹ expectantib⁹ dñm suū: qn
veniat a nupcias. Habetes autē ista pcepta et
promissa. quid querim⁹ in tertiis dies bonos: ubi
eos inuenire nō possum⁹. Sāo em⁹ q̄r eos queritis
qn aut egrotatis: aut in tribulatiōnib⁹ estis⁹: que
habudat mīsto seculo: qm̄ qn etas vergit ad finē:
sener plen⁹ ē querelis: et nullis gaudis. Inter
omnes tribulationes qm̄b⁹ contentur gen⁹ hūani.
non qn̄t homines nisi vitā longā et dies bonos.
Homin⁹ vita tāta breuitate constringit⁹. ad vniuersi
seculi illi⁹ latitudinem: q̄i vna gutta ad vniuersū
mare. Quid ergo ē vita homin⁹: eaā illa que lōga
dicitur. longā vitā dicit⁹: que in seculo isto brevis
est: et sicut dixi habudat gemitib⁹ usq; ad decrepi
tā senectutē. Hoc totū modicū et breue est. Et tamē
quoniam queritur ab hominib⁹: qnto labore: qnta di
ligentia. qnta cum: qnta vigilātia. Quācōpere
querunt homines ut dñm vnuāt⁹: et senescant⁹. Ip̄m
autē dñm vnuere. qd̄ ē mīsi ad mortē currere. Habu
ista hēsternū diem: habere vis et crastinū diem.
Et cū iste transierit et crastinus: mīsi illorū habet
Ideo optas ut lucefas dies: ut appropiaret tibi.
quo tu nō vis puenire. Embibes aliquā solēnitātē
amias tuus: audis ibi a bene optatib⁹. Dicit⁹ tibi:
mīcos ānos viuas. Veniat qd̄ illi dixerit. Cid.
Ut veniat ām et ām. Et nō vis ut veniat simb
ānorū. Studia tua cōtraria sī. Ambulare vis:
et puenire nō vis. Veniuptanē ut dixi sitanta

66

ann est homibz. ut cotidians magis ppetus q
laboribz cupiant ut tardius moriatur: qnta
ann agendū ē. ut nūq̄ moriatur. **I**nde nemo
vlt cogitare Cotidie in isto seculo qnitur dies bo
ni vbi nō iuemuntur: et nemo vlt sic vivere vt
illuc puenat. vbi iuiciunt **I**deo admonet eadē
scriptura: et dicit **C**rus ē homo qui vlt vitā:
et diligit videre dies bonos. **S**ic interrogavit
scriptum scire volens qd illi videret: sc̄s qm̄ om̄es
hoies vitā quereret. et dies bonos pro desiderio ipso
interrogavit: tamq̄ sibi de om̄ corde videretur: ego
volo **C**neadmodū etiā ista hora. qua vobis loquor
nī audistis me dixisse. quis ē hō qui vlt vitā et di
ligit videre dies bonos: om̄s tñdistis m corde vrō: ego
Na et ego qui vobis loquor: vitā volo et dies bonos
Crd qntis vos: hoc qro et ego **Q**uō si aurū vobis
om̄ibz eet nātūrū: et ego ad aurū una vobisāl pue
nre velle: et eet alicubi in agro vrō in loco vestre
ptati subditō: et videre vos querentes aurū. et dicere
vob qd qntis videretas m aurū: et ego vob dicere. au
rū qntis et ego aurū qro. si nō ibi queritis vbi pos
sum q̄ iuemie: ergo audite vbi possum q̄ iuemie:
vobis nō collo locū f ostēdo: nō seq̄m̄ur om̄s eum
qui nouit ubi sit qd querim̄: sic et nūc q̄ desidera
tis vitā et dies bonos: nō vob possum q̄ dicere. nolite
desiderare vitā et dies bonos: f illud dia⁹: nolite
querere in hoc seculo vitā et dies bonos: vbi bom̄ ē
nō possit. **R**ōne vita ipsa morti similis ē. **D**ies

no

autē ip̄i ḡerūtes transeūt: q̄ hodiern⁹ dies h̄est⁹
nū excludit. **C**raſtm⁹ nō oſat: vt excludat
hodiern⁹. Ip̄i dies nō ſtat, tu quare cū illis vi-
ſtare. **D**esiderū ergo v̄m quo vltis vitā et dies
bonos, nō ſolū nō repremo: ſi etiā vehemēta ac
cendo p̄roſſ⁹ quente vitā et q̄rte dies bonos: ſed
vbi p̄nt iuueniri ibi queant. **V**oltis em⁹ audire mi-
ti consiliū ei⁹ qui nouit vbi ſunt dies boni: et vbi
ſit vita. **A**udite nō a me: ſi meū ſimil. Ait enī
nobis quidā. **V**enite filij audite me. **S**icutum eſt
ſtem⁹: et aures erigam⁹ et corde intelligam⁹ pa-
trē qui dixit: **V**enite filij audite me. **I**nnoſrem
m̄q̄ dñi docebo vos. **A**d quā rem vlt docere: et
cui rei vlt ē timor dñi. **S**equit⁹. **C**uius ē hō qui
vlt vitā: et diligit videre dies bonos. **F**undem⁹
om̄es. **N**os volum⁹. **A**d ſequit⁹ audia. **C**ohibe
l̄nguā tuā a malo: et labia tua ne loquāt̄ dolū
modo dic ego. **I**ā dudū q̄n dicebā quis ē hō qui
vlt vitā et diligit dies videre dies bonos: om̄is in deba⁹
ego. **E**ya: r̄ideat m̄ aliquis ego. **C**ohibe l̄nguā tuā
a malo: et labia tua ne loquāt̄ dolū. **D**ic mō ego:
dies bonos et vitā vis. cohibere l̄nguā a malo
vis. et labia tua ne loquāt̄ dolū. **A**d mercede
alacer: ad opus piger. **E**t cui nō operati reddi
merces. **V**tinā v̄l operati in domo tua mercede
reddas. **N**ā ſao q̄ nō operati nō reddis. **C**uare
Cuia m̄chil opanti m̄chil debes. **E**t de⁹ posuit
mercede. **C**uā mercede. **V**itā et dies bonos et

*cont̄ loquata
ren malā*

No.

qui sunt dies boni. Vita sine fine: requies sine labore.
Magna mercede propositum. In tanta mercede
pollicitatio*m*is. quid iussit. Iam enim mercede tanta
iussione et amore mercedis accesi: patrem?
sunt enim onera grandia nos portare? forte aliquod fodere?
forte aliquod machina erigere? Non tibi iussit rem labo-
rissimam? si membra quod inter omnia membra atque moues:
ipsum tibi fieri peccat dicens. Cohibe linguam tuam
a malo. Non est labor engere fabricam? et labor est re-
nere linguam. Cohibe linguam tuam a malo: noli loq-
uendacum? noli loqui criminaciones: noli loqui ca-
libram? noli loqui falsa testimoniam: noli loqui blas-
phemiam. Cohibe linguam tuam a malo. Vide quod iusser-
is si quis de te male loquatur. Quod iusseris alteri
qui de te male loquitur? sic iusceri tibi. qui de altero
male loquens labia tua ne loquatur dolu*m*. Non est
miti in corde tuo: hoc dicatur fors. Nec aliud peccatum
regat: et aliud lingua profert. Decima a malo
et fac bonum. Nam quod dictum sum ei vesti nudum? qui
adhuc vult spoliare vestitum. Qui premitt concupi-
sum? quod habet suscipere peregrinum? Ergo per
dime prius decima a malo: et fac bonum. Pris acci-
get liberos: et tunc accende lucernam. Et cum ferentur?
secundum expecta vitam. et dies bonos: quere pacem
et sequere eam. Et tunc bona fronte dices domino feci
quod iussisti: reddi quod promisisti.

*Et uero lingua
et tenuis. et optima
instrumenta ad ea
uidetur esse.*

no

68

Augustinus de contemptu mundi ad de-

Vidite fr̄es lkm̄. salutifera r̄tos suos
patrib̄ vñ doctrinā; qui nō terrenam-
si eternā cōcupiscat̄ hereditatē; qui
nō vltas sortem accipere in terra morietū: sed
cū psalmista decitare. portio mea in terra uiue-
tū. **R**ui egypti reliquistis; et ad terrū pmiſ-
sions festinatis. **C**audite itaq; habētes aures
audiendi pñi p̄m̄: ad hereditatē celorū vos vo-
cante et dicētem. **V**enite filij audite mētōrē dñi
dōcēbo vos. **R**uis ē homo qui vlt vitā. **C**rus
es qui ad vitam vñs ingredi. **S**erua mādata dei
Quoz mandatorū alia sūt sp̄cialia; alia vero
cōia. **S**p̄cialia sūt pp̄ie canōcorū sive clericorū
et monachorū: cōia oīm catholicoū. **S**p̄alia igit̄
sūt hec. **S**i vñs p̄fectus es: vende om̄ia que habes
et dā pauperibz: et sequere me. **E**t item Om̄is
qui reliquit domū aut agriū: aut p̄m̄ cī m̄rem:
aut sc̄m̄ cī sororē aut filios: aut agros pp̄t me:
centuplū accipiet. et vitā eternā possidebit. **E**t
ad discipulos. **V**os qui secuti estis me in regen-
tione cū sedent filius homīs in sc̄de maiestatis sue:
sedebitis et vos sup̄ sedes vñ iudicātes vñ trib⁹ ist⁹
Hec itaq; fr̄es q̄to singularia tanto p̄pua: q̄to
agiora tanto deo ḡmaora. **D**icit item saluator
inter cetera. **R**ui nō renunciaverunt om̄ib⁹ que pos-
sider̄ nō potest me. cē discipul⁹. **R**ui dixit oīb⁹:
nichil pp̄iū a suis discipulis possider̄ voluit.

Cui quicquid possidet in terris: remotus est a christi
disciplina. **C**ui autem non est discipulus christi:
quomodo presumit sibi ligandi atque soluendi potest?
Intendite fratres verba euangelica! dicentes Intravit
ihesus ianuis clavis ad discipulos: et insufflans
dixit eis: accipite spiritum meum: quorum remissionis
potest remittitur eis: et quorum retinueritis reten-
ta sunt. **N**isi illi habebat proprium quibuscum magistri
indirexerint: nichil tulenteris in via: de quibus lumen
euangelista referit: erunt illis omnia bona. **V**ide
quid petrus dixit ad ihesum Ecce nos reliquum
omnium: et secuti sumus te. **C**ui omnia reliquem
nichil sibi permisit retinuerat. **V**nus ergo sibi arro-
gante ligandi atque soluendi in terram potest: qui
in terris presumuit possidere facultatem. **N**uquam non
erubescatur dicere: dominus pars hereditatis mee. **V**bi
est illud apostoli: que conuersio christi ad belial? **C**ui
terrenas possessiones relinque noluit: cur per
cato pueri quidam. **S**i decimas cum filiis leui ac
piuit: quod inter ceteras tribus partem accipient.
Si nois sui ethiologia attendunt: cur clericata sacer-
te dicti sunt. nisi quod dominus eorum sors est. vel hereditas
sit. **C**ur saltus clericatus sui signa quibus a lay-
cis discernuntur non pendunt. **N**on enim sine causa
capita eorum raduntur et tondentur: sed praepucialis
sima et eudefassia ratione. **N**ra hys signis seco-
natur a laycor conuersatione. **C**re ut multis deo-
ppiciate proficiat: amonitionem utalissime duemus.

^{b6}
inserere. **D**idicis mltorū patrū auctoritatē? cere
brū eē sedem sapientie: **v**pm̄ vero **p**aulo attestā
te. dei virtutem et sapiam eē. **C**ū itaq; cerebrū
sit in capite: sapiā vero iux patrū auctoritatē
in cerebro habeat sedem: et sic p̄ sapiam sibi insu
sam tacta membra regantur a capite qd̄ p̄ cerebrū
est. qd̄ eē sedis sapie? **S**ic inter nos et verū sapi
eā quā vt dixi **x**pūs ē. qui etiā iux aplin ca
put nūm ē: **D**icit em̄ caput mulieris ē vir. caput
vero vni xpūs: xpī autē caput est deus: vt ostē
dam **q** nullū obstatulū interesse: pilos capitis in
ea parte inicdm̄ **q**: in qua nouā sapiam. v xpī
mosse cognosam̄. **P** hoc signates malā terrena
nū terū sollicitudinē nrē mentis ad deū cōtemplan
dū impeditur. **S**am em̄ q̄ quisq; q̄to magis ter
rens occupationib; implicat: tanto magis a sui
conditoris visione impeditur. **V**n̄ apls. **N**remo
militas deo implicat se secularib; negotiis. **I**tē qui
sine uxore est: cogitat que sūt dei. **H**ymne moyses
aut leuite radit pilos carnis sue. **T**euita iterptā
assupta. **C**uiusq; nāq; in officiis diuinis assupta
ē pilos carnis. v supfluas cogitationes cordis ra
dere debet. **C**aput igit̄ radere: siḡt cogitationes
terrenas et supfluas a mete resecare. **N**ec ico
grue p̄ pilos et capillos signāt̄ cogitationes
supflue. **S**icut em̄ pili non sūt p̄ corporis. s̄
quicā superfluitas ē procedēs ex corporis huic?
sic bona tpaia nō sūt nobis natumlia: saluena

^{no}

^{no}

et superflua. Hinc itaq; fideles xp̄i qui ad eter
 nā vitā medullit⁹ suspint⁹: qui mūdū cū suis
 oblectatioib⁹ sub pedib⁹ cōculcāt⁹: qui m̄ terrā
 nichil possidē volūt⁹: s̄ cū aplō dicit⁹ mā cōusa
 tio m̄ celis est: capillor⁹ mīmā partē m̄ capitib⁹
 retinet⁹: ut p̄ eoru⁹ abrasione se mīmā terrenor⁹
 sollicitudinē habere designet. Quāps̄ etiā
 illā mīmā p̄ticulā capillor⁹ retinet⁹: qđ dū ī hoc
 mūdo sūt: a terrena cogitatioib⁹ oīno vacue
 non possunt. Crisquis igitur cleric⁹ ad son̄
 dñi vocatus qui comā nutrit et capillos rader
 vel tondere exubesat⁹ profecto se non de dei: sed de
 mūdi sorte ec̄ testatur. Crisquo em̄ quisq; carnis
 ames diligit. souet et nutrit⁹ tanto cor suū nō
 m̄ celis: s̄ m̄ terra. fixū ec̄ oīdit. Quāto autē
 radit et edamat: tanto se nō terrena s̄ eterna di
 ligere comprobat. Si vero ut p̄drei⁹ ames idar
 co radim⁹. ut inter nos et deū nichil interesset cō
 probem⁹: profecto patet qđ cū m̄ orōne p̄sist⁹:
 aliena velamīa capitib⁹ mīs apponē non debem⁹.
 P̄serti cū aplō dicit⁹: Vir nō debet orare velato
 capite: ymagō em̄ dei est. Lessent itaq; cleric⁹
 psalmodie yms qđ spūalib⁹ insistentes. capil
 los mitras cetera qđ velamīa m̄ capitib⁹ por
 tare: ne dū cū deo loquimur. famulati suisig
 na occultantes. eius indignū iudicemur p̄mis
 atione: cui⁹ salubri doctrine p̄sum⁹ nō obediri.
 Qui em̄ nō obedit aplō. ḡndicat euāgeli⁹.

70

metu eiusdem apłi vocem dicentis: an experime
tū eius quentis qui m me loquitur xp̄us Iterū
Si angelus venerit de celo et aliud euā^m mīca
vent vobis: anathema sit. Extirpetur ergo pe
nitus de clero talis presūptio: ne q̄ absit a deo ex
pellatur ei a orō. H̄is igitur signis cleralib̄
prelibatis, quib⁹ a laicis dicēti debem⁹: ad
xpositā ad moniales redam⁹. **A**udiuit apłim
Ioahmē dicitem sc̄olite diligere mūdū: neq; ea
que m mūdo st̄. **A**udiām⁹ et psalmista. mūdi a
matores m̄ccepantē filij hom̄i ut q̄ diligitis va
nitatē: et quentis mendacū. **S**alomō quoq; sub
sequit̄: dicens: Vanitas vanitatū et om̄ia van
itas. **N**ibet intueri q̄ bene cosonat organa sp̄s
sā. **M**onet apłius ut nō diligam⁹ mūdū: mūe
hitur psalmigraphus in ei⁹ amatores: clamat
Salomō cūcta subiacere vanitati. **C**uare nō di
ligam⁹ mūdū nec sequam⁹ mendacū. eccl̄astēs de
clarat: ac si diceret. Ideo nō sūt amāci yma;
q̄ transitoria? mendacia? q̄ que promittunt nō
coferunt. bona igit̄ nō sūt. **C**ū em̄ bonorū oīm
auctor st̄ deus: a fidelib⁹ suis queri et diligi
queq; bona p̄cipiat: si mūdāna veri bona est.
nec ip̄e quidē cōtēpneret: nec a suis sequatib⁹
cōtēpim p̄aperet. **C**uid itaq; veritas de se testa;
audiām⁹. **V**ulpes fōneas habet: filii autē hoīs
nō hab; ubi caput suū reclinet. **I**tē si mundi
gloria vana nō esset: non se abscondiss cū tuibe

^{no}

en regé facē volūssent. Itē si mūdi glā vana
nō ess̄; si dūiae terrene vera bona essent: nō ex
possessorib⁹ iproparet dñs dices **ve** vob dūi
tes et. Et alibi. **f**acili⁹ ē camelū p forāmē at
transire: q̄ dūite intrare in regnū celor. Audi
am⁹ eān q̄ suis dicat mūtatorib⁹. Si vis pſor
tus ee vade et vende oīā que habes et da paupe
rib⁹. Itē msi quis rēnūciantur omib⁹ q̄ possidet
nō p̄t me⁹ ee dīscipul⁹. Itē neō p̄t me duobus
dñs seruire. r̄ deo et māmone. Videl p̄catus
ingr̄ suos dīscipulos lūctaturos cū nudo: qui si
haberet vñ tēnerentur leui⁹ dīcerentur dūlē
igit⁹ armas suis et mīs hostib⁹: dū nos prima
uit terrenis possessionib⁹. Nud⁹ nāq̄ latrones
nō solet timere. Qui vero se mūdans sp̄licit:
tela parat quib⁹ confodiat. Qui ergo nō vlt
confodi: nud⁹ procedat p via hū⁹ feli exili⁹. For
tass quereret aliquis cū de⁹ sequaces suos mūtāna
iubeat postponere: r̄ que sūt q̄ iubet appetere. Au
di ipm̄ dīcentē. Querite regnū dei. Itē **T**hesau
zate vob̄ thezauros in celo. Queret item aliquis
Si deḡ vlt homines terrena odire: q̄ debet diligē.
Ista sūt q̄ p̄cepit diligē. cū p moyſen resp̄odir. Di
ligēs dñm̄ dei tuū ex toto corde tuo: et premū tu
ū tamq̄ terpm̄. Prem⁹ in term̄ tuū diliḡ papit⁹
q̄ celestis regnū hereditatē nobiscū consortitur:
in quo caritate dūia p̄fisi scriptum testatē q̄ ait
ut cūes mōs sicut nosipos diligam appicāte deo

11

ibi facturi sumus: p[er] quod et redemptissime fine vivemus.
Cui etiam cum propter mala opera nostra limitata est eum
prior dilexit nos: et cum eum seruum mutiles in filios
nos nos adoptauit et heredes: filium suum ut
gentilium tradens pro nobis: ut nos exiperet a pe-
tue mortis laqueo. **C**uiusnam puer tam benignum
premum digne potest diligere? **C**uius enim tantis bene-
ficiis aliquid dignum potest retribuere? **H**ec tanta bene-
ficia admirans psalmista ait. **C**u[m] retribuam
domino? pro omnibus que retribuit mihi? **C**uiuspe-
n[on] inquisitionem deme subiugitur. **C**alice salutari ac-
cipit et. **C**u[m]culacionis sic hec retributio. calice
passionis domine congruere. **H**ac igitur ratione ut quod ad
modum sanguinem suum dedit pro nostra redēptione:
sic et nos nostrum sicutam pro sui nostris confessione
et quod pro christo suum fundet sanguinem qui pro
eo non vult abdicere mundi vanitatem: cum nos plus
quam misericordiam. **C**u[m] pro christo vitam tridetur?
qui contumeliam ei p[re]cepta hec vana et falsa possideret.
Ipsa enim dicit **S**i diligitis me mandata mea serua-
te. **A**equum est etiam illud apli[us]. **C**ui dicit se diligere
deum et mandata eius non custodire: mendax est. **C**ontra
tum itaque se et non deum diligere: qui mandata eius
non vult custodire. **C**um christus propter nos factus sit pauper
et egens: nos pro ipso cum pauperes esse erubescimus.
Nicely eius pauperies non facit dimittes?
veritate attestate regnum celorum non dimitur nisi pau-

perū esse. Dicit namq; paupib; **H**ic pauperes
spū: qm ipo e regnū celorū. **S**i est regnū celorū
pauperū: restat ut infernū sic diuinitū. **H**oc quos
nobis declarat enā^m dicens homo quidā erat
duies: et p; paucā subiungit. **C**ant autē et quidā
mendica noīe Lazarus: qui iacebat ad ianuā eius
vterib; plenū factū e autē ut moretur
mendicq; et portaret ab angelū in sūmū abrahe.
Nortus e autē et duies: et sepulta ē in inferno
Nō reputet quisq; hec verba eē augustū. **N**ō
sūt homīs: si veritatis: q; nec fallere p; n̄ falli
Cuisquis ergo vīs regnare cū xpō: elige pau-
periem cū ipo: ut requiescas cū Lazarō mendico
Nemo em p; gaudere cū seculo: et regnare cū
casto. **A**udi aplin dicēte. **P** multas tribulatioēs
oportet nos int̄e in regnū celorū. **E**t iuxta veritati
vocē xpō nos oportet bibere calicē dñi rotū sic
ptingam ad regnū confessionē. **C**ui autē vlt
epulari cū diuite: p; parat se epulas vermb; iehē
ne. **I**n qua pro gaudio momētaneo: arebit yre
tue cū capite suo dyabolo. **I**nfelix cōmerāt pro
tam breui gaudio: celesti priuari regno felix pau-
peris: p; quā celestis acquiritur hereditas felix pau-
perū cōmerāt pro perturbis eterna recipie: et q; ineffa-
bile bonū est: cū xpō sine fine regnac. **E**contiu-
messabilis inferna: metua cū dyabolo pati sup-
plia. **C**uappter km̄ vos illud euagelicum
ruminātes: quid prodest homī si mūdū vnuer

no

no

no

72

72
sū lucetur animē vero sūe detimentū paciatur:
vel q̄ cōmutatiōne dabit homo pro anima sua;
voluntarie pro xp̄o nūc ponam⁹ qnq; dmitte
dā. ne q̄ absit pro transitoris amittam⁹ eten
ha. **Hauriam⁹** antidotū momentanee amaritu.
dīm̄: ut qnq; papiam⁹ īmense gaudia salutis
Die mō curram⁹ ut in futuro comprehēdam⁹;
ubi īueniemur ubi iudicabimur. **Nō** perdiām⁹
temp⁹ acceptabile: nō em̄ erit ap̄ mferos loc⁹
pme. **Dū** igit̄ vacat. dū sū in via aduersario
mō. legi dei consentiam⁹. **L**ex quippe diuīa. nō
ideo dicit⁹ ad usari⁹: qz mīs carnalib⁹ omnīo
contradiat voluptatib⁹. **A**duersario itaq; mō.
euāgeliō. dū rex expectat dū nos adhuc ad pa
cem iūitat. nūcios mittam⁹: cū eo pacis fed⁹
meam⁹. vt cū venierit magno ille pater fami
lias non ut seruos mortales pumendos: sed ut
filios hereditandos īueniat: secūq; introducat
ad nuptias: ut de suis beneficijs sibi perhēnes
reddam⁹ gratias ihu xp̄o dñō nro: **C**ru cū pa
tre et sp̄ā sc̄ō vīvit et regnat. in secula seculo
vī. **Amet**

nō

nō

Item augustin⁹ de vītate hui⁹ seculi:
et felicitate vite eternae. et futuri sc̄i
Hac vita positi fratres ita agite: vt cum
hinc migrueritis. et caro vestra a vermb⁹
deperit deuorari in sepulchro: anima ornata

bonis operib; al sas ombz letetur in cel' **H**e
trahat vos a malis operib; ul pccib; mteurz
corū quos premisistis. Attendite calamitates;
considerante diuitiū sepulchra. vel eorū qui ante
pauci tpa vobiscaū erant. quid sūt ul quid fuerūt;
vel q̄ eis diuitie et cupiditas sc̄li profuit. **E**cce n̄
ex eis. nisi ameres soli remāserūt. **O**ui si ~~fit~~ mo
loqui possent. hec uobis diceret. **V**t quid infelici
tantū pro seculi vanitate discurratis. **V**t qd̄ ro
vias et crmimb; repletas. Considerate ossa
vestia. **O**d' uos estis nos fui⁹; qd̄ nos sum⁹; vos
eritis. **I**sta om̄ia frēs km̄ sollicita consideratio
pensate; et hec considerantes expauesate. **D**icem
mortis ante oculos semp̄ pomte; ad emēdatio
nem qntū potestis festinate. **R**olite negligere
q̄ vos pius dñs peccates sustinet; q̄ q̄nto dñi
cuis expectat ut emendetis; tanto graui⁹ vñ
dicabit si neglexeritis. **S**i forte putatis q̄ fime
mudi tardius veniat; ul suū unusquisq; cōsi
deret fme. **E**cce dū libere ac iocadissime mora
tur homo i mudo; multaq; m lōga tpa disposit
agenda repete rapitur i morte; et ex improuiso
auferitur a corpore. **S**z ille est beatus. qui atca
sp illā habuerit ante oculos; et festinauerit
in illa hora mortis paritus ueniri. **O**d' si
vltis sare km̄; cū magno metu magis q̄
colorib; anima separantur a corpe. **V**eniuunt

em angelū assumere eam ut p̄ducāt illā ante
tribunal xp̄i iudicis metuendi. Et tūc illa me
morans opa sua mala et puerisa que die noc
tu q̄ gessit: contremisit: et quent ea fugere:
iudicias q̄ petere dicens. Date michi vel vniq;
hore spaciū. Tūc q̄ loquētia simil opa ei⁹ dicer
Tu nos egisti: tua opa sum⁹: non te desere⁹
si tecū semp erim⁹: tecū p̄gēm⁹ ad iudicium.
Hec quidem p̄tōris anima agit: que cū hor
rendo tiōre separat⁹ a corpore: et p̄git plena per
catis et ingenti confusione. **E**iusmodi vero anima
cū separatur a corpore. nō tm̄et. nec expauescat:
si magis cū magno gaudio egreditur⁹: et cum
exultatione p̄git ad deū: deducentibz se angel⁹
sas. Illā horā fintres mō tm̄ete. ne tūc tm̄ea-
ns: illā nūc p̄auete. ut tūc securi ēē possitis
Hemētote uigiter q̄ in medio laqueor dyaboli
ambulatis⁹: et ideo semp parati estote. vt q̄n
dñi p̄ceptū fuerit missū: liber ab om̄i labe
pet̄. ad requiē transire possitis. **N**ō arbitre-
mim vos dui in hoc mundo māsiros⁹: q̄r in mi
hi prouenit. vt p̄ dñci missū p̄ceptum:
nec vniq; hore momēti concedatur in hac vita
confisse. **T**auete igit⁹ ne in exitu vro. tristitia
ficiatis angelis: et gaudiū ūniās. **S**atote
vero q̄ cū anima a corpore euellitur: statī si p̄gām̄ nō ē
i padiso pro bonis meritis. collocatur: aut
ente pro peccatis in inferni tartara p̄cipitabit⁹

^{no} **E**ligite modo qd' vltis; et hoc iā m vita vrā
disponite Aut p̄petualiter gaudere cū sc̄is; aut
sme fine cruciari cū impis Itaq; fratres. vel
pene vos terreat: si p̄mia nō invitat: et
presens sc̄im. si despiceret nō valent: vt cū ius-
ticia possidete **Q**ui in adolescētia erunt: sal-
tem iam in senectute resipiscat: et mala que
peccando commisit: pemtendo iā expurget.
Ecce paulatī desiat mūdus: et cūcta que vi-
dentur velociter tamq; nebula. aut tāq; vesp-
tina umbra transēnt **E**cce qd' olim p̄nūciaba-
tur: p̄nti iā tpe p̄spicie certuntur: subtrahā-
tur ut ip̄i videntis om̄ia bona: et crescat cotidie
mala **S**olite ergo frēs iam mūdi diligere:
quē tanta certitas cū velocitate trāsire **S**olite
in eius amore anchorā cordis iam figere: que
sic ad smē conspicatis declinare presertim cū
aplūs clamet: q̄ amicitia hui⁹ mūdi innici-
at deo **S**i em⁹ ip̄e mūd⁹ nos diligenter. diligē-
dus utiq; nō eet. q̄ntomagis nūc dū ip̄e nos
odire probatur. quos tantis malis inseguitor
a nobis omn̄modis spēnēdo ataq; fugiend⁹ ē!
Vita ergo eternā ex omnib⁹ p̄cordis vestis
amate: quā nūq; m secula finatis. Illuc ses-
timate: ubi semp̄ vniatis. et ubi iam mori mū-
tam q̄ vitam. ubi cū tanto labore vniuitib⁹: et

111

ubi vix currendo. satagendo. sudando. suspirando
necessariis corporis satifacitis : q̄t omagi amar
re debetis eternā vitā. ubi nullū labore sustinebi
atis. **V**bi semp̄ sumā securitas. sumā felicitas felix
libertas. felix beatitudo. **V**bi implebitur illud qđ
dñs in euāgeliō dicit: erūt homines similes āge
ris. **E**t illud **T**uc fulgebūt iusta sicut sol in regno
marii : qm̄ solis splendore habebit lux corporū.
Ibi iā non erit villa tristitia : nulla ibi labor nullus
dolor nullus timor nulla mors : si ppetua semp̄ sam
tas pseuerat. Nulla ibi consurgit malitia. nulla
carnis miseria. nulla egitudo nulla omnino ne
cessitas. **N**on erit ibi fames non sitis. nō fugia
non estus nō lassitudo ieiunii. nō ulla temptatio
imia. **N**on peccandi voluntas: nō delinquendi
possibilitas. **N**on totū leticia totū exultatio pos
sideribit: hoīes q̄ sociati angelis. sine ulla carnis
infirmitate vernabūt. **E**cce ibi iocunditas infi
nitā beatitudo sempererna: i qua qui semel adipis
catur. semp̄ tenetur. Nichil hoc loco magnificen
tius. nichil glorioſius. nichil clarius. nichil pulchri
us. nichil verius. Nichil illa bontate sincerius: nich
il illa abundācia copiosius. **I**bi iā non formidā
bitur fortissimus hostis. qui cupit iugiter annas
ingulare: nec facies omnino turbulēta tortoris.
Non maciet timore barbarorum inimicatas: nec
villa vltens timebitur adūstas. **N**emo illo

glorioso. mdiget vestimento? nō ē illuc frugis.
non estus. nec vlla aeris mequalitas: nullus
ibi esunt: nullus tristatur: nullus ibi est pegrin⁹:
ſ̄ omes qui illuc venire meruerint. ſcarum in p̄pua
patria viuent. Non vltra adūabitur caro ſpi-
ritu: ſ̄ menariabilitati angelis ſempitna a vpo
p̄ma tubu⁹: et qd' ocul⁹ nō vidit ſicut ap̄l⁹
dicat. nec auris auduit. nec in cor homis aſce-
dit que ſparauit deus diligentib⁹ ſe. Ecce quale
bituidine p̄ditum erit: qui modo ſe dū licet emē-
dere noluerit Idarco nos fr̄s dno auxiliare dedig-
nemur vltra ſeruire p̄to: quib⁹ tanta bituidio.
ſparatur in celo dū ergo temp⁹ eſt festinem⁹ xpi
cū nobis habere dñm⁹: despiciam⁹ que terrena
ſunt: vt adipiscam⁹ celeſtia. Cogitem⁹ pegrin⁹
nos ēē in hoc ſeculo: vt liberius festinemus ad
celos. Veloſter enī tranſeūt: et ato tamq; vmb;
pereūt: cūcta q̄ hic videntur. Pendam⁹ ſunt
hīm⁹ quales eim⁹ in die iudicij dei et angelorū
eis q̄ ſp̄ciū preſentādi: qn̄ opa m̄a erūt nob̄ am⁹
oculos m̄os ponendā: qualis erit illa confusio.
cui coagent pro petis ſuis in conſpici dei om̄is
hom̄ et angelorū erubescere: qui hic nec vnu⁹
quidē hoīem. ſe pericile vlt nūc inſpicere: vel
qui paucor erit dei natū videre: quē placatū
nō valet vnuſitas comprehendere. Illū ergo
diem ſemp̄ timeam⁹: quē modo ſuiderū nullate
n̄ possum⁹. Illū die uigiter pauescam⁹: et vel

75

sic actus nros reuocem⁹ Considerem⁹ qui ter-
ror m die illo est: cū dñs de celis ad iudicandū
seculū venient ⁊ qui metus erit deū videre: ad cui⁹
aduentū vniuersa elementa quaeruntur: celū cū
terra contremiscat: virtutes qz celorū comonebunt⁹
Tuc minimi precentibz angelorū tubis: omes
gentes quecūqz sub celo fuerint: et omis homo-
tam viri qz femine: m eo securi vniuersiqz quo na-
tus fuit m mundo: boni et mali sc̄i et p̄tiores: vel
quicqz ab inicio nati et mortui fuerint: sive ab es-
tis denorati sive ab igne consūpti: sive etiā ~~mā~~ ab
aquis absorpta: omes simil m momento ipsi⁹: m
ictu oculi resurgent: m ipi⁹ sime dubio corporib⁹
atqz m ipa carne quā hic habuerūt: salu: m virū
perfectū m mensurā etatis plenitudis xp̄i: m qua-
et ipē dñs resurrexit a mortuis: et omes ante
iudicium xp̄i veinent: pariter qz eū electi et repbi-
ocul suis videbunt⁹: sicut et ipē dñs m euangelio
dicit **T**uc videbunt filiū homis venire m nubib⁹:
celi cū virtute mag⁹ et maiestate: constipatum
agimibz angelor⁹: et congregabuntur ante eū oes-
tab⁹ terre: et separabit eos ab inuice: sicut pastor
segregat oves ab hedis. **E**t statuet iustos quide-
a dectis: impios autē a sinistris **T**uc dicet ad
eos qui a dectis erit Venite benedicti p̄s mei:
possidete patru: uobis regnū a constitutioē mū-
di **E**stiu enī: et dedistis michi māducare. **S**iti
ui et dedistis michi potū: et cetera qz audiſt m euā:

Tunc omnibz aspicientibz ostendet liuores. fixumqz
clauorū in ipso sine dubio corpore qd' pro mis
peccatis vulneratū est: et ita peccatores cōpellās
dicet. **Ego** te homo de terre humo mānibus meis
formavi. et in padisū meū qz nō merebam̄ collo
caui: si tu me mea qz iussa contēpñens. deceptoře
sequi maluisti: unde et iusta pena capnato. infor
m supplijs deputata es. Postea in seruū tuū tamē
assupſiam terris int̄ peccatores habitauī: cōtumē
lia et verbum pro te sustinui: ut te experē colo
phos et spuma suscepī: ut tibi dulcedine padisi red
derē: acetū cū felle bibi. ppter te vepribz coronat
crux affixus. lancea vulneratū sū: ppter te mortu
m sepulchro posita sum: Ad inferna descendī ut
ad paradisū reducerē: tartara adi. ut in celo reg
nare. Agnosce ergo impietas huāna. que pro te
ptili. Ecce liuores quos pro te suscepī: ecce clauor
foramia quibz affix⁹ in cruce pependi. Suscepī do
lores tuos ut te sanarem: suscepī penā ut tibi in
rē glām. Suscepī mortē ut tu haberes vitā minor
tale: condita iactu in sepulchro: ut tu regnares ī
celo. Hec omnia p. uobis sustinui: ampliora hor
qz vobis debui facere et non feci. Dicite mī nūc
vel ostendite qz passi estis ppter me dñatorē ves
trū: vel quid boni egistis pro vobis? Ego cum
essem invisibilis et impassibilis ppter vob pati
sponte dignata sū: ppter vos incarnatus sum:
cū eem̄ diues ppter vos egen⁹ fact⁹ sū. Deo vos et

16

huiusmodi mea et precepta mea semper tenueret:
seductore magis quam me secuti estis. Ecce modo non
potest iustitia mea aliud iudicare nisi quod merentur
opera viae. Ergo quod ipi elegistis: tenere Contem
sistis luce: possidete tenebras. Amatis mortem: ite
in perditionem. Secuti estis dyaboli: ite cum illo in
ignem eternum. Quisputas enim tuus miser: qui luc
sus. que tristitia. que angustia? cum hec fuerint ad
versus impios prolati sunt. Tunc enim malum dura
separatio a dulcedine consorciis scorum: et tuus iniquitas
dicit in partem demonum. ibat in ipsis corporibus suis
cum dyabolis in supplicium eternum: et permanebat semper
sine fine in luctu et gemitu. Deul quippe exiliatus
a beata paradisi patria: cruciabatur in gehenna
petua: nunc luce visum. nunc refrigerium adeptus
est. sed per milia milium annorum in inferno cruciandi:
nec inde in secula liberandi. Obi nec qui torquet
aliquem fatigatur: nec qui torquetur aliquem morie
tur. Sic enim ibi igitur consumit. ut semper renouetur:
sic tormenta agitatur ut semper renouentur. Tanta
qualitate vero culpe. pena unusquisque sustinebit
gehennam: et similiter culpe rei: suis similibus iugis
turbat cruciandi. Non ibi audiatur aliud nisi fletus
et planctus atque stridores dentium: non ibi erit aliud
consolamentum: quam flammam et terrores penarum. Ar
debut quam miseri migne eterno semper: in secula se
culorum. Iusti autem ibant in vitam eternam: si ipsa
sime dubio carne quam hic habuerunt: et sociabantur

no^r
angelis sanctis in gloria sempiterna? nūqñ
iam vltor? mortua, nūqñ corruptionē visum?
s; semp leti. ac dulcedine xpi iugiter saciat?;
fulgebat sicut sol in gloria et in claritate: quā
spauruit deo diligentib; se. Et eit tūc q̄to am
plus alio obediens deo fuit: tanto ampliorem
illuc mercede accipiet: q̄ntuq; hic amplius dñi
attinavit: tanto p̄mis eū videbit. **Benedictus**
ergo dñm dñi nřm fr̄tres: qui ad leticā sp̄ni
tualem congregauit nos. Sm? m hūilitate cor
dis semp: et gaudiu m̄m penes ipm sit. Nō de
prosperitate aliqua hui? seculi inflemur: sed
nouerim? felicitatē m̄m non esse: nisi cū ista
transierint. Hodo gaudiu m̄m fr̄s in spe futu
ri sit: tonū desideriū vita eterna sit. Omnia suspi
ria m̄i xpo anhelent: ille vñ pulcherum? qui
fides dilexit ut pulchros faceret. desideretur: ad
illū vñ curritur: illi ingemiscatur: et dicit
semp magnificetur dñs. qui voluit pacem sor
in eius.

Carmobti augustini ep̄i de p̄secutioē xpiāna
Erequent dñmi? fr̄tres l: m: q̄ sp̄ia
p̄secutioē patitur. Mūd? em? iste in ma
ligno positus ē. Aduersari? m̄ dyabol? regē
in mundo: et nos putam? q̄ nō patiam? p̄se
cutioē. Que em? res non persequitur tristis
am? Huius? si nos ali? p̄sequantur: si xpo
seruire volum? ret parentes m̄i nos p̄sequetur

71

Et quicquid mī dissimil est: psequitur nos et
odio nos habet. **¶** utram si nos ali psequantur?
Ipm̄ corp⁹ mīn nos psequit² **S**i qmēdero paulu
lū et ipm̄ corp⁹ robustū fuent: sāntas corporis
mei psequit² animā meā. **C**ruorū me verrero:
Psecutio ē inchi. **S**i video mulierē: ocul⁹ me⁹
me persequitur: et caput interficere animam
meam. **S**i video dūicias. si aurū. si argentū
si possessiones: si delicias corporales. si pulchra
vestimenta: quodcuq; video et desiderauero:
hoc psequitur animā meā. **N**on ergo putem⁹
tantū in effusione sanguis ēē martirū: semp
enī est martirū xp̄iam ac religiosis adolescentē
libido psequit²: vlt libido sanguinē ei⁹ effundere
Tu perditatur anima et qm̄ in penitulo est consti
tuta: tūc stat ihes⁹ a dext̄as pris. et pugnat p
adolescentulo suo. **S**i ergo sūt ~~et~~ martiria et m
pacis xp̄is et negationes. **N**emo ergo dient
nō ēē martirū. **E**t martirū ē: et negatio est.
Ego qui hodie video et ēē inouat²: si rupero pposi
tū meū: ipm̄ negam. **S**i enī in pace nego: m
psecutio q̄ facere. **N**on torqueor nō exuro:
et denego. **C**ui in psecutio negat. veniam
habet: plage pro eo precantur. **C**uid enī dicit:
Nolunt pugnare caro mea: in colluctatioē dese
ndit. **N**on cessat anim⁹: cessat corp⁹. **A**llud mes
cogitat: aliud corp⁹ copellit: et tamē nō habet
excusationē. **N**ulla enī plaga est: que debeat

~~equit de voto
professio mortis~~

amore xp̄i superiore Quid em̄ tibi dicit. Hoc
In incendio exirebas? in ecclaeo pendebas; pro
me torquebas? et dicas nō potius sustine tor
menta! Et quō sustinuit petrus? quō paulus
quomodo ceteri m̄tes sustinuerūt? et habuerūt
corpora que tu habes. O monache qui ieiunū
fugis? putas te igne fugere. Hoc ergo dico;
qm̄ om̄ tpe sint mararia et preuancationes
Deng⁹ et apl⁹ loquit⁹ de viduis que scđos
dixerūt maritos. Quid dicit. Habētes my
dipnatiōne? qz primā fidē matrā fecerūt. Vide
quid dicit. O vidua anteq̄ michi promittere
al ees vidua in tua erat ptate vt nuberes; ex eo
tpe quo confessā es qm̄ michi pmaneres; ex eo tpe
mea eē cepisti. Si volueris scđm maritū ducere;
me ḡtepsisti. Adulteria em̄ es? qz iam michi uicta
eras. Sic et tu monache anteq̄ michi promittere;
in tua erat ptate facere qd̄ velles. Vix tua li
gauit te michi. Nunq̄ te fame compuli. Nunq̄
tibi necessitatē sea. Nunq̄ liber non eras? In
tua fuit ptate promittere. Promisisti? meus
esse cepisti: meu nolo dimittere. Non tibi licet
ea licentia dimittere. qua promiseras. Promit
tere tuū fuit? dimittere non est tuū. Si dmi
seris: non te habeo in illo gradu. quo te prīus
habui. Prīus liber eras? eras quidē de fam
lia mea: non eras ante oculos meos? nō em̄s
de munstis meis: s̄ tamen eras de familia mea

78

Non eras minister meus? tamē de famlia mea
eris: non eras meū: s̄ tamē meus eras. **E**t
qm̄ michi militare cepisti? si recesseris. non te
habeo quasi de famlia: s̄ quasi fugitiū. **H**oc
dotū quare dico. **Q**m̄ in nrā est potestate pro-
mittere servitutem deo: nō est in nrā potestate
dimittere. **P**romisisti: premū habes? negasti:
penam habes. **O**trūq; ppter professionē tuā dixi:
Non est meū vtūq; tuū qd̄ eligere q velis. **H**a-
bes viā vite et mortis: elige q volueris. **H**oc to-
tū dico frēs h̄m̄: ne quis de vobis putet se habe-
liberā p̄tatem et dicere. **E**go illi qui uxores h̄nt
qui sūt in cūntatibz. qui militant. qui negotiā-
tur. ergo totus mūd̄ in periculo est et soli mona-
chi saluantur. **N**on est equa vrā et illoꝝ codicis
Illi scientes inbecillitatem suā nō promiserūt face-
re qd̄ adimplere non poterant. Illi quidē sūt crī-
tici: s̄ est xpian⁹ q̄i secularis: est xpian⁹ quasi
negociator: est xpian⁹ q̄i mles. Et cornelius cen-
turiō mles fuit: s̄ saluat⁹ est. **E**go sūt monach⁹
qui desuui eccl̄ secularis et fuis monachus: aut em̄
monach⁹ saluor: aut aliter nō saluabor. **N**ō ē
utraq; aliqui medui. **S**i voluero dimittere vitam
monachi. et sequi seculare: nō habebit me dñs
q̄i sc̄lare: s̄ q̄i p̄uaricatore. **N**on ergo licet nob̄
dimittere: qd̄ habui⁹ in p̄posito. **D**icat aliquis
Et q̄ facio. si peccavi in isto p̄posito. **Q**uid facio

no

si nec secularis nec monachus. Ergo aliquis
pcm. pccō maiore capit emēcare. Ergo h̄ dico
Non nobis licet dimittē q̄ habem⁹ m̄ pposito.
licet dignitatem ppositi poidens in hac vita q̄stia-
tut⁹: esto plementis q̄i monach⁹: nō q̄i secularis
Aliquis dicit. fugi dñm meū: et ne me cedat.
sp̄ debeo fugere Si te plement q̄ fugisti: debes ad
dñm conuerti. Fermo dicit. plement me q̄ fugi:
et semp̄ debeo fugere Sine sc̄ s̄im⁹. sine pccō:
s̄im⁹: nō nobis licet mutare ppositū. Si sc̄is es:
beata⁹ es monach⁹. Si pccō es: miser⁹ es mōch⁹.
Tamen monach⁹ es. Non licet mutare ppositū.
licet dignitatē ppositi perdiveris Hec in cōe lo-
quor: et q̄ vobis dico. m̄chi quoq; loquor: ne
quis se paret. h̄c potestate mutādi ppositum.
Em nō nobis dico nouā: q̄i m̄ compatione dico:
corruisse: hoc est utrūq; peccauerit: vñ q̄ de ip̄is
simpliciter. verbi grā. ad secularē cōuersiōnē vitā
duxit vxorē et dixit. Nō possū sustinē: nō possū
monach⁹ pseuerare. Alius vero qui peccauerit
itellexit pccō suū. et nulli confitetur tamē plā-
git q̄ fecit dieb⁹ ac noctib⁹: dñm mām depcatit
Non dico q̄ bene fecerit q̄ peccauerit: ad cōpa-
rationē tamē ei⁹ qui publice scelerat⁹ ē: iste sc̄is
est. Hoc totū quare dico. Non vt sp̄em. dem pccō
catoib⁹. et p̄ ip̄am dem occasiōne peccandi: si
hoc dico eaā. q̄ si ut assölet casu quisq; insu-

11

Gante dyabolo et suadente peccauerit. nō licet
eī mutare ppositū: sī ad pmām. que mēdica
lapsorū est. tota aīm̄ auiditate confugiat.
Dñs autē potens est. et prēterita indulgere: et
ad presens et me et vos ab omib⁹ insidys dya-
boli tutos liberare: cui est honor et gloria in se
cula seculor⁹. amē

Sermo bīt̄i augustinī ep̄i de bono disciplicē
Dicitur sūt̄ qui sane doctrine aduersantur:
iusticiā culpant. et disciplinā imperiū
ē indicant: ac rationabilē castigationē supbie
assignat: tū non sit imperiū. nisi ubi aliquid
ubetur iusticiā: nec sit supbia. nisi ubi negligi-
tur disciplina. Disciplina igitur ingrā est reli-
giōis: ingrā vere pietatis: que nec ideo incre-
pat ut lecat: nec ideo castigat ut noceat. Den-
ḡ mores hom̄i iuit̄ corrigit: inflammatu custo-
dit: ita salomoe dicere. Fili ne deficias ad dis-
ciplinā dm̄: neq; fatigēris cū ab eo increpabis.
Quē em̄ diligit dñs morepat: flagellat autē
dm̄ filiū quem recipit. Richil profecto ē q; nō
disciplina aut emendet: aut saluū faciat. Quā
si quis sapiens apprehendit: nec graciā amic-
arū perdit: nec periculū damnatiois iaurit.
Sermo disciplinā irrationalē putet: sub qua
videt vniuersis que in celo et sub celo sūt. ver-
bo operatē cōpositas: omnipotentis dei stare cōsi-
lū. In principio em̄ operis sui dñs nichil prius

qm̄ disciplinā fecit Nam cū assistente sapien-
tia, celū suspenderet, terrā pararet, maria con-
cluderet: et suis locis suis q̄ temporib; cursu sō
lis lune q̄ globū disponeret: om̄ia sub disci-
plina constituit. Quid autē nō eēt tenebrosum,
q̄ nō incompōsitū. q̄ nō haberetur absurdū?
Insi constitutis legib; coactū mare seruit et ele-
mentis. Quāq̄ sine disciplina agitur sol' cursus.
Qui quib; diuīm itineris necessitatē infatigati
tus impleuerit: ad officiū suū matutin⁹ oculū
vit: et sem parte celi cotidie terram spacia lus-
tratura ostendit. Tanta ē discipline ratio. ut
inter temporib; metas lege conscriptas, ita inde-
fessi itineris, alteris viab; siderū cursu agiteret;
vt nec luna defectioms sue dapna effugiat: ne
solū diuīm luis flama destituat. Quāq̄ sine
disciplinā ē q̄ tanti mariis fluctu hūili tempe-
littore continetur: et in suo fine frequenter ma-
tata ventis, alioq; aggere vnde concluditur.
Om̄ia profecto insipiens natura q̄sideret: mihi
mūdū discipline ratio gubernaret. Nec ideo
proposui dicere: vt euāgelicis discentib; obedi-
re preceptis: et celestib; obtemperare inādūtis.
Quid autē rōnabilem aiām. et ad dei ymagi-
nem factū expeditat. facile p̄t homo intellige-
re: cū videt gratis p̄ voluntatem dei cōstitutionib;
bus discipline etiā elementa seruire. Audite
ypheta dicente Seruite dñō in timore: et exultate

83

et cum tremore apprehendite disciplinam: ne quando
nascatur dominus et pereatis de via iusta. **V**enit
omnes a causis timor obtemperat disciplina:
qui pro hoc ipso quod imminentes periculis causas
aut unius iudicium cauere nouit: pietatem obtine
de salutis obtinuit. **Q**uid igitur adultero cas
tu? **Q**uid furi eet tutu? **Q**uid latroni non
punit? **Q**uis non expauesceret a causa lucorum.
secreta silnari. **Q**uid non presumpcio possidet?
misi furor amorum sub metu pene disciplina co
pesceret. **A**t nisi constitutus eet ordo viuendi:
Nisi profecto fine poneret natum peccandi.
Nichil est quod non gula suadeat: si gule disciplina
consentiat. **N**ichil est quod non perdat luxuria: si
amore vicior a te discedat disciplina. **N**ichil est
quod non habendi cupiditate amittat occipit: nisi
auctoritate vitium disciplina condepnet. **D**iam sub
metu disciplina via latent. **I**am non est in quo
fides vngui erubescat: si homo futurum dei iudi
cium respiciat: et causa redende romis intendant.
Nec est in quo vnde scelerum flama defeuat:
sunt iusti disciplina. aut res que sunt honeste
cogites: aut que sunt pudende castiges. **A**ulta
ubi nomine crudelitatis imponuit. ubi p. amore
disciplina tam admissi sceleris supplicio vni
dicatur latromis: cum summa iudicadio iustis legibus
defeuat: et non soli presentibus si etiam futuris ma
nus porrigit. **Q**uis igitur non licet crederet.

no

se debere peccare si iudicias et impius actibus non
prescriberet disciplina. **V**ideamus quod lege loqua-
tur. Non occides, non adulterabis; non falsum tes-
timoniū dices. **H**ec sunt disciplinae legis: quibus
eā distictio sine secularis obsequitur: ipius
nando turpia, resecando criminosa. **N**ā adicit
scriptura. **I**ndex nō est vnde positi boi openis:
si mali: ita ut eā vitium pene genere exigit:
cū dicat oculū pro oculo dente pro dente. **S**i
ista antique sine seueritate facile vitare possumus:
si flāmas futuri iudicii cogitemus. **A**bsolute au-
tem docet Paulus aplius posse contēpm secularis
arma iudicij: qui dicat. **S**i vis p̄tatem nō timi-
re: qđ' bonū est fac. **S**i hoc nō otiose tractātu-
sūt. **N**ā cū de his terremis p̄tātib⁹ apli docu-
na comemorati: sensib⁹ nr̄is celestis iudicij
partes misinuat. **F**ā cū docet seruendū se
culi legib⁹: admonet natiō homine futuris caue-
re temporib⁹. **S**i vis non timere p̄tate qđ' bonū
est fac: hoc est dicere. **S**i vis futurū nō timere
iudicū: ergo hanc p̄mā constitutiois formā qđ
seculi legib⁹ caret caue debem⁹ et vincerere: ut
possim⁹ a nobis illud pudicum p̄petue mortis
excludere. **C**uia quos ista ipsalis nō affligit pe-
na: hos illa metem⁹ insatiabilis tormentorum
persequit⁹ dolore. **P**remo autē illud hominad⁹
anmē evasisse se estimet: quē excusatū seculane
iudicis corrupti smā absoluunt. **R**et ille adulorū

84

fractione pretermisso puteti: quod indulgence lege
prehensio evasit Sermo cui sanâ dexterâ videret
falsitatem reo debita iure supplicia inducit finisse
concessa. Defunctis corporibus salua sunt animarum
inse suorum apud deum prius lacrimari interces-
sione purgata. Expectat enim regnum suum gehennam
debitis armata supplicia. Ad confusione magis
prioris vite: non ad absolutionem animis pertinet
auctoritas sine secularis. Illa ergo sive an oua
cogitanda supplicia: ubi homo viuet pena du-
rante: ubi nec tormenta corporis: nec desunt membra
torum. Que tamē facile vitare possumus: si ha-
benas disciplina teneamus. dicente apostolo vis non
timere peccatum bonum fac: et habebis laudem ex ea
Quis sapiens non ad hec disciplinam bona animi le-
tus apponat: ubi potest homo non solus animis
pena vitare. sed etiam gratiam laudationis acherere.
Audite propheta dicentem Apprendite disciplinam:
ne qui irascatur dominus et perireatis de via iusta. In
hoc loco puto ad illos pertinet ista sententia. ad quos
honestum disciplina puerum: qui adhuc in deuiciis
morantur: capti antiquo superstitionis errore.
probant enim nunc sub lege vivuisse: qui admone-
nent ut apprehendat studium disciplinae. Sequi-
m psc ne qui irascatur dominus et perireatis de via iusta
Ergo si illos propheta reos statuit. ad quos discipli-
na nunc puerum: quid de illius iudicium putamus
quos disciplina desituit. Inter uterum actus

auctoritas pphice locis incusat more plane
culpa no puenisse ad disciplinam: qua legem
disciplinam respuisse Ecce dicit pphic. Qui spmt
disciplinam: odit animam suam Et vere ut dicit: ita
est. Ira hostis est et inimici nescire: qui spretis
disciplinam mortis: dyabolus occupat officia
Dicit aliquanti. disciplinam satis duris legibz con-
statuta loquuntur ista satis inseri: quos ad omne
facit ille dyabolus auctor mortis invitare: quos
mentes insatiabilis gula possidet: super quos regit
ebrietatem: quos turpis luxuria captiuos tenet:
et a quibus nunc superbia ingrata discessit. Illis
autem quibus est studium honeste fidei servare continet
huius pietatis seruire: dulce disciplinam
onus est. et leue iugum domini: quod non gravat nisi
videtos et periculos. Embesco dicere, in confusione
huius negligenter. quare apud aliquos parum
proficiat disciplina: cum videamus pastorale magis-
terium etiam apud multa animalia non penite.
Ordine discipline tam duales equorum armorum cum
in gyrum ducti flexuosis gressibus membra coponunt:
et sub uno habene retinaculo ita luce mosse con-
sentunt: ut currendi et standi modus sub quatuor
legum moderatione dispone seruetur: ita quos
natura nido diuidit. studio discipline consurgit.
Videte quod forta boui corpora plausivo subiaceat:
que in tanto impeno animi parant: ut tumetia

finet

82

no

plene constitutionibz seruunt: etiam que i feritate
nascitur. **D**u miroz aliquocens hoiem, cui est
sapia, intellectus prudēcie passim p̄cepta discipulē
negligere: cū videam⁹ mutū animāl viaa cuīe
uissis obtemperare; imperio deseruire; atq; ita ad
omēm obedīciam animos aptare. vt cū op⁹ fuerit
armatis legiombz occurrat: et hostalib⁹ se telis
uissis obiciat. **A**udite in hoc loco pheta dicente
Cognouit bos possessore suū: et a sū⁹ presepe dñi
sui: iset autē me nō cognouit. **V**ero or dicere: ne
vram negligēciam pulset ista sūmā. Non autē
cognouit dñm: qui conditionis sūe. nō cogni
uit officiū. **O**stendā sane quomodo dñs possit. aut
invenit. aut cognoscit: si tamē est anim⁹ vidētis
Si vis videre dñm. require mendicū. respice ad
pauperem. suscipe peregrinū. visita infirmū.
curre ad carcere. **S**i vis videre deū: vniuersa capi
vitatis absolue: nodos iniquitatis abscede. m̄tide
Iudi de hoc dñm dicente. Esimū. et dedistis m̄
māduicare: sic tu et dedistis m̄ bibere: hospes
sui et suscepistis me: nud⁹ et vestistis me. **H**oneo
itaq; ne despicias nudū: nec ceto manū subchā:
nec iuolutū pānis contrepnas. **I**n hac enim veste
primū dñs cū a magis quereretur. iuentus est
Et qz de disciplina fecim⁹ mentionē. sub qua si
des xp̄iana viget: necē est ut oīa in aures uias
uite ornamenti deferatur: vt intelligat unusquis
parū sibi prodesse conuersatiois famā. nisi i cōceptu

mūdi amarent disciplinā. Ergo cui studiū est
xp̄m colere: prius cordis et corporis suscipiat iōn
menta. Omnis igitur vita religiosa p̄fesse: m̄te
gratias debet famā sicut: ne quē expectat coro
na virtutis: pudoris capno feriaris. Corporis
integritas fidem munat: integritate fides icon
taminata custodiat: ut manete virtusq; pars
beneficio: imaculatū hōiem faciat regnare cū
xp̄o. Et in hoc solū constat coniunctionis ratio
ut bonū sīmū laborandū ergo illi ante oīā est.
Nam q̄uis hoc purū corpus imaculatū q; aīs
todiāt: laceratū vitam ad deū portat: cuīus
actū vultus infamat: licet sciam⁹ q̄ sciam⁹ sola
bonis actib; posse sufficere. Et quanto melius est
ut semp̄ de te bene sentiat: qui semp̄ arta ianuā
sua vams suspitionib; frequenter egrotat: Insi
tu est enī naturaliter volgo: ut de bonis semp̄
male iudicet. Et tu qui curā bone fame colis:
studio tuo grām̄ integre opinom̄ acquire. Vita
ergo urā ita sit liata: ut sit omnib; nota. Ince
gritas religiom̄: pudor seruiat hūilitati. Quā
amor tenet seruāde integritatis: an omnia falsi
ad se nō admittat famā erroris. Magnū ē quidē
et gloriōsū et usq; ad celū omnī ore preferendum
nūq; malis actib; locū dedisse: si multo fortia est:
nūq; falsis suspitionib; laborasse. Quid enī tibi
p̄dest sobrietas: si via ebrætatis exerceas.

83

Quis non te ebrium iudicet? si int' effluentes vno
alices. saltatum gyros muteris. Quis te castum
putabit? si te vident meretricias mixtum fabulis.
scenso sermone compositas. aut loquete turpia:
aut in honesta resonatem. Laudio quidem conscientiam
in statutis: si odi colloquiū meretricias In quo loco
dicat fortasse aliquis Sufficiat mihi pura conscientia
Ceterū ad innocentia pertim: tibi soli sufficiat: si pmi
dendū ē ne facilitate tua alter petret: et alienū
petim in te redūdet Iux illud qd dicit scriptura:
ve illi per quē scandalū venit Quis autem pren
oso serco corp' vestias. et mues vellere membra
cōponas? non sine macula diē trānsigis: si ca
mm' ardentis ora contigens In omni ergo actu tuo:
vita tua disciplina comitetur Divis placet xpo:
elabora ut professione tua fides adiuuet: fama
comendet Precedat uos pacientia humilitatis socia:
assistat pudicitia integritatis magistrū. Fugiat ampi
ditas erubescat ebrietas? luxuria actus suos luge
at: superbia confusa discat. Quicunq; igitur est
qui festinat deū agnoscere: sub hoc discipline
ordine. xpm' potent in membre Multa quidē erant
ad huc dilectissimi. que discipline ratio suadebat
aperire? que interū putauis differenda: ne ocio
sis auribz fastidui pareceret longa rō Sane ne
quid in hoc opere subtraxisse videam?: elabora
bitm' ut ea que religiosis actibz appetiti sequenti
pe dissemin' Se mo eiustē de versu ps Bonitatem

et disciplinā et scienā doce me.

Pter cetera quibz beat⁹ dauid infirmitatibus
marū medetur aūmari⁹: sub quadā trinitatis
regula. orandi nos forma tenere: tamq⁹ pertissi-
mus magister erudit dicens **B**omitate et discipli-
nā et scām doce **S**ollia⁹ itaq⁹ frēs intendite:
quas sibi potissim⁹ virtutes tribui rex prophetus
depictatur **B**omitate et disciplinā mō⁹ et scientiā
doce me dñe. Vere nouit recte viuere: qui recte
nouit orare **N**ō em⁹ petit mūdanari⁹ diuinaam
thesauros: nō reg⁹ fmitina: nō tpa prolixiora vi-
uedi: s⁹ bomitate se docen sim⁹ et disciplinā posat
Bomitas em⁹ facit amabilem disciplinā: et dis-
plina efficiat inculpabilem bomitatem **N**ec quej⁹
latere puto: q⁹ bomitas sine disciplina delictori⁹
mater ē: et disciplina sine bomitate tristis qām
amaritudo viuendi: scām prām sibi panis iplo-
rat: ut nouent sacerd⁹ sapienter q⁹ distingue. qui
sint termi⁹ bomitatis: et quā debeat habe⁹ dis-
plina mēsuri⁹: ne forte aut mīme remissio
vicio bomitas mōsulta fedetur: aut disciplina
dūnor ipa sui austentate crudelēscat **D**is finit⁹
bon⁹ eē peccanti. **B**em gne quidē fac: et vt bon⁹
sis bon⁹ vigore ei adhibe disciplinē: vt tua illi
bomitas p̄ficiat in salutē **Q**uē vtiq⁹ si nulla
coherentis censure in expatiatione terruens: pma-
osa ent ei hec bomitas tua. qua p̄mittis penit⁹
peccātem: quē potens saluare correctū **R**urſū

84

Si nimmo disciplina rigore nullā scā bomtatis pre
tendens medicinā dū rigore tuū refugit peccātis:
peccati egritudine nō curabis. Et que tandem vniēdi
ratio erit. que ve iustia erit. vt solutio leuitas
cohibentia prebeat pccatori: aut immoderata seuen
tis a lapsu nō reuocet delinqūtē. Ut autē boīta
tis huius disciplinae qz magisterium nris fuisse
maioribz plem⁹ pfecti⁹ discam⁹ rvl⁹ pauca de plu
ribz venerabilium patru recensem⁹ exempla In
plene sine dubio bomtatis ac disciplinae illius
formā beata petri: cū sicut vere bon⁹ oblatos si
bi dicuntur curasse infirmos: et ut disciplina ce
lestis amator iusta ultiōne pumisse mēdaci⁹ phi
betur. Amuni bomtatis ei⁹ grām restat eneas
ille debilis: qui claud⁹ ab infancia sedens i porta
templi dñi atqz mēdicab⁹ in noīē xpi ihū. apli cu
rantis ipso antiquā recepit sanitatem. Obaneit
eā disciplinae ei⁹ severitatē anamas et saphmar:
qui distinhetes agnū quē vendere nemo cogebat.
dū de pccati op̄itate mēcūtūr aplo: morte sibi fal
stite mercati sūt. Quo fco edocuit glorioſissim⁹
petra messe sibi bomtate ac disciplinā: dū reme
dii prestat infirmo: et cōpetente sumit de me
tūb⁹ vlacone. Cz eū recte scā qz fecisse celestis
iudicij consensi ostendit. De pfectione vero sae
cuis quis ambigat: qui xpm⁹ dñi viui dei filiu⁹
eē de celo sibi reuelate p̄e cognouit. Et qz bom
tas ac disciplina scā qz non deerat: pascendas

illi dñs suas cōmendauit omīcas **Tenuit** bom
tate ac disciplinā etiā gloriōsissi **paulorū**
ut eius scripta restantur discipul' suis et vīgī
correctionis: et spm māsuetudinis p̄tendebat. **Ip̄c**
q̄ faciebat eū omibz amabile bonitas: et dis
plina terribilē. **N**am etiā m̄ter ipā mūdi pri
mordia. ut bonitatē ac disciplinā r̄pi doceret
eccl̄s: et remoueret iussit peccātem a corone fō
rū: et eūde recipi correctū. **D**e scā autē ei⁹ q̄ nos
dicem⁹: cū om̄es eū nouerint in celestibz didi
asse. que doceret in terris. **I**bi talia se memit
edocēt: qualia mortalibz loqui non licet. **H**uit
m̄thilom⁹ bonitatē et disciplinā testis dñcta et
babasta ih̄oēs: qui resipiscētes a peccatis suis. **Aphē**
tice pietatis affatu p̄mē baptismō diluebat: ut
vt vere legaliū p̄ceptor custos īmobilit̄: et herodē
rege de illata accusabat orōre: et auctas ad scō
currentibz purgatoris vite p̄cepta mādibat.
Sacēae autē illi⁹ pleitudine quis p̄t agnoscere:
qui qđ pro salute mūdi venit e celo. pr̄m⁹ oība
renelant. **V**identis itaq̄ frēs quo orādi cōpēdio
et qua paucitatē verborū perfectionē viuendi
venerabil̄ p̄pheta querebat. **D**reūssimo namq;
sermone conclusit: quotq; spūalū habz m̄scitu
do virtutū. **E**rgo ille p̄phetarū p̄cipiūs. docen
se a deo ad sc̄ores vias tantopere p̄cebatur:
quid facere nos oportet. qui et tardi sensa ifirm
itate torpēm⁹: et novia remissionis vite q̄suetudinē

deputiamur. Nos inq̄ magis orare debem⁹
 dicētes bonitatem et disciplinam et scām docē nos
 dñe, quaten⁹ i⁹ nobis bonitas maliciā vnicat.
 vita ac voluptates disciplina castigeret; et igno-
 riae cecitate sc̄ia veritatis illuet. Si enim sc̄ie
 ns omnipotente deū filiū ei⁹ vngementū vnius
 ē sbe, sp̄m quoq; sc̄i p̄ci credidens eternitate
 regnūtem, nulla vniq̄ te v̄l paganoz vana per-
 suasio v̄l arrianoz p̄fici temptauit ipietas; si fu-
 tur iudicij sc̄ia cor tuū metem q̄ repluerent, ha-
 bebis m̄tus morib⁹ disciplinam. Eius si discipli-
 ne ip̄i⁹ mensuā regulas q̄ seruauerit; cogruā
 tenebris m̄ omib⁹ bonitatē; q̄ bonitas cēpamētū
 ē discipline; et disciplina condamētū ē bonitatis
 Cane ergo frat̄, ne ita velis bon⁹ videri ut abi-
 ans disciplinam; aut ita ardua secteris discipli-
 na; vt remoueas bonitatem. **N**umb⁹ b̄tō cauio
 idcirco sc̄iam p̄catur adiugiri; vt dico mentis mē-
 diatio, fare possim⁹ qualit̄ m̄ nobis ē possit
 et distractior bonitas; et blandior disciplina. **I**tem
Sermo b̄t̄ augustinū ep̄i De obedientia et vīen-
Dichil sic deo placet quō huiitate et q̄t̄ supbia
 sc̄ia Cham maledicta fuit; et p̄q mīta
 secula manet qd̄ dicit⁹ semen canaan et non
 iuda; q̄ p̄i⁹ non est obsecuta. **C**eterū sem q̄ obse-
 cut⁹ ē patr̄ benedictionē hui⁹ m̄ omia secula.
Nemo itaq; dico: nō est filior⁹ indicare de patr̄ba
 nemo vadit ad ingm̄: et doceat ingm̄ suū.

115
Venisti ad me ut docere te lumenis; si tibi sapientia
et doceo tibi scribere quomodo ego scribo; utique
mutari debes quem magistrum elegisti. Ab aliis docen-
do. Ut obiam exhibeam patribus tuis. Quia
patribus non obsequitur; deo non obsequitur. Dicit
enim dominus. Cum vos contempsistis; me contempsistis. Cum
contempsistis apostolos; contempsistis eum. Qui in patribus est.
pres. contempsit eum. qui in patribus est. Hec dico;
quod hic in nobis summa et sola est virtus obedientiae.
Si ieiunaueris dieba ac noctibus; oratione quoque feceris;
insi quodcumque preceptum est in lege; et tibi visus fueris
qui sapies. et obedies prius non fueris; omnes virtu-
tes prodidisti. Una obiam plus valet; quam omnes vir-
tutes. Ieiunium vel contemplatio. nisi te diligentem attine-
dens. superbia tibi facit. Superbia autem; immutabilem
richi sic odio habet de te; quod superbia. Quiaque
non obedit. non facit de scatitate; sed de superbia. Ideo
enim non obedit; quod se meliore putat illo cui non ob-
dit. Similiter dico nobis; omnia patrem odio habet; et
medicinam. puerum furtum latrociniū adulterium for-
nicationem; in quibus si quis comprehensa fuisset
non posset oculos lenire; si sic enim haberemus quoniam
execrabile; si quis superbus est. multo peius facit quam
adulterium; et tamen loquuntur cum eo. Cum formator
est per alium dicere. Viat me caro mea; superavit
me adolescentia mea. Non dico quod semper faceret

86

debeat? si quidē ex hoc odio habet deus; s̄ in cōpa-
gione mali dico. **N**ūcūq; aliud p̄tū fecerit d̄e-
cī grā. si furtū fecerit excusari p̄t. **Q**uid em̄ dīat.
xp̄cēra furū feci q̄z algebam. q̄z fame morebar.
q̄z egrotabā **S**upbā q̄z dicere potest. **I**deo supbia
mai⁹ mali⁹ est. q̄z excusacionē nō habr. **C**etera
vicia eis noce⁹ qui ea ḡmittrūt. ceterū supbia pl⁹
om̄ib⁹ nocet. **H**oc ergo dico: ne cogiteris nō cē per-
cūtū supbia. **Q**uid em̄ dīat **a**plūs. **N**e quis ma-
dit in iudicū dyaboli. **V**ides ergo qm̄ quicūq; ista
dūr in iudicū dyaboli madit. **H**oc ergo dico s̄m qd̄
sc̄ptū ē Deus supbis resistit: hūlib⁹ autē dat q̄z
nā. **V**t om̄ā mā p̄tū fugiam⁹: maxime supbia
Dic nob⁹ q̄i agat: qui p̄ supbia sibi sap̄ies videt.
Si quis ei de fr̄ib⁹ dederit consilium et dicere ei: finit
non debes sic agere: nō eū dignat audire: q̄z se
magis sap̄ietē putat. q̄i illū qui dat consilium. **E**t
quid dicit in corde suo: qui sibi videtur cē sapien-
tia: **E**go ergo nō habeo consilium. **S**i tu cē sapi-
entia me: **N**ecē nō dicat: tū ex eo q̄z cōtepm̄t cōsili-
ū fr̄is: in corde hec loquit. **E**rgo hoc dico: qui sup-
bia habr: sine causa habr: alias virtutes. **H**abz vir-
tutes: nōmo nō habet: s̄: videt habē. **Q**ui em̄ ho-
habr: qd̄ deo contūn̄ ē: quo p̄t h̄c aliq̄ q̄z deo am-
ai sit. **S**upbia ī mōsteiro fit. **S**i ieiunam⁹ erig-
itur: orōne facim⁹ p̄ p̄tis: et m̄ supbia erigim⁹.
Aliquis ieiunat pro p̄tis suis: et pro peccat̄ suis
agens pm̄am: ī supbia erigit. **I**deo ieiunab. ideo

orab. ideo precepta facias ut continua deuina facias.
Monachus si superbus est: multum ei melius fuerat. si
verorem duceres. Ego simpliciter dico: et libenter
frontere dico. Hoc dico: quod quicunque superbus est:
melius ei erit. et hoc ad copationem male dico. ut
omnia alia via via haberentur: et ex malis suis incli-
naretur ad pietatem: et non omnes despiceret
post peccatum agerent peccatum: utique dei misericordia
retur. Cui autem superbus est. omnium malorum habet
principium: et non agit pietatem quod quod iusta sic appetit
superbia continua est deo: quod deo non subicitur. Sic
enim se habet quod iusta Superba non agit pietatem pro
malis: et glorificatur quod pro bonis. Hoc quod dicens
et vos ipsi intelligitis: et alioz ruine. nra debet
eē exempla. **P**terea vobis in monasterio: libertatem
tempore seculi perdidimus: ut seruitute Christi accipiamus
Dominum istam de fratribus loquor qui solent longius se
dere a monasterio: non eis debet nasa superbia
de exemplo. In cenobio vixisti: placuit tibi ut
maneres in deo mulierio: non pterea debes simar-
mi scorum fratrum contempnere. Recet te ideo viliore puer-
tes: si ad fratres venires ad ciuitatem. Si necessitatibus
habebes. ives et videres mulieres: et si ne-
cessitate huiusss. ives in plateas: recte quod non
ives ad simarem fratrem non vadis. **D**iu qui
manes in secreto. aut melior es a fratribus quibus
in cenobib; aut peior es. Si melior es vobis ut
eis exemplum vite tue tabuas: si at detenor es:

87

vem ut discas que nō fas. **S**upbia nascit^r qm
aliquis dicit se secretū sedere: frib nō dignat^r
videre et visitare: et m supbia erigitur. **H**oc
pterea loquor pntē scō finire qui faciat opere:
vt hoc q ego loquor. huic scatis op^r facere.
Demq mlti scā p̄s. qui vere p̄s sūt. qui re
gut dūmas scōn: qn aliquos vident iuuenes
ire ad desertā. et ad cenobū nō venire. et m
supbia esse: vadut et vñm eis faciunt: et addu
ant eos nō ut noceat. s ut tollat^r eis supbia.
Nec hoc pterea dico. vt illi qui manet m se
retis. et veniunt ad cenobū et frib visitant:
ab hys qui sūt m cenobis arguatur q̄i sūt
pacientes. nec q̄i hūiles. **R**emo dicit de vobis
Ecce ille qui i heremo sedet: q̄ nō patit^r veit
pterea veit. ut supbia deponat: pterea veit
ut te edificet: et non destruat. **V**idete qual vite
i deserto: et tu glām nō habz eoz qui
i deserto sūt. Deus itaq; omnip̄s: om̄ia que locu
d̄sum q̄. orōmb̄ scōz nos quoq̄ implere faciat
Nicil em̄ grāde ē dicere: s facere. Et si qd facē
nō possū et loquor: video loquor. ut qui potest
facere faciat: Qui habz aures audieci audiat.
In xpō ihu dnō mō amē.

Sermo bñ augustini De karitate.

Diuinari scripturar mltiplicē habudām
latissimā q̄ doctrinā. sine ullo errore co
prehendit: et sine ullo labore custodit: cui^r cor

plenu ē caritate? dicente aplo: plenitudo autē
legis est caritas: et alio loco. fms autē pcepta
caritas de corde puro et conscientia bona: et fide nō
facta. Quid ē autē pcepta fms: nisi precepta
adimpletio? Quid est pcepta adimpletio: nisi
legis plenitudo? Ergo ibi dixit plenitudo
legis caritas: hoc etiam hic dixit. fms precepta
ē caritas. Sed dubitam illo modo pcepta templi
dei sit nō homo. in quo habitat caritas dicit enim
et iohes De caritas est Hec autē dicitur apli.
et nobis pcellētiā caritatis qmēdantes: nō vniq;
aliud. nisi qd' qmēderat ructare potuerit Ipē
quippe dñs pascēt eos verbo salutis. verbo cari-
tatis. qd' est ipē pams viuus qui de celo descendit
mandatū mīq; nouū dō uob' vt vos diligat inuit
Et iterum in hoc faciūt omēs. qd' discipli mei esāt:
si vos inuitē dilexeritis Ille ergo qui uenit per
caris uassione. carnis perire corruptionē
et vetustatē vniculi mortis nrē. sive mortis no
uitate dissoluere: mādato nouo. fecit hoīem
nouū. Res em̄ vetus erat: ut homo moreret
de morereatur Sed qd' in carne mortu⁹ ē. nō in di
uitate: p sepiñā vitā diuitatis: nō pmissie esse
sempiternū intentū carnis Itaq; sicut dicit apli
mortu⁹ ē ppter delicta nrā: et resurrexit ppter
iustificationē nrā. Qui ergo cont̄ mortis ve
tustatē. attulit vite nouitatem: ipē cot̄ vēt⁹ pec

catū opponit nouū mācatū. Quāpr̄ quisq; ve
 tū pētū vis extīguere. mācito nouo extīngue
 cupiditatē: et amplectē caritatē. Sicut em̄ mōtre
 om̄inaloz ē cupiditas: ita radre om̄ bonorū
 caritas. Tota magnitudinē diuīorū eloquorū
 et latitudinē secura possidet caritas: qua deū pri
 muī q̄. Doceat em̄ nos celestis vñ i mōrē et dicit.
 diliges dūm deū tuū ex toto corde tuo. et ex tota
 alīma tua: et diliges p̄emū tuū tamq̄ teip̄sū.
 In hīs duob; mandatib; tota lex penderet et p̄he
 Si ergo nō vacat om̄es paginas sc̄as p̄scantur.
 om̄ia iuolucra sermonū euoluere: om̄ia scriptu
 rū secretū penetrare: tene caritatē ub' penderet
 om̄ia: ita tenebis q̄ ibi dedisti: tenebis etiā qd'
 nō dedisti. Si em̄ nosti caritatē. aliq̄ nosti. Vnde
 et illud penderet qd' forte nō nosti: et in eo q̄i strīp
 tūas intelligis caritas patet: et in eo qd' nō intel
 ligis caritas latet. Ille itaq; tenet et qd' patet et
 qd' latet i dūis sermomb; qui caritatē tenet in
 morib;. Quāpr̄ fr̄es sectam̄ caritatē dulce ac
 salubre vinculū mentū: sine qua dūes paupē:
 et in qua paup̄ est dūes. Hec in adūsitab; tolē
 bat. in prosperitatib; temperat: in duris passio
 nib; fortis: in bonis operib; hilariis. In temptati
 one tutissima. in hospitalitate latissima: m̄
 veros fratres letissima: inter falsos pacientissima
 m̄: in abrahē p̄sacrificū grata. in noe p̄ diluvii secu
 m̄: in abrahē p̄elegatiōē fidelissima: i dñid

ad didascalia

no

tribulationib; māsuetissima. In trib; pueris
blandos ignes mōcenter expectat: in machi-
beis seuos ignes fortiter tollent. **C**asta in su-
āna erga virū: in āna post virū: in matre
preter virū. **L**ibera i paulo ad iugundū: huīl
in petro ad obediendū. **H**uāna in xpianis ad
confitendū: diuīa in xpō ad ignoscendū. **S**i
ego de caritate q̄ mar⁹ aut uberi⁹ possū dico.
q̄ p̄ os apli laudes ei⁹ intonat dñs. supēmme
tem viam demonstratis atq; dicēs. **S**i iniquitudo
minū loquar et angelorū: caritatē autē nō habe-
am: sc̄is sū sicut eramētū sonas. aut cimbali-
timens. **E**t si habuero pphiam. et sacra oīā sa-
lenta et oēm scām: et si habuero oēm fidem.
ita ut mōtes transferā: caritatē autē nō habeo.
mehil nichi prodest. **C**aritas magnam̄ est.
benigna est: caritas nō emulatur. nō agit p̄cū.
nō inflatur. nō dehonestat: nō querit que sua se-
nō irritatur. nō gaudet sup̄ iiquitate: congaudet
autē veritati. **O**mnia tolerat. omnia credit: omnia
sperat: omnia suffert. **C**aritas nūc̄ caderet. **C**etera
est̄mā ista hūm̄ pphie virtus sacramētorū salutis
sc̄e solidamētū fidei fruct⁹: diuīae pauper. virū
mōrientū. **Q**uid tā magnam̄? q̄ p̄ ipso
mori. **Q**uid tā benignū? q̄ et immōs diligē.
Sola est quā felicitas aliena nō p̄mit: q̄ non
emulatur: sola ē quā felicitas sua non extollit:
q̄ non inflatur: sola est quā consciā mala nō

pungit. qd non agit peram. **A**ntē opibria sciu
lī ē. inter odia beneficia est: inter ius placa
est. **I**nter miseras inoceb est. int' iniqutates
gemens: in veritate respicens. **C**uid illa foras
nō ad retribuendas iurias s: ad nō curandas iu
rias. **C**uid illa fidelis nō vanitati. s: eternita
ti. **N**ā ideo tollent omnia in pūta vita: qd cre
dit omnia de futura vita: et suffert omnia que
hie immittitur: qd sperat omnia que ibi pūnt
tutur. **H**erito nūq̄ cedit. **E**rgo settem caritate
et ea sc̄e cogitantes. afferte fructū iustiae: et
qđ obena qđ ego dicē potui vos lueneritis in eis
audib: a: appareat in vīs morib: aportet em
vt semilis sermo nō solū sit grauis: s: etiā breui
Augustin⁹ de pugna spiritus et carnis. sue

Quotquot spiritu dei agitatur: spūs oīa carne
hūi filii sūt dei. Non sūt filii dei: si no agi
tur spū dei. **S**i autē spū dei agitatur: pugnet:
qd magnū habet adiutorē. **N**on em deus sic
expectat pugnates: quomō expectat plius ve
natores. Plius venatori fanere p̄t: periclitatē
luvare non potest. **S**ic ergo et hic. **C**aro concu
pisat aduersa spm: spūs autē aduersa carne.
Et quid ē. ut non ea que volas facatis. **H**ic
em periculū est mali intellectoris: sic iūc officia
iūm qualisq̄ expositoris. **V**t non ea qđ volas
facatis. **A**ttendite sc̄i. quicq̄ pugnatis. **P**acti
antib: em loqnor. **I**ntelligit qui pugnat: nō

me intelligit qui nō pugnat. **R**ā qui pugnat;
nō dico intelligit me; s̄ preuenit me. **Q**uia wlt
homo castus; ut nulla omnino surgat in membra
eius concupiscentia aduersaria castitati. **P**acē
wlt; s̄ nondū habet. **O**n em̄ ad illud ventū
fuerit. ubi nulla omo exurgat concupiscentia
aduersaria. nullus erit hostis cū quo luctemur.
ne exspectatur ibi victoria; q̄ iā de hoste trū
phatur. **A**udi ipsām victoriā. ipso aplo dicere.
Oporet corruptibile hoc induere incorruptionē;
et mortale hoc induere immortalitatē. **C**ū autē
corruptibile h̄ induent incorruptionē. et mortale
hoc iduent immortalitatē: tūc fiet sermo qui sapro
est. **A**bsorta ē mors i victoria. **A**udi voceſ triumphi
tūc. **V**bi ē mors contentio tua. **V**bi ē mors aculei
tuis. **P**aſſisti vulnerasti: deieasti. **V**ulnera
est pro me: qui fecit me o mors. **O**mors vulnera
tus ē pro me qui fecit me: et de morte sua viare.
Et tūc triumphates dictum ſt. **V**bi ē mors contentio
tua. **V**bi ē mors aculeus tuus. **H**odo autē quā
caro concupiscit aduersa ſpm̄. et ſpūs adūſa car
non? contentio mortis est: nō qđ voluſ facim.
Quare. **O**r volum⁹. Ut nulle ſint concupiſſe
ſ; nō possuſ. **V**elim⁹ nolim⁹ habem⁹ illas: ve
lim⁹ nolim⁹ titillant: blandiuitur: ſtimulat̄
infestant. **S**urgere voluſ: pniūtur: nodū exi
guitur: qđui caro concupiscit adūſa ſpm̄: et ſpū
aduersa carnē. **F**ruſq̄ h̄ eaſā cū mortu⁹ fuerit.

90

homo. Absit. Deponis carnem: quomodo tecum
taliis gauias carnis. Si bene pugnasti. rea
pens ad quietem: de qua quiete coronatus es.
no dixi ut postea pducaris ad regnum
Ergo quid hic vivitur frē: sic ē sicut et qui
semum in ista milicia omnes quidē hostes
habem⁹: si tamē habe⁹. fatigati sunt quodammodo
hostes mi⁹ iam etiā p etate: si tū etiā fatigati.
non cessant qualibuscumq; motib; infestare senect
tutis quietem. Aior em⁹ ē pugna uiueni⁹: non⁹
eani⁹ trāsum⁹ p eam. Caro ergo gauiat adū⁹
spm⁹. et spū⁹ adū⁹ carnem: ut nō ea que vltas
faciat. Quid em⁹ vltas o sc̄i. o bom p̄fatores.
fortes milites xp̄i. qd vltas. Ut nō sint om̄o
gauiſcentie male: si nō potestis. Ecce bellum.
Sperate triumphū. Hoc em⁹ inter⁹ pugnat. Caro
gauiat adū⁹ spm⁹. et spū⁹ adū⁹ carnem. Ut nō
cēte carnem: si facite qd potestis. qd aut ip̄e aplū⁹
alio loco qm̄ amēorare iā ceperim. Non regnet pec
cī⁹ Ecce quō nolo. Desideria mala surgunt: si noli
obedire. Arma te sume instrumentū bellorum.
Precepta dei. arma tua sunt. Si bñ me audis.
et qd loquor amabis. Non mī⁹ regnet pecī⁹
i vro mortali corpore. Quid em⁹ portatis morta
le corp⁹: pugnat cō⁹ tm̄ vos p̄tē. Si nō regnet.
Qd est nō regnet. Id est ab obediēdū deside

no

no

ris ei. si corpori obedis regnat. Et q̄ est obe
dere? nisi exhibeatis membra v̄a arma iniqui
tatis p̄cō? Nichil hoc doctore predicari? Nō vis
lam ut exponā tibi? fac qd̄ audisti. Non exhibe
bas membra tua arma iniquitatis p̄cō. Dedit
tibi de p̄tate p̄ sp̄m sūmū: ut membrata tene
as. Surgit libido: tene tu mēbra. Noli exhibe
mēbra tua arma iniquitatis p̄cō. Noli arma
re aduersariū tuū. contin te. Tene pedes ne eā
ad illicta. Libido surrexit? tene tu membrata tene
manū ab omni scelere? tene oculos ne male attē
dant? tene aures ne uerba libidinis libēter audi
ant? tene totū corpū? tene latera? tene sūmarū
ne yma. Quid facit libido? Surgere non trist
tere nō nouit. Surgendo assidue sine causa?
disat et nō surgere. Redeam. ergo ad verba.
que obscurum de aplō p̄posuerū: et plana ec̄ iam
videbim⁹. Hoc em⁹ p̄posuerū: q̄ nō dixit aplō
spū ambulate et occupiscentias carnis ne habui
ntis: q̄ nūcē est ut habeam⁹ illas. Quare
dixit occupiscentias carnis ne feceris? q̄ fē
cas: si occupas⁹ ipm̄ occupiscere facere ē. Sed
aut aplō. Jam nō ego operor illud: s̄ qd̄ habitat
in me p̄cō. Ergo quid tibi cauendū est? Hoc
sime dubione p̄ficias. Surrexit libido. Dapnabil
surrexit. Suggestit: non audiatur. Aderet: nō
se copescat. et velles vt nō arderet? Et ubi
vt nō ea que vultis? Noli tam
facias?

membra: ardeat sine causa: et gsumat se. Inte-
xto fuit ipse capiscere: factum est. fuit Ideo
dixit. ne pfecteris: ut non perficiatur. Decreuisti fa-
cere: pfectisti. Pfectisti etenim. si de cernas faciendum
est adulterium: ideo non facias quod loco non est inuenio.
quod opportunitas non datur: quod forte casta est illa
de qua videbas esse quoniam motus. Ecce iam ista casta est:
et tu adulteres es. Quare. quod tu pfectisti capi-
tur est pfectisti. id est in animo faciendum est adulter-
ium decreuisti. Jam quod absit. si et membra non fue-
runt operata i morte denolutus es. Suscitauit te
mortuam in domo. filiam archysmagogi. In domo erat:
honestum erat elata. Sic et homo qui flagicium de-
crevit in corde: mortuus est: sed in te latet. Si dum usq;
ad petrationem membrorum puerentur: elatus est foras
et iuuenie filium vidue suscitauit deus: quando
coram portarum ciuitatis mortuus efferebatur. Sic
ergo audeo quid dicere. Decreuisti in corde tuo:
si reuocaueris ab actu tuo: sanatus eris antequam
petras. Si enim egeris in corde primas: quod rem ma-
lam et sceleram et flagicioram dignabile quod dare
ueras: ibi ubi mortuus latebas intus: sic in te sur-
rexi. Si autem pfecteris: iam foras elatus es:
Si habes qui tibi dicat. Iuuens tibi dico surge
Ecce si petras et peniteat te: de primo redi-
holi in sepulchrum venire. Et hic nichil transire:
qui ecce perduta est ad sepulchrum: iam suprase-
habet pondus molestum: terra punitur. Multum enim

exortatus est in flagitis Consuetudine sua in
ima pregrauatur Clamat et xp̄us lazare p̄di
foras Homo em̄ iam pessime consuetudis puter
Merito ibi xp̄us proclamauit nec solū clauauit
s̄ magna voce clauauit Ad xp̄i em̄ clamore enā
tales licet mortui licet sepulti licet putentes resur
gūt tamen et ip̄i de nullo em̄ iacenti desperadū
est sub tali suscitatore.

92

Qvanta De eterna felicitate Aug⁹ lib⁹ de cui⁹ dei
ent illa felicitas. ubi nullū erit malū: mil-
la latebit bonū. Vacabitur dei laudibz: qui erit
omnā in omnibz. Nam q̄d aliud agetur. ubi neq; vi-
la desidia cessabitur: neq; illa indigenia labora-
bitur: nescio Admoneor eaā scō cantico: ubi lego
vt audio Utī qui habitat in domo tua dñe: in sc̄la
sc̄lor laudabūt te Om̄ia mēbra et viscera īcom-
p̄bil corporis. que nūc videm⁹ p vsh necessitatis
varios distributur: qm̄ tūc nō erit ipā ncitas.
S plena certa secura sempitēna felicitas: pfaet
laudibz dei Om̄is quippe illi de quib⁹ iam sū locu-
tus armome corporalis neru. nō latebit intrisca
et extrisca p corporis cūcta dispositi: et cū ceteris
verb⁹ que ibi magne atq; mirabiles videbūt. ra-
tionabiles mentes in tanti artificis laude ronabi-
lis pulchritudinis delicatione succendet. Cui mot⁹
illie talui corporū sint futuramtemere definire nō
audio: qd̄ excoxitare nō valeo. Tame et mot⁹ et
status sicut ipā species. detens erit. quicūq; erit:
ubi qd̄ nō detebit nō erit. Certe ubi volet sp̄nta
ibi erit p̄tin⁹ et corpus: nec volet aliqd̄ sub: qd̄
nec sp̄m possit detere nec corp⁹ Vera ibi gloria
erit: ubi laudantis nec errore quisq; nec adulata-
tione laudabitur. Vera honor qui nulli negabi-
tur digno: nulli deferetur indigno: si nec ad eū
ambiet ullus indigno: ubi nulla p̄mittitur ee
nisi digno. Vera pax. ubi nihil aduersi n̄ a seipso

no^o

nec ab aliquo patietur. premū vumas ent
ip̄e qui virtutē dedit: ei q̄ seip̄m quo melius et
maius nichil possit esse p̄misit. Quid est em̄
aliquid qd̄ p̄ prophetā dixit. ero illorū deus et ip̄i
erit michi plebs: nisi ego ero unde satientur?
ego ero quecūq; ab omib; honeste desiderantur:
et vita et salus. et virtus et copia: et gloria et
honor et pax et om̄ia bona. Sic em̄ et illud
recte intelligitur qd̄ ait cylus: ut sit de om̄ia
in omib; Ip̄e fms ent desiderior mōr. qui snt
fme videbitur: sine fastidio amabitur: sine fa-
tigatione laudabitur. hic mun̄ h affectus. his
actus p̄fō erit om̄b; sicut ip̄ā vita etia cois
Ceteri qui futuri snt pro meritis p̄mior erit
grād⁹ honorū atq; gloria: quis ē ydone⁹ cogi-
tare: qnto magis dicere. Et tñ futuri snt nō
est ambigendū. Atq; id etiā bñ illa cunctas mag-
nū m se bonū videbit. q̄ nulli superiori ullom
fenorū iudebit: sicut nūc nō iudent archange-
lis angeli ceteri. Tam nollet eē viuisquisq; qd̄
non accepit. q̄iūs sit pacatissimo concordie vi-
culo ei qui accepit obstrictus: qm̄ nec m corpe
vult ē oculus esse qui ē digitus: cū membrum
vtrūq; cotineat totū carnis pacata compago.
Dic itaq; habebit donū aliis alio min⁹: vt h;
quog; donū habeat. ne velit ampli⁹. Nec ideo
liberū arbitriū nō habebat. q̄ p̄tā eos delictū
nō possunt: magis quippe ent liberū a delictū

93

petendi: usq; ad delatione nō peccandi indehā
bile libertati **N**a primū liberi arbitriū qd̄ hoī
datū est. qm̄ primū creatus est rectus: potuit nō
peccare: s; potuit et peccare. **H**oc autē nouissimū
eo potenti⁹ erit: quo peccare nō poterit. **V**er h⁹
quogz dei munere: nō sue possibilitate nature
Aliud ē em̄ esse deū: aliud p̄ticipē dei. **D**e⁹ natū
peccare non potest: p̄ticeps vero dei. ab illo ac
cipit ut peccare non possit. **S**eruandi autē gra
dus erant diui munētis: vt primū daretur li
beri arbitriū quo non peccare homo posset: no
uissimū quo peccare nō posset: atq; illud ad co
parandū mentū: hoc ad recipiendū p̄mū p̄tine
ret. **A**z qz p̄tāuit ista natura tūl̄ peccare potuerit
laugiorē grā libertatur: ut ad eā p̄ducat liberta
tem in qua peccare nō possit. **A**git em̄ p̄ma in
mortalitas fuit quā peccando aīl̄ p̄didit posse nō
mori. nouissima erit nō posse mori: ita primū
liber arbitriū posse nō peccare. nouissimū non
posse peccare. **S**ic em̄ erit māmissibil volūtas
pietatis et equitatis: quomodo est felicitatis. **N**a
vīq; peccando. nec pietate nec felicitate tem⁹:
volūtate vero felicitatis. nec p̄dita felicitate p̄di
dim⁹. **C**erte de⁹ ip̄e nūq; qm̄ peccare non potest
ideo liberi arbitriū habere negand⁹ est. **E**rit
ergo illis ciuitatis et una in omnib⁹ et inseparab
ilis in singulis volūtas libera ab om̄i malo
liberata. et impleta om̄i bono: finēs in deficiēter

eternorū iocunditate gaudiorū & oblita culparū;
oblita penarū. nec ideo tamē sue liberatioē
oblita: ut liberator suo non sit ingrata. **E**ccl
ergo attinet ad scām rōnalem memor p̄tentor
est malorū suorū: q̄ntū attinet ad experientiā sen
su p̄fusus imemor. Nam et peritissim⁹ medi
cūs sicut arte scāntur. omes fere morbos cor
poris nouit: sicut autē corpore sentiunt: plu
rimos nescit. quos ip̄e non passare. Ut ergo
saetie malorū due sūt. una qua potētia men
tis nō latent: altera qua experientiā sensib⁹ m
herent: aliter quippe scāntur via om̄a p̄ sapienti
a doctrinā. aliter p̄ insipientiā pessimā vitam:
ita et obliniōnes malorū due sūt. **A**lit̄ namq;
obliniscit̄ eruditis et doctis: aliter expta et
passus: ille si p̄ticiā negligat: iste si miseria
careat. **S**ed in hac obliniōne quā posteriore lo
co posuit̄ nō erit memores sc̄i p̄tentor⁹ malorū.
Carebūt em̄ omnib⁹ ita ut peccata delectant̄ se sen
sibus eorū ea tñ potentia sc̄i que magna ī eis
erit nō solū sua p̄tentia: s̄ ea d̄sp̄nator eos
sempitēna miseria nō latebit. **A**lioquin si se m
seros fuisse nesciatur sūt: quo sicut ait psalm⁹
mias dm̄ ieterū catabūt. **O**uo cālico ī glo
riā grē xp̄i cui sanguine libeanti sum⁹. nichil
erit p̄fecto illi iocudi & cūtitati: ibi p̄ficitur va
cate et videte qm̄ ego sū deus. **E**ccl vere ma
mū sabbū. nō habens vesp̄rū. **D**om̄ comēdūt

94

dñs i primis operib⁹ mūdi ubi legitur. Et re
quieunt de⁹ in die sept̄o. ab omib⁹ operib⁹ suis
que fecit et benedixit dñs diē septimū et sc̄fi
cauit illū: qđ in eo requieunt ab omib⁹ operib⁹
suis que inchoauit de⁹ facere. Dies em⁹ septim⁹
etā nosipī eum⁹: qđ eius fuer⁹ benedictione
et sacrificatione plen⁹ atq; refecti. Ibi vacantes vide
bim⁹ qđ ip̄e est dñs: qđ nobis ip̄i ēē volūm⁹
qđ ab illo cecadim⁹ audientes a seductore. eritis
sc̄iat dñs: et recedentes a vero dñs. quo faciēt. dñs
essēm⁹. ei⁹ p̄cipatione. nō desertione. Quid em⁹
sme illo fecim⁹: nisi qđ m̄ m̄ ei⁹ defecim⁹? A
quo refecti. et grā maiore. p̄fecti. vacabim⁹ ic
terim⁹. videntes qđ ip̄e est dñs quo plen⁹ eum⁹?
qđ ip̄e erit om̄ia in omib⁹. Nam et ip̄a opera
nra bona. qđ ip̄i⁹ pot̄ intelligit̄ ēē qđ m̄ā tūc
nobis ad hoc sabbatū adipiscendū iputatur: qđ
si nob̄ ea tribuerim⁹ serulia erit: cū de sabbato
dicat̄ om̄e op̄a serule nō facietis. P̄t qđ et p
Sechiele p̄pheta dicit̄. Et sabbata mea dedi eis
in signū int̄ me et int̄ eos: vt sc̄aret qđ ego dñs
qui sc̄ifico eos. Hoc p̄fēt̄ tūc sc̄am⁹: qđ p̄fecte
vacabim⁹: et p̄fecte videbam⁹ qđia ip̄e ē dñs
Ip̄e est nūs etati veluti dierū. si sc̄dm̄ eos arti
culos qđis iputetur. qui i scripturis videntur
expressi: iste sabbatism⁹ evidenti⁹ apparebit qđ
septim⁹ uenit̄. Ut p̄ma etas tāq; dies prim⁹:
sic ab adū usq; ad diluvium⁹. Deda m̄ usq; ad abea

ham. nō equalitate tpm: s̄ nūo generationū
Denas quippe habere reperiūtur **Hic** iā scit ei
angelista mathe⁹ determinat: tres etates vſq; ad
xpi obsequiūt aduentū: que singule dēm⁹ et
quaternis generationū explicatur **A**b abraham
vſq; ad dauid vna: altera m̄de vſq; ad trāſiung⁹
tionē in babilonā: tercia m̄ vſq; xpi carnalē na-
tūtate. **F**uis itaq; om̄es quippe **B**eata nūc agit⁹
nullo generationū nūo metendi: p̄t id qd̄ dic-
ti⁹ est **N**ō est vrm⁹ nosse tpa ul̄ momēta: que p̄
posuit m̄ sua p̄tate **P**ost hāc tamq; m̄ die septi-
ma requiescat deus: cu eūdem diem septimū op-
porio etatibz singul⁹ nūc diligent⁹ longū ē dispu-
tare **H**ec tñ septiā ent sabbim m̄m: cu fīm⁹ nō
ent vesp̄: s̄ dīm̄us dies velut octau⁹ etern⁹ **O**m̄
xpi resurrectiōe sanctus ē: eternā nō solū sp̄nt.
verū etiā corporis requie p̄figuras **I**bi vacabim⁹
et videbim⁹: videbim⁹ et amabim⁹: amabim⁹
et laudabim⁹ **E**cce quid ent in fine. sine fine **N**ā
quis aliq; m̄ est fīm⁹: nisi p̄uenire ad regnū cu;
null⁹ est fīm⁹. **S**ermo b̄i augusti⁹ qd̄
vt nō solū lingua s̄ et vita et moribz laudet deū et de-

Resurrectio et classificatio dñi purgatorio ac
nri ihu xpi frēs lym ostendit nob̄ vitam
quā acceptū sum⁹: cū venient tribuere digna
dignis: mala malis. bona bonis. modo quicq;
mali om̄es cunctare nobiscū pnt allā. Si autē

in malitia p̄severauerit: tantum vite m̄re future
 labys aūme dicē nō poterit. Ipam vero vitā que
 dicē erat. in ea veritate qua nūc significat: optimē
 nō p̄nit: q̄ p̄noluerūt meditari anq̄ veniet. tenere
 qd̄ venturū erat. sicut ergo frēs km̄ exhortam̄ vos
 ut laudetis deū. Et hoc est. q̄ nos ul' uob' om̄s dicam⁹
 q̄n dia 9 allā laudate deū. dicas tu alterū: dicit ip̄e t̄
Cū se om̄s adhortatur: om̄es faciat qd̄ hortat. **Dic**
 laudate de tōis votis: ut nō sola lingua et vox mā
 laudet deū: s̄ et consciā mā. vita mā. facta mā. **Etenim**
 laudat mō in ecclā q̄n congregant̄: cū autē quisq̄
 discedit ad ppia: q̄i cessat laudare deū. Non cesset
 bene vniē: et **Sy** laudat deū. Cū desims laudare:
 q̄n a iustitia. et ab eo qd̄ placet illi declmas. **Nā si**
 a vita bona nūḡ declmas: lingua tua tacet. vita
 tua clamat: et aures dei ad cor tuū. **Quōd** em̄
 aures m̄re ad uoces m̄ras: sic aures dei ad cogitatiō
 ones m̄ras. **Quōd** p̄t autē fieri ut habeat mala facta:
 qui habet cogitationes bonas. facta em̄ de cogitationē
 p̄cedit. **Et** quisq̄ p̄t aliq̄ facē. ul' ad aliqd̄ facie
 dū membra mouē: m̄si p̄o p̄cessent iussio cogitatio
Quōd de interiori palatio quicq̄ iussent ip̄ator per
 Imperiū romanū emānat: quicq̄ videtis agi per
 p̄nias questa moti: fit ad vna iussionē ip̄atoris
 m̄tū sedentis. **Hoc** et solum ille labia cū loquitur:
 et mouetur om̄s pulcia tūl fit qd̄ loquit̄. **Dic** et in
 bnoquoḡ corz. m̄tū est ip̄ator in corde: et si bona
 bona iubet et bona fuit: si mala mala iubet et mala fuit

*Cū ibi sedet xp̄s? quid p̄t uibet m̄si bona. Cū p̄f
sider dyabolus? q̄ possit uibet m̄si mala. In tuo aut̄
arbitrio ent. quid? cū pares locū deo an d̄pa? Quid
reddut? cū pāmueris ip̄e impabit Ergo fratres
nō tm̄ ad sōmū attendite. cū laudatis dēū: si toti lau-
dāte: cantet vox cantet vita: cantet facta Et si q̄
adhuc gemitia: tribulatio: spērā trāstū om̄a: et
illū venientū diem. quo sine defectu laudib⁹. Int̄o-
tonet veniat ille dies. in quo cōuicti angel. dēū sū
illa fatigatione. et sine ullo sine laudare merita
mūr⁹: ut ad illud ineffabile gaudium venire possim⁹
boms operib⁹ studeam⁹ m̄sistere: ac cotidie q̄sacant
m̄s m̄ti aspirantes. si aliq̄ in stola ame m̄re. aut
p̄ negligētia derelicti⁹: aut p̄ luxuria sorditati⁹: aut
p̄ iracudia abusū⁹: aut p̄ iudicā conassū⁹: aut p̄ au-
ra tenebrosū⁹ ee cognoscam⁹: dū adhuc in p̄tate
m̄i ē: cū dei adiutorio festinom⁹ vulnerata curare:
repāre p̄dita: et ad candore iustiae. ea que obscurum
fuerint reuocare: ne forte sub boms opib⁹ nudi. eo
vicioz pāms sordidantib⁹ uolunt: cū ante tribunal
eternū iudicas venient⁹. illa terribil ad nos smā dñi
grat⁹: distendite a me maledicta i ignē etiū: qui pati-
ē d̄ya⁹: et angel⁹ ei⁹. Et ideo q̄tū possū⁹ fructu us-
tiae studeam⁹ affere: timetis illud qđ dñs dixit
Om̄s arbor q̄ no facit fructū bonū excedet: et in
igne mittet. Hec smā euēder oridit: q̄ no solū
malū fecisse: si eaā bonū no egisse dāp̄nabile est.
Et ideo ista que dñs⁹ attentis cordib⁹ uigil cogit⁹.*

96

ne nos tarde penitent. sub 9spciū ignis eterni qui
interrogabit medullas ossa. et cogitationes mentis.
Quicq; tūc vniusquisq; pumēdo optabit. ne vniq;
alienā mulierē accipiat. ne vniq; corporis sui veste.
ne vniq; baptismū oloseriū maculassit. ne vniq;
pterissi 9silia et monita sacerdotiū. **R**a si sacerdoti
bus grāde pīculū est. aliena pīca nō arguere: q̄to
periculosis erit pīra noluisse corrige: atq; ea non
solū nō emētasse: ver eaā defendisse. et defendēdo
accūmulasse. **E**t iō expiatum. erit illuc ierūgu
bit cōcrematio: quīq; hic medicabil satisfactio.
Quicq; salutifera dissimilauent sanare queris
Ardens enī infernū pīte 9 aperietur: descendit erit
reditus nō erit **I**lluc fidei veste nūcati. et capitaliti
mortui ipseū demergētur: cīclēdi in tenebras exte
nores: ubi nō visitabit sol eternū. **I**n tenebris extiores
infelicitate exclusi: infelici 9 includēdi. De hoc pīteo
pheta orat atq; amērat. **N**e q; absorbeat me pīfū
dū: ne q; vrgeat sup me pīte 9 os suū. Ideo autem
dixit. ne q; vrgeat sup me pīte 9 os suū: q; cū sine
pīne remēdio infelices pītōres accepert: claudet sur
suū: aperietur dorsū: ac dilatabitū in pīfidū. **N**ul
lū spīramē: nullū liber anhelito: claustris desuper
vrgentib; relinquet. **D**etrudent: illuc male vten
tes rerū naturā: ultra nesciatur a deo. qui deū scire
holuerūt: moritūr vite. et morti sine fine victimū
Felices qui nūc bene vtentes. vt facultatib; suis. vt
corpore suo contenti. et de suo largi: mī se casta. m

nō

nō

alios nō auenti: ab hui⁹ p̄fudi flāma se redimūt
Hec pena i illos manebit⁹ qui amiss⁹ et nō repa-
p̄pmaz baptism⁹: m etnū peribut. Ad quos dicit:
paleas autē coburet igm mortigibili. **H**u vero i
temporalib⁹ pens digna gesserūt de qmbr ap̄lē dñi
. si au⁹ op⁹ aſſent detinetū paact⁹. ip̄e autē salu-
cet. sic tñ p ignē? P flum⁹ ignē de quo p̄phetet⁹
sermo amemorat. et flum⁹ ignē curiebat ante
eū: p flum⁹ ignē et vada feruētib⁹ globis horre-
da. transibut. **C**nta fuent p̄tī materia: tāta et
pt̄fendi mora. **C**nta exegerit culpa: tñ sibi
ex hoc vndicabit quedā flāme rationabil⁹ dis-
plina. Et q̄tū sculta iniquitas gessit: tātu sa-
piens pena discuet. Et q̄ sermo diuin⁹ quodā
in loco eneē olle aiām peccatiōē cōpans dicit po-
ne ollā supra prūnas vacuā donet concalcent
es eius et defluat om̄ē stagnū ei⁹: illuc seruos
oaoi et cogitationes inque ul̄ sordide: illuc m̄ltitu-
do leui⁹ p̄tōz. que punitatē nobil⁹ nature infec-
rit. exēdabut. Illic es stagnū ul̄ plūbi⁹ diuisor sub-
repetū delictōz. que diuinā ymaginē obſcūnūt.
q̄sumetur: **C**ue om̄ā hic ab aiā separari p elemo-
sinas et lacrimas q̄ pēdiosa transactione potuſſer̄.
Ecce sic exige habet ab hocē rōne: qui seipm homi
dedit: et q̄frenus clavis legis mortis reuixit. **C**ue
ai ita ſint dilatim intelliga. q̄ effugere intolle-
vanda ſupplia et incendia eterna no poterūt; mihi
qui p̄i⁹ m̄ ſe ignē carnal⁹ acupie. ac intimoide m̄

47

piditatis extixerunt. Et iō frēs h̄mī cōutam I no' ad
meliora; dū m̄ mā s̄ p̄tātē remēdia. Cūram⁹
dū luce⁹ habe⁹: ne trāscēntia salutis tpa negligam⁹
hic extīguam⁹ morte. morīeo p̄cās: hic vitā vi
de mentis cōparem⁹ q̄tē ex quocā sermōe b̄t̄ aug⁹
~~De timore dei ut leuit̄ 20 infra p̄t̄is vīc̄ et felicitate~~

no

Duo i cūa?

Dub iū ih̄s xp̄us qui ait ego sū via veritas ~~fūcūtē~~
sc̄p̄m. Quia em̄ ambula⁹ m̄si p̄ viam⁹: et quo a
bulam⁹ m̄si ad veritātē et vita. Vita salis eternā:
que sola vita dicta ē. S̄a ista vita mortal in qua
nūc sum⁹: ex illa vite spatioē. mors ē quātitur
que tāta mutabilitate variatur: et nulla stabili
tate firmatur: et cursu brevissimo termātetur. Non
bta vita ē m̄si vera vita: nec vera vita ē. m̄si eterna.
Ille qui ait Ego sū via veritas et vita ⁊ in fide nob̄
via ē m̄ sp̄ē autē veritas et vita. Vide⁹ autē nūc
p̄ sp̄ē m̄ enginat̄: et h̄ est fides: tūc autē facie
ad facie. Imēat xp̄ian⁹ aīq̄ p̄fā caritas foras
mutat tiōrem: cœrat et itelligat se p̄gimari a dñō
q̄du viuit i corpē qđ corripit⁹ et aggriuat auaz⁹:
ac tanto inmor sit timor. q̄to patria qua tendim⁹
timor. maior em̄ timor deb̄: ē lōge p̄gimatiū: in
in hoc⁹ motus mentis. motus corporis: motus sensu
alitatis. Motus mentis i uolūtate ē: motus corporis
in opere: motus sensualitatē medi⁹ in delectatione
In solo motu mentis liber arbitriū est. In motu cor-

poris et sensualitatis: illa q̄ sequitur liber arbitrii
Sic enī p̄ma dispō fuit nature. Nā motu mētis vo-
lūtati⁹ ē appetit⁹ In volūtate liber ⁊ in appetitu ar-
bitrii. Mēns igit⁹ p̄ se mouet⁹: et ē p̄ma volūtati⁹
mot⁹. Motu volūtatis seq̄t⁹ mot⁹ corporis. Nēs ergo
sicut dixi p̄ se moueri habet: s̄ scđm se moueri nō de-
bet: s̄ s̄ in volūtate creatoris sui. qui forma illi est
et exemplar⁹: et p̄posita regula quā sequat⁹. Et
apt hoc si scđm deū mouet⁹: hoc ē iustitia: si p̄ter
deū ul̄ ḡtia deū mouet⁹: hoc est iustitia. Ergo mor-
mentis iustitia semp̄ est ul̄ iustitia: mot⁹ at cor-
poris: sp̄ est obīa. Qd. n̄ mes mouet⁹: libertate mouet⁹
qz volūtate mouet⁹ et p̄ se mouet⁹: et ei⁹ ē q̄ moue-
tur. v̄l ad mentū si bene; v̄l si male ad culpā. Cz
autē corp⁹ mouet⁹ necessitate mouet⁹: qz ab alio mouet⁹
hoc ē a mente: nec suū ē q̄ mouetur. s̄ illi⁹ a quo
mouetur: siue ad mentū si bene. siue ad culpam si
male. Irē mot⁹ mētis dnātūr mot⁹ corporis. lege na-
ture subiecto: et qn̄ abutit⁹ illo vitū ē imperitis. et
debitū obedientis. Et nec culpat⁹ qui ducit⁹: s̄ culpi-
tur qui duat⁹: qz in subiectū libertate abutit⁹.
Porro uolūtā si iusticiā tenuiss̄. haberet nō solū
mot⁹ corporis obedientis: s̄ mot⁹ sensualitatis sen-
tientē. Nūc vero qm̄ ratiōnē sua ip̄a nō tenuit⁹:
habet quidē adhuc ex indulgetia creatoris. mot⁹
corporis obedientis: ex vindicta dñi. mot⁹ sensualitatis
atadicēt̄. Cui⁹ violetiā aliqui infirmata seq̄t⁹:
aliqui autē roborata cohēret et moderat⁹. Si autē

no^s

no^s

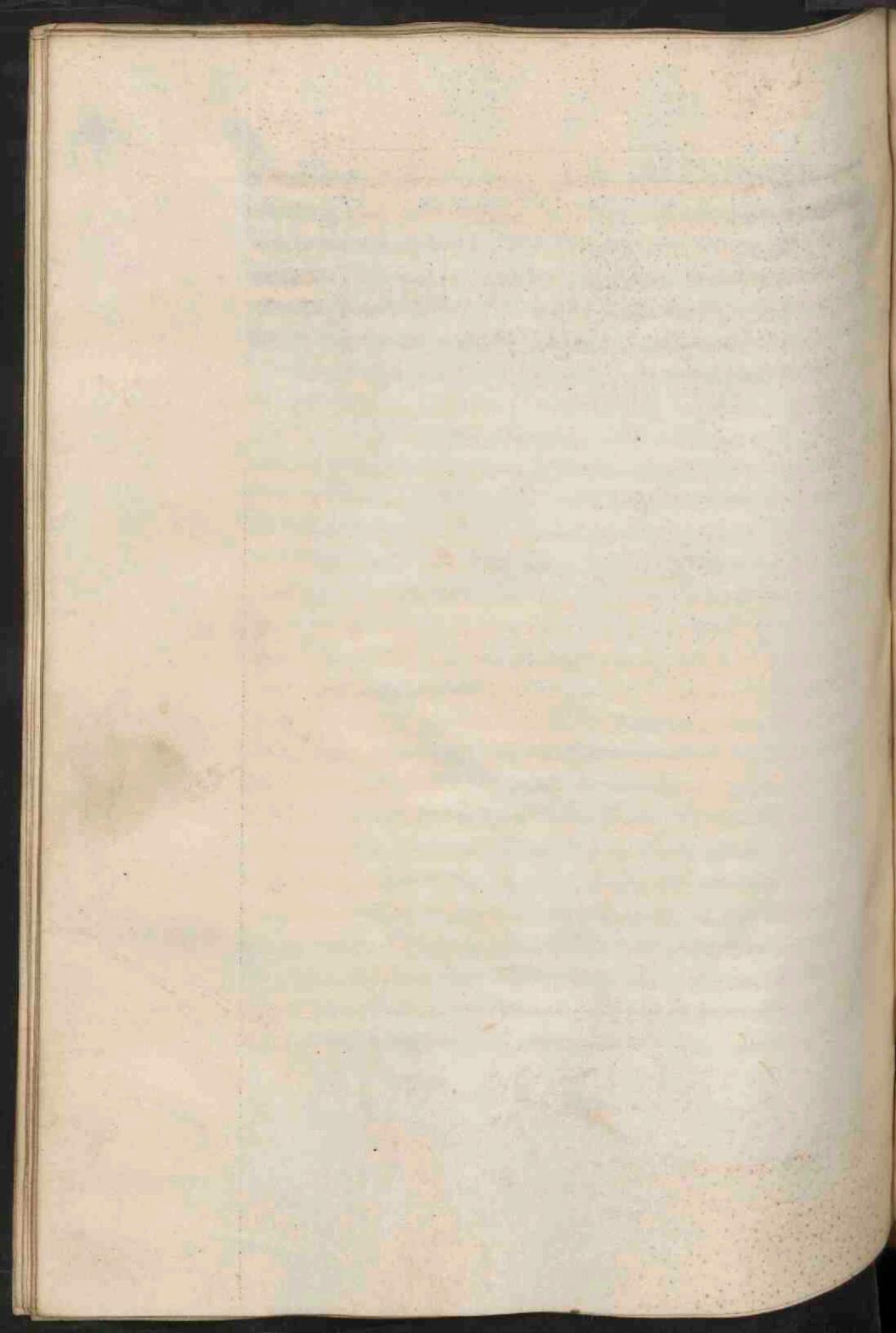
98

motus sensualitatis dnat² motu mentis: dnat²ur et
motu corporis. qui subiecta est illi: et tunc peccati²
regnum incipit in nro mortali corpore. ^{Si autem no}
^{mo} dnat²ur. utitur mens seruitus corporis sui: et exhibi-
bet membra suaarma iustiae: et sicut simil. moto
mentis et motu corporis seorsum autem motu sensuali-
tatis: et perficitur iustitia: et iniquitas colibetur.

Explicit

2
all

99

150

Ad interrogata In aperte prefatio b*c* Augustini *op:*
de virgib*s* et matrib*s* d*m* in serm*o* de ass*u*pt*io*e m*e* v
resolucione temporali et ass*u*pt*io*n*e* p*h*^em
quid intelligam responsus*r*: te deus om*p*s pater
voto supp*li*ca exoro: ut qui m*at*as m*u*b*s* et plu*ui*nt
v*m*bre*m*? qui tang*s* m*otes* et fumig*at*: qui aperi*s*
terra*m* et germinat*m*: quid dict*a* iubeas quid p*re*fer*a* p*re*beas:
ad quid sermon*e* dirig*a* aperias *V*enerabile*e* em*m*chi
est d*n*ie et pre*co*rd*is* meis rever*er*tissim*u*. de m*ir*e fili*u* tu*m*
loqui*m* et de s*af*issimo eius corpore l*ingua* sermo*ib* occu*p*
pare*m*: que sola meruit de*u* et ho*ie*m parit*u* suscep*e*:
facta thron*u* dei et aula regis etern*u*: sc*o*m q*u* tu nos
docu*is* t*u* sc*o*s tuos patriarchas p*h*etas et apostolos.
figuris et serm*o*mb*s* quib*s* nos cred*m* et certi sum*m*
q*u* n*u*q*u* fe*fe*lli*st*i*m*: falli nec fallere nou*is* t*u* o*ste*n*d*
dens fili*u* tu*m* co*eter*n*u* t*u* et *o*sub*st*itu*u*ale*m*. m*car*na*m*
d*u* et m*car*nati*p* virgins vter*u* de quo carn*e* ass*u*p*ti*
sit*m*. qui corporalia culta tec*u* creau*it*: auctor a m*is*tra*t*
tice et deus ab hom*e* factus homo*m*: ab ea naturam
sum*es* no*m* origine*m*. s*af*icante sp*u* sc*o* in ea vter*u* hu*am*
et puris*ci*t*u* at*q* m*u*c*an*te ad co*cep*cion*e* fili*u* tu*m* t*u*
dig*ni*tatis et gr*e* effect*u* nec cor concap*e*: nec l*ingua*
valet exprimere. *T*on em*m* i*ns*i talis concept*u* talis q*u*
partus. de*u* decuerat*m*: qui venerat redimere quos vo*lu*
luit creare *C*reare siquid*e* maiestate*m*: redime*m* hu*ilit*a*m*
de *H*u*ilit*at*s* natur*u* sum*es* sc*u*m*u* de corpe s*af*icato*m*
et *im*maculat*a* de *im*maculato*m* *In*estimabil*e* em*m* s*af*icati*m*
oms gr*u*m*u* qu*u* conapiendo*m* p*bu*nt*m*: concept*u* et nat*u*

no

nō abstulit. Que q̄ntū m̄ corpore valuerit v̄gim̄.
illi soli notū est: qui de eius natura naturā suscep̄
qua condidit. Per quē te queso dñe: q̄ per illum
bona cūta tribus. que ut tribus eligis: ut me
moffense de tanta sc̄atate loqui tribus. Et si non
totū ut est. qd̄ impossibile om̄ huāne ligue est:
tū ipm̄ ex parte qd̄ est. dicatur ut est. Sonet ergo
paosissimū natura. sui paositate: et sc̄assimū cūta
sc̄atate: mestimabilissimū fidissima veritate. Quel
q̄ huāna rōnem excedit. sp̄us tuus adsit qui suo sc̄o
sp̄iamē. inducat nos in om̄em diendorū veritatē:
ut q̄ de eo corpore et aīma loquendū est. qd̄ ip̄e p̄ter
naturalem usū sacrificavit. et grām contulit: nō alii
ena nos dicere paciatur. Spp̄ia. ad laudē et gloriā
tuā deus omnip̄s pater. et ad honore eiusde filiū tuū
P̄virgm̄ natū: et eiusde sp̄us sc̄i dei et dñi m̄r̄: cum
quo est tibi et regnū et imperiū: in om̄ia secula se-
culorū. Amet. **Sermo b̄i augusti ep̄i: De assūptio-**

Qvia profidissime et sua dignitate glōse v̄ḡ ma-
obsecro ut pro me deprecetur: et si qua a me plenit̄
cognouerit. domis dei gratius existat: sin autē min⁹.
mē compaciatur hūilitati: quia licet min⁹ valeam⁹.
vera tamē dicere p̄culdubio volum⁹. **D**e sc̄assimū
igitur corpore p̄etue virgins marie. eiusq; sacre
alme assūptione. q̄tū dñs donauerit loqui suscipi-
entes: hoc primū dici⁹. qd̄ in diuinis scripturis postq;
dñs in cruce matrē disipulo ḡmendauit. ut castitatis

101

castis tueretur obsequijs. nichil de ea reperit: ppter
id qd' lucas qmemorat in actib⁹ aploz⁹. qmemora-
tis eisdem noiatim dices. **H**y omes erat pseue-
rantes vnam inter in oratione cū mulierib⁹ et
maria mre ihu: et fratrib⁹ eius. **H**oc dicam⁹: quia
tanto que magna sūt cautus tractanda existit:
q̄to specialib⁹ auctoritatū testimonijs. nō possunt ad
liquidū roborari. **S**ed quæcā scriptura sc̄i. veris
magnetationū studijs querenda reliquit: que nō s̄t
supflua estimāta: dū vera magnetationē fuerit patē-
facta. **F**ecūtā ē em̄ ventatis auctoritas: et dū di-
ligenter discutitur: de se gignere qd' ip̄ā ē cognoscā.
Sepe em̄ discussa verā cōuenētiā parit: quā ma-
nifestis sermonib⁹ abscondit. **E**t sepe sermonib⁹
apertis insinuat: in quib⁹ nichil nisi qd' sonuit
querendū mutat. **V**t est: q̄ abraham genuit ysa-
ac. ysaac genuit iacob. iacob genuit iuda et frēs
eius. et cetera talia: in quib⁹ sola tenēta est lūa
Cuestī autē sic cōmendat: vt pariter et lūam et
mysticā intellectū instruat **V**t in transitu maris
rubri. et māna celesti: et tabernaculo dei. atq; ar-
cha testamenti: ubi futurū signa. baptismū sc̄i
epi. et ecclē ostensa est prōgatūa. **C**uestī rātū
mystice: cū deū dicit insufflasse in faciem adū spi-
raculū vite: qui os ad sp̄iūdū non habet nec ma-
nis ad operandū: q̄uis pp̄heta dicit: manū tue
dñe fecerūt me et plasmaverūt me. **S**ub etiam
quæcā que q̄uis qmemorari ex toto omissa sūt.

vera tamen ratione creditur ad qđ ipā quemēta
rei quodāmodo qđ admodū dux et preua creditur.
Richil em̄ de melchisedech sacerdotis dei exelē insi-
cia loquit̄: cū et eam̄ p̄tressisse tante laud̄ merita
cognoscatur. **R**ichil de enoch et helye postqđ nupti-
bus vite felicitate q̄mendat̄: cūcas liquide sc̄enti-
bus eos b̄tē viuere: quos dñs hinc in futurū reser-
uando voluit rapere. **C**uid ergo de marie ma-
re, quid de eius assūpsione dicendū est. vñ diuina
scriptura nichil cōmendat̄: nisi querendū in ciòē qđ
consentiat veritati. **F**iat qđ ipā veritas auctoritas
sine qua nec est nec esse valeat auctoritas. **N**ebes
em̄ condicōm̄ huāne. morte illā subisse temporale
dicere nō metum⁹: quā idem certe eius fili⁹ quid
et homo est. lege sortis huāne sustinuit: et hoc qđ
homo de eius susceptus et profusus ē vtero. **D**ed
si dicim⁹ eam. mortis vinculis teneri. et resolutū
in coēm̄ putredinē verme ac cinere: deliberandū est
si tante sc̄atā cōuemati: tante aule dei prerogative
San⁹ em̄ dictū p̄mo parenti qđ puluis es et m̄
puluerē ibis: qđ si de morte dicit̄: generalē sīna
Si de resoluacione in puluerē: hanc qđem̄ cristi ca-
ro euasit. de carne marie sup̄ta: que corruptionē
non sustinuit. **D**e hac em̄ scriptū est p̄phetam̄
dicētem. **O**m̄i non derelinques nām meā in infer-
no: nec dabib⁹ san⁹ tuū videre corruptionē. **D**e quo
autē sc̄o dictū sit. archangel⁹ prodidit: qui ad ma-
riam ait. **E**t qđ nāscetur ex te san⁹: vocabitur

filius dei. Et vere sc̄m. et sc̄m sc̄mū: unde et illa
 sc̄m sc̄mū dicuntur. que illa seruabant quib⁹ ille
 figurabatur: qui veraciter solus sc̄mū dicit.
Hic enim est de quo idem archangel⁹ gabriel dicit
 ei loquitur: inter cetera que futura ostendit dicens
 Et impleatur visio et p̄phētia: et vngat sc̄m sc̄mū.
Hic enim sanctus corruptionē nō vidit: qui tercia
 die cū triumpho de inferis rediens resurrexit. **C**aro ei⁹
 que de maria assūpta ē. et si mortua est ex infirmi
 tate: reuixit ex dei virtute. **S**ed hoc ille qui qn̄ volu
 it mori: qn̄ voluit resurgē potuit. **E**xcepitur ergo
 ab illa generali simā. de virgine sup̄ta naturā: q
 si non marie congituit: tñ filio quē genuit. **P**ost
 hec que ade dicta sūt. de quib⁹ excipitur marie filij:
 contienda sūt que eue dicta sūt. si cūctis semīs sūt
 generalia: et si in aliquo excepitur maria. **S**arpi
 tu quippe est mulieri quoq; dixit deus: multiplicata
 bo erupnas tuas et cōceptus tuos. **I**n dolore paries
 filios: et sub viri p̄tate eris: et ip̄e dominabit⁹ tui.
Erupnā maria sustinuit: cui aīam gladius passi
 ons xp̄i p̄transiuit. **S**ed conceptus nō multiplicauit
 nec sub viri r̄ mariti p̄tate deguit: q̄ integrissimis
 visceribus de spū sc̄o xp̄m concepit: et virginitatis
 integritate manēte virgo permāsit. **C**ruē qz sine
 p̄cū collūione. et sine viril⁹ admixtione detinē
 to suscepit sine dolore genuit: et sine integrat⁹ viola.
 pudore virginitatis integrō pmansit. **H**oc enim po
 tut efficere de matre: qz sic elegit nasa de⁹ de hoīe.

Maria ergo et si coicat erupmis eue: no coicat
puriendo cu dolore Promeruit em hoc singula
ns scatas eius. et singulans grā: qua suscepaoē
dei singulanter estimata est digna. Non inca
macione: quā tāta seruat gracia: et attollit dig
nitas progratuua. **P**riū em xpī potestas possit
mildi ostendit uniuersitas: q̄tū gracia. marie
monstrar integritas: que sicut diuersa ē a natum.
ita diuersa est ab usu. **Q**uid ergo. In tāta di
uersitate. si eam dicim⁹ huāne sortis morte subi
se: nec tamē vncialis eius retineri: per quā deus
voluit nasa et carnis substāce coicare: nūquid
impū erit. **S**ic m⁹ em ihesū om̄ia posse: qui
de se ipso ait: data est mihi om̄is p̄tis in celo et
in terra. **H**i ergo voluit integrā m̄rem virginita
tis seruare pudore: cur no velit incorruptam apu
tredim⁹ seruare fecore. **D**icit qui cognouit sen
sum dm: et qui consiliari⁹ eius fuit. **N**ūq̄ no
p̄met ad benignitatē dm: matris seruare hono
rem: qui legem non soluere veneant s̄ adimplē
Ioy em sicut honore mis̄ precipit: ita et in hono
racionē dāpnat. **Q**ui em in vita. pre ceteris illā
gracia concept⁹ sui honorauit: pūl est credere s̄
gulari saluatōne. etiā et in morte. speciali grā
honorasse. **P**otuit em a putredine et a pulucre
alienam facere: qui ex ea nascent⁹ potuit vir
giue relinquare. **P**utredo em et vermis oppo

brū est huāne condicōis? a quo opprobriō cū
 ihesu sit alien⁹. natura marie excipitur? quā
 de ea suscepisse probatur. **C**aro em⁹ ihesu: caro.
 marie est. **E**t multo speciali⁹. q̄j ioseph. inde. cere-
 brū q̄ finitū eius: quib⁹ dicebat. finiter em⁹ et
 caro nū est. **C**aro em⁹ xp̄i q̄m̄is gloria resurrec-
 tions fuit magnificata: et potestate sup̄ oēs
 celos assumptione glorificata: eadem tamen natu-
 ra carnis mansit et manet. que suscepta est de
 maria. **I**p̄e em⁹ est qui conceptus et genit⁹: atq̄
 a mortuis suscitatus est p̄ gloriā pris. **S**icut pro-
 fecto ip̄e testatur post resurrectionē: qm̄ apl̄is dicit
 videte manus meas et pedes meos: qm̄ ego ip̄e sū.
Quid em⁹ est ego ip̄e sum. nisi q̄ alter non sū q̄
 qui tūc eram qm̄ pass⁹ sum. **I**n hoc siquidem
 cognoscere potestis: q̄ in manib⁹ et pedib⁹ cla-
 uorū signa cognoscatis. **I**p̄e ergo idem qui celos
 ascendit et carnē quā de mīre suscepit sup̄ astrā
 transiuit: honorab̄ om̄ez humānā naturam:
 et multo magis maternā. **S**i igitur natum ma-
 tris est filius: cōuenies est ut sit et filii mater?
 nō q̄tū p̄met ad equā administratōnē: s̄ q̄tū
 p̄met ad eandē reciprocā substāciā: ut homo de-
 hōrē. caro de carne. mater a filio. filius a mīre:
 nō ad vītātē p̄sonē. s̄ ad vītātē corporalē nature
Diem em⁹ vītātem potest facere grā sine p̄metit
 spālis nature: q̄tū magis vbi grā vītas et corpo-
 ris est spālis natūritas: vītas namq̄ grā est

ut discipulorū in cristo: de quib⁹ ip̄e dixit. **Pater**
sc̄e serua eos in nomine tuo: ut sint vniū sicut et noī
Et iterū de omnib⁹ iustis. Nō pro hys tñ rogo: p̄
eis qui credituri sūt p̄ verbū eorū in me: ut omes
vnuū sint. sicut et tu pater in me: et ego in te. **Hoc**
est. ut ip̄i sint p̄ grām: qđ nos sum⁹ p̄ diuitiā
Hanc quippe gracie vnitatē. que cūctis in xp̄m
credentib⁹ seruat̄ur. si marie nec min⁹ sapientiā
tmatione nō tollitur: q̄nto magis cū grē vnitatē
ip̄ā specialitas nature. vnuū efficiat matrem et filium
filiuū et matrem. **V**idendū eaā est. quid de hib⁹
quos secū p̄ grām vnuū esse voluit: cōsequēter ad
iuxit. **A**ut em̄. **P**ater quos dedisti m̄ volo ut vbi
ego sum. et illi sint meū: ut videat claritatem
meā quā dedisti m̄chi. **O** magna et mestima
bilem beatitudinem dei: qui habere secū suos ī glo
ria vlt: ut sua claritate fruantur: qui hic sua
fide iucti: vnuū cū eo esse. digni iudicantur. **D**i
ergo eos secū habere vlt: ac per hoc potest. quid
omnia potest: quid estimadū est de matre. vbi dig
na sit haberi: nisi in presentia filij. **C**ūtū ign
contueor. q̄ntū intelligo. q̄ntū credo: marie anima
fruunt claritate cristi: et gloriois conspectibus
eū semp videre sitiens. et semp conspiciens: dū
mestimabiliter pascat̄ur. excellētiori quocā spe
ali q̄ quacā prōgatua a filio honoratur: possit
in cristo corp⁹ suū qđ genuit. clarificatū in dextera
patris: et si non suū p̄ quod genuit: th̄ suū qđ genuit.

Et quare nō sūm p̄ quod genuit? **H**i nō obviaue-
 rit necdū perspecta auctoritas: vere credo. et p qd̄
 genuit. **Q**uia tanta sanctificatio dignor celo ē:
 q̄ terra. **C**hōmū dei. thalamū dñi: domū atq; tab-
 uaculū ep̄i: dignū est ibi ē. ubi ip̄e est. **T**am p̄cō-
 sū thesaurū. dignū est celo seruari q̄ terra? tan-
 tam integritatē merito incorruptibilitas: nō pu-
 trendim̄s aliqua resolutio sequitur. **I**llud ergo sa-
 cratissimū corpus. de quo xp̄us carnē assūpsit. et
 diuinā natūrā humāne vniuit. nō amittet quod
 erat. sed allumēs qd̄ non erat: ut verbū caro fieret
 hoc ē deus homo fieret: escam vermb⁹ triditū. q̄
 sentire non valeat dicere pertimesco. **E**t coī sorte pu-
 trendim̄s: et futurū de vermb⁹ puluere. de quo si m-
 chil altius sentire q̄ de p̄prio mchil dicere msi q̄ ad
 modū de p̄prio: qd̄ absq; vlla ambiguitate soluēdū
 ē in mortē. Post mortē futurū est putredō: p̄ putre-
 dñē verms: post verme ut dignū ē abiectissim⁹ pul-
 vis. **O**r de maria credendū. nō videtur consentibile:
 q̄ estimacionē procul pellit. incompabil' grēnum⁹
Or me dicē. mltarū q̄sideratio rerū invitat: querū
 et quedā est illa: quā suis alibi m̄istris ip̄a veritas ait
Oriu mchil m̄istrat me sequatur: et vbi sū ego ibi
 et m̄ister me⁹ erit. **D**iem hec est generalis smā d-
 mū p fidem et bonā op̄ationē xp̄o m̄istrantium:
 q̄tido magis quodā modo et specialiter est marie:
 maria namq; operis exhibitione. et fidei rigidissi-
 ma veritate m̄istrū fuisse: oīs qui samū sapit itelliḡt.

gep 10
Absq; dubio em; opere ministrare extitit: que huc
in utero gessit: partu q; p̄fusū aliut et sanguineat
q; ut euangelū ait. in presepio reclinavit: et a
facie herodis fugiens in egyptū abscondit: et om̄
nem misericordiam eius p̄o m̄ris affectu prosecuta
fuit: ita ut usq; ad crucem in qua vidit filium
pendentem. iam virū pfectū. ab eius indubitan
ter non recessit conspectu: nō solū gressibus pe
dum tamq; pro reverentia dei. uel tamq; ei⁹ dñ⁹:
verū etiā imitationib; affectu. **Maria ergo minis**
tratrix xp̄i. spiritualiū operū qualitatib; sicut
deuotissima extitit: ita absq; dubio religiosis fid
et vere credulitatis caritate secutrix fuit. **N**on
em; potuit nisi eius diuitatis esse credula: que
se non erat huc nō virili semic sedm ordine natu
re: videns semper famulacū angelorū ei adesse
frequētiā: ut cōcipiendo et nato qm; videlicet fā
est cū angelo militudo celestis exātus clamatiū
et dicentiū. gloria in excelsis deo: et in terra pax
homib; bone voluntatis. **E**t in egyptū fugituro
et inde iterū reddituro: quib; liquide cognoscere
potuit: q; talia obsequia non nisi deū detuerat.
Vnde et stelle annūciatio: et magorū de longissimis
partib; insperata adductio: qmāximū illi exi
tit indicū veritatis. **S**muliter et symeom̄s at
q; anno ap̄phetali dignitate insolitus ceteris et
hunc specialis occursus: que oīā p̄cūl dubio ma

105

na conservans: his cunctis altius ad fidem robora-
ti pio corde conferebat: in tantum ut oīo nō muta-
būt. si terra de filii potestate. tamq; de dei veri
virtute deficienti in nupcias vmo dixerit. vniū
non habent: scens plane ipm hoc potuisse. qd
eū contigit diuīo miraculo complesse. **E**cce igit
maria. fide et opere. xpī admīstratrix: et deuota
vōs ad mortē secutrix. nō plus gressu. qd mutata
omis affectu vt credendū est: si ibi nō fuerit ubi
christus vlt suos eē: vbi ergo erit? **E**cce si ibi
nūq; equali gracia. **E**t si equali gracia: nūq;
equa dei censura qui vniuers redit. s" merita.
Di ergo merito pre omib; viuenti marie data est
gracia: morte erit minuēda. **A**bsit oruia si om-
nū scōrū mors est preiosa: marie est p̄cōsissimā
qua tanta comitata est gracia: vt mater dei di-
catur et sit. **C**onsideratis ergo his vniūs: ve-
ra ratione confitendū censeo: maria in xpō. et
apud xpīm esse. **I**n xpō. qd in cristo vniū mouen-
et sum. Apud christū. gloriose ad eternitatis gau-
dia assūptam: benignitate christi honorati suscep-
tam ceteris: quā hic gracia honorauit pre ceteris:
atq; ad coem̄ hūilitatē nō eē adductā post mortē
putredinis videlicet vermis et puluens: que suū
et om̄ genuit saluatōrem. **I**n cui si p̄tate est.
scōrū de capite capillū non perire: est et illam
āma et corpore integrā posse seruare. **D**e cui
potestate si nullq; dubitat ecclesiasticorū. quin

possit mirem sine corruptione seruare: cur dubitandum est voluisse. qd' pertinet ad tantum beatitudinis gratiam. Si elegit diuina voluntas. sola inter crepitantes vehementem ignis flamas. non solu puerorum corpora seruare illesa. verum etiam ipsa vestimenta seruare iusta: cur abnuat in mire propria. qd' elegit in ueste aliena. Iona seruare in ventre ceti. preter naturale usum voluntaria corrupta sola nostra: maria corrupta. preter naturam non seruabit gratia. Seruata est tandem ab intemeratissima fame leonum: non seruata est maria tantis donata meritis dignitatis. Hoc tincta que diximus. qd' naturam vel usum seruata non cognoscamus: in marie integritate plus possumus cogitare qd' naturam non dubitamus. Quoniam enim sua opera que dicimus: et ideo possibilium: qd' sunt omnipotentia. Christus autem dei virtus est et dei sapientia: cui omnia que patris sunt: sua sunt et velle digne videatur letari maria letitia menabiliter anima et corpore. in proprio filio: cui proprio filio: per propius filium. Nec illa sequitur debere corruptionis causa: quia nulla secuta est parturientem tantum filium. integritatis corruptio. Ut sit semper corrupta: que omnem integrum vitam et perfectam genuit. Sit cui illo: quem in suo gessit utero: sic apud illum: illa que genuit. fecit. et aluit illum.

dia sic posse a fieri

106

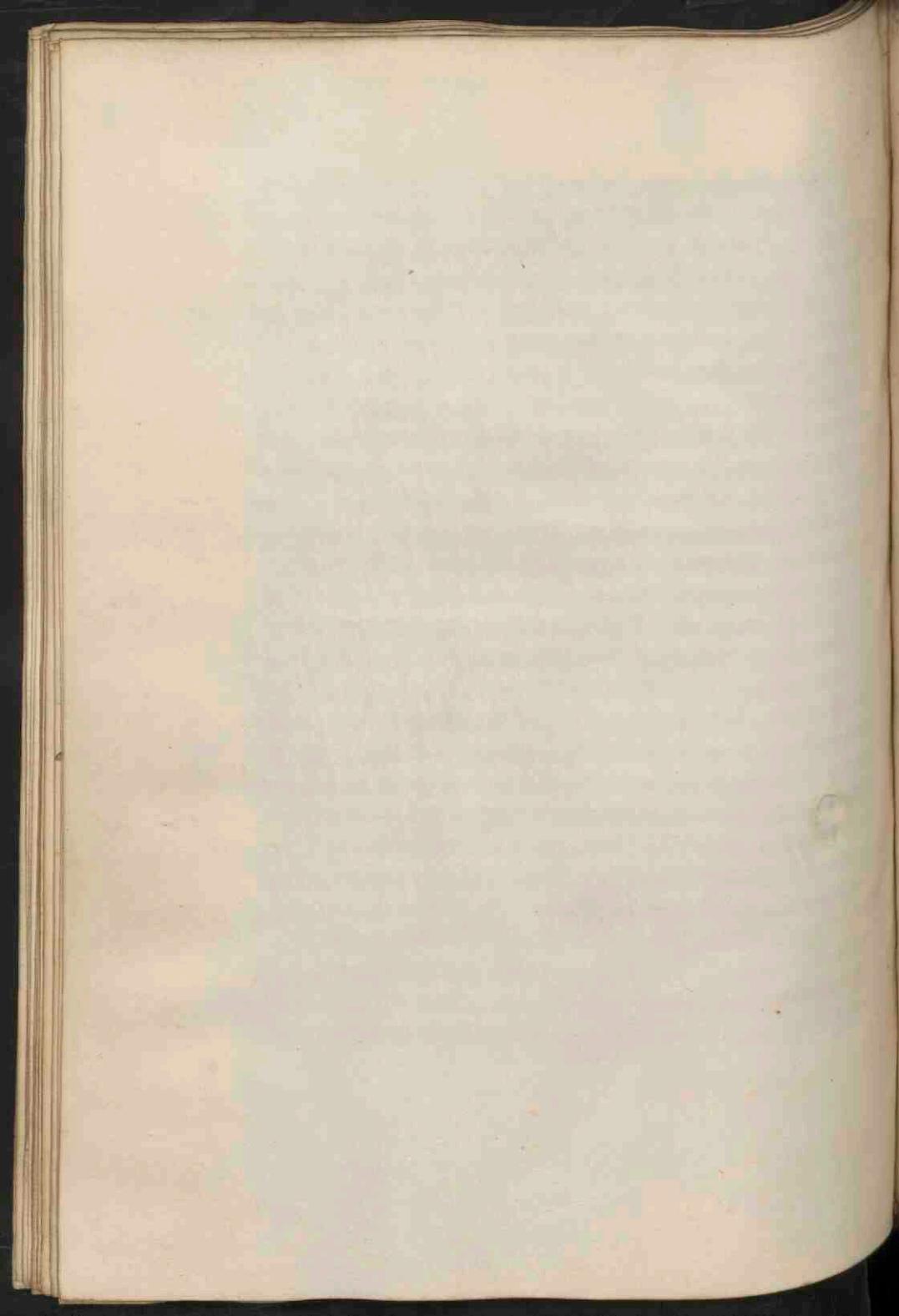
¶ Maria dei genitrix: dei nutritrix: dei ad ministeriæ: et
dei securitrix. De qua ut iam dixi. quod aliter sentire nō
audio: aliter dicere nō presumo. ¶ Suscipiat hunc
sensu finitima karitas: quæ spiritus scilicet inspirauit
ostensa sūt ex parte: que taliter hortata sunt me
dicere. Di autem refingere quis elegent. cū dicē nō
vult. cristiani hoc nō posse: profert quare nō conve
niat velle: ac p̄ hoc non esse. Et cū veraciter dei
conclusum de ihesu nosse se manifestauerit. sapientia cre
dere: de quib⁹ non possū aliter sentire. Mirabor il
lū altitudinem dñi consilij. inestigasse: quā me cū
aplo digna reverentia videor debere admirari di
cente. ¶ Altitudo diuiciarii sapientiae et saecae dei:.
qđ incomprehensibilia sūt iudicia eius: et inestiga
biles vie eius. Et qđ scđm eisdem aplin. ex parte
cognoscim⁹ et ex parte prophetam⁹: dixi de ihesu. et
si non qđtum: quēadmodū tamē me dicere debui
se credidi. ¶ Dicitur vera sūt que scripsi: tibi grās
ago criste: qđ de scđi virginē matre tua. nisi qđpi
lū et dignū visum est: sentire nō potui. Si ergo
dixi ut debui: approba xp̄e obsecro tu et tu⁹: si
autem non ut debui: ignosce tu et tu⁹. ¶ Cui cū deo
patre et spū sancto viuis et regnas deus: p̄ om̄
secula seculorum. Amet. ¶

nō

Explicit sermo bti augustini ep̄i de assumptione bte
et gloriose virginis marie. In quo rationabiliter probat
qđ sit assūpta in celū anima et corpore. ¶

100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

102

Augustinus de spiritu et anima secundum questiones Savii in Thomas
de aquino dicit id est certum quod pater autor illius
Est in aliis ad aliquo ratione iustior et non deinde copiatus in
editus sicut patet. Quia in copiis rursum valde multa varia
est et determinata. fine natura. Et si nata. qd. Secundum Augustinus

Nō q̄ rūbrite et capitales h̄e et anotations
caploꝝ h̄is libri a diuīs variātūr de quib⁹ nō ē
curādū cū pñs lib⁹ ex quodā satis autētico sc̄p̄t̄
exemplari et satis corred⁹

In capitulo tractatus de spiritu et anima doct.

Quoniam dictum est nichil malis et utilis valde,
ut meum cognoscas: sustine non possum ut
me habeam incognitum. Magna namque neg-
ligentia est. nescire quod illud sit quo celestia
tam profunde cogitamus: quo naturalia tam subtili
indagatione uestigamus: et de ipso quoque creatore non
tam sublimia sare desideramus. Non est res peregrina
nec longe querenda. animus quo ista sapimus? si sem
per nobiscum est: adest: trahit: loquitur: et inter
ista nescitur. Datum est illi tu ingentium rerum secreta sare:
et spiritum cognoscere non potest. **P**auca siquidem licet ipso
animus animi cernere: id est ut ipse se animus videat. Sie
ti autem non potest nisi divisa quadam promiscua: ut iuuen-
tudi facultas detur religiosis animis: spiritibus et deu-
suum pie et casto ac diligentem querentibus. **I**ducito reddam
me michi sumo et deo meo cui in aeternum me debeo: et
videbo quod sic animus et que sit patria eius. **O** si
animus et que sit patria eius. **O** racio et rationatio. **C**a-

Animus est substantia quedam raciois spiritu primu-
m particeps: regendo corpori accommodata. Animus
sapientia illustrans et suum principium respicit et spiritum
cognoscit: et quod sit indecorum ut extra se queratur quod in
spiritu possit iuuenire intelligit. Corporeis vero passioni-
bus consopitus et per sensibiles formas extra semet
ipsum abductus: oblitus est quod fuit. Et quod nichil aliud fu-
isse se meminit. nichil preter quod videt se esse credidit: solo
sensu circa corpora. et ymaginacione curia corporum sili-
cudines atque locorum versatur: et in eis sine vigilando

sine dormiendo distrahitur. Cum vero ab hac distinctione per priam intelligentiam ascendens in unum se colligit rationalis dicitur. Nam quid est animi aspectus quo per seipsum verum intuetur. Rationalitas est rationis ipsius et quarum illa opus est ad vindicandum: ista ad inquirendum. **S**icut enim insibilis est neque enim aliter insibia certe valeret. **V**isibilia per corpus videntur. **I**nvisibilia per se. **E**t in eo se videtur: quod insibile se esse videtur videtur tamen corpore per corpus: sicut sensus in lete manet. et per litteram videtur. **C**uod autem videtur deum. se. angelos et

Animus corporis dominator vector habitator: ista inservient aurilium corporalium oculorum. sumo ab omnibus corporis sensibus tanquam impeditibus atque perstrepentibus trahit se ad se: ut videat se in se. et noueat se apud se. **E**t cum vult deum cognoscere eleuat se super se metens animon enim aliqd tale deus est quam animus est. Non tamem videtur nisi animo patitur: nec ita videtur ut animus propter inconstantiam animus: si deficiat et proficiat nouit et ignorat et meminit et obliuiscatur: modo vult non non vult. Diffusus cogitationibus atque consilii: huc atque illuc vagans considerando spectat ora videri absencia. transmarina. versus suum ambit et pavuit: aspectu abdita scrutatur: et uno momento sensus suos per totam orbis fines et mundi secat a circuferit. Descendit ad inferna. deinceps versatur in celo: adhaeret Christo coniungitur deo: ipse siquid est patria eius ergo se tale reddi desiderat qualiter a deo fatus est. si sit in

166

redeat ad se et stet in se: et sic inter semetipm ap^d
semetipm querat et videat, unde sit homo, et ex qua par-
te sui factus sit ad ymaginem dei et similitudinem eius. **De**
parab^z homib^s et potentiss aie et qⁱ sint et unde oritur

Ex duabz substancis constat homo oib sensu Cap f^m
Aima et carne. Aima cu rōne, carne cu sensi-
bus suis, quos tamē sensus nō mouet caro absq; nū
societate. Nia vero rōnale suū tenet sine carne. **E**st
siquidē cūma rationalē cōcupisibilis instabilis. **P**ra
tionalis: habilē illuīam ad aliqd cognoscendū mīsiāse
et supra sē in se et iuxta sē. **C**ognosat siquidē deū su
prase, se in se, angelū iuxta sē, et qⁱq; celi ambitu
cōmetetur mīsiāse. **P**er cōcupisibilitatē et instabilit
habilē affectū ad aliqd appetendū ul fugiendū. amā
dū ul odiendū, et ideo de rōnalitate cūme om̄is sensu
oritur, et de aliis om̄is affectū. **A**ffectus vero quadri
partitū cē dīmoscitur, dū de eo qd amām^z iā grande
nō ul gaudendū speram^z, et de eo qd odim^z iā do
lēn^z, ul dolendū metu^z. et ob hoc de cōcupisibili
gaudū et spes, de instabilitate dolor et metus om̄i
que quidē quatuor affectū cūme. om̄i sū vicior aut
virtutū q̄i quedā pīcipia et cōis materia. **A**ffectus
siquidē om̄i operi nomē impont. **E**t qm̄ virtū ē ha
bitus metis bene cōposita, cōponēdi instituēdi atq;
ordimādi sū aūm affectū ad id qd debet et quoniam de
bent, ut in virtutes proficē possint, alioquin in virtū
facile corruēt. **C**ū ergo prudēter modeste fortiter et
iuste amor et odii instituitur, i virtutes eesurgunt
prudēcia salu, tēperacīa fortitudinē atq; iusticiā que

Unū om̄i affectū et quorū pīcipia

quasi origines atq; crudines s^et om̄ virtutis. Et h̄
omia cū affiōse atq; virtuose i aīā instituitur
p odii mudi et sui proficit i amore dei et p̄sum
et p cōceptū xp̄liū et inferior̄ crescat i desideriū eto
norū et supernorū. H̄ensus vero aīme vn⁹ ē i aīā
et id q̄ ip̄a. et cū corpus nō sit corpore⁹ dicit⁹ q̄ cor
pus nō trascendit v̄l q̄ corporeis exēct⁹ i strumentis
vn⁹ et ob numerū i strumentor̄ quicq; p̄t d² cū int̄
nō sit nisi vn⁹ Vermptamē p̄t varia exacia variat⁹
et varie nūcipat⁹ Dicit⁹ namq; sensu ymaginatio
ratio intellect⁹ itelligēcia ⁊ et hec oīā m aīā nō aliud
s̄t q̄ ip̄a. alie et alie m̄ se p̄prietates p̄t varia cen
tia. s̄t una cēntia rōnal⁹ et una aīma. Petates qd̄
diuersē s̄t cēntia una. sedm exacia m̄la s̄t. sedm ef
fēntia unū sūt m aīma et id qd̄ ip̄a Et sicut mūs
iste visibil⁹ quicq; p̄tta quadā distictiōe ordinat⁹ ē
terra saliz. aqua. aere. et ethere. siue firmamento. ip̄o
quoq; sup̄mo celo qd̄ empireū vocat⁹ sic aiē i mūdo
sui corporis peregrinat̄. quicq; progress⁹ s̄t ad sapientiā.
H̄is quicq; progressib⁹ iōnalitas exēctur ad sapientiā.
et quatuor affectib⁹ ad caritatē⁹ quatuor i nouē istis
progressiōib⁹ i semetip̄a p̄ficiēs aīma. sensu et affe
tu q̄ intermis quibusca pedib⁹ que spū viuit spū am
bulat usq; ad cherubim et seraphim usq; ad plenitu
dinem sc̄iae et regnū caritatis habeat⁹ aīma p̄ ce
titū virtutes: quatuor facultates habet p̄ natūrā. Et
hob⁹ progress⁹ noīb⁹ et ordimib⁹ angelor̄ copiamare
prudēti loci relinquo. Facile quidē erit ei aptatesen

sum qui p̄m i nūcā ē āme. angelis q̄ vocāt nūcā.
Imaginacionē. que plura p̄cipit q̄ sensū archāgel
Timorē virtutibz Dolore potestatibz. Qui em̄ metu
supplicior p̄territa. et dolore peccati cōpuncta cōtepm̄
mūdū et seipm̄: cū virtutibz facit mirabilia: atq̄
cū prātitibz fugat demona. Magis nāq̄ ē cōtepm̄ seipm̄
q̄ mūdū: quē mlti p̄pt vanitatē cōtepm̄. Rationem
assignam q̄ p̄cipatibz. Nā sicut illi presūt et p̄cipā
subiectis sp̄nitibz: sic ratio sensibz atq̄ affectionibz.
Amorē sive gaudū dñaciōmbz. Recte nāq̄ alijs dom
natur qui om̄es amati: et de eorū p̄fōctu gaudet. In
tellectū throms Throm sedes dicitur q̄r i eis dñs sedet
Intelligere em̄ debem̄ qm̄ in cordibz nūs habitat de
habitat p̄ fidē p̄ sc̄ificacōne p̄ pacē et dilōne: qm̄ de
ē pacis et dilōmis. Intelligētiā aptam̄ cherubim.
Illi nāq̄ sp̄us tāto p̄fectiore sc̄ietia plem̄ st: q̄to cla
vitate dei viam̄ q̄templatur. Intelligētiā quoq; ea
vis aīē est: que īmediate deo suppōntur. Cernit siqdē
ipm̄. et que m̄ ipo sunt. Sp̄em sive desideriū aptam̄
seraphim Deus em̄ sp̄es om̄i finiū terre: cūq; vltū
vniuersa terra desiderat. et m̄ que seraphim prospicē
desiderat: tota sp̄es nr̄i et desideriū nr̄i ē Sp̄es de
p̄miss et gaudiū de p̄miss: fac amorē dei et primi Cap: 11
Anima ad Quoā anima sit silitudō om̄i reū et ele
tociā sapientie silitudinē fecit: om̄i reū in se mētor
silitudinē genti. Dñ a phō diffinita ē om̄i similitudo
Habet siqdē in se vices quibz om̄ia uestigat. et oī
bus sills existit. cū sit una Silis ē teue p̄ sensū: aque
P̄ imaginacionē: aeru p̄ imacionē: ethen sive firma:.

101

p̄ intellectū Celo empureo p̄ intelligētiā Sūlis ē etiā lapi-
dib⁹ p̄ eñam. arborib⁹ p̄ vita. aialib⁹ p̄ sensū et yma-
ginationē. hoib⁹ p̄ traione Angel p̄ intellectū deo p̄ intelligē-
tiā. **O**r sicut deus omib⁹ ē capabil et p̄t̄capabilis.
sic aia om̄ capax ē Capabil et p̄t̄capabil ē dea obz.
qr naturali suo munere et usū ex munē ab omib⁹ p̄t̄-
patur ad eñar qua se. et s̄ illā ad ydoneā sp̄em qua
ab alijs differunt. et s̄ vtrūq ad cognitū usū quo pro-
ficiunt. Tria hec om̄ existēti m̄sū q̄i quedā vestigia suā
me eñiae ymagis et muneris i tintatis p̄s et filii et
sp̄us sc̄i. Eterntas quippe eñetia ē in p̄e sp̄es in yma-
gine usū i munere. Eterntas ē in p̄e qr p̄e nō habet
p̄m̄ a quo sit. filii de p̄e est ut sit et ut illi coeterū
sit ymagi em̄ si p̄fecte implet illud cui ē ymagi coe-
qualis ē illi. Sp̄es ē i ymagine. i pulchritudo. i gruēta
equalitas. p̄ma et summa similitudo. p̄ma et summa vita
p̄ma et summa intellectus. Usū ē i munere. q̄i p̄s et
filii et sp̄us sc̄i. Usū ergo ē i munere i dilatō delictio
gaudiu leticia suauitas felicitas. Ille em̄ ineffabilis
complexus patris et ymagis nō ē sine p̄fectioe sine
karitate sine gaudio. sic i illa tūmitate summa origo
ē om̄ p̄fassima reui pulchritudo et b̄essia delectatio
Nob autē cois diuitias usū ē ex munere. quodamō em̄
q̄i propior nobis videtur et sp̄us sc̄is utpote p̄s et
filii mun⁹. Et ip̄o mun̄ ē om̄ usū gracie cū p̄e et
filio. Ip̄e em̄ regit et erudit. isolatur et p̄ducit etiā
ad xp̄m. quā ip̄e fili⁹ sine ruga et macula trahet
regnū deo p̄i. sicut a p̄e p̄ filiū et sp̄m sc̄m diuin
descenderunt ymo idē poti⁹ in sp̄u diuino ad nos descendere

De ineffabili
m̄a dei.

Pater n̄q̄ tradidit filiū suū quo redimēt seruos.
 Hisit spm̄ sc̄m̄ quo et seruos adoptaret in filios fili
 a dedit in p̄cū redēpaciōis: spm̄ sc̄m̄ ī priuilegiū adop
 tiois: se demq̄ seruat totū hereditatē adoptatis. Ne
 mo igitur de dei pietate diffidat: qm̄ maior ē eī m̄a:
 H̄ m̄a m̄sera. Et quisquis ad eū toto corde clamauit
 exaudiens illū q̄ m̄ors est. Tardus siquidē videt̄ eī pec
 tori vēmā dare. q̄ ip̄i p̄dri vēmā accip̄e. Sic em̄ seq
 uiat reū absoluē a tormento consciēcie sue: q̄ plus
 auict̄ eī op̄assio m̄seri: q̄ ip̄m̄ m̄serū passio sui.
 Capax ē aīma om̄i: q̄ p̄sonabilitatē ad cognitionē
 p̄dōcupabilitatē ad dilectionē vniuersitatis capax īueni.
 Sunt em̄ ī aīma naturalē sensa et affecta et si id q̄ aīa
 et naturalē affecta quo suo ordine et gradu om̄ia diliḡ
 veruptamē facultates et q̄ instrumēta cognoscendi
 et diligēdi habet ex natura: cognitionē tamē veritatis
 et ordine dilectionis nequaq̄ habet nisi ex grā. Facta
 siquidē a deo mēs rōnal̄ sicut eī ymaginē suscipit:
 ita cognitionē et amore. Vasa em̄ q̄ creatrix sapientia
 format ut sint: adiutrix grā replet ne vacua sint: si
 strenuū operariū īuenient. *Diffinatio aīme. Cap. xii.*

Aīma ē substācia rationalē intellectuālē a deo sc̄a
 spiritualē non ex dei natura. si p̄ca⁹ creatura ex
 nichilo facta, in bonū malū q̄ cōuertibilē. et ideo aliq̄
 tens mortalē. m̄q̄tū m̄ deter⁹ mutari. et a voluntate dei
 aliq̄ p̄cipacatē brā sit alienari p̄t. et aliquaten⁹ imor
 talis. qm̄ sensu quo eī post hāc vitā bene v̄l male sit
 amittē no potest. Non p̄ actis ante carnē gestis me⁹

tuit ut i carne includetur ut quidam voluerunt. si nec
ideo per eum in horae sine sorte peccatum. nisi a christo fuerit libe-
rita. Dei enim mutuaria ad corpora veit. ubi si secundum ei pre-
ceptum agere vellet. mercede aciperet eternae vite. et so-
cietatis angelorum. si autem contempneret. inustissimas penas et
amarissimas luceret. sive doloris continuus sive ignis eterni.

Hinc ex eo **D**e dñi spūs et aīmē et duplī vita et
dicta ē q̄ ad vivendū admittit corp̄. hoc ē vivificat̄.
Spūs nāq̄ ē aīma p̄ spūali natum. vñ p̄ eo q̄ spūt̄
i corpore appellat̄ est spūs. **A**īma et spūs id est i cor-
pore. q̄uis aliud notet aīma et aliud spūs. **S**pūs enim ad
substāciā dī. aīma ad vivificationē. **E**adem ē essentia. si
proprietas diuisa. nā id est vñ spūs. ad seipm̄ dī spūs.
et ad corp̄ aīma **S**pūs. māq̄ ē ratione predita substā-
cia rōnalis. aīma. iqt̄ū ē vita corporis de qua dictū ē.
Cui p̄diderit aīam suā saluā faciet eā. i. quisquis habet
vitā ppter dñi. que nūc corporis vivificationē ex aīa te-
poraliter mortalē constat. libēter despererit. i futurā enī
dem corporis. nō solū aīme. vitā eternā. sed et immortale
recipier. **H**uāna autē aīma que i corpore ē habet et
extra corp̄. aīa pariter et spūs vocari p̄t. Nō due aīe
sensual et rōnal. altera qua hō vivat et altera qua
ut quida putat sapiat. sed vna eademq̄ aīa p̄ semper
ipām vnit p̄ intellectū. et corpus sensificat p̄ sensum.
huānū nāq̄ corpus nec viue nec nasa sime aīa rōnali
p̄t. **V**egetat̄ tñ et mouet̄. crescat et huānā formā re-
cipit in utero priusq̄ aīam rōnale recipiat sicut etiā
vulgula et herbas sime aīa moueri et incremetā h̄c
videm̄. **D**uplex quidē est vita aīme. alia qua i carne

113

viuit. et alia qua viuit i deo. Duo etiam sensa i homine
sunt. unum intenor et unum exterior. et utrumque bonum suum
habet quo reficiatur. **S**ensa intenor reficiatur i contempla-
tione deitatis. exterior vero in contemplacione humanitatis pro-
tei enim deus homo factus est. ut totum hominem in se beatificaret
et tota conuersatio hominis esset ad ipsum. et tota dilectio esset
in illo. cum assidue carnis videtur per carnem. et assidue metibus per
deitatis contemplacionem. Hoc erat totum bonum hominis. ut siue
ingredieretur sine egredieretur. pascua i scorte suo inuenirez
pascua foris i carne salvatoris. pascua mts i diuitate
creatoris. **H**oc bonum magnum sequitur est malum. quoniam perditum
bono quod mts erat egressum est anima ad bona aliena quam foris
erat. et fecit partum cum delectacionibus sedi. requiesceret super
per illas. non attendens absentiam boni sui interioris. eo
quod solitudo suas cerneret in bonis alienis. **N**ec cum
exterior sensu carnalis bono suo vtitur. intenor sensu
metibus quod obdormit. **N**ec enim cognoscit bona interioris sensa. qui locutus est exterior bonorum. **C**apitulum
Nec qui i carne viuit i carne sentit. et dolores
carnis fugit in quietum potest. **V**ulnera autem anime prostrata
ignorat. nec medicina querit eis. **C**um autem mortui
fuerint sensa anime quo viuit i carne. tunc viuiscat
sapientia illa quo sentit semetipsam. et tunc facit
dolores suos et sentire incipiet vulnera sua. tanto quanto
pro proprio. **M**agis enim nocet malum quod magis est
intimius. et magis prodest bonum. **O**rdo spiritus dicitur de septem modis capi-
Spiritus mltibus modis dicitur namque spiritus deus. **V**e-
t et angelus. et aer iste et flatus aerens. qui a
corde receptus et inde per totum corpus emissus mortalium

vitâ flatu natio ostinet. **I**ste tamen spûs nre aia di-
ci nō potest: qz aeris vanetate dissolutur. **D**icitur
spûs aia sine pecoris sine hois. **D**icit spûs mēs ino-
nalis: vbi ē quedâ vis quedâ sanctilla tâq; oculi aie:
ad quē p̄tinet ymago et cognitio dei. **O**culi emi aime:
ē mēs ab omni labore corporis pum. **A**gentis aspectus est
incio: intellectus visio. **T**ria hec omni aie sū necessaria.
vt sanos oculos habeat inspirat et videat. **S**anos
oculos habet: cū a mortalium cupiditatib; purgata est
atq; remota. **I**spicit: cū in deo luce oculos contemplatio
figit. **D**idet: cū i illa contemplatio inspirat: q̄ta sunt gra-
dia q̄ta letitia: q̄ta serenitas: q̄ta iocunditas. **S**amtib;
facit illa secundū aspectu rectâ visio beatam. **C**ū emi ab
omni sece fuerit liberata. maculis q; diluta. tūc se de
mq; in seipâ libetissime tenet. et nichil sibi metuit
aut. **V**illa culpa sua q̄q; angit: et tūc ingenti
quadâ et incredibili fiducia pergit in deo.
id est in ipsam contemplationem veritatis. **I**spic-
tū siquidē rectū sequitur ipsā visio dei.
qui ē fīmis aspectus. **S**ic aia ipsā prius sanat: san-
ta introducitur. introductory reficiatur. **S**pûs etiā est
quedâ vis aime mēte inferor: vbi corporalium terri-
silitudines exprimitur. **F**reū iste spûs corpus ē sed cor-
pori simil. **C**ue emi spû videntur corporalia nō sūt
s corporib; similia: vt facies hois que nobis formata
nota ē: et i memoria nostra habet ymaginē suā. icorpo-
ralē quidē s corpori similem: ad quā reuiri q̄cū dan-
sis oculi eā cogitamus. **H**udi quoq; ista mirabilis
pulchritudo et nobis foris presto est. et i memoria

habet ymaginem suam: icorporale quidem si corpori silentio:
ad quam reaum cu[m] clauso oculu[m] ea cogitamus. Quid enim
est ad corporis sensu aliqd corp[us] i loco. hoc est ad animu[m]
sensu silicudo corporis i mediorum: et quod est intentio voluntatis
ad corporis visu visioneque copulacionis: hoc est eadem
intentio voluntatis ad copulacionem ymaginem corporis que
est i mediorum et visu cognitatus. Ille sp[iritu]s d[omi]ni factus ad ymaginem
et similitudinem dei: in quo est cognitio veritatis et
amor virtutis. ymago est cognitio similitudinis i dilectione.
Imago q[uod] rationalis: similitudo q[uod] spiritualis. Heret siquidem
veritati nulla interposita substancia. Ad rationale nomen
quo rationam intelligimus et sapientiam spiritu dicimus.
Huc autem spiritu aplius mente vocat dices Renouamus
spiritu mentis vestre: et mente nichil enim aliud est spiritus
mentis q[uod] mens: sicut non est aliud corpus carnis q[uod] caro

Dens dicitur a mente. **S**ic mens et quod capax omnis for-
mene autem grece luna latie dicitur. Et sicut luna **Cap. vi.**
descendit et decessat et vania via similitudine q[ui]nitatur in
id tamen quod fuit quadam perfecta nouitate se restituit: sic
mens nunc caput sumus inservit. nunc deedit i m[od]i finia:
nunc sese sibi venis referens. falsa redarguit modo ad
corporalia regenda reflecti modo eternis rationibus inspira-
tendis vel consulendis adheresat. Ratio siquidem est men-
tis aspectus quo bonum malumque discernit: virtutes eli-
git deum q[uod] diligit. **H**ens omnisorum capax est: et omni
reni similitudine insigmita diuina dicitur esse naturali quadam
potentia et naturali dignitate predita. **R**atio iuisci-
lui reni causas per intelligenciam apprehendit: et visibili
sensualium formas per sensuum passiones colligit.

et sic siue per sensus ad sensibilia exeat siue per intelli-
genciam ad iuisibilia ascendet. rem solidum ad se per-
trahit. punita cognoscit. absencia intelligit. ignota ut
remota inquirit. et in iuuentis versat actu mentis.
Rationale autem et intelliguale non quo inacionam intelligi
et sapiens mete dicitur. que ita facta est ad ymaginem dei
ut nulla interposita natura ab ipsa veritate formetur.
Amens enim ab eo deo est quem eminet in anima prestatior omnibus
autem est a qua procedit intelligentia per ipsam utque intel-
ligentia virtus veritatis intelligit per sapientiam diligit.
Sapiencia enim est amor boni siue saporis boni et sapore
enim dicitur. mens visio est intelligentia. Gustus sapientia
Illa contemplatur ista delectatur. Cum ab inferioribus ad
superiora ascendere voluntate prius occurrit nobis sensus. de
inde ymaginatio postea incho cogitationis. deinde intellectus
postea intelligentia. et in summo est sapientia. Summa namque
sapientia est ipse deus. Sapientia hois est pietas et cultus dei.
Sensis ea vis autem est que rem corporalem. corporeras
principit formas presentes. Ymaginatio est ea vis anima
que corporalem rem corporeras principit formas sed absen-
tes. Sensu namque formas in materia principit. Ymaginatio
extra materiam. Ea vis que exteriora formata. sensu dicitur.
eadem usque ad ultimum traducta ymaginatio vocatur ymagi-
natio namque de sensu oritur. et secundum eius diuisitates
ipius quoque variationes. Multa videt anima carnali
bus oculis. multa enim fantastica ymaginatio principit.
Et ubique distenditur mouetur. erigitur et fluctuat
videtur. non a se egredies. sed in semetipsa tamen in magno
percurris spacio peragatur. Non exit ad illa. sed tructabili

115

suis sibi illa representat. **H**abet in se anima latitudinem,
longitudinem et altitudinem. **N**on per caritatem deum et omnes
fideles sibi prelectur. Per meditationem omnissa que a pri
mo mundi usque ad finem deus propter manum salutem operantis
meditatur. **P**er contemplationem que sursum est celestia me co
templos. **R**atio est ea vis animae que rerum corporearum na
tum formas differentias propria et accidentia papit omnia
corporea. sed non extra corpora nisi ratione subsistens. Abstu
bit enim a corporibus que fundantur in corporibus non actione.
sed consideratione. **R**atina enim ipsius corporis secundum quam esse
corporum corporum est nullum utique corpus est. **I**ntellectus est vis dic
que inuisibilia papit. sicut angelos demones animas et oculi
spirituum creatur. **I**ntelligencia est ea vis animae que immediate
supponitur deo. **C**ertus siquid ipsum sumum verum. et vere in
comparabile. **S**ic anima sensu papit corporeal. **I**magine
ratione corporum similitudines. **R**atione corporum naturam. **I**ntellai
spiri animalium. **I**ntelligencia spiritu animalium. **E**t quod sensu pa
pit ymaginatio representat. cogitatio format. ingenium
invegit. ratio iudicat memoria seruat. intelligencia copre
hendit. et ad meditationem sine contemplatione adducit. **I**n
genium est ea vis animae sive intellectio qua se extendit anima
et exercitet ad cognitorum cognitionem. **I**ngenium ergo ex q
uitate ignota. **R**atio discernit iuventa. **M**emoria recordat
dictata. et affect adhuc indicanda. **S**ic sit ascensus ab inse
nioribus ad superiora. et yma a summis dependet. **I**ntellai
sanctus quecumque ymago et similitudo est intelligentie. **R**atio utel
lectus. **R**acionis spiritus sive ymaginatio fantastici cor
pus. cui eadem supremum corporis corporum et ignis quadam simu
litudine iungitur. et igitur aer. aer aqua. aqua terra. Sen

*ra me sapior
et prudenter*

110

sus informat ymaginatio et ymaginatio intencionis
et facit sapientiam sive prudentiam. **R**ursum idem occurrit
diuina presentia informat ea: et facit intelligentiam sicut
sapientiam. **E**st itaque in ratione quiddam ad signa et telestria
intendens et id dicit sapientia: et est quoddam ad transitoria
et caduca respiciens. **E**t id vocatur prudencia. **H**ec duo ex
maone sunt: et in ratione consistunt. **E**t dividit se ratio in duo
in sensu et deorsum. **S**ensu in sapientiam: deorsum in prudentiam
qui in veritate et mulierem dicit vir sit superior et regat: mul-
ier et inferior: et regat. **V**nus dicit melior est in quantum viri quam mul-
lier beneficiorum. **M**elior siquidem est: qui per celeste desiderium
accensum carnem etiam necessaria ei subtrahendo affligit:
quam qui per carnale affectum resoluto per omnia que quomodo
sunt ei satisfacte intendit. **C**ontra iuuant vires ad actum et ad

Sensu iuuatur exterius. **O**culi diuisitatem obiecto:
carnis quam ex natura habeat facultatem videndi.
michi tamquam per se sequitur visus nec auris auditum nisi
beneficio lucis exterioris et somni. **I**maginatio iuuatur enim
per ex sensibilibus capitur. **R**atio iuuatur interius quam spi-
ritus intencionalis ex dono creatoris habens ad cognoscendum
verum et ad diligendum bonum. nisi ratio lucis interioris
fuerit perfusa et calore successu: nimirum sequitur sapientiam
cognitionem sive caritatis affectum. **I**ntellectus et intelligentia iuuatur superius: quia deus et ignis et lux est. **T**unc
ergo splendor emittebatur ex se quem restringeret etiam in se illu-
minat intelligentiam ad cognitionem veritatis. **I**gnis autem
calorem ex se emittebat sed non amitterebat: inflamat affectum ad
amorem virtutis. **E**t sicut sole non videt oculi nisi in lumen
solis: sic verum ac diuinum lumen intelligentiam videre non

poterit nisi in ipsius luce Dñe mei propheta. in luce tuo
 videbitur lumen. Cū enim mortale hoc induerit immortalitatem et corruptibile hoc induerit corruptionem. tunc
 mente patitur et corpore spuiales effecti. sed in modulū
 huius p mētis illuminacionē omnia sciem⁹: et p corporis
 corruptibilis levitatem ubique est poteris. Volabim⁹ mē
 te p contemplationē: volabim⁹ corpore p corruptionem.
 Discernem⁹ mente et corpore. cū sens⁹ nūi corpori ver-
 tentur in rationē: ratio in intellectu. intellectus in intelligē-
 tia: intelligētia mutabitur in deū. Sensu visibilia pa-
 pūntur. In ymaginacionē continetur visibilium ymagines
 et similitudines. Et ad rationē pertinet visibilium rationes
 et dissimilaciones. Et invisibilium investigationes ad intellectum
 Et ad intelligētiam spectat spuialis et diuinorū contempla-
 tiones et apprehensiones. Sens⁹ vero et ymaginatio
 ad rationē nō ascendunt si infra remanētes eā aliquaten⁹
 deducere possunt: et qđ alonge quedā ostendit ad que non
 possunt pervenire. Simili quadā proportione intellectum et intel-
 ligētiam ratio uiuare pē s̄ ad statū eorū nō valer asten-
 dere: qđ metas suas et fines prios habet quos tran-
 scandere nō pē. Sensu et ymaginacionē cū ceteris am-
 malib⁹ coia habem⁹. Videbitur siquidē visibilia et visor
 recordari. In quibusdam etiā sensib⁹ nos supererit. Quo-
 ma iustū fuit ut brutis animalib⁹ quib⁹ nichil dandum eāt
 in intellectu. aliqd ampli⁹ daretur in sensu. et econuerse
 tanto maior necessitas indicat homī exercitūde rōm⁹:
 qđ maiore defectū patitur sensualitatis. Ratio autē
 inde mapit unde aliqd occurrit. qđ nob̄ cū animalib⁹ nō
 sit eō. Quedā ergo s̄t in fini rationē. qđā inē rationē

quedā sup̄ inādōne. Inſtrūtione ſt̄ que ſenſu p̄a
pim⁹ ſicut dūm et mollia calidi et frigida candide
et ingra. Iux̄ inādōne ſt̄ et p̄uia rācōm que rōne
percipit ut inmoda et inmoda vera et falsa. iusta
et iuſta. Rācio ſiquidē eſt quidā mot⁹ aūm. viſum
mētis acuēs veri q̄ a falsis diſtingueſ. Dup̄ inādōne
ſt̄ que nec ſenſi docet nec rācio pſuadet ſi aut dūm
na reuelacōe p̄ſchēdūt. aut ſcripture auctoritate
credūtur. Sicut deū i vna ſubſtācia trinū et in trib⁹
pſomis ſubſtācialit̄ vni. De⁹ ſiquidē ē rerū vniuſi
tas ita q̄ nullū ſingulorū et ideo motib⁹ rōm⁹ non
ſubiacet q̄ rācio nō ē mī de re aliqua. Cū ſit aūma
et quōd dīm̄ ſiſis appelleſur nomib⁹ et quōd duplices ſt̄ actioſ

Huīma ē ſp̄ ſt̄ intelliciāl rācōnāl ſemp viuēd̄
ſemp i motu bone male q̄ voluntatis capay
que ſim⁹ bengintate aetorū atq̄ ſcdm op̄is ſu offi
varius nūcupat noib⁹. Dia⁹ nāq̄ aūma dū vegetat
Sp̄us dū contēplat. Senſi dū ſentit. Aimm⁹ dū ſap̄
Hens dū intelligit. Rācio dū diſcernit. Mētoria dū te
cordat. Volūtas dū conſentit. Iſta tñ nō diſcernit
in ſbā quēadmodū in noib⁹ qm̄ om̄ia iſta aūm̄ i
Prietates quidē diuine ſi eēnāa vna. In ſp̄u tamē
et aūm̄ p̄t eē dīa. qm̄ om̄is aūma ē ſp̄us ſi nō oī ſp̄
aūma. Cū duplices ſt̄ actioſ. Alio nāq̄ q̄ ſilio erigit
ad deūlalio idmat̄ ad carnē. Indimat̄ autē ſic ſu
ſit ſubtil̄ et iuſibil̄ videri nō p̄t. p̄ potēcias ſuas
ſe extēndit et ondit. P̄ q̄cupabilitē nāq̄ appetit.
P̄ uiaſabilitē q̄tēpt̄. P̄ rācōnabilitē m̄ vnuſi
diſcernit. Tota autē eēnāa in hys potēcias ſuis coſiſit.

no

117

hec p partes diuidit: cu sit simplex et indiuidua.
Or si aliqui ptes hre dicit rōne potis filiūdū q̄ ve
ritate opōms intelligēdū ē Triplex nāq; sba ē aīma
nec aliud nec mīn ē māo i sba q̄ aīa s̄ nec aliud
nec mīn ē māo ul' q̄upiscēa q̄ aīa s̄ vna eadē sba
s̄m diuisas potēcias diuisa sortit vocabula Has potē
cias habet ante q̄ corpori q̄m scat̄ naturales em̄ s̄
et nec aliud s̄ q̄ ipa Tota nāq; aīe substācia i h̄s
tibz plena et p̄fctā q̄sistit: i m̄ rōnabilitate q̄upisat̄
rōnabilitate q̄ quādā sua t̄mātē Et tota hec t̄mātē
ē q̄ quādā aīe vītas i ipa aīma Deus ē oīā sua
et aīā ē quādā sua Habet siquidē natūrlia et ipa oīā ē
Potēcias nāq; et vīres ei⁹ idē s̄ q̄ ipa Habet etiā quādā
accidentalia que ipa nō ē. Sue vīrūtē nō ē
Nō em̄ ē sua prudēcia nō sua tēperātia nō sua fortitudo
nō sua iustīa Potēcias autē aīme s̄r̄ māonabilitas
q̄upisabilitas rōnabilitas Vires s̄r̄ sens⁹ Imaginā
ratio Memoria Intellect⁹ Potēcias tamē p̄nt
diavīres et vīres potēcias De amītīa qua q̄ūgit̄ aīā
Quibusta affīombz eti quādā amītīa corpori Cap
aīā corpori q̄ūgit̄ur: s̄m quā amītīa nemo i
tīmē suā odio habuit Sociata nāq; illi. licet ei⁹ so
etate pregrāuet̄: ineffabili q̄dīaoē diligiti illud amat
mīterē suū eti ideo libera ē nō potest: dolorib⁹ ei⁹ vehe
mīter affīat̄: formidat mīterū. q̄ mori nō p̄t Tm̄
desī. q̄ p̄ naturā defīce nō p̄t. Oculorū speculaaōne
depasat̄: sonoris delēat̄ auditib⁹ suauissimis iocū
dat̄ odorib⁹ larga epulacōe refiat̄: et licet h̄s reb⁹
nullaten⁹ vītāt̄: grām tū mēvōre affligī si subtrahat̄

Huc etiā nō nūq̄ subrepit via q̄traua rōm. dū
aiā dilecto corpori idulgēa⁹ remittēdo locū nosc⁹
prebere pcc⁹ **D**sens⁹ quoq; progredit⁹ etiā ad ca
pūs mouēdū et viuisicidū. **T**rouē nāq; si foran⁹
na i corpore huāno: quibz fī naturale cōtēperat⁹
influit et effluit omē quo idē corp⁹ vegetatur et
regit⁹. **H**ut etiā vtriusq; qdā silia sa; corporis su⁹
premū et spūs ifsmū: quibz fī naturae qfusio⁹
psonalī tamē vīnone facie neci possūt. **S**ilia nā
q; gaudeſ silibz. **I**taq; aiā q̄ vere spūs ē et caro nā
vere corp⁹ ē m suis extremitatibz facie et couem
enter vniūt i fantastico aiē q̄ corp⁹ nō ē s̄ simili
corpori et sensualitate carnis q̄ fere spūs ē q̄ fīne
aiā fieri nō p̄t. **H**ic ut em supmū aiē. et mēs ul̄ intel
ligēcia. ymaginē gerit et silitudinē sui superioris
v̄ dei vñ et ei⁹ susceptum eē potuit et ad vīnone
psonalē eaq; qn̄ ipē voluit absq; vlla diminutio
nature fuit. **S**ic supmū carnis scilicet sensualitatē
aiē geret silitudinē ad psonalē vīnone ei⁹ cēntiam
suscipere p̄t. **N**ec illud mītu ē cū etiā m sensu et
memoria peccatis qdā ē mutatio rōnabilitatis et i ap
petu voluntatis et m his que refugit reprobaōne
Spūs nāq; corporeus q̄ vere ē corpus etiā sensu
naturalit mīta discernit et vi occupabilitatē clig⁹
et v̄ natura unsabilitatē mīta reprobat et fugit.
Habet siquidē corporea vita quoscū grad⁹ iārem⁹
torū quibz proficiat ad ymaginē sume vite. **P**rim⁹
em grad⁹ corporee vite ē sensificatio. **S**ecōd⁹ p̄ sensu
ingrediens ymaginācio. **T**erti⁹ p̄ ymaginācōe corp⁹

dñi memoria. Quarto s^m sensuū interiorū passionē
 quedā sine discretiōe intelligētē et p*u*identia. In qua
 quidē ē q̄ rōm̄ ymagō et nulla rāo ē. In hys oībz
 corporeā vita vitā spūalē iunctat^r p*m*ū in eo q̄ sc̄it
 d̄edō in eo q̄ sensuū q*ap*it^r 3° m eo q̄ accepta retinet
 et eo in eo q̄ siue i ymaginatis siue in sensibz q̄ in
 quidā rōis similitudinē siue ad corporēdū siue ad fugit
 dū se mflētit. Cōuientissimā autē media carnis et
 q̄mē st̄ sensualitas carnis q̄ marie ignis ē et fataſ
 trāi spūs qui igne^r vigor dia^r. Vn̄ quidā loquēs de
 quābz dīat. Ignēs ē illis vigor et origo celestis. M̄na
 societas carnis et aic̄ spūs vite et limi terre sic enī
 scriptū ē fecit de^r hoīem de limo terre et inspīravit i
 facē ei^r spūculū vite. Dans ei sensuū et intellectuū. vt
 v sensuū lūtū sibi associatū viuiscaret et p̄ intellectū
 regaret. Et ut p̄ intellectū mta ingredere et cōteplaret^r
 dei sapiam; et p̄ sensuū foras egredere et q̄teplaretur
 opa sapientie. Intellectū mta illustrauit. sensuū foras devo
 rauit vt in virtuoz refōne iueneret mta ad felicitatē
 foras ad iocunditatē. Et q̄ bona extēnora diu stare nō
 p*u*lit. in sss̄ ē homo ab exterioribz ad interiora redire.
 et ab interioribz ad superiora ascendē. Tante em̄ dig
 nitatis ē huāna q*ditio* ut nullū bonū preter sumū
 bonū sibi sufficere possit. Plenū fuit miraculo q̄ tā
 diuina abiūtē et tā diuersa adiūtē potiunt quāgi-
 nec min^r mirabile fuit q̄ limo mō deus se cōuixit
 vt sibi iuicē vniueretur deus et lim^r. tanta sublimi-
 tas et tanta uilitas. Nichil em̄ deo sublimi^r et n^r
 limo uili^r. Mirabil^r fuit quietio p*ma*. min^r et sedā

hunc minime mirabil' eum tercia cu[m] ho[mo] et angel[u] et de-
ent unus sp[iritu]s. Eode namque bono bono est homo.
quo bonu[m] est angel[u] et eodemque bono utique est beatus.
Si tamen ambo idemque eadem voluntate. eode spiritu caput
Si enim tam disparate naturam carnis et animae ad unam se-
dimentationem atque amictiam deus coniungere potuit. nequaquam
erit impossibile ei rationale spiritu[m] qui usque ad consorium tor-
ren corporis humiliatio[n]e est. cu[m] eode corpore glorificato. ut
sit ei glorie quod fuit sarcane. ad consorium beatitudinem spirituum
qui in sua puritate postea exaltare atque ad suam glo-
rie pericopatorem sublimare. Ad hoc siquidem sola carni
tate nulla necessitate cum creavit alassius ut suam glo-
rificare p[ro]pterea faceret. **S**i ergo tamen gaudium et tanta len-
cia est vita ista temporalis que ostendit ex propria sponte
in corpore corruptibili. quanto leticia et quanto gaudium
erit vita eterna quam ostendit ex propria deitatis in spiritu ratione.
Dubia autem ergo corpus anima. animus deo et uno spiritu
erit cu[m] eo. ita tamen si in humilitate premauerit et gaudi-
am sui creatoris per quam glorificatio est agnouerit. **Dicitur**

Ex carne et anima ostendit homo carnis et anime. **Capitulo**
et unius bonum suum habet in quo gaudet et ex-
ultat. Bonum anime est deus cui affuetia dulcedis sue.
Bonum carnis est mundo cui habundantia iocunditatis sue.
In mundo iste exterior. deus autem interior. Nichil enim
deo inter et nichil eo presencia. **I**nterior omni re quam
omnia in ipso sunt. exterior omni re quam omnia sub ipso sunt
et ipse super omnia. **A**b hoc ergo mundo reverentes ad deum
et qui ab ymo sursu ascendetes per nosmet ipsos transire
debemus. **A**scendere enim ad deum hoc est intrare ad semetipsos.

119

et nō solū ad se intuire s; messabili quoā modo in
intimis seipm transfeare. **C**ui em̄ intimus inter
intimiscus penetans. seipm transcendent. ille veniat
ad deū ascendit. **A**b hui ergo mūdi distractioib; cor
nūm colligam. eti ad cetera gaudia reuocem⁹. **S**i
si cor nūm sp̄ tenere nō possu⁹. salti ab illatis et va
ms cogitationib; restrigam⁹. **D**icit aliquā m̄ diuīc conte
placiois luīe figere valeam⁹. **H**ec ē em̄ requies cor
dis nūi cū in dei amore p̄ desideriū figitur. **H**ec ē vi
ta cordis nūi cū deū suū q̄emplatur. et ipā sua con
templatioē m̄tq̄ reficiat. **E**t dulce illi semp ad considerā
dū. qđ ad laudādū et amādū semp ē suane. **R**ichil
em̄ ad bām vitā prestāc⁹. videtur q̄i velut clausis
carnalib; sensib; extir carnē mūdū affectū q̄ipā m̄
semetipm couerti. alienūq; effectū a mortalū cupi
ditatib; sibi soli et deo loqui. **P**er que anima corp⁹

no

no

Qvm aiā sit incorporeā āmīstant et quō **Cxi**
p̄ subtiliore naturā corporis sui. i. p̄ ignem
et aerem que in ipō quoq; mūdo p̄cellētia s̄t corpora
et ideo magis sp̄ni silia corp⁹ āmīstant. **I**sta siquidē
priora exceptū virtutes aīē viuiscentis eo q̄i ī corpore
nō nature s̄nt. p̄iquora q̄i humor et terra ut ad eorū
primum mīsteriū tota moles āmīstret. **N**ull⁹ sine his
duob; ul ī corpore sens⁹ ē. ul ab anima spontanea
corporis mot⁹. **I**gms et aer q̄i levia s̄t mouet terrā
et aquā q̄i grauia s̄t. **T**rippi corpora p̄ abcessū
anime moueri nō videm⁹. **O**rūa igms et aer q̄i duo
per aīē p̄nīcā tenet̄ in corpore terreno et hūndo. ut om̄
quatror fiat temperātā. post eiusdem anime abcessū

ad supna euadunt ac sese expedunt. Corpus autem
qpositio fit sic. Corpus constat ex officiis mebris.
officia ex qsilibr. qsilia ex huoribz. huores erabz
abi ex elemenis. Et nichil horum est anima. sed in istis tunc
in organis agit. et per hunc corpori qsilut et hinc vite so-
ciat in qua fons est homo in animam vivam. Que cum tem-
perata et ordinata fuerint coquunt vivificatorum. et
nunc anima recedit. Si vero distempata et qfusa fu-
erint in vita recedit anima secum trahens omnia. sensu salis-
et ymaginacione in actione intellectu intelligentiam occupa-
bilitatem et unsabilitatem. Et ex his secundum meritum affi-
tus ad delationem sine dolore. Corpus autem quod per me-
gum tamquam organum qtempatii dispositum fuit ut me-
los musicum in se contineret et tactu resonaret nunc con-
tinetur et mutile ad electionem iacet. Nam vero reunitur
vbi vires suas exercitat requiescat ab his terribus
motibus quibus corpus per tempora et locum mouebatur ipsa
per tempora et illocaliter mota. Quid et si organum per-
si non melos nec quod organum mouebatur. Numa intellit
et corpus posita mouetur per tempora remissa quod obli-
ta fuerit et discendo quod ignorabat vel volendo quod no-
lebat. Per locum autem non mouetur quoniam per locorum spacia
non distenditur. Deus autem corpore non egit visitatio-
nem loco ut alibi. Nec tempore ut aliquando. Nec tunc
ut aliunde. Nec forma ut aliqui. Nec aliquo genere
sibi in quo subsistat. Cap. xii. De excellenti natura anime. Quid vivit
Habet autem qualiter priua natura anima. Quid vivit.

que veraciter nō possit in aliqua fantasia corpora
 lū ymaginacionū quas p̄ sensu carnis papim⁹ co
 gitari. s̄ mēte intelligi vita q̄ sentiā. Intelligi p̄
 viderū ut sentia nō p̄t Non em̄ ē corpus nec d̄m nec
 vita sine sensu qual' ē in arboribz; nec vita sine in
 aonali mēte qual' ē in animalibz; s̄ vita et p̄petua vi
 ta. nūc quidē minor q̄ angelor̄ s̄ futura q̄ angelor̄
 si ex p̄cepto creatoris hic bene vivent. Preceptū ei⁹
 est ut in dilectionē maneat. Manete inq̄ i⁹ dilectionē
 mea. P̄ dilectionē nāq̄ inacionale creaturā sibi copu
 lauit ut deū sp̄ haberet. et in eo maneret. de eo sp̄
 in eo delēans gaudes et exultas. P̄ dilectionē creator
 suo et sibi ince rōnalis creaturā copulata ē. Soluq̄
 ē dilectionis vinculū q̄ ligat utrosq; i⁹ idipm. P̄ amore
 dei om̄es ei adherem⁹. P̄ amore primi om̄es adiuue
 vni⁹ sum⁹. Ut bonū om̄um fiat singlor̄ et q̄ quisq; in
 se nō habet in altero possidat. Caritas ē via dei
 ad hoīes et via hoīm ad deū. P̄ caritatē nāq̄ veint
 deus ad hoīes. veint i⁹ hoīes. factus est homo. P̄ car
 itate deū diligūt hoīes. deū eligūt. ad deū currit. et
 ad deū puenuit. Sic familiaris ē deo caritas ut ipē
 missiōne habere nolit ubi caritas nō fuerit. Si ergo
 caritatē habes deū habes q̄ deus caritas ē. Misericordia
 ergo ego q̄tūl̄ debere diligere deū meū qui me fecit
 tū nō em̄. redemit tū penitā. Nō em̄. et de mchilo
 me fecit. Nō lapide nō arbore nō auē uel aliquid de
 animalibz. s̄ hoīem voluit me esse. Dedit uiuere sen
 tire tēnere. Penitā et ad mortali⁹ descendit. mor
 talitatē suscepit. passionē sustinuit. et mortē viati.

et sic me restaurauit **P**ericulū et abierā qd i pāl
meis veniātū emū. **V**enit ille post me ut redimēt
me, et tñ dilexit me ut sanguis suū pāl apponēt
ret pro me. **T**ali quidē pacto reduxit me de exilio
et redemit me de servitio. **N**ōn ē eaā suo vocauit
ut mēdīale suū semp eēt penes me. **D**uxit me ole
o letiae quo ipē erat vñct. vt ab vñcto eēm vñct
et a cristo diceret cristian⁹. **H**ic grā ei⁹ et mā ſe
prenēerūt me. **D**e mīstas nāq; pēcul⁹ liberarūt
me liberator me⁹. **O**nī errabā reduxit me, qnī ig
norabam dociuit me. **O**nī peccabā corripuit me
Onī tristabar, consolabatur me. **O**nī despiciabam
coſortauit me. **O**nī ceadi erexit me. **O**nī ſtet tenu
it me. **O**nī vēm ſuſcepit me. **H**ec et alia mīta ſe
at nichil de⁹ me⁹, de quib⁹ dulce erit nichil ſe lo
qui. semp cogitare. ſe grā ſagere. vt p̄ om̄ib⁹ bene
ſciens ſuis poſſim eū laudare et amare. **C**ū erātū
tis ſit p̄ſides. ſingulos ſiplens. vbiq; p̄ſes tuſo
rū curū gerens et mī ſingulis qnī om̄ib⁹ p̄uides. ut
totū ad cuſtodiā meā occupatū video ſi ego ſup cuſt
diā meā ſtabo: qnī om̄i oblita ſit et nichil ſoli inter
dere velit. **S**emp emū ſe p̄ntē exhibet et ſe p̄ntē
offert ſi me patū luenerit. **Q**uocūq; me verterō
non me deſerit miſi p̄ua ego eū deſeriam. **Q**uocūq;
fuerō nō recedit qnī vbiq; eſt. et quocūq; iero eū
luemā tū quo poſſim eē. **Q**uocūq; fecero parata
aſſiſtit. vt pote p̄tius inſpector om̄i cogitationū
intencionū aſſectionū mear⁹. **C**ū hēt diligenter con
ſidero. timeo pariter et ingenti nubore conſiſtor

V qnī im̄ deduc
it me

121

Villū pñtē vbiq; m̄ et oīā occulta mea vidētem
intueror. Multa em̄ s̄t i me de quibz corā oculū ei⁹
erubescit et pro quibz valde illi displicet timet. Nec
pro hys omib⁹ qđ illi vndeā nō habeo nisi tñ
ut diligā. Nō em̄ meli⁹ nec decena⁹ qđ p dilcōne
rependi potest qđ p dilcōne catū ē. H̄ preter rem
dilesse videor s̄ forte nō pret utilitatē mutui et
hys qui meū sentiūt q̄ ego sensio **de cōponē ad**

Hūma presencia sua corp⁹ viuiscat. carinem eam
et sic colligata ē ei⁹ ut nec cū velit se inde
separare possit: nec retine cū iussionē creatoris
audierit. In vita siquidē aīē q̄sistat vita corporis:
et de morte corporis dscēdit mors aīē. Dicit em̄
aīā vita sua facit carnē viue. et de fonte nature
sue irrigat aīāmā: sic caro p corruptelā mate
rie sue. aīāmā si se cupiditatibz illatis illigauerit
occidit. Et cū altera nature videat: alteri⁹ transit
vnaqueq; i virtutis naturā: ut aut carnē spūale
aīāma virtutib⁹ suis prestet: Aut aīāmā carnalem
caro virtutē ei⁹ efficiat. Aīā tñ de morte nichil ha
bere p̄t̄nsi et p via fucat. primatur: nec caro ali
qđ de vita retinere p̄t̄. nisi ab aīā fuerit irrigata.
nec altera in alteri⁹ naturā trāsire potest: nisi aut
virtus infecta. aut virtutib⁹ detessa fuerit. Rōne
m̄signata ē aīāmā: qua artib⁹ docetur egregijs. et
displimis instruit: eximis. ut diuina sapiat et hu
mana trāctet. Ac sic cetera aīālia decēter excellat:
ut pote rōnal substācia. Hoc em̄ p̄p̄ ē aīā: sub
stācia scilicet rōnalib⁹. et spūs rōnalib⁹. Immortalis ē

No de imoilitate
aīāme

âma ne a creatoris sui similitudine dispareare videtur
Non enim poterat esse ymago et similitudo dei. si mortali
termo clauderetur. Scđm quæcumque vero modum vite que
nullo modo posse amittere immortalis est. Scđm vero quæcumque
mutabilitatem qua posse melior et deterior fieri mor
talis est. Et sicut mortaliter est cum beate et bene vivere per
dident. insere tamen vivere amittere non posse. sic respectu ipsius
potest dei corporearum est. Nichil enim invisibile et incorporeum
natura credendum est. preter solum deum patrem et filium et
spiritum sanctum. qui ex eo incorporeus et invisibiliter dicitur. quod
infinity et incorporeum est et simplex et sibi omnibus
modis sufficiens serpens et id ipsum. et cum ubique sit in se
metipso invisibiliter et incorporeum esse demonstratur. Omnis
vero rationale creatura corporea est. Angeli et oes virtu
tes corporece sunt. licet non carne subsistant. Ex eo ita loco
tales naturas corporeas esse dicuntur. quod loco circumstribu
tur. sicut anima humana quod carne clauditur. Que ideo
est et esse in loco et localiter dicitur. In loco quod aliquid habet
propter est. localis. quod quod aliquid propter est totum alibi est non
potest. Non habet tamen corporalem dimensionem nec cor
poralem circumscriptiōnem. quoniam corporaliter qualitatibus expre
ssus. sed quod per presentiam et operationem in loco concluditur.
localiter dicitur. Verum tamen non sicut corporis cui simili loci
priorum medium et simile assignatur. si respectu incorporei
nature que summe incomutabiliter est ubique est. Corporaliter
est anima. quoniam aliquid tale non est ipsa. Non tamen per locum spatiali
orem occupat locum. et breuiori breuior. minorque
sit in parte quam in toto. Nam omnes quidem corporis partem

lus adest simile nec minor in minoribus nec maior in maioribus. sed alicubi intenam et alicubi remissam. et in omnibus tota et in singulari tota est. Sicut enim deus ubique est tota in toto mundo et in omni creatura. Sic anima ubique est tota in toto corpore suo tanquam in suo quotidianum mundo. Intenam tamen in corde et cerebro quoadmodum deus est in celo. Invisibilis et incorporea est anima. Si enim visibilis esset corporea esset. Et si corporea esset patibilis esset et partes hanc neque simile tota in uno loco esse posset. Nullum enim corpus aut sicut totum tangi. aut simile totum tangere potest. anima vero in quibusque locis motibus vel actionibus tota simile adest. tota videt et tota visorum remansatur. Tota odorat. tota odores recolit. Tota audit et tota sonor meminit. Tota per linguam et palatum sapientem sentit. et discernit. Tota tangit. et dura et molia tota simile approbat et repudiat. Salta vero et suada summo tamen digito tota discernit. Tota est visus. tota est auditus. Tota meminit. et cum tota meminit. tota est memoria. Cum tota voluntate tota est voluntas. Cum tota cogitat tota est cogitatio. Cum tota diligit tota est dilectio. Potest tamen ex parte cogitare. et ex parte diligere. Ex parte

Habent anima de qualior affectibus et in aliis virtutibus. affectiones quibus exercetur ad virtutes animae et dolor namque de peccatis. timor de suppliciis. desiderium de promissis. gaudium de premiis. quedam exercita virtutum sunt. Habet etiam virtutes quibus instruitur et armatur contra vitia. Prudentia namque facit quod debeat factum Temporalia habet ut prospere fortitudinem agere aduersa. Justitia qua facit quod debeat cuique reddere.

Prudencia ē stare qd possis fortitudo facē qd possis
Temperantia nō p̄sumē qd nō possis **I**ustitia nolle
plus q̄ possis **P**rudencia ē m̄ eligēdis tēperātia m̄
vtendis fortitudo i tolerādis. iusticia i distribuēdis.
Prudētia ē m̄chil pumēdū appetē et m̄chil p̄et ius
tū velle facē. **T**emperantie ē m̄chil m̄si turpia tm̄e
et q̄q̄ agm̄ aut cogita ad rōis normā diriger.
Fortitudinis ē terrenas cupiditates nō tñi reprimē
s̄ pente obliuia. **I**ustiae ē oem̄ aīm̄ cogitationi
ad solū dñi dirigere eūq̄ tāḡ m̄chil aliud sit tota
mētis acie intueri. **H**abet etiā aīa sacramētales
virtutes quib⁹ iniciat̄ saliz baptismū fidē spēm vñ
tionē confirmationē 2⁹ quib⁹ deo cōsecrat̄. **H**ab̄ etiā
virtutes quib⁹ p̄ficiat et deo cōiungit̄ ut ē hūilitas
punitas caritas. **H**uilitas eā deo subiect̄. **P**unitas
iūgit̄. caritas vñit. **H**ab̄ quoq̄ aīma vites quib⁹
quib⁹ corpori q̄m̄scetur. quarū p̄ma ē naturalis. **V**er
vital. **T**erna aīmal. **E**t sicut deus tñi et vñi. vñ
et p̄fē om̄a tenet. om̄a ip̄let. om̄a sustinet. oīa
supercedit et artūplicat̄. **S**ic aīa hys tubz virt⁹
p̄ totū corpus diffildit̄. nō locali distenāt̄. s̄ vi
tali intensione. **N**aturali virt⁹ operant̄ sagittū
in epate. et alios huōres. quos p̄ venas ad oīa corp⁹
mēbra transimit̄ ut inde augēatur et nutrit̄.
Dis ista quadrifana ē. **D**ividit̄ nāq̄. appetitua
retentua. expulsua et distributua. **A**ppetitua
necessaria s̄i corpori appetit̄. **R**etentua sup̄partea
net̄ donec ex illis vñlis digestio fiat. **E**xpulsua no
tua et sup̄flua expellit̄. **D**distributua bonos bone

aboru huores omnibus membris distribuit. put cuique ex
 pedit. **I**stas vires habet auxilia et ideo corporis esse vi
 dentur non anima. **V**is vitalis est in corde que ad obti
 perandum seruorem cordis aerem haunendo atque reddendo
 vita et salutem toti corpori tribuit. **A**er non purus sa
 grum purificatum impellit per venas pulsantes quod arte
 ne vocatur per totum corporeum. ex quarum motu temperatia
 atque distemperatia cordis physica cognoscitur et discer
 nuntur. **V**is animalis est in cerebro. et inde vigere facit
 quicunque sensa corporis. **J**ubet eam votos edere membra
 mouere. **T**res namque sunt ventriculi cerebri. **Unus** ante
 hor a quo omnis sensus. **A**lter posterior a quo omnis
 motus. **T**ertius inter utrumque medius et rationalis.
Sensus corporis sic sunt. **C**ed est in corpore subtilissi
 mus et ob hoc anima filius et vitium est quod cetera. i. lux
 primi per oculos ipsam diffunditur emicatur in radios oculi
 lorum ad visibilia contuenda. **D**einde mixtura quadam
 primo cum aere puro. **S**ed cum aere caliginoso atque ne
 buloso. tertio cum corpuleiore huore. quarto cum terre
 na consistudine. quicunque sensus cum ipso sensu odorum percipi
 bili ipsa sola excellit. **I**sta sensus quae in sola facie placata
 sunt. ideo scriptum arbitror. quoniam in facie inserviunt de
 homini spirituali vite cum facta est in animam vivente. **A**nte
 hanc spirituali vite cum facta est in animam vivente. **A**nte
 illam sequitur. **A**b ista sensu ab illa motus. sicut cona
 lumen precedit actionem. **I**ste vires tam anima quam corporis
 possunt quae ab anima in corpore sunt nec sine ictuq
 fissa possunt. In prima parte cerebri vis animalis vocatur
 fantasticalis. i. ymaginaria. quae in ea rerum corporalium

similitudines et ymagines continetur. Vnde et fantasias
dicuntur. In media parte cerebri vocat̄ rationalis. q̄ribi
examinat et iudicat ea que p̄ ymaginacionē represe-
tatur. In ultimā parte vocat̄ memorialis q̄r ibi conser-
vat memorie a ratiōne iudicata. Aliud utiq; ē in nobis
quo corporeas sentim⁹. qd̄ quicq; corporis sensib⁹ san⁹
Aliud quo nō corpora s̄ corporib⁹ similia cernim⁹.
Aliud quo nec corpora nec corporū similitudines q̄s si-
am⁹ s̄ illas res q̄ nō habet ymagines sibi similes
sicut ē deus et ipsa mens ratiōnalis vñ intelligens
ut ratiō. Sicut etiā virtutes prudētia iustitia. casti-
tas caritas pietas et quicq; alie s̄ quas intelligēt
ut cogitatio enumera⁹ discern⁹ et diffim⁹. Non enim omnis simili-
tudo corporis corp⁹ ē. Non enim omnis simili-
tudo corp⁹ apparebit neq; id corp⁹ tuū ē s̄ aiā nu-
lū et vnu corp⁹ s̄ similitudo corporis tuū. Iacobit enim tuū
pubs tuū. ambulabit ipsa. Iacobit lingua corporis tuū
loquet̄ illa. Claudi erit oculi tuū videbit illa. Et in
in ea tota et integra cernitur similitudo carnis tue. In ho-
similitudine qī p̄ loca cognita ut incognita discurrat et
sentit leta ut tristia. Cap. xv. Quomodo anima mortua
Animā eā mortuā sciat dormētis sentire dī-
scē mala. Non s̄ tū corporalia s̄ corporalib⁹ simili-
tude cūq; ipē suis corporib⁹ sibinet siles appareat. sile
tū vera letitia et vera molestia sc̄a de substācia sp̄a

124

tuali. in spirituali substancia. **Certum** nempe est quādam
spirituālē naturā in nob̄ eē ubi reū corporalū silitu-
dines aut formātur. aut formate in gerūtūr. **Sue**
cū pñtia aliquo sensu corporis tangim⁹. et qmū
sue cū silitudo in spū format⁹ et in mēoria recondit⁹
sue cū absēcia iā nota ul̄ que nō nou⁹ cogitam⁹
vt inde reformat⁹ quād spūalis intellec⁹. **Innūtabilia**
etā pro arbitrio et p opīmōne fngim⁹. que v̄l nō
st̄ v̄l eē nesciuntur. **Innūtabiles** quoq; et varie for-
me reū in aūmo mō versant⁹ v̄l cū aliqd facim⁹
vt facturi sum⁹. **Aliquo** etā spū impīete tollitur
aīa in spū in h̄ vidēndo seu bona ul̄ mala. **Anima**
quoq; intencōe ul̄ cogitacōe v̄l aliqua vi morbi ut
frenētias p febrē acidere soler̄ seu qmīxtione cuiusq;
alteri⁹ spūs sue bom̄ sue mali ita corporalū reūm.
Ymagines in spū ip̄mūl̄ ul̄ exp̄mūl̄ tāq; corpora
ip̄is corporēs sensib⁹ p̄sente⁹. vt absēcia videant̄
ad esse tāq; pñtia. Et que nō se tamq; p̄ oculū assine
dormītib⁹ etā mltia vident⁹ v̄l nichil ul̄ aliquid
significāta. vñ sepe ymagines reū corporalū tātū
exp̄ssioe ill̄ pñtant⁹ in sop̄ms q̄ta ip̄a corpora pre-
sentātūr vigilātib⁹ vt inter visionē dormītūl̄ et
verū qmīxtione vigilātūl̄ nō discernat⁹. s; continuo
eis caro moueat̄. et cōtin⁹positū suū v̄l cont̄ua
tos mores q̄tend̄ videātur et qđ naturaliter collecti⁹
p gomtates vias emittat⁹. **Huc** motū et casta vigi-
lantes cohībet et refrenat. **Dormītes** autē ideo nō
possūt qđ in pñtate nō habet corporalū ymaginis
exp̄ssione qua caro naturaliter mouet⁹ et seq̄nt̄

qd' contū sequi solet et qd' sine pccō a vigilatibz fieri
non potest. Sit m' spū et corporalū rerū ymagines
apparet. et m' tā p' arbitrio singūlārē vñ p'ter artibz
trū dēmōstrātur. Ipā nāq' aia que motu p'p'ro sū
m' motu ē. qd' p' corp' nō s'mt'. vñ si s'mt'ur. plene
nō s'mt'ur corporalia sentire. ul' ad corporalia. vñ
sue intencionis dirigere corpore se p'p'ro. spū corporali
um similitudines aut ipā agit sicut etiā ymagines
corporū cogitato ex se p'p'ro versare assoleri. aut obiect
tas intuetur cū in eas videndas aliquo spū assūltur.

Arrima ē substācia spūal'. Et sit nūna et m'
simplex et m'dissolubilis iuisibil' et visioē. Et
et incorporea. passibil' atq' mutabilis. tares pondē
figura et colore. Nō ē credenda pars sī creatura dei
nec etiā de substācia dei vñ de qualibet elemētorū
materia. sī ex m'chilo ē creata. Si enī ex seipso
eande deus fecisset. nequaq' viciosa mutabilis aut m'
seria est. Si autē ex elemētis fca fuisse. corporea est
cū sit incorporea ignorā habens origine. Inclu
bens finē nō haber. Et cū sit spūalis nature. m'chil
habet qm'xtū corporeū terrenū. m' hūdū m' accū
m' ignē. nullā habz colore. nullo loco qm'netur
nullis membris arcūscibit'. nullo spacio fmitur.
Sz ita ē cogitata et intelligēta; sicut sapientia iu
tua et ceterae virtutes ab opotēte creare. Natu
ra aīme iuisibilis ē; et ideo iuisibiliter i corpore
manet. et de corpore iuisibiliter egreditur. P' cor
pus corps videri sicut celū et terrā; et que m' eis
conspicua sūt ocul' nūs. Spūtu corporū filii

15

dimes ituetur. **Q**uid enim corp^s nō ē, et tamē ali-
quid ē recte iā spūs dicit^r. Idato occulta quadā
vi spiritali rapit^r aīma, ut vice corporū expressas
quascā rem corporalū silitudines i spū videat.
Intellēcū autē ea q̄ nec corpora nec corporū formas
habet cōspiciat. **S**icut ē iustitia sapiētia, velut ipā
mens et om̄is affectio bona. **I**sta tria genera vi-
sionū manifesta s̄t. **P**rimū corporale, quo p̄ sensu
corporis corpora sentiuntur. **S**econdū spūiale, quo cor-
porū silitudines, spū nō mēte cernuntur. **T**ercū intel-
lectuale, quo ille res q̄ nec corpora nec corporū for-
mas habet cōspiciunt^r. **I**ntellectuali visione nūq̄ fal-
litur aīma. **A**ut enim intelligit et verū ē, aut si verū
nō ē, nō intelligit. **I**n visiōne autē corporali sepe fal-
litur aīma, tū i ipsī corporibz fieri putat qd̄ sit i
corporis sensibz. **S**icut videtur naūgātibz, in ter-
moueri que stāt, et intuētibz celū. **S**ydem stare
que mouētur, et diuācātis radis oculorū res una-
duas formas habere vident^r, et vñ^s homo duo capi-
tacet in aqua rem^s fractus et mīta hui^s oī. **I**n vi-
sione autē spūali aīma fallitur et illudit^r, qn̄ ea
que videt aliquā vera aliquā falsa; aliquā pturbata
aliquā tranquilla s̄t. **I**pā autē verū aliquā futuris
om̄o silia, ut apte dicta. Aliqñ obscuris cogitac-
om̄ibz et qñ figuratis locutioibz p̄nūciata. **I**n ex-
tasi vero qn̄ ab om̄ibz corporis sensibz alienatur
et auertit^r aīma, apli^s qñ i sopno solet, si mīn^s
qñ i morte, nō fallit^r. **S**i ipā mente diuīta adiuta-
ur aliquo spū visa ipā exponēt, sicut i apocalipsi

ad manatus

iohāni exponebat magna reuelatio ē. **Tu** em̄ boni
spū assūtūr āmā falli nō potest q̄ sc̄i angeli in
modis visa sua facili ac sp̄otenti vñione ul̄ q̄mu
tione et nūn ēē faciūt. et visionē suā quodā messi
bili modo in spū nr̄d informat. **I**p̄i siquidē h̄is co
poralibz iudicādis atq̄ am̄istrādis presūt et co
significatiuas silitudinēs in spū ita discernit et nā
ta potētia quodāmō tractat ut eas etiā possint
hom̄ spiritibz reuelādo m̄stere. **I**nde ē q̄ angeli ad
apparuit i sop̄ms ioseph dicens. **N**oli timere act
pere maria 2°. **E**t iterū Tolle puerū et matrē et
et fuge in egyptū. **D**ns etiā p̄ prophetā dicit. **E**ffūda
de spū meo sup̄ omnē carnē et uiuenes videbutū vi
sionēs et senes sop̄ma sop̄mabūt. **S**ue alia visa vñsa
ta et huāna q̄ v̄l ex ip̄o spū nr̄d in t̄pliater existit
v̄l ex ip̄o corpore spū quodāmō suggestit. sicut si fu
rim⁹ affecti v̄l carne v̄l animo. **N**on solū em̄ vigilan
tes hom̄es cuius suas cogitādo versat in silitudinē
bus corporū. verū etiā dormientibz hoc sepe sop̄mat
quo indiget. **R**ā et negotia sua gerit ex nūm cupi
ditate. et epulis pocialis q̄ intravit instat si for
esurientes sicientes q̄ dormierint. **V**igilātibz etiā
quodā occulto instātu ingesta ēē cogitacōes q̄ dui
nates noui. **S**icut cayphas p̄tifice diuīaut cū ei
nitencio p̄phetādi volūtate nō haberet. **V**uln̄ u
det etiā. et eadē ē natura visionū. sive i vigilātibz
sive i dormientibz sive in egrotatibz sive i cogitātibz
q̄m nō ex alieno genere s̄t que vident⁹ q̄ ex natu
spūs. de quo ul̄ in quo fuit silitudinēs corporum.

121.

Visa siquidē freneticorū silia sūt visis sopmanciū.
obtutitas nāq; habet vias sentiendi ut videat qd'
sompnates vident̄. Visa etiā sopmāciū silia sī cogi-
tae omib; vigilāciū. Dormētibz quippe. i cerebro consi-
pītūr via sentiendi que intencionē ad oculos ducat
ideoq; ipā intencio in aliud versa. certit̄ visa sopm-
oru tamq; spes corporales assunt ut sibi dormies vi-
gilare videat̄. et nō silia corporib; sī ipā corpora
inueni se putat̄. Ego autē mīlo apli aāmīor et ve-
hemēt̄ stupeo q̄ta celeritate ac facilitate m se aā
fabricet̄ ymagines corporū que p corporis oculos
nō vident̄. ut freneticorū ul sopmāciū v̄l etiā i extasi
visiones. q̄tūq; autē illa natum visoriū ē pauldubio
corp̄ nō est. Non enī corpora visa istas ymagines i spū
faciunt̄ nec etiā vim habet̄ ut aliqd spuāle forment̄
sī ipē spus i seip̄o celeritate mirabili utpote spuālis
rationali atq; icellāalis. De quīq; colibus generib;

xvi

Omnū igit̄ visionū in dormētib; et Cap xvi
que sibi vident̄ vide dormētes. quīq; sī ge-
nērū Salin Oraculū **visio sopmū** i sopmū fātassina
Oraculū ē cū m sopmīs pares v̄l aliq; sc̄a gravis q;
ysona. sive sacerdos sive etiā deus. euētūrū q̄ apte
v̄l nō euētūrū. faciēdū ul etiā deuitādū nunciāt̄.
Visio ē cū aliquis aliqd videt̄ qd' eo mō quo appa-
ruerit euētū. Sopmū ē figuris tectū. et sime in-
terptatioē intelligi nō p̄t̄. In sopmū ē qn̄ id qd' vi-
gilatē fatigauerat̄. mgent̄ se tormentā. sicut est
abi cura v̄l potus v̄l aliqua studia ul artes. Sed in
namq; studia que quisq; exercevit sopmat̄ et solita-

nū arcuū seu solitorū actuū simulachra i pñcia mē
tis impressa. apparent in sop̄mis. Iuxta etiā infirmi-
tatum diuisitatis. diuisa accidit sop̄ma. Sed in mod-
et humoris diuisitatis. variant et sop̄ma. Alia mās
videt sanguinei: Alia coleria: Alia melancolia: Alia
fleumatica. Isti vident rubea et vania: Isti alba et in-
grī. Fantasīa ē. qn̄ quis dormire vir cepit et ad
huc vigilare se estimat: aspīcē videtur iruētes in se-
ul passim vagantes formas discrepates et vanas.
letas ul turbulentas. De hoc genere fit ephiliades. qui
publica persuasio. quiescentes. op̄matur iuadere. In pō
dere suo pressob. ac senectes gnuare. Et nō ē aliud
misi quedā sumositas ex stomacho ul a corde ad cere-
brū ascendens. et ibi vim animale exprimes t̄ cōpnē
Dicit etiā huāna op̄mo. q̄ quadā arte mulierū
et p̄tate demonū hoīs queri possit in lupos et in
iumenta. et qāiq̄ naturā portare: postq̄ pacta ope-
ra iterū ad se redire. Nec fieri in eis mētem bestialis
s̄ rōnale et huāna seruari. Hoc sic intelligēdū est.
qm̄ demones naturas nō creant: s̄ aliq̄ tale facere
possunt. vt videātur esse qd̄ nō sūt. Sulla em̄ arte
ul p̄tate animi. s̄ nec corp⁹ quidē aliq̄ racionē i mē-
bra et limamēta bestialia. veritat̄ queri p̄t. s̄ fan-
tasticū hoīs q̄ etiā in cogitatio sine in sop̄mando p̄-
terū innumerabilū generi variat̄. Et cū corp⁹ non
sūt. mira celerritate corporz siles formas capit. Sop̄n-
is autē oppressis q̄ corporeis hominē sensib⁹. ad ali-
orū sensū figura corporea p̄dua potest: ita tñ q̄ cor-
pora ip̄a homin̄ alicubi latrant̄. viuēcia quicq̄. s̄ null⁹

117

Seruit et oppressus. q̄ sōpno oppressis suis sensib⁹ et
obscenis fantastical autē illud tamq̄ corporatiū in
aliqu⁹ animāl ymaginē alienis sensib⁹ appareat: ta
lis q̄ sibi homo videat: q̄us sibi videri posset in sōpnis:
et portare onera ista. que onera si vera sint corpora
portantur a demonib⁹ ut illudatur hominib⁹: partim
veni hominē corpora. partim falsa iumentorum cernētib⁹

Humanū spm Quod dial⁹ est in homib⁹ cū s̄p̄n s̄b̄z nō intret
aliqu⁹ bon⁹ i aliqu⁹ malus assumit spiritus Ex viii
Nec facile discerni potest a quo spiritu assumatur:
insi q̄ bon⁹ inservit malus fallit. Fallit autē sepe
in manifestis bonis: vt cū in eis ei creditū fuerit ad
sua seducat. **D**ic plerūq; huānū spm inquit. vt qua
dam occulta intima q̄ idem spūs ēē videat: et spi
ritus veritatis et spūs pacientis: vt in demoniacis vi
dem⁹. **N**iam tū ul̄ mētē hominē nulla creatura iur
ta s̄bam implete p̄t̄misi sola trinitas. **I**mple autē
sathanas dicit⁹ mētem alicui⁹ et principale cordis
nō ingredies quidē in eū et in sensu ei⁹: s̄ fraude et
iniquitate atq; omni malitia illū alliaç̄ atq; sedu
cens: affectu malicie trahit p̄ cogitationes et incen
tua viciorū quib⁹ ip̄e plen⁹ est: ut pote fallax neḡ.
frudulent⁹. et deceptor amarū. **N**on em̄ p̄tiapa
tione nature v̄l̄ substāciā vt quidā putat. quēq; im
plet diabol⁹ aut ei⁹ habitator efficiatur: s̄ p̄ fini
dilecta⁹ deceptiōne atq; maliciā in eo habituare dicit⁹
quē nō implet. **S**olius em̄ trinitatis ē. ample et in
tire naturā sive substāciā quā creavit. **D**emonēs
et actinoma sensa. et celeritate mot⁹ corporis aerei

118

no^m
he wile
notat hoc &
most hanc

terrenorū corporū sensū facile pcedit: et quedā cons
ita pnuicāt que homines mūntur p tarditate sensa
terrem corporis. Accidit autē deoīb⁹ p tā lōgū tem
pus quo eorū vita protendit: longe reū maior expe
riencia: q̄ hoīb⁹ p̄t euemre p̄t breuitate vite. Idar
co quedā futura predicit: et quedā mūta faciūt q̄b⁹
homines alliaūt et seduāt. Vn̄ quedā mulierule p⁹
sathanā cōuerse demonū illusioīb⁹ et fācasimacib⁹
seductor credit se et proficit nocturns horis nū
dyana paganoꝝ dea. ul̄ cū herodiade et mūnera ml
titudine mulier equitare: rariꝝ iussioīb⁹ obtin
perire. Ip̄e namq; sathanas qui transfigurunt sem
angelū lucas. cū mente cuiusq; mulierule cepit et
hanc sibi p infidelitatē subiugauent illico transfor
se in diuisar psonar spes ac silitudines: et mētē quā
captiuā tenet in sopnis deludens modo leta mō tristia
modo cogitas mō incogitas psonas oīdens p deu
queꝝ deduat: et tū solus spūs hec patitur: infidelis
nō i anno. s; in corpore euemre opmat. Idarco m
mīs stulta et hebes est: qui het omīa q̄ m spū sunt
etiaā in corpore arbitrant: accidē. Tū exechel et ali
phete. ihōes etiaā euāgelista et apli alij. m spū
nō in corpore visiones viderūt. Qualit̄ mortui. Cet
vnius apparent nō tū p naturā p̄ia fāgeli. opa^m

Qūm homines mortui ut viui homīb⁹ dormētib⁹
ut vigilātib⁹ appareat: non m ipis reb⁹ ut si
vident: s; m quibusca silitudib⁹ reū. Isud autem
fieri angelicas operacionib⁹ credim⁹. p dispēsationē
prudentiae dei: bene vtentis bonis ut malis scdm m

sanitabilem altitudinem iudiciorum suorum. Sive hic instruuntur mentes mortaliis sive fallantur. sive consolentur sive terreneantur. sicut vniuersitatem prebenda est nostra. ut iurogata iustitia ab eo cui manum et iudicium non manit. comeccat. Ibi siquid sit spissus defectorum ubi nec videt nec audiunt que agantur aut euemunt in hac vita hominibus; ita tamen cum est eis de viuis quod agat omnia nesciant; quemadmodum cum nobis est de mortuis quibus quod agat omnia nesciat. Resaut quidem mortui qui hic agantur; sed possunt audiire postea ab eis qui hinc moriendo ad eos pergit. Nam omnia. sed quantum similitudinem eis indicari. et eos oportet audire. Hoc enim etiam possunt ab angelis qui hic presto nobis sunt; et alias mas ad illos defensum. Ipsi enim dei reuelante cognoscere potest que hic aguntur; que necessarii sunt eos cognoscere. Quia etiam ex mortuis ad viuos rapi possunt; non per propria naturam sed per diuinam potentiam. sciam. propriae. Utrum tu ista fias per eorum propriae animas per angelos suscipientes eorum naturam; affirmare non audeo. De omnibus omnipotens qui est ubique per omnes per angelicas mysteria usqueque diffusa per hominibus prebere ista solacia: quibus in huius vita miseria iudicatur esse prebedatur. Cap. xx. Et potenter
 ac atque virtutes crescent. Et quare tu vires esse non posse

Detenie anima atque virtutes logia exortacione. Atque successu temporum crescent ipsa vero non crescat nec decrescat. sed aut sparilitate membrorum aut humiditate crassitudine et eorum corruptione impedita. vires suas exercere non potest. Anna cum corpore exenta est viuit vivet et auditur; et omnes sensus et ingesta vernaciter tenet: ut puma subtilis cito et perpetua. Et sicut

deus ubiqz ē in semetipō sic aūma quoddam modū ubiqz
ē in semetipā. Ac p̄ hoc ibi ē aūma post corp. vbi e
rat agēs in corpore. Ibi deqz ē modo ubi erat pri⁹ q̄
mūd⁹ fieret. vbi etiā foret simūd⁹ esse defineret.
Sicut sepe dcm̄ ē. Incorporea ē aūma. P̄t tñ habē
silitudinē corporis nō corporalē s̄ corpori silēt et
corporalū oīno membrorū cū de corpore egreditur.
Sic em̄ aut ad sp̄ntalia pro meritis fertur. aut ad
lota penalia filia corporib⁹. qualia sepe demonstrantur
sunt hys qui rapti s̄ a corporib⁹ sensib⁹. et mortuus
siles iacerent. cū eo ip̄i in seip̄is gereret quādā si
militudinē corporis sui p̄ quā posset ad illa refem
et talia filib⁹ sensib⁹ experiri. Ne siquidē q̄i corpo
rib⁹ viuētes p̄ dilatānē reūn̄ visibilū corporalib⁹
ymagib⁹ affūlti. a corporib⁹ excūtes i eisē yma
gim⁹ tormēta patū. ppter ea em̄ corporalib⁹ pa
siomb⁹ ibi tenet pñti. q̄ corruptiōe corporalū af
fectionū hic mūdate nō fuerit. quā corruptelā a
cūrīs dilectionē traverūt. Quedā autē aīme in eis
de locis in quib⁹ culpā q̄m scārit pumult⁹. Quedā
vero abditis receptacul⁹ usq; ad ultimā resurrectionē
q̄mētetur. **Sicut** unaqueqz est digna requie & misericordia.

Vita De incertitudinē vite et mortis et. **Cōco**
de aūma dñe s̄ nō dñe dñe qñ facta ē vt qñ
de corpore egreditur. Qd⁹ primū posui postea di
cū qd⁹ ultimū ē dicē nō possū. qm̄ nescio finē me
um. Hoc plane sc̄o q̄ om̄es mortales su⁹ et q̄
velim⁹ nolum⁹ om̄es moriem⁹. Nichil em̄ mor
te certis et n̄ hora mortis mētra. Nā nesci⁹

129

qui aut quomodo aut ubi moriemur. qui mors ubique
nos expectat **I**deo sp̄ debem⁹ eē parati ut cū cor
p̄ reuertetur ad terram de qua assūptū ē. spiritus
redat ad eū qui dedit illū **I**llud siquidē maxime
nos mouere debet q̄ a veterib⁹ sapientib⁹ ip̄e homo
ita diffinit⁹ ē **H**omo ē animal rationale mortale.
Hoc ḡnē p̄posito q̄ uial dñi est p̄ duas drās additas
videm⁹ quib⁹ amonēd⁹ erit homo. et quo eēt sibi
recedū et vñ fugiendū **S**ic em̄ progress⁹ aīme usq̄
ad mortalia laps⁹ ē. sic eius egress⁹ in rōne eē debet
qua ipugnātib⁹ uiciis resistē valeat. vt scđm natu
rā suā uiuari et ordinari appetat. sub illo scilicet a quo
regi debet. et sup̄ illa que regere debet. **V**no verbo
quo rōnale dicit⁹ a bestiis separant⁹ **A**lio quo morta
le a diuis **I**llud nisi renuerat bestia erat hinc nisi
se auertent ad diuinā nō p̄uenit. **I**deo ut homo
sibi incogita cognoscat se. magna opus habet con
suetudine recedendi a sensib⁹ vt aīm suū ad se col
ligat et in seipso se retineat. **H**ys siquidē sensibus
impedit⁹ aīma ne seipam cernere valeat. et creto
rem suū. quē sola et simplex sine istis ocul⁹ intueri
debet. **A**īma nāq̄ rōnal eas res que st̄ a deo con
dite om̄na superari et deo p̄yma ē q̄i est p̄uia.
Si q̄y h̄c i caritate adheserit i tm̄ ab eo lūnē intel
ligibili p̄fisa quodām⁹ et illustata nō p̄ corpo
reos oculos s̄ p̄ sui p̄cipale 4. p̄ itelligeāam
deū ceterū i quo ē p̄fectissā plenitudo et bāssima
visio qua visiōe sit beata **R**emoueat ergo a con
sideracione om̄nes noticias que p̄ corporis sensus

extrinsecus capuit. Quaeq; namq; corporalia eorū
q; similitudēs sensa quoq; et ymagines i meōria iſſu
i recordando inseruntur ad extēnōrē hoiēm p̄tinēt.
Dīq; ipis qī consequētis aūma extēnōra p̄cipiat.
Mens autē cui seipā m̄thil p̄ſenat. quādū inten
ori nō ſimilita ſ; vera p̄tia vident ſe in ſe. **S**ic illi
enī tam nouit mens qī id qd̄ ſibi p̄ſto ē nec mēn
magis quīq; p̄ſto ē qī ipā ſibi. **N**ā cognoscat vi
uere ſe. memiſſe ſe. ſe intelligere velle cogitare ſan
Hec om̄a nouit in ſe. nec ymaginat qī extra ſe illa
aliquo ſenu corporis teneat. ſicut corporalia que
tangunt. ex quoz cogitationib; ſi m̄thil ſibi attingat in
tale alio ſe eſſe p̄tut. qī ei de ſe remanet h̄ ſolū
ipā ē. **N**il enī tam i mente qī mens ē. nec quīq;
mentē ſic cognoscit queadmodū mēs. **S**icut enī quī
mens qī ſit mens p̄fecto nouit qī ſerpiam q̄nt. et no
uit qī ipā ſit mēs qī ſerpiam q̄nt. nec enī aliud ſe
ipſa querit qī ſerpiam. **C**ū ergo q̄rē ſe nouit ſe vng
nouit et om̄e qd̄ nouit tota nouit atq; ita ſe totam
nouit et ſi p̄ ſe inuēta nō ſe totā querit. tñ qī ſe tota
tā querit tota ſibi p̄ſto ē m̄thil enī ſeipā p̄tia ſecē
p̄tut. **N**autē de ſeipā q̄nt qī aūma fuerit ul' qī
futura ſit ul' qual' modo ſit. et qī filis deo qī huiliſ
qī deuota qī pura et qī ſac̄. **I**z qī i istis corporib;
qī cū amore cogitat cū quib; amore aſſuetū est
nō valet ſine ymaginacōmb;. **V**idē ſeipā ſit ul' cē
m ſeipā. **N**ā tāto glutino amoris adheserit ei cor
poralia ut etiā cū abſent ista p̄ſto ſint ymagi
nos eorū cogitati, quāpter ſecernere eos a ſe nō p̄

parte

antea

ut se solam spiciat et vident. Redeat ergo ad se et
 sit in se nec sicut absente se querat. Sicut presente
 se curret cernere et discernere. et intencionē voluptatē
 qua p alia vagari statuat se in seipā et se cogitet
 ut seipām cognoscāt et diligat. et ita videbit q̄
 nō nūq̄ se amauent nō nūq̄ nescient s̄ alia scā
 amādo cū eis se confudit: ita ut nō sine magno la-
 bore ab eis separari possit: quibz amore inhesit. Pte
 rea fantasias ymaginacionū corporalium deformatur.
 escenq; sibi alte impressis etiā soluta a corpore nō
 renatur. Si em̄ a corruptioē corporalium affectionū
 hic nō mūdatur. corpore exuta corporalibz tenetur
 passioibz. Studiat ergo in hac vita ab hui⁹ mūdi
 felicitātia se mūdire. quatin⁹ cū exiret mil corporeū
 scā trahat. et a corporali passione rūmūs existat.

De conservatioē corporis p nūm et spm et alijs ei⁹ ab-

*U*nificatioē seu sensi. sectionibz et ascensu ad deū exi-
 ficiatioē descendit aīma in corpō. Phia nāq;
 sua illud vivisicit. colligit i vnu atq; i uno tener
 defluere atq; contabescere nō sunt. Congruētiam
 modū q̄ conservat. nō tm̄ i pulchritudine. s̄ etiā res
 tendo atq; gignēdo. Intendit etiā se aīma i tactu et
 eo. calida et frigida. aspera ginaua lema. dura mol-
 lia sentit atq; discernit. Denī inūcibiles dras sa-
 porū odorū sonorū formarū. Gustado olfacto au-
 diendo vidēdo diuidicat. atq; in his omibz ea que
 scđm naturā sui corporis s̄i appetit: fugit q̄ ḡtia
 Remouet se ab his sensibz p iterualla tpm. et eoz
 motus q̄ p quascū formas reparat ymagines eoz

quas p̄ eas hauit̄ sc̄iū tateruati et m̄sc̄ipliat̄ versat̄
Cū vero vlt̄ intelligē ul̄ dñi v̄l̄ dñia ul̄ sepiā suā
q̄ considerare virtutes. abstainit̄ se ab omib⁹ corpore
is sensib⁹ quib⁹ nō adiunatur m̄si corporeas for̄s
colores q̄ senac̄os. et sp̄u ac incioē conspiat̄ se aperi-
tioē atq; ḡt̄placiōē ad deū ascendit̄ Deus vero rene-
taciōē atq; dñia m̄spuraciōē ad eā descendit̄ et edit̄rō
siquidē ē occulte veritatis studiosa iustigatio Cōtem-
placio vero. P̄spicue veritatis iocūda admiratio Illā
utq; dñia r̄uelat̄ illuat̄ ut veritate cognoscant̄
istā dñia m̄spuraciōē iflāmat̄ ut eā diligat̄ Corp⁹
autē sensu et ymaginaciōē ad deum ascēdit̄ Huā
nū siquidē corp⁹ ex quatuor elementis q̄positū q̄
S; i carnē et ossib⁹ terra maxime apparet ppter-
terrenā soliditatē A qua i huorib⁹. Aer i pulmōe
rotinetur r̄iducto semp i motu ē. qz ventilabrū cor-
dis est: ne immo calore cor consumat̄ et dissoluat̄
Sedes ignis ē in corde: et ideo inferi⁹ ē latū et supe-
ri⁹ acutū: qz formā ignis retinet̄ Cuetā vis ignis
aere tēpinta a corde ad cerebrū ascendit̄ tamq; i celū
corporis m̄i: ibiq; purificata et colata per oculos
aures. nares. et alia instrumēta sensuū foris p̄grē-
ditur: et ex contactu exteriorū formata. quīq; sen-
s⁹ corporis facit videlicet visu. auditū. otoratum.
gustū et tactū Qui tangendi sens⁹. ab antero-
re parte cerebri ad posteriore transies: et inde p̄
ceruū et medullā sp̄me descendes: per totū corp⁹
diffundit̄ Porro ipā vis ignea que exteri⁹ forma-
ta sens⁹ dicit̄ eadē formata p̄ ipā sensuū instru-

menta p que egreditur et in quib formatur na
 tura operante morsu usq ad cellulam fantasticam
 retribuit et redire atq ymaginatio efficiatur
Poste eadē ymaginatio ab anteriori parte capitis
 ad mediā transies ipsam animae rationali substāci
 am contigit et excitat dissecionē in tm ut iam
 purificata et subtilis effecta immediate spiritui co
 nūgatur. **V**eraciter tamē naturā corporis retinet
 et proprietatem. **Q**ue quidē ymaginatio i brutis a
 mīnīlibz fantastīca cellā nō transcedit. **I**rrationali
 b⁹ autē pūnor sit et usq ad rōnale et icorpoream
 aīe s̄bam cōiungendā cōfertur et progredit. **E**st alīq̄tā defecatur
 nāq̄ ymaginatio silitudo corporis p sensu corpore
 os ex corpori tactu cōcepta extīmēta: atq p eosē
 sensu morsu ad partē pūnorē corpori sp̄s reduc
 ta atq ei ipressa: i sumo sali corporal sp̄s. eti
 ymo irrationali corporale informās: et rōnale cō
 tingens sp̄m corporale voto acrē ul̄ poti ignē:
 qui p̄ sensu subtilitate videri nō potest: et corpora
 mīterius vegetando vniificat. **Q**uedā autē aīmā
 vegetat tm et nō sensificat: sicut herbas arbores
 et vīnsa terre germināta. **Q**uedā vegetat et
 sensificat: sicut oīa bruta aīmalia: quib⁹ que
 dam sensu tm habet. et ymaginacionē nō habet.
Quedā sensu et ymaginacionē habet. **C**ū magis
 magis sit sensifican q̄ vegetari tm osti pfecto
 hac vi eē subtiliore: et ubi magis subtil est. ma
 gis sp̄s est. **M**agis siquidē in corpore appiquat
 nature. cū ymaginacionē forē: q̄ cū sensu prestat.

Nichil enim in tempore nature aliquo animal spiritu
nature aliud ut vicini et esse potest quod id ubi post se
suum visum magnitudi coepit: quod quidem in tempore sublime
est ut quicunque suum illud est aliud non sit quod ratio.

Hoc anima vocatur totius anima ex divisione officiorum
homo interior. Quia unificatur a sortitur non enim
regitur et contineatur. lutea illa massa humectata
mitis ne arescere dissoluatur. **D**icit ergo unificatur
corporis. anima est. **D**icit voluntatis anima est. **D**icit sat menses est.
Dicit recolit memoria est. **D**icit iudicat iudicium est. **D**icit spi-
ritus vel appetitus spiritus est. **D**icit sentit sensus est. **N**on in
sensu dicit per hunc que sentit. unde et anima nomine acci-
pit. **H**abebit etiam corporis quicunque sensusque per ipsos anima
subtilissime totius corporis agitat vigore sentienti. Ita
autem hec omnia adiuncta sunt aie ut una res sit. per effi-
cientiam tamen causarum diversarum anima sortita est. In
essentia est simplex. in officiis est multiplicata. **M**emo-
ria etiam mens est. unde et immores amores dicuntur.
Dicit enim thesaurum et custos est memoria: nec enarrare
potest tam gradus est ei complexitas: et animus
ipsa est. **S**ecundum alium significo quod animam: cum mente dicere
totum quod vivit hominis anima est. **C**um autem anima in se
agit: et ex se: et per se sola mens dicitur solet. **S**ensus
vero ad sua mysteria splenda gaudiu[m] anima dicitur.
Spiritus id est quod animam euangelista priuata dicens.
praeceps habeo ponendi animas meas et iter sumendi eam
De hac quoque ipsa anima tibi passionis domini id est euange-
lista protulit dices. **E**t idem at capite trididit spiritum
Tuud est emittere spiritum: nisi animam ponere? **Sed**

al sicut

al faceta

qui ex eo dicti
sunt sensus

et per efficiari
rursum causas

plures

anima dicta est pro eo quod vinit: spiritus autem per spiritualitatem.
 vel pro eo quod spiritus in corpore. Tertium animi id est dicitur
 esse quod animam: sed anima vita est: animus et consilium. Unde dicitur
 plinius. etiam sine animo vita manere: et sine mente
 animam vivere sicut in amentibus videatur. Ad metem
 enim punitio videatur ut sciat: ad animum ut velit.
 Pueri etiam sine sensu et voluntate. vivunt in utero
 genitris. Mens autem vocata est. eo quod emineat
 in anima vel meminimus. Quapropter non anima. sed quod
 excellit in anima. mens vocatur tamquam caput vel oculus
 unde et ipse homo. secundum metem ymaginem dei dicitur. mens
 namque ex eo dicta est quod emineat in anima. prestatior siq[ue]
 deinde vis est animae a qua procedit intelligentia. Ratione
 quidam animi motus visus mens actionis venientia a fal-
 sis distinguens. Redeat ergo ad se mesm[us] rationale et colli-
 gat se in se: ut sine ymaginib[us] corporalis seipsam et
 omnipotentis dei invisibilis natum considerem valcat.
 Terrenarum factis mata ymaginum. et quod terrenum cogi-
 tacionem ei occurrerit respuat: et tale se in se quire
 et videat. qualis est sine illis. Consideret se tale. qualis
 sub deo super corpus creata est. Deinde super semetipam sur-
 gat semetipam desirat: atque quodammodo in obliuione
 sui veniat. et se contemplacionem sui creatoris humiliiter
 subiectat. Sic enim repente mesm[us] per puram intelligentiam
 semetipam excedeat. et in corpore lucis claritate tota in-
 trare et in his que in intumis videt quedam intime su-
 a uitatis saporem trahere. et ex eo intelligendam suam con-
 dire et in sapientiam vertere. in tamen in hoc metis excessu
 per illa quod exsuperant oem sensu inveniuntur atque op-

no³

metur. ut fiat silenāū in celo q̄i hora dñmidia. ut
cōtemplantis anim⁹ nulla alternāū cogitacionū
tumultuacione turbetur. m̄l oīno iuuenies qd̄ per
desideriū petat v̄l p̄ fastidii arguat v̄l p̄ odii
accuset. s̄ m̄ta cōtemplatiois tranquillitatē totus
colligitur. et intronittat̄ i quēdū affectū mltū
invicatiū introīso ad quā nesao dulcedmē. que
si sic semp̄ sentireetur pfecto magna felicitas eet
Frichil sensualitas. nichil agit ymagināō. sed
om̄is inferior vis aīme p̄pro viduatur interū offi
cio. P̄nior autē pars aīe in illud int̄me quietis
secretū. sume tranquillitatis archaniū felia locū
ditate introducatur. **V**nius siquid̄ ē sermo dei et
efficac̄ et penetrabilior om̄i gladio anapiti. et
ptingeb̄ usq; ad diuisionē aīme ac spūs. Et ideo
m̄l i creaturis hanc diuisionē mirabili⁹ certit̄. vbi
id qd̄ essentia liter vniū ē atq; dividuum i seipm
scinditur. **N**ō simplex i se et sine partib⁹ qstat
quasi quadā ptione diuidit̄. **N**ō em̄ i uno hōse
alia essentia spiritus atq; alia eius aīa. s̄ proorsus
una eademq; simplicias nature substāaa. **N**ō em̄ i
hoc gennno vocabulo gemma substāaa icelligit̄
s̄ tū ad distinctionē p̄mit̄ gemma vis eiusdē essentia
una superior p̄ sūm̄ alia inferior p̄ aīaz designa
In hac itaq; diuisione aīma et qd̄ aīale ē i ymo
remanet. Spūs autē et qd̄ spūale ē ad sūma euo
lati. Ab ipsis diuidit̄. ut ad sūma eleuetur. ab
aīa scindit̄. ut deo vniat̄. **N**ō qui adheret deo.
vn⁹ spūs est. Felix diuisione et mirabilis separatio

vbi qd' corpulentū et seculentū ē deorsū remanet;
 qd' spuāle et subtile est usq; ad speculacōē diuīe
 glorie sublimat² et i eandē ymaginē trāsformatur
Ansenor pars apomt² ad sūmā pacē et tranquillitatē
 pars autē superior sublimat² ad gloriam et
 iocunditatē. **I**cetē em̄ mens huāna nō sit eiusē na-
 ture cui qd' ē deus. ymago tñ ē illius nature. qua
 nulla ē melior ibi querēta et iuuenēta ē m nobis
 quo etiā natura mā nū habet meli. **S**z prius mēs
 ipā in seipsa considerādā ē. et in ea repenēda ē yma-
 go dei mens ergo qd' considerādē se conspiat utelli-
 git se et recognosat. **O**nū cōtemplatione ad deū ascē-
 dit ut eū intelligat ymago dei dicenda ē. **C**ogitan-
 do eterna vir ē sicut dicit aplūs Vir nō debet velare
 caput suū cū sit ymago dei et gloria. r. qnto mag²
 se extenderit in id qd' eternū ē. tāto magis format²
 ad ymaginē dei. et ideo nō ē cohibenda. ut se cōti-
 heat aut temperet. **O**nū vero agit ut cogitat ea
 que sū temporalia mulier appellatur. et tūc nō ē
 dicenda ymago dei. Et ppterēa debet velare caput
 suū: ne immū sit eius progressio ad mſenora. Ne
 cū licita agat: illicita qui pescati. **D**e dignitate

Danta dignitas condicōis huāne **L. xxvii**
 huāne condicōis ēē dimoſatur: vt nō ſo-
 lu m iubentis ſermone. ſicut alia ſex dierū opera.
 ſed conſilio ſcē trinitatis. et operacionē diuīe ma-
 leſtatis arat² ſit homo. vt ex pme codicōis ho-
 noꝝ icelligeret. Hū debereſt ſuo creatori. dū tātu
 m condicōne mox dignitatis pruilegiū preſtant

mouet

ei conditor ut tanto amplius conditore diligenter,
q̄to mirabili se ab eo conditū intelligēt. Nec ob
hoc solū siquidē q̄ consilio sc̄e trinitatis sic excellē
ter a conditore conditus sit: s̄ etiā q̄ ad ymagi
nē suā conditor et creator om̄i eū creauit. q̄ nul
li alteri ex creaturis dedit. que ymagō i interiorib
hoīs nobilitate ē considerādi diligēt. Primo quidē
q̄ sicut deus vñ sp̄ ubiq̄ totus ē. om̄ia viuificās
mouēs et gubernans. sicut aplus ait q̄ i eo viui
mouem̄ et sum⁹: sic anima in suo corpore tota vi
get ubiq̄: viuificās illud et gubernās. Nō em̄ in
maiorib⁹ sui corporis membris maior et in mino
rib⁹ minor: s̄ in minis tota et in maximis tota.
Et ita infusa corpori ē: ut nō p̄ membror partes. par
tibus sit diuisa. Nā in quoalq; loco pars corporis
partitur tota dolet. hinc autē modo vna eademq;
vivificatiō membris p̄sidet: cū ipā p̄ naturā nō
sit diuisa: p̄ corp⁹ tñ agit diuisa. Ipā quippe est
que p̄ oculos videt p̄ aures audit. P̄ narēs odorat.
P̄ os gustat. p̄ omnā membra tangit et tangendo.
lene ab aspero discernit. Et cū nō sit diuersa per
sens⁹ opatur diuisa. Ex qua re sc̄elligit: q̄ ita est
anima sedm̄ suū modū in corpore sicut de⁹ ē in suo
modo. Inter⁹ siquidē ē et exteri⁹: superi⁹ eti⁹ infe
ri⁹ Regendo superior portando inferior: repleto
interior: articulando exterior. Sic ē intus ut exteri⁹
sic artūtati ut penetret. Sic p̄siderat ut portet: sic
portat ut p̄siderat. Et sicut de⁹ crescentib⁹ creatu
ris nō crescat et decaescētib⁹ nō decaescat: sic anima

immutis membris non minuitur; nec in adiunctis
 augetur. **H**ec est ymago sine similitudine omnipotentis
 dei quam aia habet in se. **Q**uadam etiam scie trinitatis
 habet ymaginem. **P**romo in eo quod sicut deus est. vivit.
 et sapit: sic anima secundum suum modum. est vivit. et sapit.
Es quogz et alia trinitas in ea? quod ad ymaginem
 pse nature et summae trinitatis quod est in prece et filio
 et spiritu sancto condita est. **E**t licet unius sic anima nature
 condita. habet tamem in se tres vires. et intellectum vo
 luntatem et memoriam. **O**r quid licet aliis verbis in
 euangelio designatur cum dicitur. Diliges dominum deum tuum
 ex toto corde tuo. et ex tota anima tua. et ex tota mem
 oria tua. et ex toto intellectu. tota voluntate. tota me
 moria. **D**icit sicut ex prece generatur filius. ex prece et
 filio procedit spiritus sanctus? ita ex intellectu generatur
 voluntas. et ex intellectu et voluntate procedit memoria
 sicut facile a quolibet sapientia potest intelligi. **N**ec
 enim aia perfecta per esse sine his tribus? nec horum trium
 aliqd sine aliis duobus integrum constat: quoniam ad sua
 habitudinem. **S**ic sicut deus pater. deus filius. deus
 spiritus sanctus. est non tres deus. sed unus deus. et tres personae:
 ita aia intellectus. aia voluntas. aia memoria. non
 tres autem in corpore: sed anima una et tres vires. **A**utem
 in his tribus divinis ymaginem mirabiliter gerit in sua
 natura in interior homo: et ex his quod excellere
 vobis aie viribus iubemus diligere conditorem: ut in
 istius intellectu diligenter diligatur: et in quantum diligatur: semper
 in memoria habeatur. **N**ec solus sufficiat de eo intellectus:
 nisi fiat in amore eius voluntas. **P**romo nec duo haec

sufficiunt, nisi addatur memoria. q̄ sp̄ i mēte dili-
gentis et intelligētis maneat deus. vt sicut nullū
potest esse momētū quo homo nō vtratur ul̄ finat̄
de bonitate et mā: ita nullū sit momētū quo
presentē cū nō habeat̄ i meōria. Et ideo iuste vide-
tur michi dñm Intenorē hoīem ymaginē dei esse.

Non vero Qualit̄ hō sit ad silitudine desce-
ndet silitudine aliqua dicam. sc̄a sicut deus
creator qui hoīem ad ymaginē suā creauit. ē caritas
bonus et iusta paciens et misericordia et misericors
et cetera sc̄ā virtutū insignia que deo leguntur:
ita homo creat̄ ē ut caritatē haberet: ut bon̄ eē
iusta paciens misericordia et misericors. Quas vir-
tutes q̄to quisq; plus in seipso habet. tāto p̄p̄iquo
est deo. et maiore sui conditoris gerit silitudinem.
Si vero aliquis p̄ deuia viaq; a sui conditoris no-
bilissimā silitudine degeneret et oberreret. tuē fieri deo
qd̄ scriptū est. Hō cū in honore eē nō intellex̄. cōpa-
tatus ē iūmētis iūp̄iētib⁹. Quis maior honor
potuit eē homi. q̄ ut ad silitudinem sui conditoris
conderetur: et eisē virtutū instrumentis vestiret̄
quib⁹ conditor. De quib⁹ legit̄. Dñs regnauit
decorē induitus ē: id est om̄i virtutū splendore et to-
cūs bonitatis decorē ornat⁹ ē. Vl̄ qd̄ mai⁹ potest
hom̄ eē dedecus. aut infelior miseria. q̄ ut hac
silitudine sui conditoris amissa: ad informē atq;
irrationabile brutorū et iūmētō silitudinem di-
labatur. Cūq; p̄ quisq; diligenter attendeat.
p̄me conditiois sue excellētā. et venerādū fācte

135

trinitatis ymaginē in seipso agnoscatur: honorem qd
diuīē silitudinis ad quē creatus ē nobilitate morū. ex
ceritate virtutis. dignitate mentoriū habere contē
dit. Ut quā apparet qual sit. tunc sūlb ei apparet:
qui eū ad silitudinem suā in primo homine mirabiliter
condidit: mirabilis qd in scđo et in seipso reformatum

Oagna etiā **D**e cōuenientia inter deū et animā. xxv
cōuenientia ē inter deū et animā Deus namq;
Vita ē. spūs est. sapia et amor ē. Vita etiā anima ē
spūs ē. in quo spū ē sapia et amor. Vita deū ē. vi
ta anima ē simil et dispar **S**ūlb quidē vita qd in seipso
vives. nō tam vives. s; et vivificas. sicut et ille h̄ anima ē
Dispar. qd ille creator. et ista creatura. **I**ssi enim ab
illo eet creata. nō esset: et nisi ab illo eet vivificatans
viveret. Vvuit anima naturali vita. etiā si spūali nō
vivat vita: s; tal vita mors potius ē diuidi qd vita
Crm mors pccator pessimā. **A**lma quidē qd scđm carnē
vuit vives mortua ē. Et ideo boni illi erit nō vuit
qd sic vuit. **V**ita anima ē. vives quidē. s; nō aliude qd
seipso: et hoc nō tam vives. qd vita ē. **I**nde ē qd misera
corpori vivificant illud. vt sic corpora de vite p̄fina
nō vita s; vives. **C**reata ē anima a deo: vita a vita
simplex a simplia. imortal ab imortali: vt nō sit
longe a creatorē suo cui appropriare videtur in sui se
placitatem etiā. et perpetuitate vite. **I**acet enim spūalit
nō vuit. imortaliter necesse ē vuit. **C**reata ē anima
magna a magno. recta a recto: eo magna quo ca
pax eternor: eo recta quo appetitus supnor: eo be
rita. quo deo unita. **A**lma nāq; quā dei pietates

picit. **H**uiletas subiat penitentia redire. iustitia redi-
at. obediencia conducat perseverancia perducere. deuocatio in-
troducat. puritas iugitat. caritas unit. **I**nabet anima
in se amore quo sp̄ p̄t stare cū deo. aut redire. si mona-
fuerint. suis affectionib⁹. aut separata desponsib⁹ ab eo
fuerint. **S**olus ē amor ex omnib⁹ aīē sensib⁹ atq; af-
fectionib⁹ in quo potest anima et si nō ex equo suo res-
pōdere auctor. ut de sili mutuā rependere vide. **E**t
si min⁹ amat. qm⁹ minor. tñ si ex toto se diligit. mch
il deest ubi totū est. **R**enūcias ergo auctis affectionib⁹
alib⁹. tota sibi malabat. amor: effūdes se totā i amo-
rem illi⁹. cui respondere h̄c in exhibendo amorem.
Amat siquidē de⁹ ut ametur: et cū amat nichil
alud volit q̄ amari: scens ipso amore bonos. qui
se amauerint. **P** amore venuit ad homines venuit i ho-
mines. factus ē homo: et delicia ei⁹ ecce cū filius homi-
Nre vero delicia erit cū ad eū veniem⁹ et videbim⁹
eū sicut ē. atq; filiē ei⁹ erim⁹. **T**unc erit manifesta vi-
sio plena cognitio vera dilectio firma concordia
tas inuidua. similitudo pfecta. et bta vita metem̄
et vltia i ppetuas eternitates. **H**ic autem corpus i
resurrectione sua vitā et sensu recipiet. sic autem in
et amore. **O**r cognitio sic vita ipsā veritas affir-
mat dices. **H**ec ē vita eterna ut cognoscas te verū
deū et quē misericordiam xp̄m. **A**mor eā sensu
Fram sicut exterior homo circa ista typalia quāq;
pato sensu afficiatur. s. visu audiūt. sic interior
homo in beata vita circa quāq; ineffabilia dei. in

136

effabilis amore afficietur. **I**n enim deum suum amabit, quia
dum lucem quemcum odorem quamcum vocem quemcum abum. et quem
cum amplexu interiore amabit. **I**bi enim fulget quod capit
locus. **I**bi sonat quod non capie tempus. **I**bi olet quod non
spargit stantibus. **I**bi sapit quod non minuit edacitas. **I**bi
heret quod non diuelliit societas. **I**bi siquidem deo videtur
sine intermissione. cognoscatur sine errore: amatur
sine offensione: laudatur sine fatigacione. **D**e nobili.

Nobilis creatura est anima tare ase et quod sit canticus dei. xxvi.
Canticus namque dei est de qua gloriosa dicta sunt:
que ad ymaginem et similitudinem dei facta est. **H**ec au-
tuntas merito ihesu appellanda est: quod ad frumentum vi-
sione illius pacis summe que fecit utriusque unum creatu-
rum. **H**ens eius paradiso est. In qua dum celestia medita-
tur: quoniam in paradyso voluntatis delecta. Dominus
eam summi praefamilias est anima propter unitatem morum.
Spousa christi per dilectionem. Templum spissam per sacrificia-
tionem. **C**anticus regis eterni. propter unitam concordiam. **E**t quod
nulla est canticus absque ipso ipso: dispositus in ea conditor reum
ipsum triplicis gradus: scilicet sapientes ad consulem: mi-
litares ad pugnandum: artifices ad instrumentum. **S**icut hec
anticantis sunt naturales et ingentes vigores autem tamquam
indigenae. quorum distincti sunt gradus. quod alii sunt superi-
ores alii inferiores. alii medi. **S**uperiores quidem sunt
intellectuales sensus et medii rationales: insimili animales
Quorum hec est pars. **N**aturalis sive sensualis appetit visibili-
tia. **R**ationalis discernit: eti discrecans oculo aspernatur
ea. **I**ntellectualis pertinet ad diuinam. **I**ntellectuales
sunt sensus sunt tamquam consiliarii animae dicentes ei deum

time et mādūtū eius obserua hoc est om̄is homo.
Rationales s̄ tamq̄ milites qui hostes cōcupiscēti
arū impugnat p̄ arma iustitiae. Nales sive sensua
les s̄ tamq̄ rustici et artifices qui corporalib⁹ ru
dimentis m̄sistūt et corpori necessaria m̄strūt. Hac
triplicē aie vīm. s̄ sensualē rōnale. intelleculalē phī
p̄tes vocauerūt. nō integrat̄les s̄ virtuales. q̄z pōcen
tia eius s̄. Sensualitas ea vis aie ē que corp⁹ vege
tat. et p̄ corporis sensa ista extēnora sentit et discernit
Om̄es em̄ sensa tam intēriores q̄ extēniores ad am
mā referuntur ut p̄pote ab illa p̄cedēt. Ut em̄ sensantur
ab aūna om̄es hinc. Racio ē vis aie sup̄ corporalia
et m̄sia spūalia collocata. Verēunt em̄ vera a fil
sis q̄z logice. Virtutes a vicis q̄z ē ethice. Et p̄ ce
perimēta. verū naturas uestigant q̄z ē phisice. In hī
varo tib⁹ tota phīa q̄sistit. Totā em̄ philosophiam
ratio apprehendit. Intellec̄to sive intelligētia ea vis
aie est qua de diuis q̄tū possiblē ē homī cognoscit
ad celestia arthana penetranda racio p̄ se nō sufficit
misi a deo adiuta furent. Tūc sensa ei⁹ si bene vigeret
cū ad noticiā secesserit que diui uestigando quesuit
Puererit. intellec̄to sive intelligētia nūcupat. boea
thi dicit. Intelligētia solia dei ē et admodū paucorū
homī. Et horū alterū pro alterio sepe ponit. Nemo
rā ē consors et cooperat̄rie rōm̄ qm̄ sine ea ratione
ad m̄cognitā procedere. nec cognitorū sciam retinē
potest. Heoria ē vis aie accepta retinet. prēteritū re
petens elapsa recolligēs. De appetitu humano et
Human⁹ appetitus inter yma et summa posito

boea h̄ allegans fuit
p̄ angustiā ex quo videt
q̄ angustiā sit aut
q̄ p̄pote libet

137

contrari⁹ in quācūq; partē totis trāsient nomē eis
merito sortitur. **S**i carnis voluptatib⁹ pascat carnal-
is sive aualis noīat. **S**i spūalib⁹ desideris delectat
spūalis nūcupat. **A**ppetit siquidē ē naturalis vis in
āmīa mouēdis sensib⁹ attribut⁹ **D**e diffimicōib⁹ vīnū nīc et

Quonā de vīrb⁹ āmīe mētione fecim⁹ diffi **C xxvii**
mre eas debem⁹; quaten⁹ ea que de āmīa
dicā ul dicenda sūt evidēta⁹ intelligi possūt. **S**en-
sualitas sensa ymaginatio tam corporis dia possūt.
S āmīe **S**ensualitas corporis ē qdā vis ignea. **S**ē-
sualitas sensa ē aualitas. **S**ensualitas āmīe ē inse-
rior vis eius. que sic ē trahēs sensualitatē carnis
velut famulā et obedietē sens⁹ et ymaginacio-
nes facit easq; in arcta meōrie reponit. **I**n sensu
instrumētu⁹ ē sensualitatis et origo ymaginacōis.
Ipā nāq; vis ignea q extīscus formata sens⁹ dia-
tur. eadem formata et usq; ad intīmū traducta yma-
ginatio vocat⁹. **S**ensa itaq; parit ymaginacionē.
Imaginatio cogitationē. **C**ogitatio consideracionē.
Consideratio meditacionē. **M**editatio acuit̄ ingem-
ūm. **I**ngemū mātōne. **R**aio conducat intellectum
intellect⁹ intelligēcā. **I**ntelligēcā p qteplacionē
ipām ventatē amittatur. et p caritatē in ea delec-
titur. **S**ensa ē passio āmīe i corpore. ex qualitat̄
bus extra accidētib⁹. **I**maginatio ē vis āmīe que
figūm corpoream̄ retul. absente corpore sine exten-
si sensu dīmoscit. **C**ogitatio ē circa quelib⁹. animi
occupatio. **C**onsideratio est intenta cognitio. **M**edi-
tatio est frequēs cogitatio modū causā et rationē.

vniuscuiusq; rei intelliges. **I**n genio eis vis quedam natu
raliter animis insita p se valens. **R**atio eis quedam
vis aume que oia discernit et iudicat. si maxime
au inhiat spiritualib; et ymaginē dei in se conservat.
Intellectus eis reu nature existētū pceptio. **I**ntelligē
tia e solū de reu p̄cipiū et de deo et de ydeis et yle
et de incorporeis substātib; pura certa qz cogitac.
Contemplatio e pspicue veritatis iocida admiratio.
Caritas e cordia mētū et associetas electorum.
vita bñar dñmarū et angeloz qz nec aume n an
geli nisi p caritatē vivunt. **Q**uae oia sit fca ad silicēm
xxvii

Fonna intellectual et rational fca est ad ymaginē et silicidmē dei. ut frōrē suū p ymaginē cognoscat. et p silicidmē diligat. **E**x ymaginē namq; dei habet rationē: et ex silicidmē caritatem. **C**aritas quoq; in sepsa representat trinitatē. **H**ac racio sentit et pacata requirit. **H**ac caritas iucent et videndo beata quesit. **H**ac in pñti fides se quitur. spes usq; in celū comitatur. **C**aritas pñmē ronalis creatorē suū primo inspiciat: inde creaturā ipsius videat: et mediante arbitri libertate ad eū qui condidit omia se et cetera referat. **S**ic in homine trinitas appareat. quā caritas manifestat. vt caritatem homo semp exhibeat. semp qz conspiciat quē trinitatis ymagno perornat. **S**ic homo seruabit eius silicidmē: cuius in se naturalit̄ portat ymaginē. **A**ppareat ergo ymagno dei in intelligentia rationali: in mente spirituali: in hoie liberi arbitrii. **A**ppearat

silicudo dei. in moribus pro natura. in operib⁹ pro iustitia. in virtutib⁹ pro gratia: ut morib⁹ natura p̄metitur. iusticia operib⁹ comprobetur. grā in virtutib⁹ compleatur. et sic semp̄ deo presentetur. *De anima*

Huīma totū corpus homis totū corp⁹ tota animat. *xxix.*
xxxv.
 tota panter animat. *Est quidē homi insp̄nata*
vita a deo. nō de preciati⁹ materia s̄ de nichilo ab eo
facta. De ceteris animatis dicit scriptum: producat a
qua p̄ducat terra: nām vero nō aqua produc⁹ nō
terram. s̄ deus insp̄nauit: nō tñm viua nām l' viuētem
s̄ spinaculū vite. Rationale ex dei ymaginē factū ex dei
silicudo. Huīma vero pars dei nō est. Probat hoc
mutabilitas quā mutantur. Deus enī imutabilē. Hoc
sepe mutatur: quā p̄ culpa dampnata: pro pena quoq̄
fit misera. Nichil tñ ei nocere posset nisi a deo recesseret.
Kecessit autē qñ peccauit. Promde torqueatur
m̄scorū. et a deo refuga. Ab uno disiuncta. dispersit
ad m̄ltā. Pro sua ītemperātia fit molesta fit morbi
da. C̄pter sensus corporei turbata memoria turbati
ebetes fuit maridi et stupidi. inde caro patet lam-
guores orūntur et mors violenta pregiuuntur. Huīma
nō format̄ ex materia īformi. s̄ in sua crea-
cōe formā accepit. qua facta ē ad ymaginē et sili-
tudinē dei. A quo si se auertent remanet īformis
qr̄ rea qr̄ dissiliſ. Nec ideo tñ efficiat̄ uironalis. qr̄
testat ymaginē dei unde potest reformari. Et nec
etiam si tota p̄co cōcludit̄. et pro īsp̄nētia iūmē
to cōparet̄. ideo sit anima pecoris ut alter⁹ corpus
Ipn̄ enī corp⁹ et nūc et in fine semp̄ est habitum

al quo fci est una psona si nec ideo e corp^o et si
habetur. Nō enī distribuitur ptab⁹ nec loco cōdudit.
Nō ē maior i majorib⁹ nec minor i minorib⁹ sui cor-
poris partib⁹ vice ydoneis Spūs namq^z est. aūma-
tional. qntis licet obruta malis. et vbiaq^z est.
totu^r est. Nō traducat^r a p̄e in filiu^r. nec una fit
aūma amborū. Sicut m^g aū patris sic aū filii
mea ē. nec pars aicē patris in filiu^r dū generat
se transſudit. Partiri nāq^z sive diuidi. augeri ul-
minui pro ſva ſua ſpus neſtit. Nō enī potest ē
maior ſ melior. Si enī p̄ticularit transſuderetur
corporeus ē probaret^r. Q si ut delunt aliq^z ſemē
aūme cu^r ſemē carnis generatio habet transſundi-
multa quidē in honesta et ipſibilia poſſet exinde
inſervi. que de ſpū rōnali nec dici debent nec opi-
nar. Indees est aīam edificare et obſcena reteſe
et malefici carnis ſemīa denotare. Q aicē condie-

Dicam autē rōnales aīas noue fuit et^r Cxx
P̄ effentiā cotidie fieri de nichilo nouas
ſ de consumili natura ex instituōne diuīa nō utiq^z
nouas. Qualeſ enī in exordio de^r die ſexto maſ-
culo et feſne dedit tales cotidie inſpirit ſinguliſ.
noua de nichilo creatione. nō noua instituōne. Pa-
ter inquit me^r usq^z modo operari et ego operor. Sp̄e-
ratut usq^z mō pater et fili^r. operacioē noua ſiquidē
ſed instituōne nō noua. Pro illa ageb^r pro iſta q̄ ſecet
res vero corporee poſti primā ſiu creationē noue mul-
le creantur. ſ a ſimili exordio condite tempali ppa-
gatur formationē. Aīme autē nō ſiml' eſſentialiter

134

facte sūt. Si pro natura cōsimili qua ad ymaginē et
silitudinē dei fuit m̄simul sc̄e reputātur. et nō sm̄l
edite iudicantur. Nō sm̄l edite pro essentia. sm̄l sc̄e
pro comparatiōne forma ad ymaginē et silitudinē dei
prorogata. Caro de carne generando. traducatur. Si spi-
ritus de sp̄u m̄mē p̄pagatur. Pro certo tenem⁹ q̄
caro cōncta de carne p̄ legē cōcupiscentiae q̄ cito viui-
ficatur culpe vñculo premittur. eiusq; affectionib⁹
âma que carnē viuiscat aggrediatur. Sub hoc
p̄cū vñculo p̄uili demerguntur qui sine xp̄i rene-
dio moriūtur. Hoc p̄cū originales habet nō p̄ auāz
Si p̄ carnē vñq; contractū âme infusū. Carni emi-
ta vmitur âma ut cū carne una sit p̄sona. Sic etiā
auctore deo âma et caro vñū m̄dūmū et vñq; hō
vñ salua vñusq; nature p̄ietate adiicitur carn⁹ qđ
âre est et eccl̄isō pro vñitate p̄sonae nō pro diuisitatem
nature. Ord̄ igitur ibidē singulē p̄p̄uī. coē sit am-
borū p̄p̄uī pro natura. Coē pro p̄sona. Cēnde sit
âma originali culpe obnoxia quā caro cōnabit ac
âre refundit. cū qua vmita ē in p̄sona licet diuersa
sit natura. Expt̄ necessē ē p̄uili dū viuit vpi sa-
cramēto renouari. ne obsit ei⁹ âme societas carnis
p̄cū quo grauiatur etiā corpore exuta. nisi dū in cor-
pore viuit salutari fuerit remedio expiata. Cūrū
igitur adulti. âmē pro seipsis Impendit etiā p̄uili
sacramēta fidei. et suscipiat vpi fidei cū sacramēto. vt
p̄uilos in cristorenatos fides eccl̄e tueatur. et adulteros
cū sacramētis eccl̄e. op̄a fidei cōcomitantur. Hys
utq; per grām renouatus tandem complebitur in

XXXI

generali resurrectione ut caro ipsa resurgat in gloria
aure sue restituta viua et eterna felix et beatâ. Cir-
Si queritur deus dat animas quas agit male
remedio salutari mori contingit Respondemus q̄
diuina institutio qua res et rerum nature conduntur.
nec pccato tollitur nec violencia impeditur. Inde ē
q̄ lex carnalis copule nec ea in malis iure suo pri-
uatur. Generant adulteri formatores prophanam. natu-
rali tamē institutio. nec in talib⁹ deparet Statim nāq;
prout deus instituit qd̄ suū est operantur. Na-
tura siquidē ē quedā vis et potentia diuinit⁹ crea-
tūris infusa q̄ vniuersi rei suū esse tribuit. qua bona
quisq; male vatur mala ēē iudicat⁹. Juste enim pū-
natur qui licet abutitur. Juste punit⁹ qui rapie-
aliena conātur. Sic satanas celū sic prothoplausta
p̄didit paradisū. Abutitur licet qui bona dei maculat⁹
vīibus inconcessi. Haculat⁹ bona dei hi qui cū amore
libidinis exēnt opera copule carnalis. ex hīs filiū ge-
nerantur. quorū corpora seruēte creatura creatori formā-
tur et deo inspirata spiraculū vite aiāntur. Spina-
lū vite huānā aiām debem⁹ intelligē quā nō produ-
cit terra ul̄ aqua. Si deo inspirat quo sensu corpora
aiānt⁹. vñ fact⁹ ēē homo in aiām viuēte memorat⁹.
In hīs et in alijs agit om̄ps deus pūt instituit quē
nulliq; adiuuat⁹ bona. nec ip̄pediuit mala. Bonos autē
preuenit sua grātia. malos tenet sua iustitia. Nos qđ
serui dñi bonis dñi abutim⁹ rei et miseri parit̄ iūem
mūr. Ip̄e vero dñs qui seruoz⁹ malis bene vatur.

110

scis et omnes adoratur. Ipse corpori terreno de peccatis
traduce pagato pro institutione sua inspirat animos
bene utens solita pueritatem tuam. que si est natura
lis creatorum potest imputari. Sed creator pueritatem
tempore sacramenta. et obiecto pia promovit edicta. ut quod
pacem sacramenta sint remedium. et temporalium obser-
vacia mandatorum. eternorum afferat prima donorum. Unde
si aliqui sub peccato geniti obeunt puerilis abscessus remedio
salutari per amissione iusticia dei qui nichil debet alicui
sed capnatur in singulari malis quod non fecit in eis. Si autem
parvulos renouat sacramenta. admirare mentem dei.
Quoniam sicut nesciunt culpam cum qua ex carne nascuntur. sic
nesciunt gratiam quam per Christum renouantur. Non excusat par-
vulos a culpa qui eam non norunt. nec excludit ab
eis mentem qui eam nesciunt. Queritur in eis culpa. in eis
mis ex carne traducta. queritur in eis gratia. in eis
a deo collata. Illa debite capnatur. hec indebitate pro-
gatur. Illa iudicium predicit. hec mentem representat.
In utroque deus agnoscitur: cui iudicium et in discordia
laude perpetua cattata. Sed ab Ihesu intuendis mens mea
mens infirma quod peccatis obruta. tamen ad seipsum redeat
sibi quod remedium querant. ut qui in adam cecidit. in Christo

XXXVII

Dura veteres de anime natura. dixisse deum facere
inueniuntur. sed non ita. ut non aliquid restare videatur. Ego
autem ex eorum dictis quanto diligenter potui. breue istud
et certum colligere. atque in unum redigere studui. quod me
morie commendetur. Ebes namque valde est memoria hominis
breuitate gaudet. Et si in milia diuiditur. sic minor est signum.

Ex corpore et anima constat homo. et quod corpus
is oculis videtur. propter corpus factum est. **C**orpus propter
animam. **A**nima propter deum. **V**ita corporis anima est vita
anime deus est. **I**mmortalis est anima qui anime caret.
Ton habet quo cedit ut resurrectione egeat post
ruinam. nisi perit cedentem. **E**t ideo in morte vita non
nō perit sed corpus substitutur. **D**ū discedit anima. vita
sua non perit. sed quod vivificauerat hoc dimittit.
Et quod in se est morte alterius facit. ipsam tamē nō
recipit. **F**acit inquit nō vivificatio quod descendit nō ambi-
tus occidit. a qua tū vis potentie vivificantis ab-
cesserit in terrā de qua assumpta est redit. amissi sensi-
bus quos per seipsum nō habuit. **A**nima nō aliter. quia
sol luce diei. vita tribuit tamen tū venerit. tū recedat
mortē efficit. **H**ors tū nō assumit uicta sed diuidit.
Dū origini sue virtus reddit. **N**e quis putet an
mā corporis morte consumiri. audiat quod deus in euāge-
lio dicit. **I**bolite me eos timere qui corpus occidunt
animam autē nō possunt occidere. **F**atigatur corpus cogi-
ta a mōrē mentis. **A**ffliatur in corpore mens doloris
corporis. **C**orpus ex quatuor elementis constat. **A**nima
ne elementū est nec ex elementis. sed de nichilo est creata
et soli creatori suo cognita. **E**x his ergo omnibus que
in se hoc est in corpore suo. visibilia videt. nichil se esse
vō posse esse videt. **S**ecernat ergo et diuidat se per se
ab eo toto quod visibile videt in se. et inuisibile se omni-
tudo videt in eo quod videt se. **E**t tū videri se nō posse
videt. dem̄ eleuet se super se. et in eo quod primū et pū

141

capale speculum est speculandi dei. illis q; ymagini et
silitudinē proximū et magis vicinū ac cognitū magis
factū iūisibilem deū representat et aspirat. Hoc autē
est ratio et mens ratione vicens que ad primā dei
silitudinem sc̄i ē. ut p se possit iuuenire deū a quo ē sc̄i
et in ei amore atq; cōtemplatioē dulacē requiesce.
Ea nāq; pfectus suū auctore manifestat que illius
silitudinē viam appropiāt. Hec autē ē ipā alia
rōnāl creatura q; excellēter et pprae ad illius silitudines
sc̄i est. Et nūc tia q; auctore suū quē nō videt agnoscat
et diligat: cū se ad illi ymaginē sc̄iā intelligat.

Deus om̄ps **C**re de q sola caritate sp̄b rōnales creauit
cui vītūdō nec augēt potest q; pſtā ē **cxxxiiij**
nec minui q; eterna ē. sola caritate nulla sui natu-
rātē rōnales sp̄us creauit. vt eos sue vītūdīs
p̄tipes facet. Alios vero in sui puritate i celo cōfir-
mant: alios autē in infernū precipitavit. Atq; alios
ad probādā huīlitatē et obediā in terrena habita-
tione terrenis corporib⁹ sociauit: vt ad vite sensu ma-
teriā luteam vegetarentur. **H**abēt namq; in natura
sua quādā mutabilitatē scdm quā viuiscidis corpo-
rib⁹ appropiāt in qua quidē nichil puritatis sue
deponit. Cū enī delectatioē corporis afficiat: quasi
quādā corpulētiā mde trahit q; pumore eorū naturā
corruipit. **H**oc vicū q̄to alia q; eis in corporib⁹ manē-
tib⁹ mheserit. tāto difficiāt eos a corporib⁹ discedētes
deserit. qm̄ nō tollit² passio etiā cū tollit² causa pas-
sionis nisi ab huiusmoi feculenta se in hac vita mū-
tare studuerit. **S**los ergo qui i medio malorū et bonorū

ap̄fugia

positi sum⁹ cōsidēre sepe debem⁹ et gaudiū eorū et
istorū suppliciū. atq; istā miseriā Ratiōnal' siquidē ē
aiā mā ut saat discernere inter bonū et malū. Et
eicā q̄cupisabil' et unsabil' ē. ut bonū possit amare
et malū odire. De q̄cupisabilitate em̄ nascatur amor
de amore desideriū et gaudiū Amor ē delectatio cordis
alicui⁹ ad aliquid p̄t̄ aliqd. p̄ desideriū currit. atq;
p̄ gaudiū requiescens P̄ desideriū in appetendo et p̄
gaudiū in p̄suōndo Nec aliud bonū ē si bonū est
cor humānū nisi q̄ bene amat qd̄ bonū ē. Nec aliud
malū si malū est nisi q̄ male amat qd̄ bonū ē.
Omē em̄ qd̄ est bonū ē. si in eo q̄ male amat trū
vitā ē. De unsabilitate oritur odio In em̄ odio
generis Et de odio dolor et timor Cū em̄ q̄ p̄tā mā
unsam⁹ incipit ea odire. colem⁹ q̄ p̄tā mā et pe
nas pro p̄tātis timem⁹. De p̄tātia rōnāl'

Sic creator om̄i deus inter cetera creature. xxviii
et sup̄ cetera que creauit. rōnālē ampli⁹ illu
minare creaturā dignat⁹ ē. quā in sua similitudine fecit
insigne et sic beatitudinis voluit ē p̄tāpem Cuiq; tā
rōnālis creature licet filis ē videat⁹ origo dissimil
et diversa fca est conditio. Dū pars eius in eterna se
licitate ē firmata pars iudicib⁹ inferni detinuta
et in tartarū crudita in iudiciū cruciāci seruatur.
Pars eius terrena terrena vīta corporib⁹ locū medi
um sortita cognoscit⁹ Et p̄tā quidē eadē sumis vī
mor in deliciis erat posita p̄adisi. nūc autē p̄m̄ quos
infimis pro reatu inobedientie ē humiliata in loco af
flictionis Sūm⁹ ergo horū om̄i locus plenā habet

147

lentia. In simo solam tristia. Ibi enim summa simplicitas et plena felicitas: illic summa et sola miseria est. In medio sane summa speranza sed si nihilominus istima sunt timenda. Et ideo nobis iam apud timoribus causa quae spei, quo viciniores insimilis deieci. in ipsa degimus umbra mortis. Cuius tamen et illius beatitudinis et illius nihilominus dignitatis eternae habundat ex qua cumque suorum qualitate in eis pietatis fieri posse cognovit natu rales ei affectus condidit. ut haberet unde bona ista operaret et in eis aliquem posset letari. Et rursus unde mala illa metuere. ut in eis etiam dolore pietatis contumeliam posset. Inter sane eo grauior est moderna crudelitas qd non tam exhibet tristia et moderna molestia: si et timor habet penam: et spes ipsa que differtur affligit etiam. Pessimum enim pater et terribilis iudex sic illa ven gaudia et pietua filii: dolores eque pietuos reis in fine pavuit. ut nulla tamen expieta in pietate nos capere voluit. ut gaudium ut doloris unde modo illa certius credi: sed affectuosis optari quoque valeat et timeri. Ceterum vero nec pietatis gaudia in illo quod pacie gaudia sunt: nec tristia presentes in illius pacie tristia est. Nec desipiet. si quis inter oem operum dare maluerit quemadmodum possit illa pietatis gaudia. illos formare timores: quae huius vice vitare molestias. captare letitiam. Veruptamne iuuenire est etiam in presenti: unde gaudet utiliter aliquis ut salubriter contumelias. Si letet de beneficiis suis gratias agens deo: et in deuocione eius exultet: et pietua sive etiam pietatis delicia deploret. Unde etiam diuinam disposicionem. media inter eosdem affectos

nō

constituta ē ratio in corde hominis. p. quā nimirū discer-
nere et diuidicare possit unde gaudeat et doleat ym-
mo etiā qđ cupiat aut qđ timeat. Sane qui tripli-
cem vim aīe eē docuerūt rōnale qcupisabile mīsa-
bilem asserentes affect⁹ quidē diuisos s̄ quādā sibi
cognacione quīctos sub mītabili metū et tristia-
Sub qcupisabili desideriū et letiā qprehēdisse vidi-
tur. Inter igit̄ inter affect⁹ variis huāna fluc-
tuās aīma necessē ē vt terra demū ul̄ i ymis vel
in sumis accipies statioñē in solo demēps ul̄ gau-
dio ul̄ dolore p̄sistat. Deus s̄ ē in sumo mīlo est
in ymo. Ille i eodē statu eternitatis sue semp̄ p̄sistat.
iste cursu mutabilitatis sue s̄p̄ instabil' fluit. Hu-
man⁹ aīm⁹ qđ i medio collocati quādā cōdinom⁹
sue excellētia huic mutabilitati qđ deorsū ē supē-
net. et ad illā qđ ē ap⁹ dei verū imutabilitē p̄m-
git. Si vero de hys que deorsū transiūt se p̄ cupidi-
tate īmerserit. statū p̄ infinitas distractioñēs impīt̄
et a semetipō quodammodo diuissa dissipabit̄. Si vero
ab hac infinita distractioñē qđ deorsū est se exēreit
et hec infinita deserens atq; paulatū se i vnu collige-
gens. secū esse didicent. tanto aplius i vnu collige-
tur qđto magis cogitaciōē et desiderio sursum eleua-
tur donec tandem om̄o imutabil' sit. et ad illā ve-
num et vnicā que ē apud dei imutabilitē pue-
nit. et p̄petuo sine om̄i mutabilitatis vicissitudē
Qui requiescat. Oe solus de⁹ sat reaonē aīas
redim⁹ aīas nō ab inicio esse cū angel⁹. **xxxv**
creat⁹ sicut origenes fīgit in cū corporib⁹ p̄ coptū

no

XXXV

Aug⁹ i lib⁹ d⁹
erastus rog⁹

103

semnatur sicut luciferus et cyrillus et aliquis latini
vii presuppositi affirmati: sed diam 9 eam creatione
solus omnium creaturum a creatori nosse. Corpore tamen per
coniugium copulam seminari. deo vero iudicio coagulari
in uirginea et compingi atque formari. et formato iam
corpo aiam creari et infundi. ut vivat homo in utero
ex anima constans et corpore. et egrediatur viuus ex
utero plenus humana substancia. Nec duas animas
credimus esse in homine uno sicut in lilia scirpus. una am
male quia animatur corpus et immixta sit sanguis
et altera spualis que ratione miscaret. Sed dicas una
eandemque animam esse in homine que et corpus sua soci
tate vivificet: et semetipam sua ratione disponat.
Habes in se libertatem arbitrii: ut in sue substanciali
operatione eligat quod volit libertati siquidem sui ar
bitrii commissum est homo posse vero seductionem serpentis
Ex eum recedit in natura bonum perdidit partem et vigo
rem liberi arbitrii: non tamen electionem ne non esset suum
In enucleato pcam manet itaque ad querendam salutem.
arbitrii libertas: rationali voluntas: sed admonete pri
dei et inspirante ad salutem. Ut ergo acquiescamus
salutari insperacioni. mea pcam est: ut adipiscam
quod adipisca desiderium diuinum est numeris. Ut non la
bamur a deo munere salutis. sollicitudinis mea est.
et celestis paupertate adiutorij: ut vero labam: pra
uicatis me et ignauie. Et solus homo habet animam immortalis

Solus hominem credimus animam habere substanciali
viam que exuta corpore vivit: et sensus suos

atq; ingesta vivaciter tenet **N**eque tū corpore morit²
vt animus assent. neq; postmodū interitura ē vt ze
non dicit. qz substancialē viuit **A**natūl vero anima
nō sī substatiue sī cū carne ipā carnis vivacitate
nascitur et cū carne morte fniuit² **E**t ideo nec
ratioē regūlitur sicut plato et alexander putat. sī
ad om̄ia nature iactamēta ducit² **A**nima huāna
nō cū carne moritur. qz nec cū carne vt superius
dixim² semelatur. sī formato ī vtero matris cor
pore dei iudicio creari et infūdi eā credim² vt vi
uati homo int̄ m vtero. et sic procedat hō natu
tate ī mūdū. **A**nima a creatore p̄cipiū habens
ex quo ē p̄fcta ī genere suo. vñ ex quo esti facit
om̄ia que ab hom̄e possunt sciri nisi gravitas carnis
obesset **O**p̄ p̄mū hom̄em qui ante corruptionē
huānitatis p̄fcte habuit sciam huānā pbari potest
Sz modo corrupta huānitate ex quo rūgūt² corrup
tiōm corrupit² nec p̄petratiōes suas poterit exercer
donec usū et experientia et aliaq; doctrina exatet²
et tūc māpīt discerne velut cū quis cū subtili
tate oculorū ī tenebrosa detrudat² Videre tamen
nō potest ibi. nisi prius tenebris assuecat vt lu
men attendatur **V**nū virgilinus **T**ūc nos novia
corpora tardant² **E**t luce alie sīnt actioēs cor
poris et alie anima. **A**ctiones tñ corporis virtū
et virtutes possunt ēē anima. **C**ū em̄ ad hoc sit
data vt illicitos mot̄ carnis corrigit et restri
git² si ignorancia v negligēcia illi² httingunt.

Sicut si discipul⁹ et seruus negligētia doctoris l' domi
peccet. m̄gr ul' dñs cē culpā nō est. **Hic** aīma ill' cōm̄
gentib⁹ extit culpā nō est: cū ipā debeat mpare et
illa obedire. **D**e sensib⁹ corporis et sensib⁹ aīme s̄

Duab⁹ substācīs constat homo suū modū et
aīma tm̄ et carne. **A**lā cū ratiōe sua: et car-
ne cū sensib⁹ suis: quos tūm̄ sensib⁹: absq; aiē socie-
tate nō mouet caro. **A**īma vero et sine carne. suū
rōnale tenet. **R**otadū q̄ idē ipi sensib⁹ qui i exteriori
hōme descriptū: sili nō s̄m̄ suū modū i interiori cē
manifestat. **C**qua res spūiales nō corporalib⁹ sensi-
b⁹: s̄ spiritualib⁹ rimandat. **V**nde de visu: diuīa voci
i deuteronomio dicit. **V**idete q̄ ego sūl deus: et nō est
alig p̄ter me. **E**t in apocalipsi. **C**ui habet aures:
audiat qđ spūs dicat eccl̄is. **E**t in psalmo. **G**ustate
et videte qm̄ suanis ē dñs 2. **E**t apl̄s Bon⁹ cristi
odor sum⁹ i om̄i loco 2. **E**t i euāḡe dñs mulierem
fide se tetigisse. magis q̄ corpore oīdit dices. **T**etig⁹
me aliquis. nā et ego sensi virtutē de me exisse. **H**ic
ego cū om̄i cautela obseruādū est. qđ ad corporis
sensib⁹ et qđ ad aiē p̄tineat dignitatē: ne forte q̄fuis⁹
ordo et irrational estimacō. alicui videat⁹ repugnaē
veritati. **N**ro ē īrm⁹ i substācia homis spūs. vt
didim⁹ ostendit. s̄ spiritu ipā ē aīma: q̄ pro spūali
natum ul' pro eo q̄ spūet i corpore spiritu appellat⁹.
Alā vero ex eo vocat⁹: q̄ ad viuēdū ul' viuificandū
aīmet corp⁹. **T**errū vero s̄ qui ab apl̄o cū aiā et
corpore induat⁹: graciā sc̄i spiritu intelligamus

vīsus aiē

auditi
gusti
odori

Tact⁹

al' tem⁹

quā orat aplius ut integrū p̄seueret in nobis. ne nō
vitio aut innuati⁹ aut fugiat a nob⁹. **C**ū sp̄us sc̄s
discipline effugiet fictū et auferet se a cogitationib⁹
que s̄t sine intellectu. **T**ūgi ergo meditatioē exer-
ciam 9 alīm m̄m⁹ et cōsiderem⁹ necessitates nostras la-
bores. et dolores. **I**ugentes em⁹ in hac vitā intravim⁹.
cū labore viui⁹: cū dolore et timore exitui sumus.
Cogitem⁹ q̄ sit breuis vita nra⁹: q̄ lubrica via:
q̄ certa mors. et hora mortis incerta. **C**ogitem⁹
q̄tis amaritudinib⁹ admixta sit: si q̄ dulce. si q̄ io-
cundū. in via hui⁹ vite occursu suo nobis alludit.
Cū fallax et suspectū: q̄ instabile et transitoriu⁹ est.
q̄q̄ hui⁹ mūdi amor p̄turit: quidq̄ sp̄es aut pulchri-
tudo temporalis p̄mittit. **C**onsiderem⁹ ecclā que sit
patris celestis suauitas atq̄ dulcedo attendam⁹ et
pendam⁹ vnde ceadim⁹ et ubi iacetem⁹. **C**uius per-
didim⁹ et qd̄ iuueni⁹. vt ex utroq̄ intelligam⁹ q̄tū
nobis in hoc exilio lugendū sit. **H**inc em⁹ salomo
aut. **C**ui apponit sciām apponit dolorem: q̄r q̄nto
magis sua mala intelligit homo: tantum magis sus-
pirat et gemit. **M**editatio siquidē p̄nit sc̄iaā:
sc̄iaā q̄pūctiōē: cōpūctio deuocōē: deuocio p̄fi-
at orationē. **M**editatio ē frequēs cogitatio curiosa
et sagax obscurā uestigare: et occultā ad notiam
tribere. **S**c̄iaā ē. qn̄ homo ad cogitationē sui assi-
dua meditatioē illuminatur. **C**ōpūctio ē. qn̄ ex consi-
deratioē malorū suorū cor interno dolore tangitur.
De uocio ē pius et hullis affect⁹ in deū. **H**ullis ex-

meditacio
sciā
spūctio
deuocō

Oratio

saecia infirmitatis prie pnis ex consideracione diuinæ
 clementiae. **O**ratio est mentis deuotio et quiescio i
 deū pñi affectū et huilem. **A**ffectus pñi ē spota
 nea quedā ac dulcas ipsiā aīm ad deū inclinatio
Nil em̄ ita deū inclinat ad pietatem et misericordiam
 modū pñi affectus. **S**aecia celestia atq; terrestria
 solet laudare atq; amare homines; s; mltō meliores
 sūs qui huic pponunt scēcie. noscere semetipos. **I**au
 dabilior siquidē ē anima cui nota ē miseria sua: q̄
 qui ea nō respecta. vias syderū naturas rectū sancta
 tur. **Q**ui vero in deū iā euigilauit. spūs sā calore
 exatato. atq; in ei⁹ amore coram se vlnuit. ad eū q̄
 intrare volens nec valens. eo q̄ sibi lucet. attendit
 et inuenit se. suā q̄ egritudine illi⁹ mūdiae cotē
 pertari nō posse agnoscat: dulce flere habet: eū q̄
 precari ut misereat ei⁹: totaq; ei⁹ miseriā exuati
 huc ita lugere et doletem scā nō inflat: q̄ et cari
 das edificat. **P**repom̄t em̄ scām scēcie: et facie se
 metipm̄ et infirmitate suā. magis q̄ facie vires hor
 bari et naturas aīlū. **E**t hac apponēdo scēciām
 apponit dolore. salis peregrinatiois sue ex desiderio
 patrie sue et visionib; dei. quē cernere finis...²

100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
999
1000

Ex libo extracto eis p o

Alibri de cura pro mortuis gerenda scripsi. cu interrogatus libe fuisse utri
prosit cuiq; p morde. qd corporeis apud sā alium modia sepe litur
Hic lib sic caput dui statu tuo coepi venerabilis pauline

*Ad paulmū
epm nolensē*

Augustinus de cura agenda pro
iu sanctitati tue coepiscope mortius
pauline rescriptorū debitor fui; q̄q
michi scripsisti per homines filie m̄e
religiosissime flore; querēs a me vtrū p̄sit cuīq;
post mortē. qd̄ corpus eius apud sc̄l alius ecclesiam
sepelitur. Hoc ei abs te vidua memorata petue
rat pro defuncto in eis partib⁹ filio suo; et rescrip
seras consolans eū. id est etiā mūcians de cidaue
fidelis iuuemis q̄ negni. qd̄ materno et pio affectu
desiderauit esse cōpletū; ut scilicet in beatissimi
felici confessoris basilici poneretur. Quia occasi
one fām est; vt per eosdem platores litterarū tua
rū. etiā michi scribebas. ingenerens huiuscemodi q̄stio
nē; atq; vt responderetē quid michi inde videtur ex
poscens; nec tacens ip̄e qd̄ sentias. sūa dicas vi
deri tibi non esse mānes motus animoz religi
osorū atq; fidelium. pro suis ista curantū dūcis
etiā. vacare nō posse; qd̄ vniuersa pro defunctis ec
clesia suppliciē consueruit. Ut hic et illud cōdicti pos
sit. hōi p̄ desse p̄ mortē. si fide suoz humando. eius
corporū talis p̄uident' locis; in quo apparent ope
tulatio etiā isto modo. quesita sc̄oꝝ. Sed cū hec
ita sint: quō huic opinomi contrariū nō sit. quos
apt apls. önes et stabim⁹ aū tribunal xp̄i. vt re
ferat vniuersalque sc̄dm ea q̄ per corpus gessit sine
bonū sive malū. nō te satis videre significas.

Hec q̄ppe aplice sententia ~~amoneat~~ ante mor-
tem amonet fieri. qd̄ possit p̄desse post mortem:
non tūc. qm̄ recipiendū est. qd̄ q̄sq; gesserit ante
mortem. **V**enī het ita soluitur questio. qm̄ qd̄
ā vita genere acquirit. dū in hoc corpore viuit
ut aliquid adiuuat ista defūctos. ac per hoc scđm
ea que per corpus gesserūt. eis que post mortem
religiose pro illis facta fuerit adiuuent. **D**icit ei
quos nichil dīmino adiuuat isti. Sive pro eis si
aut quorū tā mala s̄t merita ut nec talib⁹ dig-
ni sint adiuuari. sive pro eis quorū tā bona ut
talib⁹ nō indigent adiuuētis. **G**enere igit̄ vite
qd̄ gessit q̄sq; p̄ corpus efficit. ut p̄sit ul' non
p̄sint quecūq; pro illo pie fuit. qn̄ reliquit corp⁹.
Ira meriti per qd̄ ista p̄sit si nullū copatū est
in hac vīta. frustra post hāc queritur vīta. Ita
fit. ut neq; manit ecclesia ul' suor̄ cura p̄ defūc-
tis qd̄ potuerit religionis impēdatet ferat unius
q̄sq; scđm ea que gessit p̄ corpus sive bonū sive
malū. reddente dīno vīciūq; scđm opa ei⁹. Ut
ei hoc qd̄ impēdit possit ei p̄desse post corpus.
In ea vita est acquisitū. quā gessit in corpore.
Poterat inquisitione tue sufficere men ista bre-
uis responsio. sed q̄ alia moueat. quib⁹ respō-
dendū est p̄mūp attende. **I**n machabeorā libris
legimus oblatū pro mortuis sacrificiū. et si mis̄q;
in scriptis veterib⁹ dīmino legetiū. p̄ ab⁹ sacerdo-

Anō p̄ua ē vīniſe ecce que in hac osuetudine claret autou-
litas. ubi m̄

tū que dñō deo ad eis altae fundūt: locū suū habi-
ecā cōmendatio mortuorū **Q** Sed utrū aliqd p̄sit
aīc. mortui locus corporis suū: operosius inquire
dū est At primū utrū intersit aliqd ad inferēdā
uel augendā miseriā post hāc vitū spiritib⁹ ho-
minū: si eoz corpora sepulta nō fuerit? nō seau-
dū opinione utrūq; vīgatū; s; pocius scđm reh-
giomis nře litteras sacras est videndū **N**eque enī
crendū est sicut apud marōnē legit̄ insepultos.
anauigando atq; trīseundo infernali amne p̄hibi:
·q; salicet. nec ripas datur horrendas. et rauca flu-
enta trīsportale: priusq; sedibus ossa quieuerint
Ois. cor xp̄iamū. mclinet. hijs poeticas fabulosis;
figmentis: cū dñs ih̄s inter manus inimicorum
qui eorū corpora in potestate haberet̄. ut securi
ocūberet xp̄iam. nec capillū capitū afferat pe-
riturū: exhortat̄ ne timant̄ eos qui cū corpus om-
derit amplius non habet̄ qđ faciat? **V**nde in p°
libro de ciuitate dei satis qđtū existimo suū locutq;
ut eorū dentē retūdere. qui barbaricā vastitate
quā precapue nīper romā p̄fessa est: xp̄iamis tē-
porib⁹ imputando. ecā id obiciunt. qđ suis illic
non subuenierit xp̄c̄ et quib⁹ responſū fuerat
aīas fidelū pro fidei meritis ab illo fuisse sus-
ceptis: insultat̄ de cadaverib⁹ insepultis **T**o-
cū itaq; istū de sepultura locū verbis talibus
xp̄licitū **A**ltem in tanta iniquā strunge corpora.

^{infi}
nec sepeliri potuerunt **N**eque istud pia fides nimirum reformidat. tenes predictum. nec absumentes bestias resurrecturis corporibus obfuturas. quorum capillus capitis non peribit. **N**ullo modo diceret veritas. nolite **nolite** timere eos qui occidunt corpus. animam autem non possunt occidere. si quod obesset future vite. q[ua]odq[ue] minimi de corporibus occisorum facte voluisse. **B**ed forte q[ui]spicere sic absurdum est ut contendat eos qui corpus occidunt non debet timeri an morte ne corpus occidatur. et timeri debere post mortem ne corpus occisum sepeliri non sinant. **F**alsum est ergo quod artus qui corpus occidit si habet tamquam que et postea non habet quod faciat. **I**bsit ut falsum sit quod de crudelibus facte voluntas. **D**icitur dictum est ei. aliquis eos facte cum occiditur. quod in corpore sensus est. occidendo et post ea ratione nichil habet quod faciant. quod nullus sensus est in corpore occiso. **V**ultu itaque corpora xpianorum terra non texit. sed nullum eorum quod a celo et terra separavit. quia tota implet presentia sui quod nouit unde resuscitat quod creauit. **D**icitur quippe in psalmo posuerunt mortalia seruorum tuorum escas volatilibus celi. carnes sanctorum tuorum bestias terre. **E**ffudevit sanguinem per eorum manus aquam in circuitu iherusalem. et non erat qui sepeliret. **B**ed magis ad exaggerandam crudelitatem eorum qui ista fecerunt. non ad eorum infelicitatem qui ista precessi sunt. **S**icutius enim hec in conspectu hominum dura et dura videantur.

sed p̄aosa est in conspectu dñi mors sc̄orper⁹. Pro
inde ista òmia. id est curacio funeris. conditio se-
pulture. pompa exequiarū. magis se vniuersit
solatia; q̄ sibi dia mortuorū. Si aliqd p̄dest ipso
sepultura p̄aosa. obseruit pio. vilius a nulla p̄cla-
rus exequias in conspectu homin̄ purpurato illi
diuiti turba exhibuit famulor̄. s̄ multo clariores
in conspectu dñi. ulceroso illi pauperi ministe-
riū pbuit angelor̄. qui eū nō extulerūt in mar-
moreū tumulū. s̄ sustulerūt in abrahe suum
Rident hec illi. contra quos defendenda susce-
p̄mis. auitatem dei. Verū tamē sepulture curā etiā eoz
phyllophilī cōtempserunt. Et sepe vniuersi exēctus
dū pro terrena patria morerentur. Vbi postea ia-
ceret. licuit poetis plausibilit̄ dicere Celo tegi
tūr qui nō habet urnā. Quāto mīn̄ debet de eo
poribus inseptūtis. insultūtē xp̄iam⁹. quibus et
ipius carnis mēbrisq̄ om̄ reformatio nō solū
ex terra verū etiā ex aliorū elementorū secretis
simō simi. quo delapsa caduera recesserūt. in
temporis pūcto reddenda et redintegranda pro-
mittiture. Ideo tñ contēpnenda et abicie-
da s̄ corpora defūctor̄. maximeq; iustor̄ atq; si
delū. quib; tñq; et vasis ad òmia bona opera
scūs usus est spūs. Si ei pat̄na vestis et amulius
atq; qđ ē huiusmodi. tanto carius est posteris
sinto erga parentes maior affect⁹. nullo modo

ipsa spernenda s' corpora que utiq; nlio famili
ariis atq; coniuctuis q̄ qlibet indumenta gesta
Hec ei non ad ornementū uel adiutorū qd' adhi
betur extrinsecus: s' ad ipmā naturā hōis p̄tinēt
Vnde et antiquorū iustorū funera officiosa pietatē
curata s': et exequie celebrate et sepultura pui
sa lnp̄p̄: q̄ uiueret de sepeliendis uel eātū tr̄sferē
dis suis corporibus: filiis mandauerūt Et robis
sepeliendo mortuos. Deū p̄meruisse teste angelo co
mendatur. Ip̄e q̄: S̄ns die tertio resurrecturus
religiose mulieris bonū opus p̄dicat p̄dicā
dūq̄ cōmemorat q̄ vngentū p̄fiosū sup̄ mēbra
ei⁹ effuderit atq; hoc ad sepeliendū eū fecerit
Et laudabilit̄ cōmemorant̄ in euangelio q̄ corp̄
est̄ De cruce acceptū: diligenter atq; honorifice
tegenđū sepeliendūq; curarūt Verū iste auctor
ates nō hoc cōmonet. qd̄ in his ullius cōdaueribus
sensus: s' ad dei pui dēcīq; cui placet etiā talia
pietatis officia corpora q̄: mortuorū p̄tmē signifi
cāt: Ip̄e fidem resurrectoris astruendā **V**bi et il⁹
salubrit̄ disserit: q̄nta possit eē remuneratio p
elemosinis quas uiuentib⁹ et sentientib⁹ exhibet:
si non hoc apud Deū perit. qd̄ examinis homini
membri. officio diligētiaq; p̄soluit **D**icit qd̄ em
et alia que sc̄i patriarche de corporib⁹ suis ul̄ con
diendis uel tr̄sferendis: p̄phetico spū dñi intelli
gi voluerūt. **N**ō aut̄ hic locus ē ut ea p̄tractem̄

cū sufficiat ista que diximus. **D**icit sicut q̄ sustentādis
 viuentib⁹ st̄ necessaria. sicut vict⁹ et amict⁹. q̄uis
 cū graui afflictōe desint; nō frangūt m̄ bonis p̄fe-
 rendi toleran̄d⁹q̄ virtute nec emendant ex aio pi-
 etatē. s̄ exercita. faciunt fecundiore? q̄tō magis cū
 desit ea que curand⁹ fimerib⁹. condicend⁹q̄ cor-
 porib⁹ defūctor⁹ solent exhiberi. nō efficaciam seros.
 m̄ occultis piorū sedib⁹. iā quietos? **A**c p̄ hoc. q̄uis
 ta cruentib⁹ mortuor⁹ xpianor⁹ m̄ illa magne
 urbis. uel etiā alior⁹ op̄is dor⁹ vastinōe defuerunt?
 nec viuor⁹ culpa est qui nō potuerūt p̄fice. nec mor-
 tuor⁹ pena qui nō potuerūt ista sentire. **H**ec est mea
 de sepulture causa atq̄ radē sentētia. quā xp̄rea
 ex alio libro meo in istū tñstuli. q̄r facilius hoc a me
 h̄recenseri potuit. q̄ idipm alio m̄ eloquendū
 fuit. **C**ū si verū est. p̄fecto etiā p̄miss⁹ sepe h̄edis
 corporib⁹ loc⁹. apud memoriam sc̄r⁹. bone ē affōis
 humane erga funera suor⁹. iā quē si nō nullā reli-
 gio est ut sepe h̄edantur. nō p̄t nulla ēē q̄n ubi sepe
 h̄edantur attenditūr. **D**ed cū talia viuor⁹ solatiae
 quirūt. quib⁹ eor⁹ p̄mis in siros aīm appareat?
 nō video quō sic adiumenta mortuor⁹ misi ad hoc.
 ut dū recolūt ubi sit posita eor⁹ quod diligūt cor-
 porā; eisdē satis illos tāq̄ patromis suscep̄tos. apud
 dñm uiuendos orando cōmendet. **C**ū quidē
 face possent. etiā si m̄lib⁹ locis eos humare non
 possent. **D**ed nō ob aliud memoriūl' momi-

menta dicuntur ea que insignite sunt sepulchra mortuorum. nisi quod eos qui viventem oculis morte substanti sunt ne obliuione etiam cordibus subtrahantur. sed in memoriâ reuocant: et amonendo faciunt cogitari nra et memoue nomen id apertissime ostendit. Et monumentum eo quod moneat mente id est amoneat inveniatur propter quod et greci vocat quod nos monumentum seu memoria appellamus. quoniam lingua eorum memoria ipsa qua meminimus dicitur. Cum utaz recolit animus ubi sepultus sit karissimi corporis. et occurrit locus nomine martyris venerabilis eiusdem martyri animam silentium commendat. recordans et monumentis affectus qui cum defunctis a fidelibus laudes exibetur. eum praedesse. Dubium non est hys: qui cum in corpore uiueret talia sibi post hac vitam praedesse meruerunt. Venit et si alius necessitas uel humari corpora. uel in talibus locis humari nulla data facultate permittat: non sunt praetermittende supplicantibus per spiritibus mortuorum. quod faciens pro omnibus eorum. sub geniali commemoratione suscepit ecclesia: ut quibus ad ista deest parentes aut filii a quibus cognati vel amici: ab una eis exhibeat pia matre communim. Si autem decesserint iste supplications que sunt recta fide ac pietate pro mortuis: puto quod nichil praedesset spiritibus eorum propterlibet locis scitis examina corpora ponerentur. Cum ergo fidelis mater fidelis filij defuncti corpus desiderauit in basilica.

secundum synagogam de quo in psalmis dicitur

151

marthus pom. si qui dē credidit eis tam mercis
marthus adiuari; hoc qđta credidit supplicatio
quedā fuit: et hec p̄fuit si qđ p̄fuit Et qđ ad idem se
pulchriū aīo recurrit et filiū preab⁹ magis ma-
gisq; cōmendat: adiuuat defūcti sp̄m, nō mortui
corporis locus: sed ex loci memoria viu⁹ matr̄as
fectus. **I**n mul ei et cui cōmēdat⁹ sit: nō utiq; instruc-
tuose religiosa mente p̄cantis attingit. **N**am et
ouantes de membris sui corporis faciūt qđ suppli-
cantib⁹ cogruuit: cū gemia figūt cū extēndūt manū
uel etiā p̄st̄nūtūr solo: et si qđ aliud faciūt vi-
sibiliter: quis eoz inuisibilis volūtas et cordis ite-
cio deo nota sit: nec ille indigent hys iudicis ut
ām⁹ ei pandatur human⁹ s̄ hys magis seipm ex-
citat homo ad orandū: gemendūq; huilius atq; fer-
uentius. **E**t nescio. quō cū hys mot⁹ corpus feri nisi
motu aī p̄cedente nō possit: eis dē rur⁹ extēsus visi-
bilit̄ factis: ille interior inuisibilis qui eos fecit
augetur: ac p̄ hoc cordis affect⁹ qui ut fieret ista
p̄cessit: qđ fā st̄ crescat. **V**eritatem si eo modo qđ p̄te-
nentur uel etiā ligetur: ut hec de suis membris fa-
cere nequeant: non deo nō erat interior homo: et
ante oculos dei in secretissimo cubili. ubi cōpīgit:
stermit. **I**ta etiā cū plurimū m̄sit ubi ponat
corpus mortui sui qui pro sp̄m eis deo supplicat:
qđ et p̄cedens affūs loci elegit sc̄m: et illic corpore
posito: recordatus locus sc̄is eū qui p̄cesserat re-

vbi

nouat et auget affectū; tamē etiā sūnō possit reli
giōfus āimā elegit humare quē diligit. nullo mō
debet a suppliciōib⁹ necessarijs in ei⁹ cōmendacōe
cessāt ubiq⁹ acquirēndā est: qui cū inde eriret se
cū abstulit sensū quo interēsse possit. quō q̄s⁹ sit. si
ue in bonis siue in malis fieri ab ea carne expectat
adiuuari sūnā vita. quā detrahit excedēs. et redditus
est rediens: qm̄ nō curio spiritu. f̄ sp̄ curi. etiā ip̄u
resurrectōis meritū cōparat: utrū ad penā an ad glo
riā reuiuiscat. ¶ Legim⁹ in ecclesiastica historia quā
greece sep̄it eusebius et in latīna līnguā vertit rufi
ni. martirū corpora in gallijs cāmb⁹ exposita: cāmū
reliquias atq⁹ ossa mortuor⁹ usq⁹ ad extrema cōsup̄i
onem ignib⁹ cōcremata: eosdēq⁹ cineres fluuiō rho
dano ne qd̄ ad memorias q̄lētiq⁹ relinqueret: inspar
sos. ¶ Nō ob aliud credendū est diuinis fuisse p
missū nisi ut disceret xp̄iam confitendo xp̄m. dū
cōtēpm̄t hāc vitam: multo magis cōtēpm̄t sepultu
rā. Hoc ei qd̄ ingenti seūcia de corporeb⁹ martyriū
sc̄m est. si eis q̄s⁹ noteret quomodo bē requieſce
ret eorū inuictissimū sp̄c. nō vtq⁹ fieri sineretur
de ip̄a ergo declaratū est nō. Ideo dieiſſe domi
ni. nolite timere eos qui corpus occidūt et postea
nō habēt qd̄ faciat: q̄ nō cēt pmissur⁹ alq⁹ eos
facere de suoru⁹ corporib⁹ mortuor⁹: f̄ qm̄ q̄q⁹ facē
pmissi cēnt. nichil quo minueretur xp̄iana defū
torū felicitas fieret: nichil inde ad sensū uiuetū

iacat v̄l nō iacet
acti cura. sp̄m requies

uſebat ip̄o vita

out

post mortē pueniret nichil ad detrimentū salte cor
 porū ipsorū quo minus integra resurgeret. p̄tineret
 Et tunc ex illo humani cordis afflī quo nemo nisi
 carnē suā odio habet. si cognoscant hōies aliqđ post
 mortē suā suis corporib⁹ defuturū. qđ in sua cūsp
 gente uel patria posat solempnitas sepulture cōtristā
 tur ut hōies. et qđ post mortē ad eos nō p̄tinet ante
 mortē p̄timescit; ita ut inueniat in regnum lib⁹
 Deus p̄ ipham minari alter iphe qui ei⁹ in ingress⁹
 verbū. qđ nō inferret ad auer ei⁹ in sepulchrū patrū
 ei⁹ Quae scriptura sic se habet Hec dicit dñs Cuius in
 obediens fusti ori dñl et non custodisti mandatum
 qđ tibi p̄cepit dñs deus tuus; et reuersus es et cōedis
 ti pane et libasti aquā. in loco quo p̄cepi tibi ne cō
 deres pane neḡ biberes. nō inferretur ad auer tu
 um in sepulchrū p̄m tuor̄ Quantū hec pena p̄e
 denda sit scđm euangelij cogitamus ubi post corpus
 occisū nichil metuendū ec̄ dicimus. ne mēbra era
 nimia paciantur; nec pena dicenda est. Si autem
 humanū erga carnē suā cōsiderem⁹ affectū potu
 it inde tereri uel cōtristari viu⁹. qđ sensus non
 erat mortuus; et hec erat pena qđm dolebat nūm⁹
 qđ de suo corpore futurū. qđm nū fieret nō doleret
 Hatten⁹ ēi voluit dñs seruū suū plecte; qui non
 sua cōtumacia spreuerat p̄ceptū ei⁹ implere. s̄ alie
 na decipiente fallacia obēdere se credidit. qđm non
 obediu⁹ Neḡ ēi putandū est ita fuisse int̄ceptū

suis corpib⁹

morsu bestie. ut ad supplicium mutareū eiā aīa rapet.
 qm̄ dē ipm̄ eiā corpō idem leo qui occiderat custodi
 iutruimento etiā quo uehebatur illeso. et simulā
 illa īmāi fera intrepida presentia ad sui dñi fu
 nis astante Quo mirabili signo apparet. hominē
 dei. correctū ēē pocius palit usq; ad mortē. q; pum
 tū ēē post mortem De qua re apls cū pp̄t q̄dā of
 fensas. cōmemorasset infirmitates mortesq; mul
 torū si nos iust ipos iudicarem̄. à dñō nō iudic
 remur Cū iudicam̄ aut a dñō coripiū. ne cum
 mūdo dāpneū. Cū sane ipē qui detuperat īmo
 numento pp̄io satis honorifice sepeliuit. seq; sepe
 liendū iuxta eius ossa curauit. ita spērās parci pos
 se q; ossib; suis. cū veiret tēp; qn̄ scdm̄ illi⁹ hōis de iplb̄t
 am. iōsias rex iuda in illa terra multorū eruit of
 sa mortuorū. eisdēg; ossib; sacrilega altaria. q; sculp
 tulibus cōstituta erat finestravit. Neperat q̄ppe illi
 monumento. ubi iacebat pp̄ha qui ante dños apli
 us q; trecentos. ista predixerat. et pp̄t ipm̄ nec illi
 us qui cū seduxerat sepultura violata est affectu
 nāq; illo quo nemo uq; curuē suā naturalitē dili
 git. et illi pena fuit addiscere. non cū futurū in se
 pulchro pim̄ suom̄. et huc cura pspide. ut parce
 retur ossib; suis. si iuxta eū iaceret. cui⁹ sepulchru
 nemo violaret Huc affanī martyres xp̄i. certantes

v. q; dñs v. 4. p̄missit
 p̄fēra p̄ p̄tia cōp̄ḡ
 ḡ. aīa illi⁹ q̄lī mānērē
 p̄fēsa

153

Nec mis

pro veritate vicerunt: quod cōtempserunt quod non fuerat per
acta morte sensuri: qui non potuerunt eis quos viue-
tes sentiebat cruciatibus vicia. Poterat utique dicitur qui
leone p̄phē corpus quod occiderat ulterius non permisit
attingere. et fecit de p̄emptōe custodem: poterat in
quod a suorum interfectis corporib⁹ canes quibus fuerat
objecta prohibere: poterat et ipsoz hominum innumerabili-
bus modis terrere seūciā: ne cadiuera incen-
dere: ne cineres dissipare auderet. Sed hoc quod experi-
mentū multiplici varietati temptationi deesse non de-
buit: ne fortitudine confessionis que inmarcata pseauci-
onis pro corporis salute non cederet: pro sepulchri
honore trepidaret. Postremo ne fides resurrectiois:
cōsūptōem corporū formidaret. Debuerunt ergo et ista
puniti: ut etiam post hec tanti horrois exempla
martyris in xp̄ni confessione feruentes: huic quod tes-
tes fieret ueritatis: in qua didicerant eos a quibus fu-
erent: quoniam quod mortuis corporib⁹ faceret: quoniam in car-
ne oī vita carente: nec aliqd sentire posset qui inde
migravit: nec aliqd inde p̄dere qui creauit. Et in-
ter hec que fiebat de corporib⁹ occisorō: cū martyres
non ea metuentes magna fortitudine paterentur: tam
apud fr̄es luctus ingens erat: quod nulla dabat p̄tias
scōrum funerib⁹ iusta p̄soluere: nec occulte s̄bituhere
aliqd sicut eadē testatur historia crudelium custodū vi-
glie punittebat. Ima cū illos qui fuerāt in dilacerande
oī

utique nihil fac-
tent.

af insencordia

membrox suorum in conflagratioē ossium in dissipatione animi. miseria nulla contingere: istos tamen qui nichil eorum sepulture poterant magis misera traxerat: quod hys nullo modo sentientibus ipsi quod modo sentiebatur et ubi iam illorum nulla erat passio: enim istorum misera compassio. **S**ed omnis istum quam dixi misera compassione laudant illi et a rege David benedicunt: qui Saulis et Ionathae ossibus ardore sepulture misericordiam praestiterunt. **D**ice tandem misericordiam praestatur nichil sentientibus: In forte reuocandum est ad opinionem quod inferni fluuium inseptuli transire non possunt: Absit hoc a fide christiana. Alioquin pessime actum est cum tanta martyrum multitudo die quorum non potuerunt corpora sepeliri: et fallaciter eis veritas dicitur. No lite timere eos qui occidunt corpora et postea non habent quod faciant: si eis tanta mala facere potuerunt quibus impudenter ad loca exceptiorum transire. **D**ed quod hoc sine ulla dubitudo falsissimum est: nec aliquid obiectum fidelibus negatur corporibus sepultura: nec aliquid si exhibent misericordibus praestet: cur ergo illi qui saule et eius filium sepelierunt non solum inam fecisse dicunt: **F**er hoc a rege pio benedicunt: nisi quod bene affectantur corda inseparantur quando ea dolenti mortuorum corporibus alienis: quod illo affectu quo nemo igitur carnem suam odio habet: nolunt fieri post mortem suam corporibus suis: et quod sibi exhiberi volunt quoniam sensu non sunt: aliis non sentientibus curunt exhibere dum ipsi sentiunt.

Quirant visa quedam que huic disputacioni non

illa

*et non poterant
transmovere*

151

neglectū videant^r in secessione. **F**ecūt^r appre
mortui nō nulli uel in sōpmis uel alio quocūq;
modo apparuisse viuentib⁹: acq; ubi eorū corpora
iaceant m̄ humata nesaentib⁹ locisq; monstratis
admonuisse: ut sibi sepultura que defuerat p̄bet^r
Hec si falsa ē responderim⁹: contra quoniamā s̄cptm
fideiū: et contra eorū sensus qui talia sibi accidisse
confirmat: impudent^r venire indebit⁹. **T**ed respo
dēsū est: nō ideo putandū ē: mortuos ista sentie
q; het uel indicare uel petere vident^r in sōpmis nā
et viuentes sepe appareb⁹ viuentib⁹ dormientibus.
Sū se ipi nesciat apparet: et ab eis hec que sōpmiaue
nt audiunt: dicentib⁹ q; eos in sōpmis viderit agētes
aliquid uel loquentes. **D**i ergo me p̄t aliquis in sōpmis
videre: sibi aliquid qđ fām est indicant: uel eā qđ
futurū est p̄mūcantē cū id ego prors⁹ ignore: et o
mīno nō curē: nō solū qđ ille sōpmet: s; utrū dormi
ente me vigilet: an vigilante me dormiat: an v
no eodēq; tpe vigilem⁹ anbo: siue dormiāns: qn
ille sōpmū videt in quo me videt^r: qđ mīnū si nesci
entes mortui: nec ista sentientes: tamē a viuenti
bus videantur in sōpmis: et aliquis dicit qđ enig
lantes verū ēē cognoscit^r: **A**ngelici igit opacō
bus fieri crediderū siue p̄mittat^r desip. siue iube
atur: ut aliquid dicē de sepeliendis corporib⁹ suis
videantur in sōpmis: cū id pēnit^r nesciat quorū
illa st̄ corpora. **I**d autē aliquido utilit^r fit. siue

ad viuorū qualemq; solatiū ad quos pertinet illi mor-
tu quoru apparēt r̄magine sōpmantib; siue ut
h̄is āmonitib; generi humano sepulture cōmē-
detur humanitas? que licet defunctis nō opituletur:
culpanda tamē irreligiositate negligitur Aliq; at
fullachib; vīsis. hoīes m magnos mittūt errorēs:
quos talia p̄petrā uistū est. Velud si q̄sq; vident i sōp-
m. qd' eneas vīdiss̄ apud inferos poetica falsitate
narratur: et ei cuiuspiā nō sepulti appareat
r̄mago. loq̄tūq; talia qualia locut̄ illi fertur su-
isse palinur? et cū euigilauerit. ibi corp⁹ ei⁹ uie
matobi iacere inhumatū cū sōpmaret audiuit;
āmonit⁹ et rogat⁹ ut sepeliret inuictū Et q̄ id ve-
nu eē cōperit. credit Deo mortuos sepeliri. ut eo
rū aīe aī loca tūseat. vnde inseptor⁹ aīas infer-
na phiberi lege sōpmauit Rōne ita cōdes plu-
rimū a lege veritatis exorbitat. Dic aut̄ infirmi-
tas huīanāfēse habet. ut quē mortuū m sōpmis.
q̄sq; vident. ip̄ius aīam se videre arbitratu:
cū aut̄ viuū silit⁹ sōpmauerit. nō ei⁹ aīam neq;⁹
corpus. s̄ hoīis silit⁹ dñe sibi appariuisse nō dubi-
tet: q̄si nō possint et mortuor⁹ hoīm eodē mō ne-
scientū. nō aīe s̄ silit⁹ dñes appare domenti-
bus. pro certo cū mediolani essent audiuit⁹ q̄
cū debitū repeteret a quodā. Defuncti p̄tis auco-
ne plata: qd' filio nesciente a p̄te iā fuerat p̄solu-
tū: cōtristari homo ḡuissime cepit atq; mirari

recensit quo
ita canit

dum

q; ei p; mouens nō dixerit. q; debet. cū fecerit e-
cū testamentū. Tūc mīnis amio apparuit idem
p; ei in sop̄mis: et ubi ēēt reuocatū q; illa cauio
vacua ficerat nō dicunt. Quo iuento iuuenis atq;
monstrato nō solū falsi debiti calūpmā ppulsauit:
s; eaā pat̄mū recepit orographū. q; p; non recepe-
rat qn̄ est pecunia p̄soluta. Hic itaq; putatur aā
hois. curā gessisse pro filiolet ad eū venisse dormi-
entem: ut docens q; ignorabat magna in molestia
liberaret. Q; eodē ferme ip̄o tpe. quo hec audiui-
mus. nobis apud mediolam̄ constitutis? carthagi-
nis rethor euologius qui meus in eadē arte discipu-
lus fuit: sicut michi ip̄e postea q; in affricā reineauit
mus retulit: cū rethoricos aceromis libros discipulis
suis trāderet. recensens lōdem quā post tridū fue-
rat traditur: quemdā locū offendit obscurū. Quo n̄
intellēc. vir potuit dormire solliciti. Quia nocte sop-
mant. illi. ego que nō intelligebat exposui: vmo
non ego s; vmagō mea nesciente me: et tuī ma-
re tam longe aliqd alius suie agente. suie sop̄māte
et michil de illis auris dñino aurante. Quo siant
ista nescio: s; quolibet aut̄ non eodē modo credim⁹
fieri ut in sop̄mis q; s; videat mortuū. quo modo sit
ut videat et viuū: ambob; vtq; nescientib; neq;
aurantib; q; s; ul̄ ubi ul̄ qn̄ eoz vmagines sop̄m-
et? P; alia s; aut̄ sop̄mis nō nulla eaā visa vign-
lantū. qui turbatos habent sens⁹. sicut freneticū ul̄

^{alio}
quoāq; flarentes modo ^{supra} **Rā** et ip̄i loquunt̄ secum
q̄i vere p̄ntib⁹ loquātur. et tā cū absentib⁹ q̄i cum
p̄ntib⁹ quoru⁹ ymagines certūt̄ suie viuor⁹ suie
mortuor⁹ **D**ed quēadmodū h̄j qui viuit ab eis
se videri et cū eis se loqui nesciit. neq; ēi re vein
ip̄i assūt a' ip̄i sermocinantur. s̄ turbat sensib⁹
hōies talia visa ymaginaria patiunt̄t̄ eo mō
et h̄j qui ex hac vita migrarūt sic affectis hōi
bus videntur q̄i p̄ntes cū sint absentes. et utq;
eos aliq; ymaginalit̄ vident̄ om̄no nesciēt̄
Huic rei sile est etiā illus. cū hōies altius q̄; si dor
miret subtrahit̄ corporis sensib⁹ et h̄j s̄ ēi appa
ret ymagines viuor⁹ atq; mortuor⁹ sed cū fue
rit sensib⁹ reddit̄ quoſcūq; mortuos vidisse se
dixerit uere cū eis fuisse credat̄ nec attendūt q̄a
her audiuit̄ siliter ab eis absentiu⁹ atq; sacentiu⁹
quoru⁹ dā etiā ymagines visa ēe uiuor⁹ **H**omo
quisā de turma/curma nocte mūnicipi⁹ tulien
sis qđ yppom̄ p̄em̄ est curialis paup̄. ure illius
loci **D**innū virilicu⁹ et simpliciter rusticans
cū egrotaret ablatis sensib⁹ pene iactuit mortuus
aliq; diebus **T**enuissim⁹ fatus in narib⁹ qui
manu adnota utiq; sentiebat̄ et erat exigu
ū viuentis m̄dicu⁹ sepeliri ut examinem nō
sinebat **N**ullos artus mouebat̄ nulla siue
su corporis qualibet impacta molestia sentiebat̄

et occupātur
talib⁹ visis?

ī nesciēt̄

Ex

primum
An̄s̄ dies fulſ
decurſus
ſicut deo uer
q̄uod deo uer
ſub ſe

Videbat tamen multa velut in somnis, que tandem aliqui
 post dies plurimos qui evigilans uisa narravit.
Dicit primus mox ut aperuit oculos ecce magis aliquis
 ad dominum curie fabri ferrarij, et videat quod ibi agatur.
Cuoniam cum itum esset, iuuentus est mortuus, eo momento quo
 iste fuerant sensibus redditi, et pene a morte rubeat.
Tunc intentus qui aderat, illum exhiberi iussum esse quoniam
 ipse dimissus est indicabat, seque illuc unde redierat.
 Dixit audisse quod non curia curialis sed curia faber
 ferrarius ad loca illa mortuorum preceptus fuisse ad
 duas. In his ergo visis tamquam in somnis suo inter eos
 defunctos quos videbat pro meritorum diuersitate et
 talium agnouit etiam non nullos quos nouerat viuos
Ipsos autem vere forsitan credidisset, si non multum illa qui
 somnia sua vidisset etiam quosdam qui nunc usque adhuc
 viuunt clericos videlicet aliquos regiomontanos, quos
 ibi a presbitero audiuit ut apud uppone baptisaretur
 a me, quod et factum esse dicebat. Viderat itaque in illa vi-
 sione presbiterum clericos meipsum, non solum salutem mor-
 tuos, in qua postea vidit et mortuos, cur non etiam
 illos sicut et nos vidisse creditur, ut resque salutis absenter
 et nescientes, ac per hoc non ipsos sed filios domines eorum sicut
 ut etiam locorum nostra et fundum vidit ubi erat ille cum
 clericis presbiter, et uppone ubi a me qui baptisatus
 est, in quibus locis non erat perfectus quoniam illuc sibi esse
 videbatur. Nam quod ibi agetur eo tempore nesciebat quod
 paulus dubio sciret, si vere ibi esset visa sunt igitur ista

que nō p̄fērat̄ in ip̄is rebus ut s̄t; s̄ in quibusdā
rerū ymaginib⁹ adūbrantur. Deniq; post multa
que vidit; ecā in yadisi se introductū cē narrā
uit. dictūq; sibi cē cū m̄de mittetur reditus ad
suos. **Vade**? baptisare. si vis cē in isto loco b̄tōnū
Denide ut a me baptisaret̄. amonitq; fructū
cē respondit. **Cui** rursus ille qui cū eo loq;batur
“**Vere bap**” vade n̄q; rebaptisare; nā illud in uisione vidiſ
ta. post ista cōculut̄ p̄xerit ipponē. pascha nā
appniq;bat? dedit nomē n̄t’ alios cōpetentes. pa
riter cū multis incognit⁹ nobis. **Nec** illō michi
visionē. nec auq; cōseruor in dicione curauit. **Bap**
tisatus est; pactis dieb⁹ sc̄is remeauit ad appa.
Biennio ul̄ pl̄us expleto. ego hec cūct̄ agnoui
p̄mo p̄ quedā eis annū in cōiuicio meo cum
quedā talia loquemur? **Denide** instat ac feci ut
ut hec michi p̄n̄ ip̄e narraret. attestantib⁹ ho
nestis cuiusq; suis. et de mirabili eis egritidine
ut inuenit pene mortu⁹ p̄ dies plurimos. et de
illo alio cuem⁹ fabio ferrario qđ cōmemorauit
supius. et de hys oīb⁹ que cū michi dicet. ecā et
tūc ab illo audisse recolebat atq; firmabant
Quāobrē sicut vidit baptismū suū et meipm̄
et ipponē et basilicā et baptisterū nō in rebus
ip̄is s̄ in quibusdā silitudinib⁹ rerū. ita et ali
os quosdā viuos eisdē nescientib⁹ viuus. tūc n̄
ergo ita et illos mortuos eisdē nescientib⁹ mortui.

Cur non istas opacæ angelicas credimus p dispensatione
 Pundi dei bñ utentis et bonis et malis. scđm in
 scrutabile altitudinem iudiciorum suorum. siue instruant
 hinc metes mortaliū siue fallantur. siue consolentur
 siue terreatur. sicut iniquus plenaria est inā. ul' ir-
 cognita vñdicta ab illo cui nō inā et iudicium
 nō manet cunctat ecclesia. Ut volet accipiat vñq
 qđ dicitur. Si rebus viventibus. mēcesset aīe mor-
 biorum et ipē nos quā eas vidēn̄ galloqrentur. ut de ali-
 is taceam. meipm̄ pia mat' nulla nocte desereret
 quē terra mariq; secum est ut metu viueret
 Absit ei ut facta sit vita feliciorie crudelis usque
 adeo ut quā ad aliquid agitur cor meū nec tristem
 filiū consoletur quē diligitur vñc. quē nūq; do-
 luit mestu videre. Sed pfecto qđ sacer psalmis
 Personat verū est. quā pī me et mī mea dēliq̄re
 me. Sūs aut̄ assūpsit. Si ergo dereliquerūt nos pa-
 tries mī. quō nostris curis et rebus mēst. Si aut̄
 parentes nō mēst. qui st̄ alij mortui qui nouerūt
 qđ agam. qđ siue paciamur. Psayas p̄p̄ha dicit
 Tu es ē pī mī qđ abrahā nesciuit nos et isrl̄ nō
 gnōmit nos. Et tanti patriarche qđ erga p̄p̄lin
 ex eis parentū agetur ignorauerūt. qđ se o credē-
 tub. p̄p̄l̄ ex illorū stampē parentē est. quō mortui
 viuorū rebus atq; actibus gnoscendis adiuvāndis
 misceruntur. Quō dicitur eis fuisse cōsultū qđ obie-
 rūt anteq; veniret mala qđ illorū obitū cōsecutāst

si et post mortem sentiunt quicq; in vite humane cala-
mitate contingut? In forte nos errando ista dicimus
et hos putamus quietos quos inquietatio viuorum sol-
licitat? **O**rdingo q; p̄missim⁹ regi ioseph⁹ pro magno
būficio p̄misit Deus q; cēt an moritur⁹ ne videt
mala q; ventura illi loco et p̄plo minabatur? **Q**ue
dei uba sit? **H**ec dicit Dñs deus isrl Verba mea que
audisti et veritas a facie mea. cū audisti q; locut⁹
sū de loco isto et q; cōmorant⁹ in eo ut deserat⁹ et n̄
maledict⁹ sit; et cōscisti vestimenta tua et fleuisti
in cōspic⁹ meo: et ego audiui dixit Dñs sabaoth
Non sic Etce ego appona te ad p̄tē tuos. et appone
ris cū pace: et nō videbit⁹ oculi tui oīa mala que
ego induām locū hūc: et q; cōmorant⁹ in eo **T**erri-
tus iste dei cōminatoib⁹ fleuerat et sua vestimen-
ta considerat⁹: et fit om̄ malorū futurop⁹ de p̄pera-
tura morte secur⁹: q; ita rejetur⁹ cēt in pace ut il-
la oīa nō videbet⁹. **I**bi ḡst sp̄c defūctor⁹ vbi nō vi-
deat quicq; agūtur: a' euemut in ista vita hoīib⁹.
Onu ergo videt tumulos suos a' corpora sua: vtr⁹
abieci iaceat an sepulta? **O**nu interst⁹ miserie
vivorū cū ul' sua ip̄i mala patiat⁹ si talia merita
cōtraxerūt: ul' at in pace requiescat. sicut huic p̄i yolu
p̄missū est: vbi mala vlla nec paciendo sustineat⁹:
liberati ab oīib⁹ malis que paciendo et cōpaciendo
cū hic viueret sustinebat? **D**ixerit aliq; **S**i nulla
est mortuis cura de viuis: quid ille diues q; apud

inferos torquebat. rogat abrahā p̄cēm ut mit
 tēt lazari ad q̄nq̄ frēs suos nōdū mortuos. et
 agēt cū eis. ne veniat et ip̄i in eūdē tornētorū
 locū! Sed mūq̄ q̄ hoc diues ille dixit. Ideo quid
 frēs agerēt ul' q̄d paterent̄ in illo tpe sciuīt? Ita
 illi fuit cura de viuis. q̄uis q̄d agerēt dñmo nesci-
 ut. quēadmodū est nobis cura de mortuis. q̄uis q̄d
 agane vtiq̄ nesciam⁹. Nam si mdil de mortuis cura
 rem⁹. nō utiq̄ pro illis deo supplicarem⁹. Deniq̄ ¶
 abrahā nec lazari misit. et mōsen et p̄phas hic eos
 habē respondit. quos audire deberēt ut ad illa suppli-
 cia nō veniat. Obi rurſ⁹ occurrit. quō q̄d hic agetur
 abrahā p̄i nesciebat. ubi sciebat mōsen et p̄phas id
 est librios cor⁹ quib⁹ hoīes obediendo tornēta infernū
 euitare? ubi deniq̄ nouerat diuitē illū in delicijs.
 paupere vō lazari in laborib⁹ et dolorib⁹ uiuisse.
 Nam et hoc ayt illi. Memento fili qm̄ percepisti bo-
 na in vita tua. et lazarus silit mala. Sciebat ḡ h̄.
 Quā apud viuos nō apud mortuos gesta fuerant
 Verū nō cū agerēt in viuis. s̄ eis mortuis potuit
 lazaro indicante agnosce. ne falsū sit q̄d ayt p̄phas.
 Abraham nesciuit nos. promde fatēdū est. nesciē
 quidē mortuos q̄d hic agatur. s̄ dū hic agitur. poste
 a vero audiēre ab eis. qui hic ad eos moriendo p̄gūt
 Non quidē omnia. s̄ que simūtur indicare qui simūt etā
 ista meminisse. et que illos quib⁹ het indicat oportet
 audire. Possunt et ab angelis qui rebus q̄ agūt

hic p̄sto s̄t audiare aliqd mortui. qd' quēq; illorū
audiare debere iudicari cui cūcta s̄bienta s̄t **Ita si**
d. 18 em̄ essent angelī qui posset m̄t̄esse et viuorū
et mortuorū locisānō dixisset. **Ihs** Contigit autē
mo ri mōpē illū et ferri ab angelis in s̄mū abrahē
Nūc ergo hic nūc ibi ēē potuerūt: qui hinc illū:
quē Deus voluit abstulerit possut etiā spiritus
mortuorū aliqua que hic agūtur que necessa
rū est eos nosse. et que necessariū nō est eos
nosse. nō soli p̄nīa ul' p̄terita. verū et futura
spī dei Deo reuelante cognoscere: sicut nō dñes hoīes
App̄he dū hic viueret cognoscēbat. Nec ip̄i oīa:
s que illis ēē reuelanda Dei p̄uīdēcia iudicabat
Antī qd' ad viuos aliqd ex mortuis: sicut dōtrīna
qd' paulus ex viuis in p̄adysū raptus est. diuina
scriptura testatur. **Na** samuel p̄ph̄a defūctus
vīuo regi sauli etiā futura p̄dixit: quis nō mil
h. nō ip̄m fuisse. qui potuisset magis artibus
euocari: sed aliquē sp̄z tñq; malis opib; cōgrue
rem. illius existimat silitudinē figurasse: cum
liber ecclesiastis quē ihes̄ brach̄ sp̄fisse tradid.
et p̄p̄ eloquij nō nullā silitudinē salomonis p̄
mīciat: cōtrineat in laude p̄m qd' samuel et mor
tuis p̄ph̄auerit. **Sed** si huic libro ex hebreorū
qd' in eo nō est canone cōtradicat: qd' de mōr̄se
dicturi sunt: qui certe et in deuteronomio
mortuus et in euangelio cū helva qd' mortuus

non est legitur apparuisse uiuentibus? Hic et illa
soluitur q̄d̄ quo martires ipsi beneficis que
dantur orantib⁹ indicat se interessē rebus hu-
mānis? si nesciunt mortui: q̄d̄ agat viuū **Ron**
enī solis beneficior⁹ effectib⁹. verū eā ip̄is aspet
tib⁹ confessore apparuisse felicem. cūib⁹ v̄l̄ inqui-
lim⁹ pie a se diles cū a barbaris nola oppugna-
retur audiuim⁹ in certis r̄umorib⁹. sed te
stibus certis? Verū ista diuinit⁹ exhibentur?
longe aliter q̄d̄ se habet usitatus ordo. singulis
creatūrā generib⁹ attribut⁹ **Ron** ei q̄d̄ in
vīnu. aqua cū voluit dñs repente cōuersa ē;
Ideo nō debem⁹ q̄d̄ aq̄ valeat in elemento
rū ordine p̄p̄ ab istius diuinis op̄is raritate l' po-
n̄ singulatate discernere **Ron** qm̄ lazari
resurrexit: id eo mortuus dñs qm̄ cōgl̄ resurḡ.
aut eo modo exanimis a uiuente: quō a vigi-
lante dormiens exireat? Alij s̄t humanarū
limites verū. alia diuinarū signa virtutū?
alia s̄t que naturaliter: alia que mirabiliter
sunt: q̄d̄ nō et nature Deus assit ut sit: et mi-
raculis natura non desit **Ron** uiḡt? Ideo pu-
tanū est: uiuorū rebus quoslibet int̄esse pos-
se defūctos: qm̄ quibusdam sanandis ul̄ adiu-
uandis martyres assūti s̄t: id eo potius intel-
ligendū est q̄d̄ p̄ diuinā potentia martyres
uiuorū rebus interst̄: qm̄ defūcti p̄ natūrā

appia. viuorū rebus interesse nō possit. [¶] Inq̄ ista
q̄stio vñres intelligencie mee vnicet. quēadmodū
opitulentur martyres h̄j̄s. quos p̄ eos certū est
adiuuati. ^{vñp} In ip̄i per scip̄os ass̄t̄mo tpe tam di-
uersis locis. et tanta inter se longinquitate dis-
cretis. siue ubi s̄t eorū memorie. siue p̄ter suas
memorias ubiq̄ adesse sentiuntur. an ip̄is
in loco suis meritis congruo. ab oīm mortaliū
cōuerſacē semotis. et tamen grālit̄ orantib⁹
pro mdigentia supplicantū sicut nos oram⁹
pro mortuis. quib⁹ utiq̄ non p̄sentam⁹. nec v-
bi s̄nt ul̄ agant sc̄imus Deus omnipotēs q̄ est
ubiq̄ p̄n̄ nec concretus nobis nec remotus a
nobis. exaudiens martirū p̄ces per angelicā mi-
nisteria usq̄q̄ diffusa. prebet hoīb⁹ ista solacia. q̄
bus in huī vite miseria iudicat ēē p̄benda et su-
orū meritū martirū vbi wlt. qm̄ wlt. quo wlt mar-
tineq; per eorū memorias qm̄ hoc nouit expedi-
re nobis. as edificandā fidē xpi. pro cui illi con-
fessione s̄t passi mirabili atq; ineffabili potesta-
te ac bonitate cōmendet. [¶] Hes hec altiori. q̄a me
possit attingi. et obstrusior q̄ ut a me valeat per
scrutari. Et Ideo qd̄ horū verū sic. an vero formis
utriq; sic. vt aliquā ista fiant p̄ ipām p̄ntiam
martirū. aliquā per angelos suscipientes p̄sonā
martirū. definire non audeo. Mallem a scien-
tibus ista p̄quirere. Neq; ēī nemo est. qui h̄ sciat.

^{quod}
^{dum}
sic

110
nisi qui sibi facere videantur et nesciant **Dona** em
Dei sunt. hys alia et illis alia largientis. sed in a
postoli qui dicit. vnaug^p Dat manifestatioem
spūs ad utilitatem Alij quidē inq^t datur p spū
ritū. sermo sapie. alijs sermo sciencie sed in eundē
spūn; alteri autē fides in ecclē spū. talij operatōes
virtutū. alijs pphetaia. alijs iudicatio spiritū. alijs
genera linguarū. alijs interptatio sermonū. Oia
autē hec operatur unus atq^p idem spūs. diuidet
ppra vnaug^p puit vlt Horū om̄ spūalū. Done
rū que cōmemorauit apls. cuiusq^p data est diu
dicatio spiritū. ipē sat ista sicut scienda sunt
Talem fuisse credendū est illū iohānē monachū:
quē de belli ciuilis euentu maior theodosius co
filiuit imperator Habebat q̄ppe etiā pphetaiam
Reḡ ei singulos singula mūnerū istoz. s. etiā
plura. vni habere posse. nō ambigo. Iohānes
ergo iste cuiusā mulieri religiosissime impatiens
ter eū vide cupienti. atq^p ut hoc impetraret per
maritū suū vehementer instanti: cū ille nollet.
qm̄ iō mūq^p p̄misserat feminis. vade inq^t dic
uxori tue. videbit me p̄ prima nocte; s. in sopnis
Et fām̄ est **O**monuitq^p illa. q̄d fidele coniugatam
moneri oportebat. Que cū euigilasse cōtalem
se vidisse hominē Dei viro suo. qualem ille eū
nouerat. et qd ab eo audiuerit iudicauit. **Q**
hoc ab eis cōperit. retulit nichil. vir grauis et

nobilis et dignissimus credi. **B**ed si illū monachū sām
vidisset ipē qd: sicut fertur pacientissime intro-
gabatur et sapientissime respondebat qd: sām
ab eo qd: ad istā p̄tinet q̄stionē: utrū ipē ad illā
femina venisset in sop̄mis. **I**st est sp̄c eius in effigi
e corporis sui. sicut nosip̄os in effigie corporis
nři sop̄māq; an ipd alius agente uel si dōrum
ebat. alius sop̄mantē: sive p̄ angelū sive quoq;
alio modo in mulieris sop̄mo. talis fā sit visi-
or atq; id futurū ut ipē p̄mitet. p̄phēcie sp̄ū re-
uelante p̄saerit. **S**i cī ipē mēfīue sop̄mantē:
mirabiligrā id vñq; nō naturā et dei mīnere:
nō p̄pria facultate. **S**i autē ipd alius agente. si
ue dōumente. et visis alijs occupato. cū mul-
er vidit in sop̄mis: p̄fīo tale alijs fām est. qd: cī ē
qd: i actib⁹ apostolor⁹ legim⁹: ubi Sūs anamē lo-
quitur de saulo: et indicat qd: saulus vidit ad se
veniente anamā: cū hoc anamas ipē nesciat.
Cūlibet horū nichil responderet ille homo
dei: et de martirib⁹ p̄ergere quere. utrū ipī
assunt in sop̄mis. uel quoq; alio mō vidētib⁹
eos in qua figura voluerit: et maxime qd: ab
eis se torquēt demones. in hōib⁹ ~~admodum~~
. et rogat eos ut parcat sibi: an ista dei mitu-
fiant p̄ angelicas potestates in honore. com-
mendātēq; scōrit ad utilitatem hominū: illis t-
sūma quiete positis. et alia longe meliora vi-

161

sa vacantib[us] scorsū a nobis: orantib[us] pro nobis
Nam mediolani apud scōs gerunsiū et p[ro]thasi
um martyres ex p[ro]p[ter]o no[n]e sicut defunctū quos
eodem modo cōmemorabāt adhuc viūū demo
nes confitebant¹ ambrosiū: atq[ue] ut sibi parcet
obsecrabāt illo aliud agente. atq[ue] hoc cū aget²
o[n]o nesciente d[omi]n[u]s forte aliqui p[er] ip[s]am p[re]ciam
martyriū fiant ista aliqui p[er] angelorum et vtrū
possint. ul[icet] quib[us] signis possint a nobis. Duo
ista discerni. d[omi]n[u]s ea sentire ac iudicare nō va
leat nisi qui habent illus dei domū. p[er] dei sp[iritu]m:
Dividēte p[ar]ia p[ut] vol[er]t vniuersitatem differeret in ille iohes
ut arbitror h[ab]et d[omi]na sicut vellem. Aut eo docē
te discere: et ea que audiunt[ur] vera et certa ce
cognoscēt[ur] ego credere que nescire illo do
cente que saret. Et si nichil forsitan de sancta
scriptura respondet. altiora te ne quesieris et for
tiora te ne scrutaris finis. s[ed] que p[re]cepit tibi d[omi]n[u]s
illa cogita semper id etiā gratiant[ur] acciperem
Non ei p[ar]ius fructus est. si aliqui obscura et inc
ta que comprehendere nō valent. clarū saltem cer
tūq[ue] sit nobis non esse querendū: et q[uod] vnius
q[ui]squis vol[er]t discere putans p[ot]esse si sciat. Discat
non obesse si nesciat. Quae cū ita sint. nō eris
timens ad mortuos pro quib[us] cura gerimus
Puenire: nisi q[uod] pro eis suie altaris. suie ora
tionū. suie elemosinariū sacrificiis solempniter.

supplicium? quis non oībus pro quib⁹ fuit p̄ficit?
Si hys tantū a quib⁹ dū viuit coparant ut p̄ficit
Sed q̄ non discernunt qui sunt: oportet ea p̄ rege-
neratis oīb⁹ facere: ut nullus eorū p̄mittat?
ad quos hec bñficia possint et Debeat p̄uenire
Dicilus ei superū ista. eis quib⁹ nec obsūt nec
p̄ficit: q̄ eis deerūt: quib⁹ p̄ficit Diligentia tñ facit
hec q̄sp̄ pro necessarijs suis: quo p̄ illo fiat silit
a suis Corpori autē humādo. q̄sp̄ impenitit
nō est p̄sidū salutis. si humātitis officiūs
affīm quo nemo vniq̄ carnē suā odio habet Dñ
oportet ut quā potest pro carne p̄xi curā gerat:
cū ille inde recessit qui ḡebat Et si hec faciūt qui
carinis resurrectionem nō credūt: q̄to magis debet
facere qui credūt. Ut corpori mortuo si tamē re-
surrecturo et in eternitate mansuro impenitum
eiusmodi officiū. sic etiā quodāmo euissē est fi-
dei testimoniu. **E**t vō q̄sq̄ apud memoria mar-
trū sepelitur. hoc tñtū videtur p̄dēse defuncto?
ut comenduis eū martirū patrocinio. affectus
pro illo suppliciis augentur. Habes ad ea que
a me putasti querenda: quale potui reddē respo-
sione mēa. Que si ultra q̄ sat est p̄ficit. Da
veniā. **I**n estēm fām est: amore dñctus loquēdi-
teā. Huc ergo libriū quēasmodū accepit vene-
rabilis dilectio tua. resipis tuis nouerit quē et obi-
plator eis faciet sine dubio graciore. frater salz

162

et copresbiter noster candidatus: quē per tu-
as litteras cognitū, toto corde suscepī, multus
dimisi. Multū ēi nos in caritate xpī sua pñia
a consolatus est: et qd' fatidū est: eis instau-
ra tibi parui. Namcor meū tamā distendunt
ut nisi ipo assidue cōmonete quo nō finaret ob-
liuiscar pfectio interrogacōi tue mea responſio
defiueret.

Explícit lib aug^{II} de atra p̄ mortuis agendis

P̄met ad cunctus p̄p̄ tēmū

